

အဘိဓမ္မာသင်္ဂါလရောင်ကျမ်း

(ဦးကောဝိဒ)

မန္တလေးမြို့

သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

“ရာမညရဋ္ဌဝိနယဓရ သာသနာပြု၊ ဂဏဝါစက၊ စာချဓမ္မကထိက”

ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှင့်

ညောင်တုန်းမြို့ နယ်လုံးဆိုင်ရာ-သုဓမ္မာ ပရိယတ္တိ ပဌမပြန်စာမေးပွဲကြီး၏

“ကောဝိဒါဘိလင်္ကာရ-သဒ္ဓမ္မမဇ-ပိဋကတ္တယဆေက

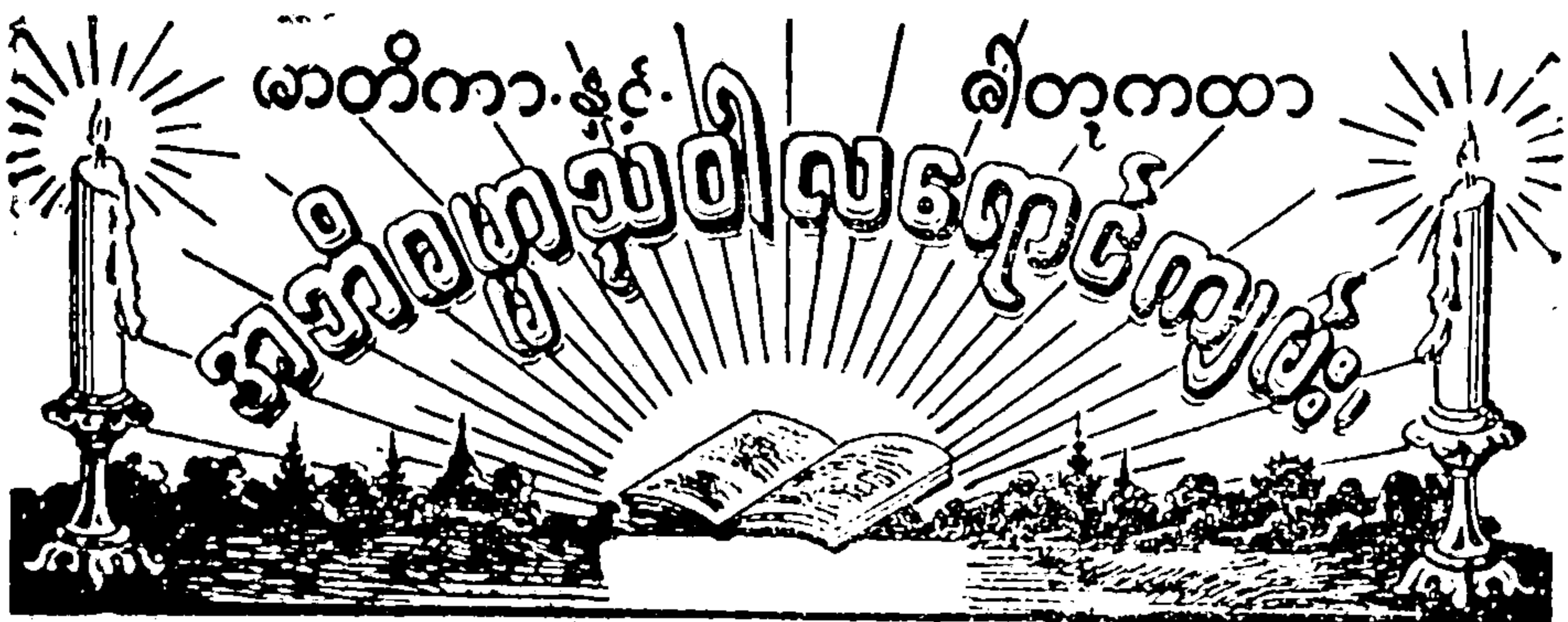
သုဓမ္မာပရိယတ္တိဓမ္မာစရိယ” ဟူသော

ဂုဏ် ထူး ဆောင် ဘွဲ့ တံ ဆိပ် တော် ရ

ညောင်တုန်းမြို့ “နိဂြောဓာရုံ” ဆရာတော်

“မဟာပဌမကျော်-အသျှင်ကောဝိဒ”

စီရင်ရေးသားတော်မူအပ်သော

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင်

ပိဋကတ်တော်မြန်မာပြန် ဩသာန သောဓေယျ ပတ္တပါဌကအဖွဲ့ တာဝန်ခံနှင့်

ပဌမကျော် သကျသီဟ အစိုးရဂုဏ်ထူးဆောင်ဓမ္မာစရိယ

ဆရာတော်-အသျှင်သုဇာတာလင်္ကာရ

သုမ်သင်ပြင်ဆင်သည်။

၁၃၃၇-ခု

၁၉၇၆-ခု

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁၃၃၇-ခုနှစ်
ပဉ္စမအကြိမ်နှိပ်နှိပ်သည်။
(အုပ်ရေ-၂၀၀၀)

တအုပ်-၅။

[(ပဉ္စမအကြိမ်)]

(၁၄) စုဒ္ဒသမနယ

ဤ စုဒ္ဒသမနယသည်လည်း “ စုဒ္ဒသမ-အဋ္ဌတဖြာ ” ဟု 'နိပါတ် ၁၅၈-က ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း အဋ္ဌမနယနှင့် လုံးဝတူပြီးဖြစ်ကြောင်း။

ဝိပ္ပယုတ် ၄-ပါးတို့ဖြင့် ဝိပ္ပယုတ် မဖြစ်သင့်သော ၄၇-ပုဒ်တို့ကို ဤစုဒ္ဒသမနယ၌ ဟောတော်မမူချေ။ ဝိပ္ပယုတ်ဖြစ်သင့်သော ၃၂၄-ပုဒ်ကိုသာ ဟောတော်မူသည်။

အဋ္ဌနယော-သဘောပိုင်လျှင်၊
စုဒ္ဒသမ-နယကိုမြင်၊
ငြစ်ကြေးကင်းသည်လှ၊ မင်းအသွင်၊
ရွှေဉာဏ်တွင်း-ထင်လင်းစေဘို့ပင်။

စုဒ္ဒသမနယပြီး၏။

ဓာတုကထာကျမ်း ငြိမ်းငြိမ်း

နိဂုံးလင်္ကာ

တထောင့်နှစ်ရာ၊ ကိုးဆယ် သာသည့်၊ ရှစ်ဖြာစွန်းလစ်၊ ထိုသည့် နှစ်ဝယ်၊
ဆန်းသစ်လှံပို၊ လပြာသိုဉ်၊ တိမ်ညိုကင်းပါ၊ ဆန်းပက္ခဏါ၊ ပဉ္စမဒိနံ၊ နေဗုဒ္ဓံဝယ်၊
ဘယံဥပါဒ်၊ ကင်းစင်လတ်၍၊ ကျမ်းမြတ်ဘိဓမ္မာ၊ လရောင်စာသည်၊ ဤမှာ
တခဏ်း၊ နိဗ္ဗိတံးမှို၊ ဆုံးခန်းတိုင်မြောက်၊ အပြီးရောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊
ဥဒါနံးစာ၊ ကောင်းစွာကျူးရင့်၊ မြက်ဆိုလင့်သည်၊ ရှင်ပင့်သာသနံ၊ ငါးထောင်
ခံအောင်။ ။စိရံ တိဋ္ဌိန္ဒာ ဟူလိုသော်။

အဘိဓမ္မာ-ညောင်လရောင်၊
လောကကိုလွှမ်းမိုး-ထိန်လျှမ်းဝင်းပြောင်၊
သာသနာလုံး-ကျော် နှံဆုံးတိုင်အောင်၊
ထွန်းပါစေ-လင်းခင်၊ လူတို့ဘောင်။

(တောင်းပန်စာ) ဤကျမ်းစာကို ရေးသားရခြင်းသည် စာချရင်း၊ တရားဟောရင်း၊
ခြားညှပ်၍ရေးသားရသောကျမ်းစာဖြစ်၍ သိမြင် သမာဓိရှိချစ်ယွင်းသောအားဖြင့် ကျမ်းကို
တွေ့မြင်ပါမူ ဖြစ်စေသော စိတ်မြတ်မြတ် ဖြစ်၍ ဘာသာရဟန်းတော် မူကြပါကုန်။

(ပဉ္စမအကြိမ် ပုံနှိပ်ပြီး၏။)

“ဦးကောဝိဒ” မဟာအကျော်

နိဂြောဓာဓုံဆရာတော် ညောင်တုန်းမြို့။

၁၂၉၈-ခု၊ တပို့တွဲလတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သော
ညောင်တုန်းမြို့-နယ်လုံးပေါ်ရာ
သုဓမ္မာပရိယတ္တိ၊ ပဌမပြန်စာမေးပွဲကြီးတွင်
မဟာအကျော် စာချတန်း၌
အောင်ပန်းဂုဏ်ထူး ထွက်ခူးပျဉ်တော်မူသော

ကောဝိဒါဘိလင်္ကာရ-သဒ္ဓမ္မဓဇ ပိဋကတ္တယဆောက
သုဓမ္မာပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ ဟူသော
ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ဆရာတော်-ဦးကောဝိဒ-ပုံတော်

မာတိကာ

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၁	ပဏာမဂါထာပါဠိအနက်	 ၁
၂	မာတိကာ နိဒါန်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ခက်ဆစ်ခက်ရာ ပုစ္ဆာ ၄၉-ခု၏ အဖြေ ဝိသဇ္ဇနာများ	 ၃
၃	အဘိဓမ္မာညဝါလရောင်ကျမ်း၏ နိဒါန်းပြီးဆုံးသဖြင့် ကျူးရင့်သော ဥဒါန်းဂါထာ	 ၂၀
၄	မာတိကာ တိက်အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော အချက် ခက်ဆစ်ပုစ္ဆာ ၉-ချက်၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၂၁
၅	ကုသလတိက်အနက်-၎င်းဇယားပုံ	 ၂၄-၂၅
၆	ကုသလတိက် လင်္ကာနှင့် ၎င်းသက်ဆိုင်ရာ ခက်ခဲသော မေးခွန်း ၁၈-ချက်၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၂၅
၇	ဝေဒနာတိက်အနက်နှင့် ၎င်းဇယားပုံ	 ၃၁
၈	ဝေဒနာတိက်လင်္ကာ နှင့် ၎င်း၌ သက်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာ ၁၆-ချက်၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၃၂
၉	ဝိပါကတိက်အနက်နှင့် ၎င်းဇယားပုံ	 ၃၆-၃၇
၁၀	ဝိပါကတိက်လင်္ကာနှင့် ၎င်းဝိပါကတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၉-ချက်၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၃၇
၁၁	ဥပါဒိန္နတိက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၄၀-၄၁
၁၂	ဥပါဒိန္နတိက် လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာ ၁၄-ချက်၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၄၁
၁၃	သံကိလိဋ္ဌတိက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၄၇
၁၄	သံကိလိဋ္ဌတိက် လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်းပုစ္ဆာ ၄-ခု၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၄၇-၄၈
၁၅	ဝိတက်တိက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၄၉
၁၆	ဝိတက်တိက် လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၄-ခု၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၅၀-၅၁
၁၇	ပီတိတိက်အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၅၂
၁၈	ပီတိတိက် လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၃-ခု၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၅၃

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၁၉	ဒဿနတိက်, ဒဿနဟေတုတိက်တို့၏ အနက်နှင့် ၎င်းတို့၏ ဇယားပုံ	 ၅၄-၅၅
၂၀	ဒဿနတိက်၏ အကောက်စကားပြင်	 ၅၆
၂၁	ဒဿနတိက်၌ သက်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာ ၁၇-ခု၏ အဖြေ ဝိသဇ္ဇနာများ	 ၅၆
၂၂	အာစယဂါမိတိက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၆၃
၂၃	အာစယဂါမိတိက်လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင် သော ပုစ္ဆာ ၇-ခု၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၆၃
၂၄	သေက္ခတိက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၆၆-၆၇
၂၅	သေက္ခတိက် လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၇-ခု၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၆၇
၂၆	ပရိတ္တတိက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၇၀
၂၇	ပရိတ္တတိက်လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၁၀-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၇၁
၂၈	ပရိတ္တာရမ္မဏတိက်အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၇၅-၇၆
၂၉	ပရိတ္တာရမ္မဏတိက်လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၁၂-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၇၆-၇၇
၃၀	ဟိနတိက်အနက်နှင့် မေးခွန်းပုစ္ဆာ ၂-ခုတို့၏ အဖြေ ဝိသဇ္ဇနာများ	 ၈၁
၃၁	မိစ္ဆတ္တတိက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၈၂
၃၂	မိစ္ဆတ္တတိက် လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၁၄-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၈၃
၃၃	မဂ္ဂါရမ္မဏတိက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၈၈-၈၉
၃၄	မဂ္ဂါရမ္မဏတိက် လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၂၂-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၈၉-၉၀
၃၅	ဥပ္ပန္နတိက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၉၆-၉၇
၃၆	ဥပ္ပန္နတိက်လင်္ကာနှင့် ၎င်းတိက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၁၃-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၉၇

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၃၇	အတိတ်တိုက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	၁၀၁-၁၀၂
၃၈	အတိတ်တိုက် လက်ံနှင့် ၎င်းတိုက်၌ သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၆-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၁၀၂
၃၉	အတိတာရမ္မဏတိုက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၁၀၅
၄၀	အတိတာရမ္မဏတိုက် လက်ံနှင့် ၎င်းတိုက်၌ သက်ဆိုင် သော မေးခွန်း ၆-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	၁၀၅ ၁၀၆
၄၁	အဇ္ဈတ္တတိုက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၁၀၈
၄၂	အဇ္ဈတ္တတိုက် လက်ံနှင့် ၎င်း၌သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၅-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၁၀၉
၄၃	အဇ္ဈတ္တာရမ္မဏတိုက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၁၁၁
၄၄	အဇ္ဈတ္တာရမ္မဏတိုက် လက်ံနှင့် ၎င်းတိုက်၌ သက်ဆိုင် သော မေးခွန်း ၂-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၁၁၂
၄၅	သနိဒဿနတိုက် အနက်နှင့် ဇယားပုံ	 ၁၁၃
၄၆	သနိဒဿနတိုက် လက်ံနှင့် ၎င်း၌ သက်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာ ၃-ခုတို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၁၁၄
၄၇	သစ္စာတပါးသာ ဖွဲ့ရသောပဒ, တပါးမျှ မဖွဲ့ရသောပဒ, ၄-ပါးလုံးဖွဲ့ရသော ပဒများကို ကောက်ပြခြင်း	 ၁၁၅
၄၈	နာမ်တရားကိုသာ ကောက်သော တိုက်များနှင့် နိဗ္ဗာန် သာ တိုက်မုတ်ထုတ်သော တိုက်များကို ပြဆိုခြင်း	 ၁၁၅
၄၉	အရကောက်တူသော တိုက်ပုဒ်များကို ကောက်ပြခြင်း	 ၁၁၆
၅၀	သင်္ချာအရေအတွက် တူမျှသော ပဒများကို ကောက်ပြခြင်း	 ၁၁၆
၅၁	ကြွင်းသော မဂ်စိတ္တပ္ပုဂ်-ဖိုလ်စိတ္တပ္ပုဂ်ယူနည်း	 ၁၁၇

“ဒုကမာတိကာ”

၅၂	ဒုက်အားလုံး၌ မုတ်ဘူယ်	 ၁၁၈
၅၃	အတိဒေသညွှန်ကြားချက်	 ၁၁၉
၅၄	ဟေတုဂေါစ္ဆက ဇယားပုံ	 ၁၂၄
၅၅	တေတုဂေါစ္ဆကနှင့် သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၃-ခုတို့၏ အဖြေ	 ၁၂၅

(ဃ)

မာတိကာ

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၅၆	စုဋ္ဌန္တရဒုက္ခနှင့်လောပု	 ၁၂၆
၅၇	စုဋ္ဌန္တရဒုက္ခနှင့် သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၃-ခုတို့၏ အဖြေ	 ၁၂၇
၅၈	အာသဝဂေါဏ္ဍက လောပု	 ၁၂၉
၅၉	အာသဝဂေါဏ္ဍကနှင့် သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၅-ခုတို့၏အဖြေ	 ၁၂၉
၆၀	သညောဇနဂေါဏ္ဍကလောပု	 ၁၃၁
၆၁	သညောဇနဂေါဏ္ဍက နှင့် သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၄-ခုတို့၏ အဖြေ	 ၁၃၁
၆၂	ဂန္ထဂေါဏ္ဍကလောပုနှင့်ပုစ္ဆာ ၂-ခုတို့၏ အဖြေ	 ၁၃၃
၆၃	နိဝရဏဂေါဏ္ဍကလောပုနှင့် မေးခွန်း ၃-ချက် တို့၏ အဖြေ	 ၁၃၅
၆၄	ပရာမာသဂေါဏ္ဍက လောပုနှင့် ပုစ္ဆာ ၁-ချက်အဖြေ	 ၁၃၇
၆၅	မဟန္တရဒုက္ခ လောပု	 ၁၃၈
၆၆	မဟန္တရဒုက္ခစဉ်ဂါထာနှင့် ပုစ္ဆာ ၂-ချက်အဖြေ	 ၁၃၉
၆၇	ဥပါဒါနဂေါဏ္ဍကလောပုနှင့်ပုစ္ဆာ ၃-ချက်အဖြေ	 ၁၄၁
၆၈	ကိလေသဂေါဏ္ဍက လောပုနှင့်ပုစ္ဆာ ၃-ချက်အဖြေ	 ၁၄၃
၆၉	ပိဋ္ဌိဒုက္ခလောပုနှင့် ပိဋ္ဌိဒုက္ခစဉ်ဂါထာ	 ၁၄၅-၁၄၇
၇၀	ပိဋ္ဌိဒုက္ခနှင့် သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ၆-ခုတို့၏အဖြေ	 ၁၄၇

သုတ္တန္တိက မာတိကာ

၇၁	သုတ္တန္တိကမာတိကာစဉ်နှင့် ခက်ခဲသော မေးခွန်း များ၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာ	 ၁၄၉
၇၂	မာတိကာကျမ်းပြီး ဝမ်းမြောက်ခြင်း	 ၁၅၃

ဓာတုကထာ မာတိကာ

၇၃	ဓာတုကထာ ပဌမနယနှင့် သက်ဆိုင်သော မေးခွန်း ပုစ္ဆာ ၁၂-ချက်တို့၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာများ	 ၁၅၄
၇၄	ဥပါဒါနဂါထာ	 ၁၅၉
၇၅	ဓာတုကထာ ၁၄-နယဟောပုဒ်လောပု	 ၁၆၀
၇၆	ဒုတိယနယ ဥပါဒါနဂါထာနှင့် ဆောင်ပုဒ်	 ၁၆၁
၇၇	ဒုတိယနယ ယေစွဲ-တေစွဲ	 ၁၆၂

[(ပဉ္စမအကြိမ်)]

ဦးစရန်ပါ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာနံပါတ်

၇၈	ဒုတိယနယ ဇယားပုံ		၁၆၅
၇၉	တတိယနယ ဥဒါနဂါထာနှင့် ဆောင်ပုဒ်		၁၆၅
၈၀	တတိယနယဟောပုံ နည်းစံနစ်နှင့် ယေစွဲ-တေစွဲ		၁၆၇
၈၁	တတိယနယ ဇယားပုံ		၁၆၈
၈၂	စတုတ္ထနယ ဥဒါနဂါထာနှင့် ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ		၁၆၈
၈၃	စတုတ္ထနယ ယေစွဲ-တေစွဲ		၁၇၀
၈၄	စတုတ္ထနယ ဇယားပုံ		၁၇၁
၈၅	ပဉ္စမနယ ဥဒါနဂါထာနှင့် ဥဒါနဂါထာတွင် ပါသော သင်္ချာတို့၏ သင်္ချေယျကောဏ်ယူပုံ	၁၇၁-၁၇၂	
၈၆	အကျဉ်းဆောင်ပုဒ်နှင့် သရုပ် အရေအတွက်		၁၇၃
၈၇	ပဉ္စမနယ ယေစွဲ-တေစွဲ		၁၇၅
၈၈	ပဉ္စမနယ ဇယားပုံ		၁၇၇
၈၉	ဆဋ္ဌနယဥဒါနဂါထာနှင့်ဆောင်ပုဒ် ၂၂-ပုဒ်သရုပ်		၁၇၈
၉၀	ဆဋ္ဌနယ မေးပုံ-ဖြေပုံနှင့် ဖြေဆိုရန် နည်းစံနစ်		၁၈၀
၉၁	ဆဋ္ဌနယ ဇယားပုံ		၁၈၄
၉၂	သတ္တမနယ ဥဒါနဂါထာနှင့် ဆောင်ပုဒ်		၁၈၅
၉၃	ယေစွဲ-တေစွဲဆောင်ပုဒ်ဂါထာအကျယ်သော်ပြခြင်း		၁၈၆
၉၄	သတ္တမနယ ဇယားပုံ		၁၈၇
၉၅	အဋ္ဌမနယ ဥဒါနဂါထာနှင့် ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ		၁၈၈
၉၆	ဝိပူယုတ်၌ အထူးမှတ်ဘွယ်		၁၈၉
၉၇	ယေစွဲ-တေစွဲ အကျယ်ဘော်ပြခြင်း		၁၉၀
၉၈	အဋ္ဌမနယ ဇယားပုံ		၁၉၁
၉၉	နဝမနယ ဥဒါနဂါထာနှင့် ဆောင်ပုဒ်		၁၉၁
၁၀၀	နဝမနယ ဇယားပုံ		၁၉၃
၁၀၁	ဒသမနယ		၁၉၄
၁၀၂	ကောဒသမနယ နှင့် ခွါဒသမနယ		၁၉၅
၁၀၃	တေရသမနယ ဥဒါနဂါထာနှင့် အဆုံးအဖြတ်		၁၉၆
၁၀၄	တေရသမနယ ဇယားပုံ		၁၉၈
၁၀၅	စုဒ္ဒသမနယ		၁၉၉
၁၀၆	ကျမ်းပြီး နိဂုံးလင်္ကာနှင့် တောင်းပန်စာ		၂၀၀

ဝမ်းမြောက်ဘွယ်

● ဝိသဇ္ဇနာဝရဇိန် (ဒုတိယတွဲ)

ဤကျမ်းစာကို ရေးသားသူမှာ ပဌမပြန် လောကတွင် အထူးကျော်ကြားလျက် ရှိသော သဒ္ဓါ၊ သင်္ဂဟ ဝိသဇ္ဇနာဝရဇိန်ကျမ်းစာသည် ကျမ်းပေါင်းများစွာကို ရေးသား ပြုစုခဲ့သူ ညောင်တုန်းမြို့ - နိဂြောဓာရုံ ဆရာတော် မဟာအကျော်-ဦးကောဝိဒပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်သည် သဒ္ဓါ-သင်္ဂဟဝိသဇ္ဇနာဝရဇိန်ကျမ်းကို ရေးသားရိုက်နှိပ်စဉ်က ဝိနည်းဘာသာကိုပါ တအုပ်ထည်းနှင့်အပြီး ထည့်သွင်းရိုက်နှိပ်ရန် စီစဉ်ခဲ့သော်လည်း သဒ္ဓါ၊ သင်္ဂဟနှင့်ပင် စာမျက်နှာများနေသဖြင့် ဝိနည်းဘာသာကို ချန်လှပ်ခဲ့ရပေသည်။ တဖန် ဝိနည်းဘာသာအတွက် ဝိသဇ္ဇနာဝရဇိန် (ဒုတိယတွဲ) ကို ဆက်လက်ထုတ်ဝေ ရန် ရည်ရွယ်ပြန်သော်လည်း ဆရာတော် ပြန်လွန်တော်မူသည်တိုင်အောင် အထ မမြောက်ခဲ့ပေ။

ယခုမူ—အစစ အခွင့်သာလည်းသည့်ပြင် စာမူများကို ဒုတိယ နိဂြောဓာရုံ ဆရာ တော် ပဌမကျော် ဓမ္မာစရိယ - အညှင်သုဇာတာလင်္ကာရ၏ သုခသင်ပြင်ဆင်မှုဖြင့် စက်တင် ပုံနှိပ်လျက် ရှိပါပြီ။ သောတုဇနအပေါင်းတို့ နှစ်ထောင်းဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရာ မကြာမီ ထွက်ပေါ်လာပါတော့မည်။ မျှော်ပါတော့...။

- မစိုးရိမ်ရူပသိဒ္ဓိအဖြေ (ရိုက်ပြီး)
- မစိုးရိမ်ဋီကာကျော်အဖြေ (ရိုက်ပြီး)
- မစိုးရိမ် ကင်္ခါအဖြေ (စီး၌ဆဲ)
- မစိုးရိမ် ညဝါအဖြေ (ရိုက်တော့မည်)

ဤကျမ်းစာများကို ရေးသားသူမှာ မန္တလေးမြို့-မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက် နာကယ အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော် ပဌမကျော် ဓမ္မာစရိယ အညှင်သုဇာတာလင်္ကာရဖြစ်၍ ကျမ်းစာ များ၏အကြောင်းကို အထူးဖော်ပြဘွယ်ရာမလိုတော့ပါ။ ဆရာတော်၏လက်ရာဆိုလျှင် ထူးခြားရမည်၊ ရှင်းလင်းရမည်၊ ပြည့်စုံရမည်။ လက်တွေ့အားဖြင့် ဖာသင် သားလောက က သက်သေခံနေပါပြီ။

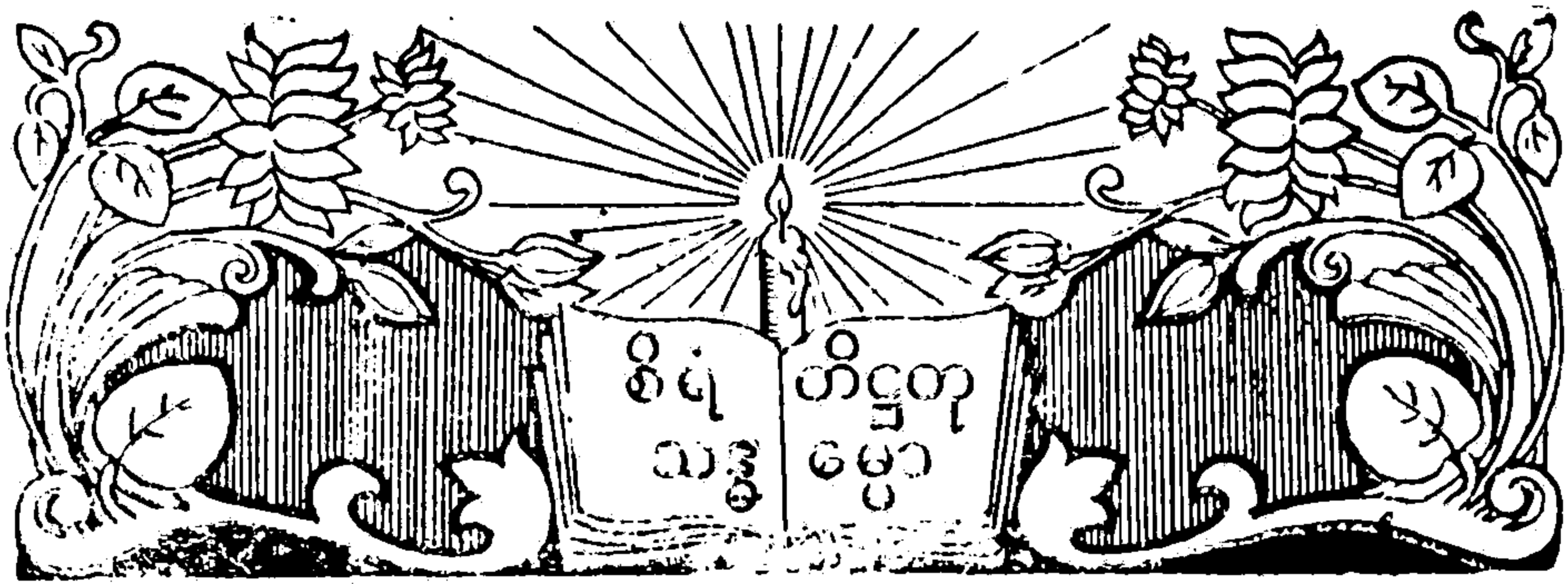
- အခြေခံ အဘိဓမ္မာ ပဌမတွဲ-ဒုတိယတွဲ (ရိုက်ပြီး)
- ဓမ္မကြေးမုံ (ရိုက်ပြီး)

ဤကျမ်းစာများကို ရေးသားသူမှာ ညောင်တုန်းမြို့-နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတိုက် ကာမုဒ္ဒကောမလ အညှင်ကဝိပိယ ဖြစ်ပေသည်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရ ပဌမပြန် စာမေးပွဲနှင့် အဘိဓမ္မာစာမေးပွဲများတွင် အထက် တန်းက အောင်ပန်းဆွတ်လိုသူများအတွက် “အခြေခံအဘိဓမ္မာ” ကျမ်းစာက တာဝန် ယူပါလိမ့်မည်။

ဘာသာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုကို အထူးလိုအပ်နေသောအချိန်တွင် “ဓမ္မကြေးမုံ” ကျမ်းစာက ဘာသာရေး လေးစားပုံနှင့် ယဉ်ကျေးမှု သရုပ်ကို ဖော်ထုတ် သွန်သင် ပါလိမ့်မည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

အဘိဓမ္မာ ညွှတ်လရောင်ကျမ်း

ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်

- (၁) သသဒ္ဓမ္မ ဂဏုတ္တမံ၊
သမ္ပုဒ္ဓိံ သတ္တဝသိကံ၊
ပဏ္ဍုကမ္ပလသီလာယံ၊
အဘိဓမ္မံ ပကာသိတံ။ ။
- (၂) နတုာန သာဒရံ အဟံ၊
နာနာနယေဟိ စိတ္တိကံ၊
အဘိဓမ္မစန္ဒောဘာသံ၊
ဂန္ထံ ဝက္ခာမိ သုန္ဒရံ။ ။
- (၃) မဂ္ဂါမဂ္ဂံ ရတ္တိကာလေ၊
စန္ဒောဘာသေန ဒိဿရေ၊
ကထေဝါဘိဓမ္မဌာနေ၊
အနေနာပိ ပဒိဿတိ။ ။
- (၄) အယံ ဂန္ထောပိ သောတုနံ၊
အဘိဓမ္မိကဘိက္ခုနံ၊
တမောခန္တံ ဝိနောဒေတုာ၊
ဝိရောဘာသယ တိဋ္ဌတု။ ။

အယမေတ္ထအတ္ထော

၁။ ။တတ္ထ သသဒ္ဓမ္မ ဂဏုတ္တမောဘိ သဒ္ဓမ္မေန ဂဏုတ္တမေနစ သဟ ယော
ဝတ္တတိတိ - သသဒ္ဓမ္မဂဏုတ္တမော။ တံ၊ အဟံ သသဒ္ဓမ္မဂဏုတ္တံ သတ္တ
ဝသိကံ တာဝတိ သဘဝနေ အာယာမတော၊ သဌိယော ဇနိကာယံ
(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဝိတ္ထာရတော ပဏ္ဏာသယောဇနိကာယံ ဥဗ္ဗေဓတော ပန္နရသယောဇနိ
ကာယံ ပဏ္ဏုကမ္ပလသီလာယံ ဓမ္မသင်္ကဏိအာဒိ သတ္တပကရဏံ အဘိဓမ္မံ
နာနာ နယေဟိ ဝိဘဠိတွာ ပကာသိတံ အဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ သမ္ပန္နာဂတေန
သရေန ဒေသိတံ သမ္ပုဒ္ဓံ သာဒရံ ကာယဝစီ မနောဒွါရေဟိ နမာမိ-
နတွာန။

၂။ ။တံတံ ဂန္ထတော အာဂတေဟိ နာနာနယေဟိ ဝိစိတ္တံ အဘိဓမ္မဋ္ဌာနေ
စန္ဒော ဘာသေန သဒိသတ္တာ “အဘိဓမ္မာစန္ဒောဘာသော” တိနာမိကံ
ဂန္ထံ အတိသုန္ဓရအတိသုကရနယေဟိ ရစိတတ္တာ သုန္ဓရံ ဝက္ခာမိ ရစ
ယိဿာမိတုတ္ထော။

၃။ ။မဂ္ဂါမဂ္ဂဉ္စိ ရတ္တိကာလေ ပထိကာ “ဥရောပါဖရိကာယှာပေရိ ကော
စတေလျှ” ဒီပေဟိ သဟ သကလ ဇမ္ဗူဒီပံ ဩဘာသေန္တေန စန္ဒဿ
ဩဘာသေန ဒိဿန္တိဝိယ တထေဝ စတူဟိ ဂမ္ဘိရေဟိ သမ္ပန္နာဂတေ
အဘိဓမ္မဋ္ဌာနေ အဘိဓမ္မဝိသယေ အနေနာပိ “အဘိဓမ္မ စန္ဒောဘာသ
ဂဇ္ဇနံ” သောတူနံ ဉာဏေ ပကာင်ရန ဒိဿတိတုတ္ထော။

၄။ ။အယံ “အဘိဓမ္မစန္ဒောဘာသ” ဂဇ္ဇောပိ အဘိဓမ္မံ သိက္ခိတာနံ သောတူနဉ္စ
ဘိက္ခုနဉ္စ မောဟသင်္ခါတံ တမောခန္ဓံ ဝိနောဒေတွာ ပဒါလေတွာ
ဗုဒ္ဓသာသနသင်္ခါတေ သကလဇမ္ဗူဒီပေ ဟိမ ရဇ မေဃ ပဋ္ဌလာ သူရိန္ဒ
ဓမ္မသင်္ခါတေဟိ ပလေဟိ ပိနာသံ ပတွာ ဩဘာသယံ ဩဘာသယန္တော
ယာဝ သာသနန္တရဓာနံ စိရံကိဋ္ဌတူတိအတ္ထော။ ဧတ္ထစ စိရောဘာသယ
တိဋ္ဌတူဟိ ဆန္ဒာနုရက္ခန္တုတ္ထာယ အနုနာသိကလောပေါ။

မာတိကာ နိဒါန်း

၁။ ။ “မာတရံပမုခံကဘွာ” စသောဂါထာကို အဋ္ဌကထာပါဌ်ဟုဆိုရာ အဘယ် အဋ္ဌကထာပါဌ် ဖြစ်ကြောင်းကို အခဉ်တော်ပြု၍ ၎င်းဂါထာကို အနက် ယောဇနာပါ။

၁။ ။ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာပါဌ် ဖြစ်ပါသည်။

မာတရံ၊ မယ်တော် ဖြစ်ဘူးသော သန္တုဿိတ နတ်သားကို။ ပမုခံ၊ အကြီး အမှူးကို။ ကဘွာ၊ ပြု၍။ သန္တုဿိန္ဒေန၊ အညီအညွတ် ကောင်းစွာ စည်းဝေး ထသော။ ဒေဝါနံ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့၏။ ဂဏေန၊ အပေါင်းသည်။ ပရိဝါရိ တော၊ ခြံရံအပ်သော။ ယောသတ္ထာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿတာ ဒိသာယ၊ ထိုသို့ ခပ်သိမ်းသော ခေယျဓံ တရားတို့ကို သဘောအား လျော်စွာ သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သဘောရှိထသော။ ပညာယ၊ သဗ္ဗညုတပညာတော်၏။ တေဇသာ၊ သတ္တိ သုံးပါးတည်းဟူသော အစွမ်းဖြင့်။ အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ ခန္ဓာ အစရှိသော ကုသိုလ်အစရှိသော တရားတို့ကို သိကြောင်းဖြစ်သော အဘိဓမ္မာ ကထာကို။ ဒေဝါနံ၊ မှတ်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော နတ်တို့အား။ သမ္ပဝတ္တမိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ဖြစ်စေတော်မူပြီ။

၂။ ။ “တေဇသာ” ဟူသောပါဌ်အရ သဗ္ဗညုဘဂ္ဂာဏ်တော်၏ အစွမ်း ၃-ပါးကို တော်ပြပါ။

၂။ ။ အစွမ်းသုံးပါး-မှတ်သားဘို့ရာ၊
ဒေသေတဗ္ဗ-ဓမ္မဘုဒ္ဓာ၊
ဒေသေတဗ္ဗ-ဓမ္မပကာ၊
ဝေနေယျ-အဇ္ဈာသယသာ။ ။

၁-ဒေသေတဗ္ဗဓမ္မ-ဟောအပ်သော တရားကို သိခြင်း။

၂-ဒေသေတဗ္ဗဓမ္မပကာရ-ဟောအပ်သော တရား၏ အပြားကို သိခြင်း။

၃-ဝေနေယျဇ္ဈာသယ-ဝေနေယျတို့၏ အလိုအဇ္ဈာသယကို သိတော်မူခြင်း။

၃။ ။ “ကိုယ်တော် အထည်းထည်း နိဗ္ဗာန်ဆုကို ယူတော်မူသည် ရှိတော် ရအပ်သော အား၊ အစွမ်းကို မြင်တော်မူသော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်လျက် တယောက် အထည်းထည်း ကူးသဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဝေနေယျ (ပဉ္စမအကြိမ်)”

သတ္တဝါဒပေါင်းတို့ကို သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ်မှထုတ်၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းထက်သို့ တင်အံ့ဟု ကြံတော်မူသဖြင့်။” ဟူသော ကောင်းချီး နိဒါန်းစကားကို “အကောက်ဆရာ” သည် အဘယ်ပါဌ်ကို ထောက်ထား၍ ဤကဲ့သို့ ရေးသားနိုင်ပါသနည်း။

၃။ ။ ဟံမေ ကောနုတိဇ္ဈေန၊
 ပုရိသေန ထာမဒဿိနာ၊
 သဗ္ဗညုတံ ပါပုနိတွာန၊
 သန္တာရေဿံ သဒေဝကံ။ ။

ဟူသော ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်ကိုထောက်၍ ရေးသားနိုင်ပါသည်။

၄။ ။ “လက်တော်သို့ ရောက်ပြီးသော နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို စွန့်သဖြင့်” ဟူသော စကား၌၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာသည် သုမေဓာရသေ့၏ လက်တော်သို့ ရောက်ကောင်းသော ဝတ္ထုသဘာဝ ဖြစ်ရှိသလော၊ အဘယ်သို့ရောက်ပါသနည်း။

၄။ ။ နိဗ္ဗာန်သည် သုမေဓာရသေ့၏ လက်တော်သို့ ရောက်ကောင်းသော ဝတ္ထုသဘာဝ ဖြစ်မရှိပါ။ လက်တော်သို့ ရောက်ပြီးလည်း မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ရောက်လုဆဲဆဲဖြစ်၍ ရောက်ပြီး၊ ရပြီးကဲ့သို့ “ဥပရိက္ခာ” အားဖြင့် ဆိုပါသည်။

၅။ ။ ပါရမီ ၁၀-ပါးကို အပြား ၃၀-ဖြစ်အောင် မည်သို့ ယူရမည်နည်း။ အကျယ်တော်ပြပါ။

၅။ ။ ၁-ဒါနပါရမီ။	။ နည်းများပဟူ၊ ပေးလှူစွန့်ကြဲခြင်း။
၂- သီလပါရမီ။	။ ကာယ၊ ဝစီ နှစ်လီ ကိုယ်နှုတ်တို့ကို ထိန်းချုပ်စောင့်ရှောက်ခြင်း။
၃- နိက္ခမပါရမီ။	။ ကာယဂုဏ်တော၊ ဘဝဟောမှ မစော့ချက်ခြင်း ထွက်မြောက်ခြင်း။
၄- ပညာပါရမီ။	။ အသိအလိမ္မာ ကောင်းစွာ မြော်မြင်နိုင်ခြင်း။
၅- ဝီရိယပါရမီ။	။ မရမနေ အသေကြီးကုတ် လုံ့လထုတ်ခြင်း။
၆- ခန္တီပါရမီ။	။ မြေကြီးကဲ့သို့ အနိဗ္ဗာရုံထို့ကို သည်းခံခြင်း။
၇- သစ္စပါရမီ။	။ မထိန်မချန် ဟုတ်တိုင်းပြန်၍ အမှန်ရိုးသား ပြောကြား မှတ်ဆိုခြင်း။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၈ - အဓိဋ္ဌာနပါရမီ။ ။စိတ် အကြံ အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ရိုင်းဘို့ မဆိုင်းမတွ ပြုလုပ်ခြင်း။

၉ - မေတ္တာပါရမီ။ ။မုန်းသူ၊ ချစ်သူ ဤနှစ်လူကို သီတဂူနန်း လယုန်စန်းသို့ ချစ်ပန်း နွယ်ခက် ဆက်ရခြင်း။

၁၀ - ဥပေက္ခာပါရမီ။ ။လှည်းကို ရုန်းဆောင် နွားနှစ်ကောင်ကို တကောင် မသာ ညီတညာဖြင့် စီကာသွားမှု လျစ်လျူရှုခြင်း။

ဥပဒါနပါရမီ-ဥပသီလပါရမီ စသောအားဖြင့်ဆိုလေ။

ဥပပါရမီ ၁၀-ပါးဖြစ်၏။

ပရမတ္ထဒါနပါရမီ-ပရမတ္ထသီလပါရမီ စသောအားဖြင့်ဆိုလေ။

ပရမတ္ထပါရမီ ၁၀-ပါးဖြစ်၏။

ယခင် သာမညပါရမီ ၁၀-ပါးနှင့်ပေါင်းသော် “အပြားသုံးဆယ်” ဖြစ်၏။

ဒါန၊ သီလ၊ နိက္ခမ၊ ပါ၊
ပညာ၊ ဝီရိယ၊ ခန္တီ၊ သစ္စာ၊
အဓိဋ္ဌာန-မေတ္တာ၊ ပေက္ခာ၊
ပါရမီ-ဆယ်လီ မှတ်ကြရာ။ ။
ဥပ၊ ပရမတ်-ပွားလတ် သုံးဆယ်၊
သာမညက-ပြင်ပမှတ်ဘွယ်၊
ဥပ၊ ဆယ်ဝ-အင်္ဂါကြီးငယ်၊
ပရမတ်-ဆယ်ရပ်၊ အသက်လှယ်။ ။

အပဝတ္ထုနှင့်စပ်၍ လှူခြင်းစသည်ကား (သာမညပါရမီ-၁၀)။

ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်စပ်၍ လှူခြင်းစသည်ကား (ဥပပါရမီ-၁၀)။

အသက်နှင့်စပ်၍ လှူခြင်းစသည်ကား (ပရမတ္ထပါရမီ-၁၀)။

၆။ ။မည်သည့် အလောင်းတော်ကြီး များသည် ပရမတ္ထပါရမီကို ဖြည့်ဆည်းပူးတော် မူကြပါသနည်း။

၆။ ။ဒါန မီးပုံခုန်ဆင်း-“ယုန်မင်း”ဒါန၊
သီလ သံတံကျင်လျှိုထ-“သခံ”သီလ၊

နိက္ခမ စူဠသုတ-သောမမာ၊
နိက္ခမ-ဒိဋ္ဌိ၊ သုဗြညပါ။ ။

ပညာ“သေနက”ခေါ်ဘိ-ပဏ္ဍိကဝိ၊
ဗြညဆည်းပူးထ-ပညာပါရမီ။

ဝီရိယ ပဟာဇနက-နာမပြောင်ထိန်၊
ဝီရိယ-ဗြညထ ပါရမီ။ ။

ခန္တိ ခန္တိဝါဒ-ဗြညထ၊ ဆံ့၊

သစ္စာ မဟာသုတ-သောမသစ္စာ၊

အဓိဋ္ဌာန် မူဂပက္ခ-အ၊ အဇာတ်မှာ၊
အဓိဋ္ဌာန်-စိတ်ကြံသုဗြညပါ။ ။

မေတ္တာ ကေရာဇ-ဗြညထမေတ္တာ၊

ဥပေက္ခာ လောမဟံသ-ဗြညထပေက္ခာ၊

ပရမတ္ထ-ဒသမှတ်ပါ၊

ဆည်းပူးကြောင်း-အလောင်း ဤဆယ်ဖြာ။ ။

(အဋ္ဌသာလိနိ ၆၆-၆၇)

၇။ ။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂ သရုပ်အဓိပ္ပါယ် ကို အကောက်ဆရာပြဆိုထားရာ အဘယ်
ကျမ်းကို အမှီပြု၍ ပြဆိုထားပါသနည်း။

၇။ ။ မဟာနိပါတ် ဝေဿန္တရာဇာတ် အဋ္ဌကထာ၊ ဇိနာလင်္ကာရဋီကာကျမ်း
တို့ကို အမှီပြု၍ဆိုပါသည်။

၈။ ။ အင်္ဂပရိစ္စာဂ စသည်တို့သည် ဒါနပါရမီဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် ပဉ္စမဟာ
ပရိစ္စာဂဟု-အသီးအခြားဆိုသည်ကို ထင်ရှားအောင်တော်ပြပါ။

၈။ ။ အင်္ဂပရိစ္စာဂ စသည်တို့သည် ဒါနပါရမီပင်ဖြစ်သော်လည်း စွန့်ခြင်း
အထူး ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ၎င်း၊ ရဇပရိစ္စာဂ-ပုတ္တ၊ ဒါနပရိစ္စာဂတို့၏ ပြု
ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ၎င်း၊ အသီးအခြား “ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂ”
ကို ဆိုပြန်သည်။

(သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ)

၉။ ။ စရိယသုံးပါး သရုပ်အဓိပ္ပါယ်ဖြေပါ။

၉။ ။ ဗုဒ္ဓတ်,ညာတတ်-လောကတ္ထသာ,
စရိယသုံး-ခေါ်ထုံးမှတ်ပါ။
ဘုရားဖြစ်ကျိုး-ဆွေမျိုးတွက်တာ,
လောကကျိုး-သုံးမျိုးစရိယာ။ ။

၁၀။ ။ “တုသိတာ နတ်ပြည်၌ - သေတကေတု အမည်ရှိသော နတ်သားဖြစ်၍
နတ်တကာတို့ထက် အသက်ရှည်ခြင်း အဆင်းလှခြင်း စသော အကြောင်း
တို့ဖြင့် လွန်မြတ်လျက်” ဟူသော နိဒါန်း၌ အလောင်းတော် နတ်သားသည်
တုသိတာနတ်ချင်း အတူဖြစ်၍ နတ်သက် လေးထောင်သာ ရှည်သင့်လျက်
အခြားနတ်ထက်ပို၍ အသက်ရှည်-မရှည်ကို အကြောင်းနှင့်တကွဘော်ပြပါ။

၁၀။ ။ အခြားသော မနောပဒေါသိက, ခိန္နပဒေါသိက နတ်တို့မှာ သက်တမ်း
မကုန်ဘဲ ဥပစ္ဆေဒကံဖြင့် သေကြ၍ အလောင်းတော် နတ်သားမှကား ထိုကံ
ဖြင့် စုတေခြင်း မရှိသောကြောင့် နတ်တကာတို့ထက် အသက်ရှည်သည်-ဟု ဆိုပါ
သည်။

၁၁။ ။ “အသက်ရှည်ခြင်း - အဆင်းလှခြင်း အစရှိသော” ဟူရာ၌ ‘အစရှိသော’
ဟူသော စကားအရ အဘယ်ကို ယူရမည်နည်း။

၁၁။ ။ သုခ,ယသ-အစိုးရပါ,
ရူပ,သဒ္ဓ-ဂန္ဓ,ရသာ၊
ဖေါဠဗ္ဗ,ဟု-ရှစ်ခုယူပါ,
ပေါင်းတုံက-ဒသ အကြောင်းသာ။ ။

(အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ)

၁၂။ ။ အလောင်းတော်နတ်သား၏ အသက်ကို အောက်ဘုံကနတ် လူတို့အသက်
ဖြင့်သာ ရေတွက်ဘော်မူ၏။ အကယ်၍ အထက်နတ်ဘုံ ၂-ဘုံက အသက်
ဖြင့် ရေတွက်သော် အဘယ်မျှ အသက်ရှည်မည်နည်း။

၁၂။ ။ နိမ္မာနရတိ နတ်သားတို့၏ အရေအတွက် အားဖြင့် အနှစ်-၂၀၀၀။
ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်တို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့် အနှစ်-၁၀၀၀။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁၃။ ။ “အလောင်းမင်း၊ ဘုရားဖြစ်အံ့သော အခါတိုင်ပါပြီ (လ) တောင်းပန်အပ်
သည်ဖြစ်၍” ဟု ပြဆိုရာ အဘယ်ပါဌ်ကိုမှီ၍ ဤသို့ပြဆိုပါသနည်း။

၁၃။ ။ ကာလော ဒေဝ မဟာပီရ၊
ဥပ္ပဇ္ဇ မာတုကုစ္ဆိယံ၊
သဒေဝကံ တာရယန္တော၊
ဗုဇ္ဈဿ အမတံ ပဒံ။ ။
ဟူသောပါဌ်ကိုမှီ၍ ပြဆိုပါသည်။

၁၄။ ။ “ပဉ္စမဟာဝိလောကန” ခေါ် ကြည့်ခြင်းကြီး ငါးပါးကို ကျနစွာအဓိပ္ပာယ်
နှင့်တကွ ရှင်းလင်းတော်ပြပါ။

“ကာလ”

၁၄။ ။ ရာတမ်းအထက်-သိန်းတမ်းအောက်မှာ၊
ဘုရားပွင့်ထ-“ဗုဒ္ဓကာလာ”၊

“ဒွပ္ပ”

ယူဇနာပေါင်း-တသောင်းကျယ်စွာ၊
“ဇမ္ဗူဒိပ်”-နိမိတ်တောင်ကျွန်းသာ။ ။

“ဒေသ”

သုံးရာအလျား-နံကား၊ နှစ်ရာ၊
ငါးဆယ်ပေ-တန်း-အဝှမ်း၊ ကိုရာ၊
“ဇင်္ဂလ၊ ရွှေ”-“ရွှေတောင်၊ နန္ဒာ”
“တောင်သို့ကျ-သေတကဏ္ဍိကာ။” ။
“အနောက်ဘက်ကျ-ဓနုဓေခေါ်ရွာ”
မြောက်သို့လားသ်-ဥသိရဒ္ဒဇာ၊
နိမိတ်ငါးရပ်-မဇ္ဈိတ်လယ်မှာ၊
မြတ်ဘုရား-ပွင့်ငြား “ဒေသ” သာ။ ။

“ဂုလ”

ခန့်၊ ဗြဟ္မဏ-ဝေဿ၊ သုဒ္ဓါ၊
မင်းနှင့်ပုဏ္ဏား-ဟပါးပါးသာ။

“မာတုအာယု-ပရိန္တော”

ဆယ်လ၊ ခွန်ရက်-အသက်ကြွင်းသာ၊
ရင်းနှောက်-လားရောက်၊ တုသိတာ။ ။

၁၅။ ။အလောင်းတော်နတ်သားသည် ကြည့်ခြင်းကြီး ငါးပါးတွင်“ကာလ”ကို အဘယ့်ကြောင့် ကြည့်သည်ဟု အသီးသီးဖြေပါ။

၁၅။ ။အသက်တရာတန်းအောက် ဖြစ်ခဲ့သော် သတ္တဝါများ၏သန္တာန်မှာ ရာဂ,ဒေါသ,မောဟစသော ကိလေသာသောင်းကျန်း၍ တရားဟောသော်လည်း အကျိုးထူးတရားမထင်နိုင်။

သိန်းတန်းအထက်ဖြစ်နေပြန်လျှင်လည်း အသက်ရှည်၍ သတ္တဝါတို့ သန္တာန် မှာ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ, မထင်လွယ်၍ တရားဟောသော်လည်း အကျိုးထူး တရားမထင်နိုင်ရကား ကာလ ကို ကြည့်တော်မူသည်။

၁၆။ ။အဘယ့်ကြောင့်“ဒီပ”ကို ကြည့်တော်မူသနည်း။

၁၆။ ။သဗ္ဗညုဘုရားရှင် ဟူသမျှတို့သည် တောင်ကျွန်းမှ တပါးသောကျွန်း ၌ ပွင့်မြဲဓမ္မတာမရှိရကား၊ တောင်ကျွန်းဟု ဆိုအပ်သော ဒီပ ကို ကြည့်တော် မူသည်။

၁၇။ ။အဘယ့်ကြောင့်“ဒေသ”ကို ကြည့်သနည်း။

၁၇။ ။သဗ္ဗညုဘုရား ဟူသမျှတို့သည်- အဝှမ်းယူဇနာ ၉၀၀-ရှိသော မဇ္ဈိမ ဒေသအတွင်းမှာ ပွင့်မြဲဓမ္မတာဖြစ်၍ ဒေသ ကို ကြည့်တော်မူသည်။

၁၈။ ။အဘယ့်ကြောင့်“ကုလ”ကို ကြည့်သနည်း။

၁၈။ ။ဝဿ-သုဒ္ဓ-ဟု ဆိုအပ်သော အမျိုးတို့သည် ယုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုအမျိုးမှ ဘုရားဖြစ်ခဲ့သော် မြတ်သော-ခတ္တိယ,ဗြဟ္မဏအမျိုးတို့သည် ဘုရား အား-မထီမဲ့မြင် ပြုခဲ့ရာသောကြောင့် ခတ္တိယ,ဗြဟ္မဏမျိုးဟုဆိုအပ်သော ကုလကို ကြည့်တော်မူ၏။

၁၉။ ။အဘယ့်ကြောင့်“မာတု အာယု ပရိစ္ဆေဒ”ကို ကြည့်သနည်း။

၁၉။ ။ဘုရားလောင်းတို့ ကိန်းတော်မူသော ဝမ်းတိုက်၌ တစုံတယောက် သော သတ္တဝါသည် ကိန်းအောင်းခြင်းငှါ မထိုက်ရကား - အာယု ကုန်ခါနီး ဟုတ်ပါလေ၏လောဟု မာတု အာယု ပရိစ္ဆေဒ-ကို ကြည့်တော်မူသည်။

“ဒေသ”အရ မဇ္ဈိမဒေသယူပုံမှာ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ ၇၇-နှင့် ၃၈၈-နံပါတ် တို့၌ ပြဆိုရာ တကျမ်းတည်းမှာပင် (၂)မျိုးကွဲလျက်ရှိသည်။ ယခုဘော်ပြသော နည်းမှာ ၇၇-နံပါတ်ပါ ပဌမနည်းဖြစ်သည်။ အကျယ်ကို သိလိမ့် - ရင်းတို့မှာ ယူ ပါလေ။

၂၀။ ။အလောင်းတော်နတ်သားသည် ယူဇနာ ၁၆၀၀၀၀-ဝေးသော တုသိ
တာနတ်ဘုံမှ စုတေ၍ မယ်တော်မာယာဝမ်းတိုက်သို့ ဝင်သည့်အခိုက်၌
ယူဇနာ ၇၁၀၅၆၀၀၀-ဝေးသော နေဝသညာနာသညာ ယတန ဘုံမှ
ဗြဟ္မာတယောက်သည် တပြိုင်နက်စုတေလျက် လူ့ပြည်သို့တယောက်သော
အမိဝမ်း၌လာပြီး အကယ်၍ပဋိသန္ဓေနေမှု ဘုရားလောင်းနှင့် ထိုဗြဟ္မာသည်
အဘယ်သူ လူ့ပြည်သို့ အလျင်ရောက်မည်နည်း-အကြောင်းပြမြေပါ။

၂၀။ ။ဖြစ်ရာဌာန နီးမှု၊ ဝေးမှုသည် ပဓာနမဟုတ်၊ စုတိ၏အခြားမဲ့၌ ပဋိ
သန္ဓေစိတ်သည် ခဏငယ်မခြားမှု၍ ဖြစ်သောကြောင့် အတူတူရောက်သည်။

၂၁။ ။ဘုရားလောင်းသည် - မည်သည့်စိတ်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေကြောင်းကို ဘော်
ပြပါ။

၂၁။ ။အဋ္ဌသာလိနီစသော အဋ္ဌကထာ ဋီကာများအလို မဟာဝိပါက်
သောမနဿသဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိက စိတ်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေသည်။

ပဟာသိဝထေရ်အလိုအားဖြင့် ပဟာဝိပါက် ဥပေက္ခာသဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပ
ယုတ် အသင်္ခါရိကစိတ်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေသည်ဟု ဆိုပါသည်။

၂၂။ ။အလောင်းတော် နတ်သားသည် နတ်ဘုံမှစုတိခါနီး ထင်လာသောနိမိတ်
ငါးပါးကို ဘော်ပြပါ။

၂၂။ ။
၁-နတ်ဝတ်ညစ်နွမ်း-
၂-ညှိုးနွမ်းမာလာ၊
၃-လက်ကတီးကြား-ချွေးများယိုခါ၊
၄-အဆင်းလည်းချို-
၅-နတ်တို့ဘုံမှာ၊ ငပျော်နိုင်ဘူး-ပမြူးငါးအင်္ဂါ။

၂၃။ ။ပဋိသန္ဓေယူခြင်း ဂ-မျိုးကို ဥဒါဟရုဏ်နှင့်တကွ ဘော်ပြ၍ ဘုရားလောင်း
၏ မယ်တော်မာယာဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းသည် အဘယ်အမျိုးအစားဟု
ညွှန်ပြပါ။

၂၃။ ။အဇ္ဈာစာရာ၊ သံသဂ္ဂနှင့်၊ စောဠ၊ အသုစိ၊ နာဘိ၊ ဂ္ဂုပါ၊ သဒ္ဓ၊ ဂဗ္ဘ၊ ဤ
ဂ-ဖြာကြောင့်၊ စွဲလာသန္ဓေ၊ ဖြစ်တတ်ချေ၏၊ အဇ္ဈေ၊ သံသင်္ဂ၊ ထိုနှစ်ချက်မှာ၊
ထင်ရှားပါ၏၊ စောဠာစသား၊ နောက်ခြောက်ပါး၌၊ မှတ်သားဘို့ရာ၊ ကုမာ
ကဿပါ၊ မိဂသိင်္ဂ၊ သုဝဏ္ဏသျှမ်နှင့်၊ မဏ္ဍပုံပစ္စေ၊ ရာဇောရောဓာ၊ ဗလကာ
ဂါဝီ၊ စသည်များစွာ၊ သတ္တဝါတို့၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ တဏှာမကင်း၊ အကြောင်းရင်း
ကံ၊ ဤသုံးတန်ကြောင့်၊ ဝိညာဏ်ဆက်စပ်၊ သန္ဓေကပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ် ဌကထာ
ပိဋ်ခွန်းတည်း။ (ပါရာမိကဏ်၊ သုဒ္ဓိန္ဒကဏ္ဍ အဘွင်အဖုလင်္ကာ)
(ပဗ္ဗမအကြိမ်)

ဤ ၈-ပါးတို့တွင် အလောင်းတော်သည် အဇ္ဈာစာရအစွမ်းဖြင့် ပဋိသန္ဓေယူ
ပါသည်။

၂၄။ ။အမိဝမ်း၌ ကိန်းအောင်းခြင်း“ဂစ္ဆဝေါက္ကန္တိ”၄-မျိုးကိုဘော်ပြပါ။
၂၄။ ။ဘုရားလောင်းတို့သည် ပဋိသန္ဓေ ဝင်အောင်းစကို၎င်း၊ အောင်းနေ
ရသည်ကို၎င်း၊ ဘွားသည်ကို၎င်း သုံးချက်လုံးသိသည်။ (တမျိုး)
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့မှာ ဝင်အောင်းစကို၎င်း၊ အောင်းနေရသည်ကို၎င်း ၂-ချက်
သိသည်။ (တမျိုး)

အဂ္ဂသာဝကတို့မှာ ဝင်အောင်းစ တချက်သာသိသည်။ (တမျိုး)
အခြားသတ္တဝါမှာ ၎င်းသုံးချက်ကို တချက်မျှ မသိပေ။ (တမျိုး)

၁-ဘုရားလောင်းများ၊ ဝင်၊နေ၊ဘွား၊ သုံးပါးသိကြပေ။
၂-ပစ္စေကမှာ၊ ဝင်၊နေ၊သာ၊ အဂ္ဂါဝင်စပေ။
၃-သာပညလူတွင်၊ ဝေးကွာစင်၊ သုံးအင်မသိပေ။
(သာရတ္ထဒီပနီအဆို။)

ဘုရားအလောင်း၊ ဝင်၊အောင်း၊ဘွားမြင်၊
ပစ္စေကလောင်း၊ ဝင်၊အောင်း၊သာထင်၊
နှစ်ဦးအဂ္ဂ၊ ဝင်စ၊သာပြင်၊
ကြွင်းလူများ၊ သုံးပါးကွာလှိုစင်။ ။

၂၅။ ။ပြာသာဒ်သုံးဆောင်၏ အမည်နာမနှင့် ဘုံဆင့်အထပ် မည်သည့်ဥတုမှာ
မည်သည့်ပြာသာဒ်၌ စံနေကြောင်းကို ဘော်ပြပါ။
၂၅။ ။ရမ္မ၊ပြာသာဒ် နွေဥတုမှာ စံနေသည် ၅-ဆင့်ရှိသည်။
သုဘ၊ပြာသာဒ် ဆောင်းဥတုမှာ စံနေသည် ၉-ဆင့်ရှိသည်။
သုရမ္မ၊ပြာသာဒ် မိုးဥတုမှာ စံနေသည် ၇-ဆင့်ရှိသည်။
အလျား၊အနံ၊အစောက်အားဖြင့် အားလုံးတူကြသည်။

ဆောင်ပုဒ်ဂါထာ

ရမ္မနွေသင့်-ငါးဆင့်ရှိသည်၊
သုဘဆောင်းသင့်-ကိုးဆင့်ရှိသည်၊
သုရမ္မမိုးသင့်-ခုနစ်ဆင့်ရှိသည်၊
လျားနံစောက်-မြင့်မောက်တူကြပြီ။ ။

၂၆။ ။ယသောဓိရာဇ် အဒ္ဓိအရံ သာကီဝင်မင်းသွီးပေါင်းမှာ မည်မျှရှိသည်ကို
ဘော်ပြပါ။

၂၆။ ။စတ္တာလီသသဟဿာစ၊ နာဠုကိတ္တိယော ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ ဇာတက
အဋ္ဌကတာ နိဒါန်းအလို လေးသောင်းရှိသည်။

အဋ္ဌာရသသဟဿာနိ၊ သဗ္ဗာ သာကီယသမ္ဘဝါ၊ ဟူသော ယသောဓရာ
ထေရအပါဒါနိဋ္ဌကား တသောင်းရှစ်ထောင်-သာလဇာ၏။

၂၇။ ။အရှေ့မြောက်ထောင့်ကရပ်လျက်၊ တနည်း-အရှေ့ကရပ်လျက်ဟု နှစ်ဝါဒ
ပင် ပြဆိုရာ မည်သည့်ဝါဒသည် မည်သည့်ကျမ်းကိုမှီ၍ ဆိုပါသနည်း။

၂၇။ ။ပဌမစကားမှာ သီလက္ခန္ဓ်အဋ္ဌကထာ၊ ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ၊ ဇိနာ
လင်္ကာရဋီကာ၊ သီလက္ခန္ဓဋီကာသစ်တို့ကိုမှီ၍ ဆိုသောစကားဖြစ်သည်။

ဒုတိယစကားမှာ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာတို့ကို မှီ၍ဆိုပါ
သည်။

၂၈။ ။သုဇာတာလ္လသော “ နိဂဏာ ” ဟူသည့် အဘယ်ကဲ့သို့ စီရင်ပါသ
နည်း။

၂၈။ ။ နှယ်ချို တောကျောင်း-နှားပေါင်း၊ ထောင်မှာ၊
နှိုရေချိုအေး-တိုက်ကျွေးငါးရာ၊
ငါးရာမှနှို-သောက်စို့စေပါ၊
သားသည်မှ-နှစ်ရာငါးဆယ်မှာ။ ။

နှစ်ရာငါးဆယ်မှ-တရာ့စိတ်မှာ၊
နှိုရေချိုအေး-တိုက်ကျွေးသည်သာ၊
တရာ့အစိတ်မှ-ထွက်ထွန်းမှု၊
ခြောက်ဆယ့်လေး-တိုက်ကျွေးစေသည်သာ။ ။

ခြောက်ဆယ့်လေးထွက်-သုံးဆယ့်နှစ်ကောင်၊
၎င်းမှထွက်-တဆယ့်ခြောက်ကောင်၊
တဆယ့်ခြောက်မှ-နှားမ ရှစ်ကောင်၊
ရှစ်ကောင်မှ-နှားမနှိုရေဆောင်။ ။

သူဌေးသွီးဟု-ဝေးနီးပျံ့ကျော်၊
“သုဇာတာ” ကား-နတ်အားရည်ရော်၊
ကောင်းစွာပြုလုပ်-ချက်ပြုတ်ပျော်ပျော်၊
အဆုံးကျ-ဗုဒ္ဓ လှူကပ်သော်။ ။

ဓနုသဟဿံ လဠိမဓုကဝနေ စရာပေတွာ တာသံ ခီရံ ပဉ္စဓနုသတာနိ ပါ
ပေတွာ တာသံ ခီရံ အစုတိယာနိစ သတာနိတိ ဧဝံ ယာဝ သောဠသန္တံ ဓနုနံ
ခီရံ အဋ္ဌ ဓနုယော ပိဝန္တိ တာဝ ခီရဿ ဗဟလတရဉ္စ မဓုတရဉ္စ ဩဇဝန္တဉ္စ
ပတ္တယမာနာ ခီရပရိဝတ္တိနာမ အကာသိ။

(ဇာတကအဋ္ဌကထာနိဒါန်း။)

၂၉။ ။သုဇာတာလူသော “ရွှေခွက် ပမာဏ” ကား အဘယ်မျှလောက်ကြီး
သနည်း။ (သုဇာတာ ပေ၊ လှူဒါန်းလေ၊ ရွှေခွက် ဘယ်မျှဝင်သနည်း။)။

စွယ်စုံကျော်ထင်

၂၉။ ။ရွှေခွက်၏ပမာဏကို ကျမ်းဂန်မှာမပြု၍ ခန့်မှန်းချေအားဖြင့် ထန်းသီး
ပမာဏ ဆွမ်း ၄၉-လုပ်စာ ဝင်သည်ဖြစ်၍ “ခွဲတောင်းပမာဏ”ရှိသည်ဟု ကျီးသဲ
လေးထပ် ဆရာတော်ဆိုသည်။

ထန်းသီးပမာဏ ပိဏ္ဏလောပံ၊
လေးဆယ့်ကိုးမျှ-ဝင်ထ၊လေပြန်၊
ခွဲတောင်းပမာဏ-ခန့်ရကေန်၊
သုဝဏ္ဏ-ပတ္တပမာဏ။

၃၀။ ။အဇပါလ ညောင်ပင်ဟူသည် အဘယ်ကြောင့်၊ အဇပါလ ခေါ်သည်
မည်သည့်အရပ်မှာ တည်ရှိ၍ ဗောဓိပင်နှင့် မည်မျှ ဝေးကွာကြောင်းကို
တော်ပြပါ။

၃၀။ ။ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့-ပျော်ပါးခိုဝင်၊
အဇပါလ-ခေါ်ထညောင်ပင်၊
ဗောဓိပင်မှ-ဒေသ၊ရွှေတွင်၊
သုံးဆယ့်နှစ်လံ-ဝေးပြန်၊ထိုသစ်ပင်၊
(ဗောဓိပင်မှ အဇပါလ ညောင်ပင်အထိ ၃၂-လံ
ဝေးသည်။)

၃၁။ ။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဟူသည့်ပုဒ်ကို ပုဒ်စိတ်ခွဲ၍ အစိတ်, အပေါင်း အဓိပ္ပာယ် ပြန်ပါ။

၃၁။ ။ ဗောဓိ, အရ-မဂ္ဂညာဏ်,
သဗ္ဗညုတ-ညာဏ်, တဘန်၊
ကြည်လင်ရာပ-ခေါ်ရမဏ္ဍိ,
ပေါင်းစုံဘိ-ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှန်။

မဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်တို့၏ ကြည်လင်ရာဌာန ဖြစ်သော ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင် သည် “ဗောဓိမဏ္ဍိုင်” ဟူလို။

၃၂။ ။ ရွှေပလ္လင်သည် အဘယ်မျှဖြင့်၍ ဗောဓိပင်နှင့်, ဘယ်မျှကွာသည် ဘယ် ဘက်မှာ တည်ရှိသည်တု ညွှန်ပြပါ။

၃၂။ ။ ပလ္လင်မြင့်ရေး-ဆယ့်လေးတောင်သာ,
လေးတောင်ထွာမျှ-ကွာလှသည်သာ၊
ဗောဓိပင်မှ-ပုဗ္ဗဒီသာ,
ပလ္လင်-ဝင်းပ, ရွှေရောင်ဖြာ။
(ပရိတ်ကြီး၊ ဋီကာ အပါဒါန်မှ ဝဂ် အဋ္ဌကထာ အနုဆို။)

၃၄။ ။ အဘယ်ကြောင့် ပလ္လင် ပလ္လင်ဟု ခေါ်သည်ကို ဝစနတ္ထဖြင့် အဓိပ္ပာယ် ပြန်ပါ။

၃၄။ ။ ပရိသမန္တတော အင်္ဂါယတေ-လက္ခိယတေတိ ပလ္လင်။

ပရိသမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အင်္ဂါယတေ လက္ခိယတေ၊ ပိုင်းခြား မှတ် သားအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ သို့ကြောင့်။ ပလ္လင်၊ ပလ္လင်မည်၏။ ဝါ-ပလ္လင်၊ မည်၏။

ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သော အရပ်ဒေသ အထူးသည် ပလ္လင်၊ မည်ပါသည်။

၃၄။ ။ မဟာဗောဓိပင်၏ အမြင့်, သံတောင်, ခက်မ, ခက်သေး, ခက်ငယ် မည်မျှ ရှိ၏ဟု ဘော်ပြပါ။

၃၄။ ။ သံတောင်, တရာမျှ-ခက်မငါးဖြာ,
ကောင်းစွာယှက်မှေး-ခက်သေးတရာ၊
ခက်ငယ်, တထောင်မျှ-ရုက္ခမဟာ,
ထုတ်ဖော်ပြ-သုတ္တ, မဟာဝါ။

၃၅။ ။ အဘယ့်ကြောင့် အပ္ပရာဇိတပလ္လင်ဟု ခေါ်သနည်း။

၃၅။ ။ အပ္ပရာဇိ-ခေါ် ဘိပလ္လင်၊
သုတပါးတို့-အောင်ငြားမမြင်၊
မြတ်စွာဗုဒ္ဓ-ဒုက္ခကင်းစင်၊
ရန်အမျိုး-ပယ်ချိုး “ဤပလ္လင်” ။

၃၆။ ။ အဘယ့်ကြောင့် “နေရဉ္စရာမြစ်” ဟု ခေါ်သနည်း။

၃၆။ ။ မြူမှုန်၊ အမှိုက်-မှော်ဒိုက်ကင်းစင်၊
နေရဉ္စရာ-ခေါ် ရမြစ်ပင်၊
စိမ်းညိုရေရှိ-မြစ်အသွင်၊
ထို့ကြောင့်လဲ-ခေါ်မြဲမြစ် “နေရဉ်” ။

၃၇။ ။ “နှစ်လမ်း သုံးဘဝါး” ဟူသည် အဘယ်နည်း။

၃၇။ ။ လှူပြည်မှယု-ယုမှ၊ တာမှာ၊
နှစ်လမ်းကြသွား-ဘုရားပါဒါ၊
လှူပြည်နှင့်ယု-မေရတောင်သာ၊
သုံးဘဝါး-ဘုရား၊ ဒေသစာ။

နှစ်လမ်း

၁-လှူပြည်မှ၊ ယုဂန္ဓိရ်တောင်ထိပ်၊ တလှမ်း။

၂-ယုဂန္ဓိရ်တောင်ထိပ်မှ၊ တာဝတိံသာ၊ တလှမ်း။

သုံးဘဝါး

၁-လှူပြည်မှာ-ဘယ်ခြေ၊ တဘဝါး။

၂ ယုဂန္ဓိရ်တောင်ထိပ်မှ-ညာခြေ၊ တဘဝါး။

၃-မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ ဘယ်ခြေ၊
တဘဝါး။

၃၈။ ။ “ပင်လယ်ကသစ်ပင်” ဟူသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၏ မည်သည့်ဌာန
မှာရှိသည်။ အဘယ်မျှမြင့်၍ ကိုင်းကြီးဘယ်မျှ၊ လုံးပတ်ဘယ်မျှ၊ မည်မျှ
လောက် အသက်ရှင်မည်ဟု ရှင်းလင်းဘော်ပြပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၃၈။ ။

ရွှေမြောက်ဒေသ-ရပ်ဌာနမှာ၊
ယူဇနာဆင့်-အမြင့်တရာ၊
ရွှေနောက်တောင်မြောက်-ပေါ်ပေါက်ကိုင်းမှာ၊
လုံးပတ်ကား-ဆယ့်ငါးယူဇနာ။

ဘဒ္ဒကကပ်လုံး-ပျက်ဆုံးတိုင်အောင်၊
ဤကမ္ဘာကြီး-ပျက်စီးမီးလောင်၊
ထိုခါကာလ-ပြာကျစင်ပြောင်၊
ကမ္ဘာလုံး-အဆုံးတိုင်၍ဆောင်။

၃၉။ ။ “ပဏ္ဍုက်ဗ္ဗလာ” ဟူသည် အလျား၊ အနံ၊ အထူ မည်မျှရှိ၍ မည်သည့်ဌာန
မှာ တည်ရှိကြောင်းကို ဘော်ပြပါ။

၃၉။ ။

ခြောက်ဆယ်အလျား-နံကားဆယ်သာ၊
ထူမှာဆယ့်ငါး-မှတ်သား၊ ယူဇနာ၊
ထားရာ၊ ရွှေမြောက်-ကသစ်အောက်မှာ၊
တောင်မြောက်အား-ခင်းထား “ကျောက်နေရာ။”

အလျား ယူဇနာ-၆၀၊ အနံယူဇနာ-၅၀၊ အထူ ၁၅-ယူဇနာ၊ တာဝတိံ
နတ်မြို့ အရွှေမြောက် ပင်လယ်ကသစ်ပင်အောက်မှာ တောင်နှင့်မြောက် အလျား
ထား၍ ခင်းထားလေသည်။

၄၀။ ။ “မယ်တော်ဖြစ်ဘူးသော သန္တုဿိတနတ်သားကို” ဟူ၍ပြဆိုရာ “မာတ
ရံပမုခံ” ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်မဆန့်ကျင်ပြီလော အကြောင်းပြ၍ဖြေပါ။

၄၀။ ။ “မာတရံ” ဆိုသော အဋ္ဌကထာပါဌ်မှာ လူဖြစ်စဉ်ကာလကို ရည်၍
ဆိုသည်။ နတ်သားဆိုသော စကားမှာ “နတ်ဘဝ” ကို ရည်၍ဆိုသည်။ ဣကြောင့်
မဆန့်ကျင်ပါ။

ထို့ကြောင့် “ဒေဝူပပတ္တိ ပန ပုရိသဘာဝေန ဝုတ္တာ။”

(ထေရအဋ္ဌကထာ)

သန္တုဿိတဒေဝပုတ္တာ။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ)

၄၁။ ။“တသောင်းသောစကြဝဠာတိုက်မှ တညီတညွတ် စည်းဝေး လာကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့အား” ဟူသော စကားဖြင့် နစ်စေအပ်၊ ယူစေအပ်သော အနက်များကို ဘော်ပြပါ။

၄၁။ ။စကြဝဠာတသောင်းဟု ဆိုအပ်သော “ဇာတိခေတ်” သာ ဗုဒ္ဓခေတ် ဖြစ်၍ လာရောက်နာယူနိုင်ကြသည်ကား ယူအပ်သောအနက် “အာဏာခေတ်၊ ဝိသယခေတ်” တို့ကား ဗုဒ္ဓအာဏာပဝတ္တန ခေတ်၊ ညာဏဝိသယခေတ်ဖြစ်၍ ထိုခေတ်သားတို့ မလာ မရောက်နိုင်ကြဟု ဆိုလိုသည်ကား နစ်စေအပ်သော အနက် ဖြစ်ပါသည်။

၄၂။ ။“ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူအပ်သော အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်သည်”ဟူရာ၌ ဝါတွင်းသုံးလဟောသော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်သည် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ဘယ်မျှပြီးစီးသနည်း။

၄၂။ ။“အဘိဓမ္မေ-ညာန၊ဩ၊ရော၊စူ၊” ဟူသည်နှင့်အညီ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ၄၂၀၀၀-ပြီးသည်။

၄၃။ ။ဝိတ္ထာရနယ၊ သင်္ခေပနယ၊ နာတိဝိတ္ထာရ နာတိသင်္ခေပနယတို့၌ ဖြစ်သင့်သော ဒေသ၊ ဒေသက၊ ပဋိဂ္ဂဟက တို့ကို အသီးသီးဘော်ပြပါ။

၄၃။ ။ဝိတ္ထာရနယကိုဟောတော်မူရာဒေသ၊ကား “တာဝတိံ သာနတ်ပြည်” ဒေသက၊ကား “မြတ်စွာဘုရား”

ပဋိဂ္ဂဟက၊ကား “သန္တုဿိတနတ်သား အမှူးရှိသော နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်း” ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ခေပနယကို ဟောတော်မူရာ ဒေသ၊ကား “စန္ဒကူးတော” ဒေသက၊ ကား “မြတ်စွာဘုရား”

ပဋိဂ္ဂဟက၊ကား “ရှင်သာရိပုတ္တရာ” ဖြစ်ပါသည်။

နာတိဝိတ္ထာရ နာတိသင်္ခေပနယကို ဟောတော်မူရာ ဒေသ၊ ကား “သင်္ကသာနဂိုရ်ပြည်” ဒေသက၊ကား “ရှင်သာရိပုတ္တရာ”

ပဋိဂ္ဂဟက၊ကား “လင်းနီသား ဖြစ်ဘူးသော ငါးရာသော ရဟန်း များ” ဖြစ်ကြသည်။

(ဒေသ၊အရာ၌ “ဘန္တေ သင်္ကဿနဂရေ ဝဿံ ဥပဂတော”ဟူသော ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာကို မျှော်ပါလေ။)

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၄၄။ ။ အဓိဂမနိဒါန်း၊ ဒေသနာနိဒါန်း ၂-ပါးအထူးကို ဖြေပါ။

၄၄။ ။ ဒီပင်္ကရ-ဗုဒ္ဓထံမှာ၊
ဗောဓိပင်ထိ-“အဓိဂမာ”
ဗောဓိပင်ပု-ဓမ္မစကြာ၊
ပုညဝေဏ်ဆန်း-“နိဒါန်းဒေသနာ”။

၁-ပါရမီစာဂ-စရိယသုံးတန်း၊
အဓိဂပ-ဝေဏ်ကြနိဒါန်း၊
သဗ္ဗညုတ-ညာဏတဖန်၊
“ဓိဂမာ”-ဝေဏ်ကြစေဘို့ရန်။ ။

၂-ဒေသ၊ ကာလ-ဒေသက၊ တဖန်၊
ပရိသတ်ဟု-လေးခုအမှန်၊
ဒေသနာမှန်း-နိဒါန်းဝေဏ်ရန်၊
ပို့ကာကျမ်း-ခန်းခန်းသို့ကြပြန်။ ။

၄၅။ ။ ခူရေ၊ အဓိခူရေ၊ သန္တကေ နိဒါန်းသုံးပါးအထူးကို ရှင်းလင်းဘော်ပြပါ။

၄၅။ ။ ဒီပင်္ကရ-ပါဒပူလေ၊
တုသိတာပြန်း-နိဒါန်း“ခူရေ”၊
တုသိ ဗောဓိ-“အဓိခူရေ”
ဗောဓိပု-တာဝ “သန္တကေ”။

၄၆။ ။ အဘလုံကြောင့် “နိဒါန်း” ဟု ခေါ်ပါသနည်း။

၄၆။ ။ နိဒါဒါတိ ဒေသနံ ဒေသကာလာဒိဝသေန
အဓိဂိတံ ပိတံ ကတွာ ဒဿဟိတံ “နိဒါနံ”

ဒေသ ကာလ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မထင်ရှားသော ဒေသနာကို ထင်
ရှားအောင်ပြု၍ ပြတတ်သောကြောင့် “နိဒါန်း” မည်၏။

၄၇။ ။ ပဟရဏပရိစ္ဆေဒ၊ အင်းဖြင့် အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်းဟူရာ၌ “ကထာဝတ္ထု၊
ကျမ်း”သည် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ မထေရ်ဟောသည်ဖြစ်၍ သာ
ဂကဘာသိတ ဖြစ်ရကား ဗုဒ္ဓဘာသိတအဘိဓမ္မာ ၆-ကျမ်းသာ နှိုသင့်
သည်မဟုတ်ပါလော အကြောင်းပြ၍ ရှင်းလင်းပါ။

၄၇။ ။ ကထာ ဝတ္ထု ကျမ်းသည် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်ဟော
သော်လည်း ဘုရားရှင်သည် ပေးတော်မူအပ်သော မာတိကာကိုယူ၍ ဟောရ
(ပဉ္စမအကြိမ်)။

ကား ဗုဒ္ဓဘာသိတဟူ၍ပင်ဆိုသင့်သောကြောင့် အဘိဓမ္မာသည် ပကရဏပရိစ္ဆေဒ အားဖြင့် ၇-ကျမ်းပင်ဖြစ်သည်။

(အဋ္ဌသာလိနီ-၄)

၄၈။ ။ “အဘိဓမ္မာ” ဟူသောပုဒ်ကို ဝစနတ္ထ ဖြစ်သင့်သမျှပြု၍ ထိုဝစနတ္ထတို့၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ဘော်ပြပါ။

၄၉။ ။ ယံ ဇတ္ထ ဝုဗ္ဗိမန္တော သလက္ခဏာ ပူဇိတာ ပရိစ္ဆိန္ဒာ
ဝုတ္တာဓိကာစမ္မော “အဘိဓမ္မာ” တေန အက္ခာတော။ ။
ဟူသော အဋ္ဌသာလိနီ-ပါရာဇိကဏ်တို့နှင့်အညီ--

၁-အဘိဝုဗ္ဗိမန္တော ဓမ္မာ ဇတ္ထာတိစ....

၂-အဘိလက္ခဏာ ဓမ္မာ ဇတ္ထာတိစ....

၃-အဘိပူဇိတာ ဓမ္မာ ဇတ္ထာတိစ....

၄-အဘိပရိစ္ဆိန္ဒာ ဓမ္မာ ဇတ္ထာတိစ....

၅-အဘိအဓိကာ စမ္မော ဇတ္ထာတိစ “အဘိဓမ္မာ”

၁--“ရူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ မေတ္တာသဟဂတေန စေတသာ
ဧကံ ဒိသံ ဖရိတွာ ဝိဟရတိ” အစရှိသည်ဖြင့် ပွားကုန်သော
တရားတို့ကို ဟောရာဖြစ်သောကြောင့် ပဌမဝိကပ်ဖြစ်သင့်၏။

၂-“ရူပါရမ္မဏံဝါ သဒါရမ္မဏံဝါ” အစရှိသည်ဖြင့် အာရုံစသည်
တို့ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော တရားတို့ကို ဟောရာဖြစ်သော
ကြောင့် ဒုတိယ ဝစနတ္ထဖြစ်သင့်၏။

၃-“သေက္ခာဓမ္မာ, အသေက္ခာဓမ္မာ, လောကုတ္တရာဓမ္မာ” စသည်
ဖြင့် “ပူဇော်အပ်သော တရားတို့ကို ဟော ရာ ဖြစ် သော
ကြောင့်” တတိယ ဝိဂ္ဂဟဖြစ်သင့်၏။

၄-“ဖဿောဟောတိ-ဝေဒနာဟောတိ” စသည်ဖြင့် သဘာဝ
ဓမ္မတို့ကို ပိုင်းခြား၍ ဟောရာဖြစ်သောကြောင့် စတုတ္ထဝိဂ္ဂိဟ်
ဖြစ်သင့်၏။

၅-“မဟဂ္ဂတာဓမ္မာ, အပ္ပမာဏာဓမ္မာ, အနုတ္တရာဓမ္မာ” အစရှိ
သောအားဖြင့် “လွန်မြတ်ကုန်သောတရားတို့ကို ဟောရာဖြစ်
သောကြောင့်” ပဉ္စမဝါကျဖြစ်သင့်၏။

(အဋ္ဌသာလိနီ-၁၉)

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၄၉။ ။အဘိဓမ္မာ၌ နိဒါန်းထားရခြင်း အကျိုးကိုဖြေပ။

၄၉။ ။နိဒါန်းထားရခြင်းအကျိုးမှာ အဘိဓမ္မာ၌ အကယ်၍ နိဒါန်းမထား
ခဲ့သော် ဗုဒ္ဓဘာသိတမဟုတ်ဟု အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မိစ္ဆာဝါဒကို ပယ်မြစ်
ရခြင်းအကျိုးရှိသည်။

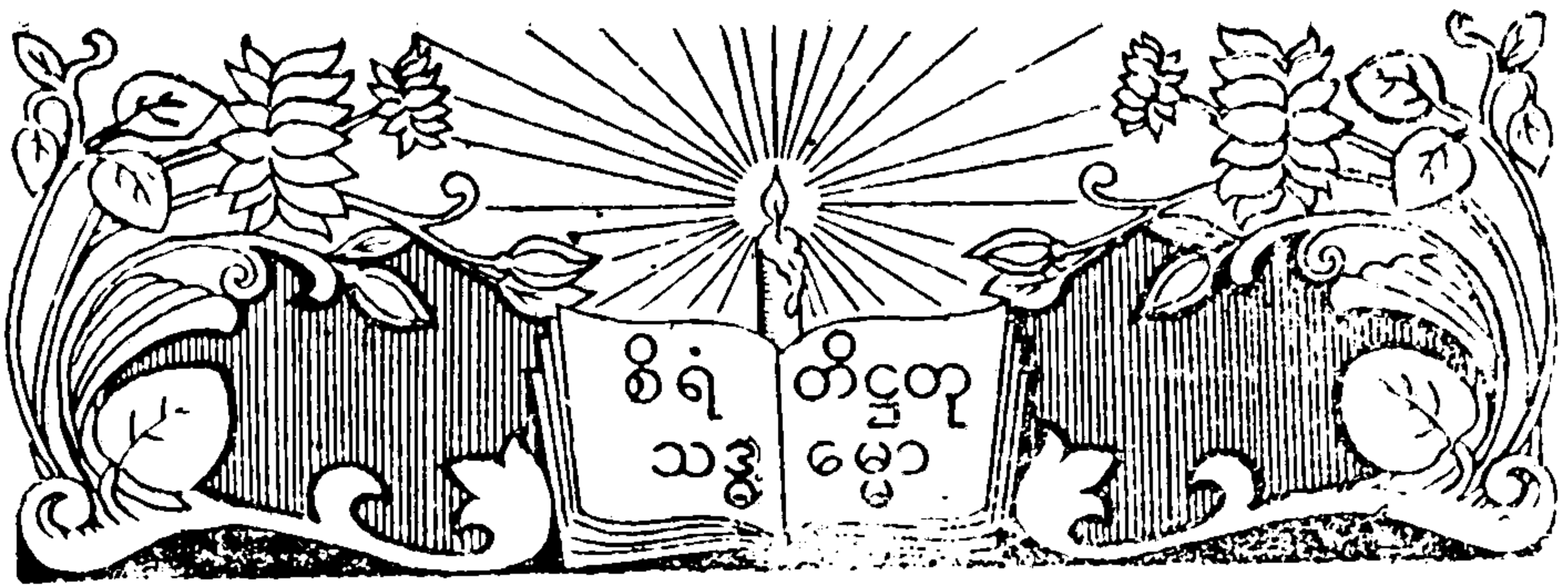
သက္ကရာဇ် ၁၁၀-ပြည့်နှစ် ဝါဆိုလကွယ်နေ့ကြီးသည်ကား မြတ်စွာဘုရားသည်
တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ အဘိဓမ္မာ တရားဟော၍ အစိတ်အဝက်ပြီးသော
နေ့မြတ်၊နေ့ထူးကြီး ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ၁၂၉၈-ခု၊ ဝါဆိုလကွယ်နေ့ကြီး
သည်လည်း အဘိဓမ္မာညဝါလရောင်ကျမ်း ကြီး၏ နိဒါန်းရေး၍ ပြီးဆုံးသော
နေ့ကြီး ဖြစ်သဖြင့် အောက်ပါနိဒါန်းကို ကျူးရင့်မိပါသတည်း။

အဘိဓမ္မာ-ညဝါလရောင်၊

လောကကိုလွှမ်း-ထိန်လျှမ်းဝင်းပြောင်၊

သာသနာအလုံး-ကုန်ဆုံးတိုင်အောင်၊

ထွန်းပါစေ-လင်းစေ လူတို့ဘောင်။

ပက်ဏ္ဍကအခဏ်း

●

မာတိကာတိက် အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသောအချက်

၁။ ။ အဘယ့်ကြောင့် “မာတိကာ” ခေါ်သည်ဟု ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားအောင် ဘော်ပြပါ။

၁။ ။ “မာတာဝိယာတိ မာတိကာ” ဤဝစနတ္ထအလိုအားဖြင့် “အမိ” နှင့် တူသောကြောင့် “မာတိကာ” မည်၏။ အဘယ်သို့ တူပါသနည်းဟူမူ အမိသည် သားသမီးကိုဖြစ်စေသကဲ့သို့ မာတိကာသည်လည်း “ပဒဘာဇနီ” ကိုဖြစ်စေသည်။

“မာတိကာ ဝိယာတိ မာတိကာ” ဤ ဝစနတ္ထအလိုအားဖြင့် “ရေမြောင်း” နှင့် တူသောကြောင့် “မာတိကာ” မည်၏။ အဘယ်သို့ တူပါသနည်းဟူမူ ရေမြောင်း သည် ကန်လယ် စသည်နှင့်စပ်သကဲ့သို့ မာတိကာသည်လည်း “နိဒ္ဒေသ” နှင့်စပ်၏။

၂။ ။ ဤမာတိကာ၌ အဘယ်မျှလောက်သော “ပရိစ္ဆေဒ” ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်ပါ သနည်း။

၂။ ။ ၂၂-တိက်ကို ပရိစ္ဆေဒ ၁-ခု၊ ဂေါတ္ထကကို ၁၀-ခု၊ ဒုက် ၃-ခု၊ သုတ္တန္တ မာတိကာကို ၁-ခု၊ ဤသို့ ၁၅-ခုသော “ပရိစ္ဆေဒ” ဖြင့် ပိုင်းခြားထားပါသည်။

တိက်မှာ၊ ဧက-ဂေါတ္ထက၊ တဆယ်၊
ဒုက်မှာ၊ သုံးပါး-ပိုင်းခြားလေကယ်၊
သုတ္တန္တဟု-တခုမှတ်ဘွယ်၊
တဆယ့်ငါး-ပိုင်းခြားလေဘိတယ်။ ။

၃။ ။အဘိဓမ္မာ မာတိကာ၊ သုတ္တန္တမာတိကာတို့၏ “ဒေသက” ကို ဘော်ပြန်၊ အဘယ်အကျိုးငှါ သုတ္တန္တမာတိကာကို ဟောသည်ဟု ဘော်ပြပါ။

၃။ ။အဘိဓမ္မာ မာတိကာကို ဟောသော ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်ကား မြတ်စွာဘုရားဖြစ်သည်။

သုတ္တန္တ မာတိကာကို ဟောသော ဒေသက ပုဂ္ဂိုလ်ကား - ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြစ်သည်။

သုတ္တန္တ မာတိကာကို ဟောရခြင်းအကျိုးကား-အဘိဓမ္မာကို သင်ကုန်သော ရဟန်း၊ သာမဏေတို့သည် သုတ္တန်ကို သင်သောကာလ၌ မပင်မပန်းဘဲ လွယ်ကူစေခြင်းငှါ ဟောတော်မူသည်။

၄။ ။အဘယ်ကြောင့် တိက်၊ ဒုက်၊ ဂေါစ္ဆကဟု ခေါ်ပါသနည်း။

၄။ ။ပရမတ္ထတရားကို သုံးစုစု၍ ဟောရာ-ဟောကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် “တိက်” ခေါ်သည်။

ပရမတ္ထတရားကို နှစ်စုစု၍ ဟောရာဖြစ်သောကြောင့် “ဒုက်” ခေါ်သည်။

ဂန္ထ အားဖြင့်၎င်း၊ အတ္တအားဖြင့်၎င်း၊ အချင်းချင်း စပ်သဖြင့် အထွဋ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဝှိုးထွဋ် ပန်းချက်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၍ တည်သောကြောင့် “ဂေါစ္ဆက” ခေါ်သည်။

၅။ ။စူဠေရ၊ မဟန္တရ၊ ပိဋ္ဌ ဟူသော အမည် ဝေါဟာရတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ရေးပါ။

၅။ ။တပါးသော “ဒုက်” တို့အောက် ငယ်သောကြောင့် “စူဠ” ဟေတု ဂေါစ္ဆက၊ အာသဝ ဂေါစ္ဆက နှစ်ခု၏ အကြား၌ တည်သောကြောင့် အန္တရမည်၏။

တပါးသော ဒုက်တို့အောက်ငယ်သော ဟေတုဂေါစ္ဆက၊ အာသဝဂေါစ္ဆက နှစ်ပါးတို့၏အကြား၌ တည်သောဒုက်ကို “စူဠန္တရဒုက်” ဟု ဆိုလိုပါသည်။

တပါးသော ဒုက်တို့ထက် ကြီး၍ ပရာမာသ ဂေါစ္ဆက၊ ဥပါဒါန ဂေါစ္ဆက နှစ်ပါးတို့၏အကြား၌ တည်သောကြောင့် “မဟန္တရဒုက်” ဟု ခေါ်သည်။

အဘိဓမ္မာ မာတိကာ၏ နောက်ဆုံး၌ တည်သောကြောင့် “ပိဋ္ဌ” ဒုက်ဟု ခေါ်သည်။

၆။ ။ ၂၂-တိက်အစဉ်ကို၎င်း၊ သပ္ပဒေသ ၉-တိက်ကို၎င်း အမည်ဘော်ပြပါ။

၆။ ။ ကု,ဝေစ,ဝိ,ဥ,သံ,ဝိစ,ပိစ,ဒဿန,ဒဿနံ၊
အာ,သေ,ပ,ပရိတ္တာရမ္မဏဉ္စ,ဟိန,မိစ္ဆတ္တ,မဂ္ဂါစ,
ဥပ္ပန္နဉ္စ, အတီတဉ္စ, တီတာရမ္မဏဉ္စ, အဇ္ဈတ္တံ,
အဇ္ဈတ္တာရမ္မဏဉ္စ, သနိ “တေသု စယောဂါ သပ္ပဒေသာ။”

တေသု၊ ထို ၂၂-တိက်တို့တွင်။ စယောဂါ - စသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်သော ၉-တိက်
တို့သည်။ သပ္ပဒေသာ၊ သပ္ပဒေသတိက် မည်ကုန်၏။

သပ္ပဒေသတိက် ၉-တိက်ကို သတ်သတ်ခွဲ၍ ဆိုဦးအံ့။

ဝေ,ဝိ,ပိ,ပရိတ္တာရမ္မဏံ၊ မဂ္ဂါရမ္မဏံ,ဥပ္ပန္နံ။
အတီတာ,တီတာရမ္မဏံ၊ အဇ္ဈတ္တာရမ္မဏံ နဝ။

၇။ ။ သဗ္ဗလဒ္ဓနာမတိက်, အာဒိလဒ္ဓနာမတိက် မည်မျှစီရှိသည်ဟု ဘော်ပြပါ။

၇။ ။ ဝေဒနာမှတ်ကြ-သဗ္ဗလဒ္ဓံ၊
ကြွင်းအကုန်သိ-အာဒိလဒ္ဓံ၊
နှစ်ဆယ့်,နှစ်တိက်-ခွဲစိတ်ဝေဘန်၊
သောတုပျား-မှတ်သားစေဘို့ရန်။

၈။ ။ အာရမ္မဏတိက်, အာရမ္မဏိကတိက်များကို ဝေဘန်ခွဲခြား၍ ကောက်ပြပါ။

၈။ ။ ပရိတ်,တီတ-အဇ္ဈ,သုံးတန်၊
အာရမ္မဏ-သုံးဝ,တိကံ၊
ပရိတ္တာ,မဂ္ဂ-တီတ,အဇ္ဈံ၊
အာရမ္မဏိ-မှတ်ဘိ ဤလေးတန်။

၉။ ။ ဇာတိဘေဒတိက်, ဘူမိဘေဒတိက်, ကာလဘေဒတိက်, သဏ္ဌာနဘေဒ
တိက်, ဝေဒနာဘေဒတိက်များကို ခွဲခြား၍ ကောက်ပြပါ။

၉။ ။ ကုသလ,ဝိ-ဇာတိဘေဒံ၊
ပရိတ္တသိ-ဘူမိဘေဒံ၊
ဥပ္ပန်,တီတ-နှစ်ဝ,ကာလံ၊
အဇ္ဈတ္တ-မှတ်ကြသဏ္ဌာနံ။

ဝေဒနာတိက-နာမသည်၊
 ဝေဒနာအား-ခွဲခြားဝေဘန်၊
 တိက်၏သဘော-နက်နောအမှန်၊
 ငွေလရောင်-လင်းပြောင် သင်တို့ညာဏ်။

ပကိဏ္ဍက အခဏ်၊ ဖြိုး၏။

“နမော ဗုဒ္ဓဿ”

၁။ ။ကုသလတိက်

၁-ကုသလာ ဓမ္မာ။

၂-အကုသလာ ဓမ္မာ။

၃-အဗျာကတာ ဓမ္မာ။

၁။ ။ကုသလာ အနဝဇ္ဇ သုခဝိပါက လက္ခဏာ၊ အပြစ်မရှိခြင်း-ကောင်းသောအကျိုးပေးခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်သော။ {ဓမ္မာ၊ နိဿတ္တ နိဇ္ဈိပ သဘာဝ၊ သတ္တလည်းမဟုတ်၊ ဇီဝလည်း မဟုတ်ကုန်သောသဘောတရားတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ }

မှတ်ချက်။ ။{....}ဤကွင်းတွင်းက အနက်ကို - ဤမှ နောက်၌ အနက်မပေးတော့ပြီ ပုဒ်တိုင်းဘော်၍ပေးပါ။

၂။ ။အကုသလာ သာဝဇ္ဇ ဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်း၊ မကောင်းသော အကျိုးပေးခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်သော....

၃။ ။အဗျာကတာ ကုသလာ ကုသလ သာဝေဒန အကထိတာ အညာဝေဒန ကထိတာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် အဖြစ်ဖြင့်ကား မဟောကြားအပ်၊ တပါးသော အဖြစ်ဖြင့်သာ ဟောကြားအပ်ကုန်သော....
 (ပဉ္စမအကြိမ်)

(၁) ကုသလမိတ်ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ကဟိတ				အသင်္ကဟိတ		
						ခံ	အာ	ဣ	ဇ္ဇ	ခံ	အာ	ဣ
ပေါင်းကုသလတိတ်	ကုသလာဓမ္မာ	၂၁	၃၀			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
	အကုသလာဓမ္မာ	၁၂	၂၇			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
	အဗျာကတာဓမ္မာ	၁၆+၂၀	၃၀	၂၀	နိ	၅	၁၂	၁၀	၂	×	×	×
	၃-ပဒ	၈၉	၅၂	၂၀	၁	၅	၁၂	၁၀	၄	၁	၁၀	၁၆

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

ကုန္တုနန္တိဆယံတစ်၊ စေ၊ သုံးရှစ်သာ၊ ပ၊ မှာယူမှု၊
 အကုဒ္ဓါဒ၊ သတ္တဝီစေ၊ မှတ်လေ ဒု၊ တွက်၊
 ဝိပင်္ဂါ၊ ကြိယ၊ စေဋ္ဌတိ သာ၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာ၊ မှတ်ပါတတိယ။

- ၁။ “ကုသလာ” ဟူသောပုဒ်မှာ ကု-သဒ္ဒါအရ မည်သည့်အကုသိုလ်ကို ယူသော် “သလ” အရမည်သည့် ကုသိုလ်ကိုကောက်ယူရမည်ဟု ရှင်းလင်းပါ။
- ၁။ “ကု” အရ တဒဂ်ပဟာန်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာကို ယူခဲ့သော် “သလ” အရမှာ မဟာကုသိုလ် ၈-ခုကို ကောက်ယူရမည်။
 “ကု” အရ-နိဝရဏကို ယူခဲ့သော် “သလ” အရမှာ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်ကို ကောက်ယူရမည်။
 “ကု” အရ-သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာကို ယူခဲ့သော် “သလ” အရမှာ မဂ်ကုသိုလ် လေးခုကို ကောက်ယူရပါသည်။

၂။ “ကုသလ” သဒ္ဒါ၏ - အတ္ထုဒ္ဓါရများကို ဘော်ပြပြီး အတ္ထုဒ္ဓေသကို ညွှန်ပြပါ။

၂။ “ကုသလသဒ္ဓေါတာဝ အာရောဂျ၊ အနဝဇ္ဇေ၊ ဆေက၊ သုခဝိပါကေသုဒိဿတိ။

သွာယမိမ အာရောဂျေပိ၊ အနဝဇ္ဇေပိ၊ သုခဝိပါကေပိ ဝဋ္ဋတိ။
 (အဋ္ဌသာလိနီ-၇၂-၇၃)

အနာကင်းလစ်၊ အပြစ်ကင်းကွာ၊ လိမ္မာ၊ ကောင်းကျိုး၊ ၄-မျိုး
 အချက်၊ “ကုသလ” နက်။
 ထိုလေးနက်တွင်၊ လိမ္မာကြည်၊ ကြွင်းလျှင် ဟောသုံးချက်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၃။ ။ “ဓမ္မ”သဒ္ဒါ၏ အနက်များကိုဘော်ပြ၍ ဤလိုအပ်သော အနက်ကို ညွှန်ပြပါ။

၃။ ။ ဓမ္မော သဘာဝေ ပရိယတ္တိပညာ၊
ညာယေသု သစ္စပ္ပကတိသု ပုညေ၊
ဥေ ယေျ ဂုဏာစာရသမာဓိသုပိ၊
နိဿတ္တတာပတ္တိသု ကာရဏာဒေါ။ ။ (အဘိဓာန်)
သွာယမိဓာပိ နိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝတာယမေဝ ဝဋ္ဋတိ။
(အဋ္ဌသာလိနီ-၇၃)

အဘိဓာန်ကျမ်းလာ ဂါထာအရ “သဘာဝ” စသော အနက်များကို ဓမ္မသဒ္ဒါဟောသည်။ ဤ၌ လိုအပ်သော အနက်မှာ နိဿတ္တတ္ထ၊ နိဇ္ဇိဝတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ။ “ဓမ္မာ” ဟူသောပုဒ်ကို “နိဿတ္တနိဇ္ဇိဝါ” ဟူသော အကွင်းဖြင့် အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေပါသနည်း။

၄။ ။ ကုသိုလ်စသော တရားတို့ကို သတ္တ၊ ဇီဝဟု အယူမှားသော သတ္တဝါများအား ကုသိုလ်စသော တရားတို့ကား သတ္တမဟုတ်-ဇီဝမဟုတ်သော ပရမတ္ထဓမ္မမှတ်ပါဟု သိစေပါသည်။

၅။ ။ “ကုသလ” သဒ္ဒါအရ ကုသိုလ် ၂၁-နှင့် “ဓမ္မ” သဒ္ဒါအရ တရားသဘောတို့သည် တူသောအနက် ရှိပါသလော၊ သို့မဟုတ် ထူးသောအနက် ရှိပါသလော။

၅။ ။ ကုသလ၊ အရက္ခ-ဓမ္မ၊ အရကို တူသော အနက်ရှိသည်ဟု ယူလျှင်၊ ကုသလာ၊ ကုသလာ၊ ဟု ဟောသည်နှင့်တူ၍-ပုနရုပ္ပံ ဒေါသရောက်ခဲ့ရာ၏။

ထူးသောအနက် ရှိသည်ဟု ယူပြန်လျှင်လည်း-တိက၊ သည် “ဆက္က” ဖြစ်၍၊ ဒုက၊ သည် “စတုက္က” ဖြစ်သည့်အပြင်။ ရွှေပုဒ်၊ နောက်ပုဒ်တို့ကို စပ်ခြင်းမရှိသော ဆက္ကစတုက္ကာပတ္တိဒေါသ-အသမ္မဋ္ဌာပတ္တိဒေါသတို့ ရောက်ခဲ့ရာ၏။ သို့ဖြစ်၍ တူသော အနက် ရှိသည်လည်းမဟုတ် ထူးသောအနက် ရှိသည်လည်း မဟုတ်ပါ။

၆။ ။ တူသော အနက်လည်းမရှိ - လူးသော အနက်လည်း မရှိဟု ဆိုခဲ့သော် အဘယ်သို့ အဓိပ္ပါယ်ယူရမည်နည်း။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

၆။ ။ မိမိ၏ သဘောကိုဆောင်ခြင်း အစရှိသော လက္ခဏာရှိသော “ဓမ္မ” သဒ္ဓါ၏ အနက်သာမညကို “ကုသလ” အစရှိသော သဒ္ဓါ၏အနက် ဝိသေသဖြင့် အထူးပြုသည်ဟု အဓိပ္ပါယ် ယူရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ အထက် ၅-နံပါတ်အဖြေမှာ စောဒက၏ အာဘောဂဖြင့် ဖြေသည်။ ၆-နံပါတ်မှာ ၎င်းစောဒကအာဘောဂကို အကြောင်းယူ၍ မဟုတ်ဟု ပယ်၍ ရှင်ဗုဒ္ဓ ဘောသ ဖြေသည်။

(ဤအရာခက်ခဲ၏ အဋ္ဌသာလိနီ-၇၃-၇၄ ကြည့်ကြစေ။)

၇။ ။ အကုသလ-သဒ္ဓါကို ဝစနတ္ထပြု၍ အနက်ပေးပါ။

၇။ ။ “နကုသလာ-အကုသလာ”
ကုသလာ-ကုသိုလ်တို့သည်။ န-မဟုတ်ကုန်။
အကုသလာ-ကုသိုလ်တို့မဟုတ်။

၈။ ။ အ-သဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရများကို ထုတ်ပြု၍ အကုသလာ - အဗျာကတာ- အသေက္ခာပုဒ်တို့၌ အ-သဒ္ဓါတို့၏ အတ္ထုဒ္ဓေသကို ညွှန်ပြပါ။

၈။ ။ ဝုဒ္ဓိ၊ တဗ္ဘာဝ၊ သဒိသ၊ နိသေဓ၊ ည၊ ပုတေ၊ ရဇေ၊
နိန္ဒာ၊ ဝိရုဒ္ဓ၊ ဝိရဟ၊ သုညေ “အ” ပဒပူရဏေ။
(ဧကက္ခရဏောသ)

ဤ ၁၂-ပါးတို့တွင်

အကုသလ-ဝိရုဒ္ဓသာ၊
အဗျာကတာ-အည၊ မှတ်ရာ၊
အသေက္ခာရီ-အ၊ ၏နက်မှာ၊
သဒိသ-တဝ၊ ဝုဒ္ဓိသာ။

၉။ ။ ကုသိုလ်-အကုသိုလ် အဗျာကတာတို့၏ လက္ခဏာကို ဘော်ပြပါ။

၉။ ။ ကုသိုလ်ကား အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက၊ လက္ခဏာ။
အကုသိုလ်ကား သာဝဇ္ဇ ဒုက္ခဝိပါက၊ လက္ခဏာ။
အဗျာကတာကား အဝိပါက၊ လက္ခဏာ။

၁၀။ ။ အနဝဇ္ဇဘုရား - သောမနဿ ဝေဒနာ သုခဝိပါကတရား - ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ သုခဝိပါကတရား - သုခဝေဒနာ သုခဝိပါကတရား-သုခဝိပါက လက္ခဏာရှိသော တရားတို့ကို အသီးသီးကောက်ပြပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁၀။ ။အနဝဇ္ဇတရားကား ကုသိုလ်၊ အဗျာကတ၊ တရား။

သောမနဿ ဝေဒနာ သုခဝိပါက၊ တရားကား - သောမနဿ သန္တိရဏ ၁-ပါး။ မဟာဝိပါကသောမနဿ-၄။ ရူပဝိပါကသောမနဿ-၄။ ဖိုလ်သောမနဿ ၁၆-ပါး။ ပေါင်း ၂၅-ပါး။

ဥပေက္ခာဝေဒနာ သုခဝိပါက၊ တရားကား - အဟိတ် ကုသလ ဝိပါက ဥပေက္ခာ ၆-ပါး။ မဟာဝိပါက ဥပေက္ခာ ၄-ပါး။ ရူပဥပေက္ခာ ၁-ပါး အပူပဝိပါက ၄-ပါး။ ဖိုလ်ဥပေက္ခာ ၄-ပါး။ ပေါင်း ၁၉-ပါး။

သုခဝေဒနာ သုခဝိပါက၊ တရားကား - သုခသဟဂုတ် ကာယ ဝိညာဏ် စိတ်တည်း။

သုခဝိပါက၊ လက္ခဏာရှိသော တရားကား - ကုသိုလ် ၂၁-တည်း။

၁၁။ ။အဝဇ္ဇတရား - ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဒုက္ခဝိပါကတရား - ဒုက္ခဝေဒနာ ဒုက္ခဝိပါကတရား ဒုက္ခဝိပါက လက္ခဏာရှိသော တရားတို့ကို ခဲ့ခြား၍ သရုပ်ကောက်ပြပါ။

၁၁။ ။အဝဇ္ဇတရားကား - ရာဂ စသော ကိလေသာတရား။

ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ ဒုက္ခဝိပါက၊ တရားကား - အကုသလဝိပါက ဥပေက္ခာ စိတ် ၆-ပါး။

ဒုက္ခဝေဒနာ ဒုက္ခဝိပါက၊ တရားကား - ဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယဝိညာဏ်။

ဒုက္ခဝိပါက၊ လက္ခဏာရှိသော တရားကား - အကုသိုလ် ၁၂-ခုတို့တည်း။
၎င်းအားလုံးကို စေတသိက်ယှဉ်နှင့်တကွ ယူပါ။

၁၂။ ။ကုသလာ၊ ပုဂံကို အနဝဇ္ဇဟုတွင်လျှင် ပြီးသင့်လျက် သုခဝိပါကလက္ခဏာဟု ယပ်၍ တွင်ရခြင်းဖြင့် အဘယ်ကို နှစ်စေပါသနည်း။

၁၂။ ။အနဝဇ္ဇဟုဆိုလျှင် ဝိပါကကြိယာ အဗျာကတ၊ တရားလည်း အနဝဇ္ဇဖြစ်၍ “သုခဝိပါကလက္ခဏာပါ၍”ဖြင့် ၎င်း အဗျာကတ၊ တရားကို နှစ်စေပါသည်။

(ပုစ္ဆိကာ-၃၀)

၁၃။ ။ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏- သမ္ပယောဂဟိတ်၊ ဇနကဟိတ်တို့ကို ဘော် ပြပါ။

၁၃။ ။ကုသိုလ်၏ သမ္ပယောဂဟိတ်ကား “အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ” ဇနကဟိတ်ကား “ယောနိသောမနသိကာရ” တည်း။

အကုသိုလ်၏ သမ္ပယောဂဟိတ်ကား “လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ” တည်း။ ဇနက ဟိတ်ကား “အယောနိသောမနသိကာရ” တည်း။

၁၄။ ။တိက်၊ ဒုက် ၂-ပါးတို့တွင် အဘယ့်ကြောင့်-တိက်ကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူပါသနည်း။

၁၄။ ။ယူလွယ်တသီး-အပြားနည်း-ဟောပြီး၊ တိက်ကိုသာ။
“သုခဂ္ဂဟဏတော၊ အပ္ပဘောဒတောံ စ တိကာဝေ ပဌမံ ဝုတ္တာ”
(အနုဒ္ဓိကာ-၃၂)

၁၅။ ။ကုသလတိက်ကို အဘယ့်ကြောင့်-ရှေးဦးစွာဟောသနည်း။

၁၅။ ။ လုံးစုံပရမတ်-သိမ်းမိတတ်ပါ၊
တရားသုံးချက်-မရောယှက်ရာ၊
ကုသိုလ်အာဒိ-ယှဉ်ဘိတဖြာ၊
ကြောင်းသုံးပါး-ဟောငြား “ကုသလာ။”
တေသု ပန သဗ္ဗသင်္ဂဟ၊ အသင်္ကရ၊ အာဒိကလျာဏ ဘာဝေန
ပဌမံ ကုသလတိကံ ဝုတ္တာ။
(အနုဒ္ဓိကာ-၃၂)

၁၆။ ။ကုသလတိက်တွင် အဘယ့်ကြောင့် ကုသလပဒကို ပဌမ၊ အကုသလပဒ ကို ဒုတိယ၊ အဗျာကတပဒကို တတိယသား၍ ဟောသနည်း။

၁၆။ ။ ကောင်းကျိုးပေးတတ်-မြင့်မြတ်တဖြာ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်-ချီးမွမ်းအပ်ပါ၊
ကိကုတ်၊ စီးပွား-ဆောင်ငြားတတ်ပါ၊
ကြောင်းလေးချက်-ဟောမြက် “ကုသလာ။”
ကုသလတ္တိကေပိ ပဋ္ဌာနပါသံသညာယဟိတဘာဝတော ကုသ
လာဓမ္မာ ပဌမံ ဝုတ္တာ။
(အနုဒ္ဓိကာ-၃၂)
(ပဉ္စမအကြိမ်)

ကုသိုလ်အတွက်-ဆန့်ကျင်ဘက်သာ၊
 လှိုကြောင့်အကု-ထားပြုနောက်မှာ၊
 ထိုနှစ်ပါးမှ-ပြန်ငြား၍သာ၊
 ဗျာကတ-ထားရ၊တတိယာ။

တပုဂ္ဂိုလ်ကုသိုလ် တဒနန္တရံ အကုသလာ၊
 တဒုဘယဝိပရိတသဘာဝါ တဒနန္တရံ အဗျာကတာ ဝုတ္တာ။

(အနုဋီကာ-၃၂)

၁၇။ ။ကုသလာ၊ ကုသလာဗျာကတ-ပဒထားပုံ အစီအစဉ်ကို နေတ္ထိဒေသနာ
 ဟာရ နည်းအားဖြင့်ဖြေပါ။

၁၇။ ။ ကုသိုလ်မှာက-“အဿာဒ”သာ၊
 အကုသိုလ်သိ-“အာဒိနဝါ”
 နိဗ္ဗာန်ဗျာကတ-“နိဿရဏာ၊”
 အစဉ်ထား-ဘုရား၊ဟောမြက်ပါ။

(အနုဋီကာ-၃၂)

၁၈။ ။သေက္ခတိက်၌“နေဝသေက္ခာ နာသေက္ခာ”ဟု ဟောသကဲ့သို့ ဤကုသလ
 တိက်၌ အဘယ်ကြောင့် “နေဝကုသလာ၊ နာကုသလာ”ဟု မဟော
 သနည်း။

၁၈။ ။လောကုတ္တရာစိတ် ၈-ခုကို တစုံတရာ အကြောင်းကြောင့် “သေက္ခ၊
 အသေက္ခ”ဟု မဟောအပ်ဟူ၍မရှိ။ ဟောအပ်သည်ချည်းပင်။ ထို့ကြောင့်“နေဝ
 သေက္ခာ၊နာသေက္ခာ”ဟု ဟောတော်မူသည်။ ဤကုသလတိက်၌ကား ကုသိုလ်၊
 အကုသိုလ်တို့သည် ပုထုဇန်၊ သေက္ခသန္တာန်၌ ကုသလ၊အကုသလဟု ဟောရငြား
 သော်လည်း ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ကာလ၌ ၎င်းတို့ကို ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟု
 မဟောအပ်။ ကြိယာဗျာကတဟူ၍ ဟောအပ်၏။ ထို့ကြောင့် “နေဝကုသလာ၊
 နာကုသလာ”ဟု မဟောရပါ။

ဣဒ ပန ကုသလာကုသလသဘာဝါ ဝေ ဓမ္မာ အဂ္ဂိမလ္လပ္ပတ္တိယာ တထာ န
 ဗျာကရဏိယာ ဟောန္တိ တိ ဣဿ ဝိသေသဿ ဒိပနတ္ထံ အဗျာကတာတိ
 ဝုတ္တံ။

(အနုဋီကာ-၃၃)

(ပဗ္ဗမအကြိမ်)

ယခုဘော်ပြ-များလှပူစွာ၊
 ဒေသနာမျိုး-တင့်ဖြိုးဝေဆာ၊
 လွန်စွာနက်နဲ-ခက်ခဲသည်ဟာ၊
 ရွှေဉာဏ်တွင်း-ထင်လင်း၊ ပါစေသာ။ ။

ကုသလတိက် ဖြိုး၏။

၂။ ။ဝေဒနာတိက်

၁-သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ။
 ၂-ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ။
 ၃-အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ။

၁။ ။သုခါယ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာနှင့်။ သမ္ပယုတ္တာ၊
 အညီအညွတ် ကျေပွါဒ အစရှိသော အပြားတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ....

၂။ ။ဒုက္ခာယ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒနာယ၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တာ၊ သော။
 ဓမ္မာ....

၃။ ။အဒုက္ခ မသုခါယ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ်၊ သုခလည်း မဟုတ်သော။
 ဝေဒနာယ၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တာ၊ သော။ ဓမ္မာ....

(၂) ဝေဒနာတိက်ဇယားပုံ

ဥပသေ	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
						ခံ	အာ	ဇာ	သေ	ခံ	အာ	ဇာ
ဥပသေ	သုခါယဝေဒနာယ	၆၃	၄၆			၃	၂	၃	၃	၂	၁၀	၁၅
	ဒုက္ခာယဝေဒနာယ	၃	၂၁			၃	၂	၃	၁	၂	၁၀	၁၅
	အဒုက္ခမသုခါယ ၎င်း	၅၅	၄၆			၃	၂	၇	၃	၂	၁၀	၁၁
၁	တိက်မုတ်	x	၆၃		နိ	သပ္ပဒေသတိက်						
			၃၂၀									
			၅၅									

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

“သုခစိတ္တာ” ဝေဒနာ၊ ဒေါ၊ ဣ၊ မဏိ၊ ကု၊ စိ၊ ကြဉ်၊ စေတုင် ဆစတ်၊ ပ၊ မှတ်လေ
ကြ။ “ဒုက္ခစိတ်မည်” ဝေ၊ ပီ၊ လော၊ ခိ၊ မာ၊ ဝိစိ၊ ပြစ်၊ ၂၁ - စေ၊ မှတ်လေ ဒု၊
ဖြစ်။ “ဥပေက်စိတ်တည်” ဝေ၊ ပီ၊ ဒေါ၊ ဣ၊ မစ္ဆရိ၊ ကု၊ ပယ်ပြုဆစတ်၊ မှတ်ကြတပုဒ်။

တိက်မှတ်ထုတ်က၊ သုခခြောက်သုံး၊ ဒုက္ခသုံးဥကား၊ ငါးဆယ့်ငါးနှင့်၊ ရုပ်
များနိဗ္ဗာန်၊ ထုတ်ရပြန်သည်၊ အမှန်ကောက်တော့ မလွဲတည်း။

အကောက်သဘောမကျသူမှာ-ဤလင်္ကာကို ဆောင်ပါ။

ဤတိက်သဘောကား ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သောတရားကို ဟောသည်။ ဝေဒနာ
ကို၎င်း ဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သော တရားကို၎င်း မဟောပါ။ ထို့ကြောင့် ဝေဒနာ
၁၂၁-လုံးနှင့် ရုပ် နိဗ္ဗာန်ကို တိက်မှတ်ထုတ်ရသည်။

၁။ ။အဘယ်ကြောင့် ဝေဒနာသည် ဝေဒနာနှင့် မယှဉ်သနည်း-ဥပမာနှင့်
ဖြေပါ။

၁။ ။ငါသည် သူနှင့်တူ၏ဟူ၍သာပြောဆိုနိုင်၏။ “ငါသည် ငါနှင့်တူ၏”
ဟု မပြောနိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေဒနာသည် ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။

၂။ ။သုခသဒ္ဓါ၏ အနက်များကိုထုတ်ပြန်၍ ဤလိုအပ်သော အနက်ကို ဘော်
ပြပါ။

၂။ ။သုခသဒ္ဓေါ-တာဝ သုခဝေဒနာ သုခမူလ သုခါရပ္ပဏ သုခဟေတု
သုခပစ္စယဌာန အဗျာပဇ္ဇ နိဗ္ဗာနာဒိသု ဒိဿတိ။

ဣမပနာယံ သုခဝေဒနာယမေဝ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

(အဋ္ဌသာလိနိ-၇၅)

သုခဝေဒနာ သုခမူလ စသော အနက်တို့တွင် “သုခဝေဒနာ” ဟူသောအနက်
သည်သာ ဤ၌လိုအပ်ပါ၏။

၃။ ။ဒုက္ခသဒ္ဓါ၏ အနက်များကို ဘော်ပြ၍ ဤလိုအပ်သော အနက်ကိုညွှန်
ကြားပါ။

၃။ ။ဒုက္ခသဒ္ဓေါ-ဒုက္ခဝေဒနာ - ဒုက္ခဝတ္ထု - ဒုက္ခာရပ္ပဏ- ဒုက္ခပစ္စယ-ဒုက္ခ
ပစ္စယဌာနာဒိသု ဒိဿတိ။

ဣမပနာယံ ဒုက္ခဝေဒနာယမေဝ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

(အဋ္ဌသာလိနိ-၇၅)

ဒုက္ခဝေဒနာ ဒုက္ခဝတ္ထုစသော အနက်တို့တွင် ဒုက္ခဝေဒနာဟူသော အနက်
သည်သာ ဤ၌လိုအပ်ပါသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၄။ တတိယပုဒ်မှာ အစဉ်အတိုင်း “အသုခ, အဒုက္ခ” ဟူ၍သာဟောသင့်လျက် အဘယ်ကြောင့် “အဒုက္ခမသုခ” ဟု ဟောသနည်း။

၄။ ။ ပစ္စာသတ္တိ နည်းအားဖြင့် အနီးမှစ၍ အဒုက္ခမသုခ, ဟု ဟောသည်။

၅။ “သမ္ပယုတ္တာ” ဟူသောပုဒ်၌ ပ, အရ-ပကာရ အပြားများကို ဘော်ပြ၍ ၎င်းပကာရ၌-အလုံးစုံသောတရား, အစိတ်အဝက်ရသောတရား, အလုံးစုံ မရသော တရားများကို ကောက်ပြပါ။

၅။ ။ ပ, အရ-ပကာရအပြားကား ဧကပ္ပပါဒ၊ ဧကနိရောဓ၊ ကောလမ္မဏ၊ ကေဝတ္ထုက ၄-ပါးဖြစ်သည်။

၎င်းပကာရ၌ အလုံးစုံရသော တရားကား-စိတ်, စေတသိက်တရား ၂-ပါး။

အစိတ်အဝက်ရသော တရားကား-ရုပ်၊ အလုံးစုံ မရသောတရားကား-နိဗ္ဗာန်, တရားဖြစ်၏။

၆။ ၎င်းပကာရ၌-အလုံးစုံရသောဘုံ, အစိတ်အဝက်ရသောဘုံ, အလုံးစုံ မရသော ဘုံတို့ကို ပိုင်းခြား ဝေဘန်ပြပါ။

၆။ ။ ၁-ပဉ္စဝေပါကာရ-အကုန်ရ-မရ, ဧကဝေပါ။

၂-စတုဝေပါမှာ-သုံးခုသာ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓဟော။

၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် “သမ္ပယုတ္တာ” ဟု မဟောဘဲ သုခါယ ဝေဒနာယ သညတ္တာ-ဟူ၍၎င်း၊ သံယုတ္တာ - ဟူ၍၎င်း ဟောခဲ့သော် အဘယ်သို့ ကောက်ယူသနည်း။

၇။ ။ ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော - ကမ္မဇရုပ်, စိတ္တဇရုပ်, ဝိညတ်ဒွေကိုလည်း ကောက်ယူသင့်ပါသည်။

၈။ ကမ္မဇ, စိတ္တဇ, ဝိညတ်ရုပ်တို့ကို ဝေဒနာတိက်မှာ အဘယ်ကြောင့် မကောက်သနည်း။

၈။ ။ သံယုတ္တာ, ဟူ၍သာ မဟော၊ သမ္ပယုတ္တာဟု-ပ, သဒ္ဓါနှင့် ဟောခြင်းကြောင့် မကောက်ရပါ။

၉။ ဤတိက်မှာ “၃-ပုဒ်လုံး၌တည်သော ဝေဒနာ သဒ္ဓါဖြင့်” ဟုဆိုရာ အကုန်ရသမူဟ စသော ပုဒ်တို့တွင် အဘယ်ပုဒ်ကို ဆိုလိုပါသနည်း။

၉။ ။ အကုန်ရသမူဟ, ပဒသမူဟပုဒ်တို့တွင်-ပဒသမူဟကို ဆိုလိုပါသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁၀။ ။အစိတ်အပိတ်ဖြစ်သော ပဌမ ဒုတိယ-တတိယပဒ တခုစီမှာတည်သည်ကို အဘယ့်ကြောင့် သုံးပုဒ်လုံး၌ တည်နေသောဝေဒနာဟု ဆိုသနည်း။

၁၀။ ။အစိတ်၏ အမည်ကို အပေါင်း၌ တင်စားပြီး အဝယဝူပစာ-အားဖြင့် ဆိုပါသည်။

၁၁။ ။ဝေဒနာ သုံးပါး၏ လက္ခဏာများကို ဘော်ပြပါ။

၁၁။ ။ သုခဝေဒနာ...ဣဋ္ဌာရမ္မဏာနုဘဝနလက္ခဏာ။
ဒုက္ခဝေဒနာ...အနိဋ္ဌာရမ္မဏာနုဘဝနလက္ခဏာ။
ဥပေက္ခာဝေဒနာ...မဇ္ဈတ္တာရမ္မဏာနုဘဝနလက္ခဏာ။

၁၂။ ။တတိယပုဒ်-ဥပေက္ခာဝေဒနာအရ-ဥပေက္ခာ ၁၀-ပါးသရုပ်ကို ထုတ်ပြ၍ ဤ၌ လိုအပ်သော ဥပေက္ခာကို ညွှန်ပြပါ။

၁၂။ ။ ဆဋ္ဌင်္ဂု၊ ဩက္ခ၊ ဇောဇ္ဈင်္ဂု၊ ဝိရိ၊ သင်္ခါရ၊ ဝေဒနာ၊
ဝိပဿန၊ တဗြ၊ စျာန၊ ပါရိသုဒ္ဓါ၊ ဥပက္ခာဒေသ။

ဤ ၁၀-ပါးတို့တွင် ဝေဒနာဥပက္ခာကို ဤ၌ လိုအပ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ဥပေက္ခာ ၁၀ ပါးအဓိပ္ပာယ်အကျယ်မှာ အဋ္ဌသာလိနီပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာတို့မှာ ကျယ်ဝန်းစွာဆိုသည်။ ဂန္ထ ဂရု-ကျမ်းလေးပူးကြောင့် ဥပေက္ခာ ပြုလိုက်ပါသည်။ သို့သော် ဝေဒနာ၏ တရားကိုယ်၊ ဘူမိ၊ ပုဂ္ဂလ၊ စိတ္တ၊ အာရပ္ပဏ၊ ခန္ဓသင်္ခဟ၊ ကေက္ခဏ ကုသလတိက်တို့ဖြင့် ဝေဘန်ပုံကို ပြန်မာဂါထာဖြင့် ဘော်ပြအံ့။ ပညာရှင်တို့သည် ဤပျသော အကျဉ်းဆောင်ပုဒ်ဖြင့် အကျယ်ကို ကြံတော်မူကြစေလိုပါသည်။

၁၃။ ။ဝေဒနာ ၁၀-ပါးကို တရားကိုယ် စသည် ဝေဘန်ပြပါ။

၁၃။ ။ ဆဋ္ဌင်္ဂု၊ ဩက္ခ၊ တဗြ၊ ပ၊ တို့မှာ၊
တရားကိုယ် ... တဗြပဋ္ဌတ်-ကောက်အပ်သည့်ဘာ၊
သင်္ခါ၊ ဝိပဿ-ကောက်အပ် ပညာ၊
ဝိ၊ ဝေ၊ ကား-ကွဲပြားကိုယ်စီသာ။

ဘူမိ....	ဆ,သင်,ဝိပဿ်-သုံးရပ်,ကမာမာ, ဗြဟ္မ,ဈာ,ပါဟု-သုံးခု,ရူပါ၊ ကာမလောကုတ်-ခွဲထုတ်ဗောဇ္ဈာ, ကြွင်းသုံးခု-စတုဘူမိကာ။
ပုဂ္ဂလ....	ရဟန္တာ,ဆ-နဝသေသာ, ပုထု,အရိယ-မှတ်ကြရပါ။
စိတ္တ....	ဗြဟ္မ,ဝေ,ဥပေက်-သောဖြစ်,ဈာမှာ, ကြွင်းခွန်စု-သော,ဥ-နှစ်စိတ်သာ။
အာရမ္မဏ....	ဗြဟ္မ,ဈာ,ပါ,ဓမ္မော-ဗောနိဗ္ဗာရုံ, ကြွင်းသည့်ခြောက်ပါး-ခြောက်ပါးအာရုံ၊
ခန္ဓသင်္ဂဟ ...	ဝေမှာ,ဝေမျိုး-ကြွင်းကိုး,သင်ကြွေ, မှတ်လိုက်ကြ,ခန္ဓ,နှစ်ထွေစုံ။
ဧကက္ခဏ ...	ဝေ,ဝိ,နှစ်ချက်-ဧကက္ခဏာ, ကြွင်းသည့်ရှစ်ချက်-နာနာက္ခဏာ၊
ကုသလတိက် ..	ဆ,ဗျာကတ-ဝေ,က,သုံးသာ, ကြွင်းရှစ်ခု-ဗျာက,နှစ်ထွေသာ။

၁၄။ ။ကုသလတိက်၏အခြားမဲ့၌အဘယ်ကြောင့် ဝေဒနာတိက်ကိုဟောတော်မူသနည်း။

၁၄။ ။ကုသလတိက်ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော တရားတို့ကို ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ သုခသမ္ပယုတ္တ, ဒုက္ခသမ္ပယုတ္တ, အဒုက္ခမသုခသမ္ပယုတ္တ အပြားတို့ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် ကုသလတိက်၏ အခြားမဲ့၌ ဝေဒနာတိက်တို့ကို ဟောတော်မူသည်။

၁၅။ ။ဒုက္ခသစ္စာကို အစထား၍ ဟောသကဲ့သို့ ဒုက္ခဝေဒနာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မကို ဦးစွာထား၍ ဟောသင့်လျက် အဘယ်ကြောင့် သုခဝေဒနာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မကို ဦးစွာဟောသနည်း။

၁၅။ ။သုခဝေဒနာသည် သတ္တဝါတို့ အလိုရှိအပ်သော ဣဋ္ဌကန္တပနာပ ဝေဒနာ ဖြစ်ရကား - ဦးစွာထား၍ ဟောသည်။ ၎င်းနောက်မှ ဆန့်ကျင်ဘက် ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ၎င်းနောက်မှ ထို ၂-ပါးအားလျော်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ဟောသည်။

၁၆။ ။လောကုတ္တရာသုခသဟဂုတ် ၃၂-ခုကို သုခဝေဒနာသမ္ပယုတ္တ-ဟု ဟောလျှင် ဟောတန်စေ။ လောကီသုခသဟဂုတ်စိတ် ၃၁-သည် ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ သုခဝေဒနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ-ဟု ဆိုသင့်သနည်း။

၁၆။ ။လောကီတရားစုကို ဒုက္ခသစ္စာဟု ဟောတော်မူခြင်းမှာကား “အရိယသစ္စာဒေသနာ” နည်းအားဖြင့် ဟောတော်မူသည်။

“သုခဝေဒနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ” ဟု ဟောတော်မူခြင်းမှာ တေဘုမ္မက အခိုက်အတန့်ကို၌ “သမုတိသစ္စာဒေသနာ” နည်းအားဖြင့် ဟောတော်မူသည်။

ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်-နှံစပ်အောင်ရှာ၊
 နောင်လာနောက်သား-သိကြားဘို့ရာ၊
 အကျယ်တဝင့်-ရေးသွင်လိုက်တာ၊
 နိဋ္ဌိတံ ကဏ္ဍာန်ဝေဒနာ။

ဝေဒနာတိက် ဖြစ်၏။

၃-ဝိပါကတိတ်

၁-ဝိပါကာ ဓမ္မာ။

၂-ဝိပါက ဓမ္မ ဓမ္မာ။

၃-နေဝဝိပါက နဝိပါက ဓမ္မ ဓမ္မာ။

၁-ဝိပါကာ၊ အချင်းချင်း ထူးကုန်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ....သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

၂-ဝိပါကဓမ္မ ဓမ္မာ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းသဘော ရှိကုန်သော သတ္တလည်းမဟုတ်၊ ဇီဝလည်းမဟုတ်ကုန်သော သဘောတရားတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

၃-နေဝဝိပါက နဝိပါက ဓမ္မ ဓမ္မာ၊ အချင်းချင်း ထူးကုန်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးလည်းမဟုတ်၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသည်လည်းမဟုတ်ကုန်သော၊ သတ္တလည်းမဟုတ်၊ ဇီဝလည်းမဟုတ်ကုန်သော သဘောတရားတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

ဤတိက်သဘောကား အကျိုးဝိပါကတရားစုက-တပုံ၊ အကြောင်းကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တရားစုက-တပုံ၊ အကျိုး-အကြောင်းမဟုတ်သော ကြိယာ၊ မူပ၊ နိဗ္ဗာန်တရားစုက-တပုံ၊ ဤသို့ ၃-ပုံပုံ၍ ဟောသည်။
 (ပဉ္စမအကြိမ်)

(၃) ဝိပါကတိကံဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ			
		စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	ခံ	အာ	ဂ္ဂ	ဇ္ဇ
ဝိပါကတိကံ	ဝိပါကာဓမ္မာ	၃၆	၃၀			၄	၂	၀	၁၀ ၁၀
	ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာ	၁၂+၂၁	၅၂			၄	၂	၂	၃ ၁၀ ၁၆
	နေဝိပါက နဝိပါက	၂၀	၃၅	၂၀	နိ	၅	၁၂	၁၃	၂ ၅

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

ဝိပါကံ-ဆတ္တိံ သ၊ စေ-ဌတိံ သ၊ ပ, မှာယူမ၊

အကု, ကုစေ၊ ဒု, မှာပေတည်း။

ကြိယေ ၂၀၊ စေ, ဝယ်သုံးဦး၊ ရုပ်, နိဗ္ဗ, များသည်၊ မှတ်သား
တတိ, အကောက်တည်း။

၁။ “ဝိပါက” ပုဒ်၌ ဝိ-သဒ္ဒါ၏အနက်ကို ညွှန်ပြပါ။

၁။ ။ ဝိဘာဝနီ ဌိကာဆရာ အလိုအားဖြင့် “ဝိရုဒ္ဓ” အနက်၊ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာဆရာ အလိုအားဖြင့် “ဝိသိဋ္ဌ” အနက်၊ ဘုရားကြီးဆရာတော် ဦးဇာဂရ၊ အလိုအားဖြင့် “သဒိသ” အနက်ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ။ အချင်းချင်း ထူးသည်, တူသည်, ဟူသည်-အဘယ်သို့ ထူး၍ အဘယ်သို့ တူကြသနည်း။

၂။ ။ ကုန္တ, အကု-တုမုနာမ်မှာ,
ကောင်းကျိုး, မကောင်းကျိုး-နှစ်မျိုးထူးပါ၊
အကြောင်းတူမျှ-ထူးထ, ကျိုးမှာ,
အကျဉ်းမျှ-မှတ်ကြစေလိုပါ။

၃။ ။ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ ပဒမ္မာဒါနံ “ဓမ္မ ဓမ္မာ” ဟု-နှစ်ဆင့်၊ နှစ်ဆင့်ရှိရာ ၎င်းဓမ္မ နှစ်ခုတို့၏ အနက်သဘော ထူးခြားပုံကိုဖြေပါ။

၃။ ။ ပဌပ၊ ဓပေါ-သဘော၊ နက်မှာ၊
ဒုတိယ၊ မှတ်-နိဿတ္တတ္တာ၊
ဓမ္မ၊ နှစ်ချက်-အနက်ထူးမှာ၊
အလွယ်ဘဲ-မခဲ၊ ဖြေစရာ။

၄။ ။ “ဝိပါက” အရမှာ၊ ကမ္မဇရုပ်၊ လည်း-ကုသိုလ်အကျိုး၊ အကုသိုလ်အကျိုး ပင်ဖြစ်၍ ကောက်သင့်လျက်-အဘယ်ကြောင့် မကောက်သနည်း။

၄။ ။ ကမ္မဇရုပ်-မုချဖလံ၊ [မူလဒ္ဓိကာ]
သုမဟုတ်၍-ပယ်ထုတ်လိုက်ပြန်၊
ဝိပါကအမည်က-မရသည်ကံ၊ [ဒ္ဓိကာကျော်]
ထို့ကြောင့်ပ-ပယ်ချ၊ ကမ္မဇံ။

၅။ ။ အဘယ်အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံမှ “ဝိပါက” ပုဒ်မှာ ကောက်ရသနည်း။

၅။ ။ ၁-ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးလည်းဖြစ်စေ။
၂ ဝိပါကဟူသော အပည် ဝေါဟာရကို ရသည်လည်းဖြစ် စေ၊ “ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးစုံ၊ ညီညွတ်မှကောက်နိုင်ပါသည်။”
အကျိုးဖလ-ဓမ္မဖြစ်စေ၊
ဝိပါကအပည်လဲ-အမြဲရစေ၊
အင်္ဂါနှစ်ဝ-ညီညွတ်ချေ၊
ဝိပါက-ပဒ၊ ကောက်ယူပေ။

၆။ ။ “အကာလိကော၊ ဟူသော-တရားတော်ဂုဏ်အရ” အကာလိက ဝိပါက၊ ကာလိက ဝိပါက၊ အရများကို ကောက်ပြပါ။

၆။ ။ ဖိုလ် ၄-ခု၊ စေတသိက် ဆတ္တိသသည် မဂ်၏အခြားမဲ့၌ ကာလ မခြား အကျိုးပေး၍ “အကာလိကဝိပါက” ခေါ်သည်။ လောကီဝိပါက ၃၂- စေတသိက် ၃၅-တို့မှာ ဒိဋ္ဌဓမ္မပင် ပေးသော်လည်း ကာလခြားခြင်းကြောင့် “ကာလိကဝိပါက” ခေါ်သည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဖိုလ်လေးခုကား-မခြား၊ ကာလာ၊
မဂ်ပျောက်ကွယ်လျှင်း-ချက်ခြင်းပေါ်လာ၊
လောကီဝိပါက-သုံးဆယ့်နှစ်မှာ၊
ကာလခြား-ခေါ်ငြား၊ ကာလိကာ။

၇။ “ဝိပါက” အရမှာ နာမ်ဝိပါကကိုသာကောက်၍ - ကမ္မဇရုပ်၊ မကောက်
ရာ၌ ထင်ရှားအောင် ဥပမာဖြင့်ပြပါ။

၇။ ။လယ်ရှင်ယောက်ျားသည် စပါးသီးကိုလို၍၊ စပါးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ
အပင်ပေါက်ပြီး၍ ရိတ်သိမ်းချိန် ကျသောအခါ စပါးသီးကိုသာ ရိတ်၍ယူ၏။
အပင်၊ အရိုး၊ အရွက်ကိုမူကား - ကောက်နယ်တလင်း၌သာ ထားခဲ့၏။ စပါးကဲ့သို့
ပဓာနထား၍မယူကြသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ-ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်သော
အကျိုးတရားချင်း တူသော်လည်း-ဝိပါကတရားကိုသာ မုချအကျိုးဖြစ်၍ကောက်
ယူ၏။ အပင်၊ အရိုး၊ အရွက်နှင့်တူသော ကမ္မဇရုပ်ကို မကောက်ယူပါ။

ဝိပါကတရား-စပါးပမာ၊
ကမ္မဇမျိုး-အရိုးပမာ၊
လယ်ရှင်ဘုရား-စပါးပါကာ၊
ကောက်ယူရ-ပယ်ထ၊ ကမ္မဇာ။

(မူလဒီကာ-၃၇)

၈။ ။ဤတိက်၌ “အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိကုန်သော” ဟုဆိုရာ၊ အကျိုး
ကို မဖြစ်စေသော အဘိညာဏ်-ကုသိုလ်၊ အဟောသိကံဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိမံဓု
ဝေဒနိယ-ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ၊ အထက် မဂ်၃-ခုသည် ပယ်အပ်သော အကု
သိုလ်ကံတို့သည် “တိက်မုတ်” ဟူ၍ ထုတ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၈။ ။အကျိုးပေးသည်ဖြစ်စေ - မပေးသည်ဖြစ်စေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မပယ်
အပ်သော အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ မာနာနုသယရှိသော ပုထုဇနိသေက္ခတို့၏ သန္တာန်၌-
ကြောင့်ကြဗျာပါရနှင့် တကွဖြစ်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးကိုပေး
သော အခြင်းအရာမျှဖြင့်-ဖြစ်သည်ကိုသာ “အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘော ရှိကုန်
သော” ဟုဆိုသည်။ ထို့ကြောင့်-၎င်းတို့သည် “တိက်မုတ်” မဖြစ်။

(ပဋိမအကြိမ်)

ဝိပစ္စနသဘာဝတောစ, အနုပစ္စိန္နာ ဝိဇ္ဇာတဏှာ မာနသန္တာနေ, သဗျာပါရတာ, တေနအဘိညာဒိကုသလ္လာနံ ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ တိ အကုသလာနဉ္စ ဝိပါကာနုပ္ပါဒနေပိ ဝိပါကဓမ္မတာ သိဒ္ဓိံ ဟောတိ။

(မူလဒီကာ ၃၇-ဓာတ်သေဉ်)

ဥာဏ်ပထျာ ဖြန့်ရန်ပုစ္ဆာ

၉။ ။ “ဝိပါကဓမ္မ ဓမ္မာ” အရ-ကာမကုသိုလ် ဂ-ခုကိုသာ ကောက်ယူခဲ့သော် “ဝိပါကာဓမ္မာ” ဟူသော ပုဒ်၌ အဘယ်တရားတို့ကို ကောက်ယူသင့်သနည်း။

၉။ ။ ပဟာဝိပါကံစိတ် ဂ-ခု၊ အဟိတ်ကုသလဝိပါကံစိတ် ဂ-ခု၊ ပေါင်း ၁၆-ပါးသောစိတ်နှင့်-စေတသိက် ၃၃-တို့ကို ကောက်ယူသင့်ပါသည်။
(လွယ်လှပါ၏-ကြံလေ)

ဦး စွာပြထား-ဇယားပုံစံ၊
ကော ပုဒ်လွှမ်း-ညာမျှမ်းသဏ္ဌာန်၊
ဝိ ပါကတိက်-ခွဲစိတ်ပေဘန်၊
ဒ ... ယာထား-ရေးသား ဤကျမ်းဂန်။

ဝိပါကတိက် ဖြစ်၏။

၄-ဥပါဒိန္ဒတိက်

၁-ဥပါဒိန္ဒ၊ ပါဒါနိယာ ဓမ္မာ။

၂-အနုပါဒိန္ဒ၊ ပါဒါနိယာ ဓမ္မာ။

၃-အနုပါဒိန္ဒ အနုပါဒါနိယာ ဓမ္မာ။

၁-ဥပါဒိန္ဒ၊ ပါဒါနိယာ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ကပ်အပ်သောကံသည်၊ အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဥပါဒါနိတို့၏ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ ... သံဝိဇ္ဇန္တိ ...။

၂။-အနုပါဒိန္ဒ၊ ပါဒါနိယာ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ကပ်အပ်သောကံသည်၊ အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ဥပါဒါနိတို့၏ အစီးအပွားသာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ....သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၃-အနုပါဒိန္ဒ အနုပါဒါနိယာ - အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်အပ်သောကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်ကုန်သည်လည်းမဟုတ်၊ ဥပါဒါနိတို့၏ အစီးအပွားလည်း မဟုတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ .. သံဝိဇ္ဇန္တိ...။

(၄) ဥပါဒိန္ဒတိက်ဇယားပုံ

ဥပါဒိန္ဒတိက် အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
						ခံ	အာ	ပြု	လုပ်	ခံ	အာ	ပြု
ဥပါဒိန္ဒ၊ ပါဒါနိယာ		၃၂	၃၅	၂၀		၅	၁၁	၁၇	၁		၁	၁
အနုပါဒိန္ဒ၊ ပါဒါနိယာ		၁၂, ၁၇, ၂၀	၅၂	တိဇ		၅	၇	၀	၂		၅	၁၀
အနုပါဒိန္ဒ၊ အနုပါဒါနိယာ		၀	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

လောကိဝိပါ၊ စေ၊ မှာသုံးငါး၊ ကံရုပ်၊ ကားနှစ်ဆယ်၊ ပ၊ ဝယ်မှတ်ကြ။ ဒွါဒ၊ အကု၊ လောကီကုနှင့်၊ ကြံစုစေသာ၊ စိတ်၊ ဥ၊ အာ၊ ရုပ်၊ ဓုတိပုဒ်တည်း။ လောကုတ် ရှစ်ရပ်၊ စေဆတ္တိံသ၊ နိဗ္ဗာန၊ မှတ်ကြ တပုဒ်တည်း။

- ၁။ ။ “တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ ကပ်သည်” ဟူသည် တောက်တဲ့၊ အိမ်မြှောင် ကပ်သလို ကပ်ပါသလော၊ အဘယ်သို့ ကပ်ပါသနည်း။
- ၁။ ။ တောက်တဲ့၊ အိမ်မြှောင် ကပ်သလိုမဟုတ်၊ အာရုံပြုသည်ကိုပင် ပရိယာယ် တနည်းအားဖြင့် ကပ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

- ၂။ ။ ကပ်တတ်သောတရား၊ ကပ်အပ်သောတရား၊ မကပ်အပ်သော တရားများကို ကောက်ပြပါ။
- ၂။ ။ ကပ်ကတ်သော တရားကား- “တဏှာ ဒိဋ္ဌိ။”
 ကပ်အပ်သော တရားကား- “လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ။”
 မကပ်အပ်သောတရားကား- “လောကုတ္တရာ၊ နိဗ္ဗာန်။”
 (ပဉ္စမအကြိမ်)

၁-တဏှာဒိဋ္ဌိ-မှတ်ဘိနှစ်တန်၊
ကပ်တတ်တရား-မှတ်သားဘို့ရန်၊
လောကီကုနှင့်-အကုသိုလ်ကံ၊
ဤနှစ်ရပ်-ကပ်အပ်၊တရားမှန်။ ။

၂-လောကုတ္တရာ-ဓမ္မ နိဗ္ဗာန်၊
မကပ်အပ်ဟု-မှတ်ရှုထိုက်ပြန်၊
သဘောသုံးချက်-ခွဲဖျက်ဝေဘန်၊
သောတူနု-သိကြာ စေဘို့ရန်။ ။

၃။ ။အာရမ္မဏအစွမ်းဖြင့် ကပ်အပ်သောတရား၊ အာရမ္မဏ၊ သမ္ပယောဂ
၂-ပါးအစွမ်းဖြင့် ကပ်အပ်သော တရားများကို ခွဲခြားဝေဘန်ပါ။

၃။ ။ဒေါသမ္ပ၊ မောဟမ္ပ၊ စေတနာ-လောကီကုသိုလ် စေတနာတို့ကား
အာရမ္မဏအစွမ်းဖြင့်ကပ်အပ်သောတရားဖြစ်သည်။လောဘမ္ပစေတနာ ဂ-ခုကား
အာရမ္မဏ-သမ္ပယောဂ ၂-ပါးအစွမ်းဖြင့် ကပ်အပ်သောတရားပည်၏။

လောဘမူလ-အဋ္ဌ၊စေတနာ၊
အာရမ္မဏ-သမ္ပ၊နှစ်ဖြာ၊
ဒေါ၊မော၊လေးခု-လောကီကုမ္ပာ၊
အာရုံအား-တပါး၊မှတ်စရာ။ ။

၄။ ။“စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ” ဟူ၍ ဘုရား ဟောခြင်းကြောင့်
“စေတနာ”ဟူသမျှကိုပင်“ကံ”ဟူ၍ မှတ်ရမည်လော။

၄။ ။စေတနာ-ဟူသမျှကို “ကံ” ဟူ၍ မမှတ်ရပါ။ အကုသိုလ် စေတနာ
၁၂-ခု၊ ကုသိုလ်စေတနာ ၂၁-ခုကိုသာ“ကံ”ဟူ၍ မှတ်ရပါသည်။

၅။ ။ထို“ကံ”ဟူသမျှကိုပင်“တဏှာ ဒိဋ္ဌိ”တို့ ကပ်နိုင်ပါသလော။

၅။ ။မဂ်စေတနာ ၄-ခုကို မကပ်နိုင်ပါ။ အကုသိုလ်စေတနာ ၁၂-ခုနှင့်
လောကီကုသိုလ်စေတနာ ၁၇-နှစ်ခုကိုသာ ကပ်နိုင်ပါသည်။

၆။ ။တဏှာဒိဋ္ဌိ ကပ်အပ်သော ကံဟူသမျှပင် အကျိုးကို ပေးစေနိုင်ပါသည်။

၆။ ။ပဉ္စဒ္ဓါရဝီထိ စေတနာ - အဘိညာဏ်ဝီထိစေတနာတို့ကား အကျိုးကို မပေးစေနိုင်ပါ။ မနောဒ္ဓါရဝီထိစေတနာမှ အကျိုးကို ပေးစေနိုင်ပါသည်။

ပဉ္စဒ္ဓါရ-တဝဘိညာဏ်၊

စေတနာမျိုး-အကျိုးပသန်၊

မနောဒ္ဓါရိ-ဝီထိစေတနံ၊

ကောင်းစွာတိုး-အကျိုး၊ သန်စေပြန်။ ။

မနောဒ္ဓါရ ဝီထိတို့တွင်လည်း အတ္ထဝီထိ စေတနာမှာသာ အကျိုးပေးပါသည်။ ကြွင်းသော “အတိတဂ္ဂဟဏ” စသော ဝီထိစေတနာများမှာ အကျိုးမပေးနိုင်ပါ။

၇။ ။“ဝိပါက” သဒ္ဓါနှင့် “ဥပါဒိန္န” သဒ္ဓါ ၂-ခု အထူးဖြေပါ။

၇။ ။ “ဥပါဒိန္န” မုချ၊ သာမန်၊
အကျိုး၊ နှစ်ပါး-ဟောငြားအမှန်၊
ပုဒ်“ဝိပါက”-မုချကေန်၊
ကျိုးတပါး-ထူးခြား၊ ဤနှစ်တန်။ ။

၈။ ။ဝိပါကဓမ္မသာဖြစ်၍ ဥပါဒိန္နဓမ္မ မဖြစ်သောတရား။
ဥပါဒိန္နဓမ္မသာဖြစ်၍ ဝိပါကဓမ္မ မဖြစ်သောတရား။
၂-ပါးစုံ ဖြစ်သောတရား။
၂-ပါးစုံ မဖြစ်သော တရားများကို ကောက်ပြပါ။

၈။ ။ဝိပါကဓမ္မသာဖြစ်၍ ဥပါဒိန္နဓမ္မ မဖြစ်သောတရားကား—
“ဖိုလ် ၄-ခု စေတသိက် ဆတ္တိံ သ။”
ဥပါဒိန္နဓမ္မသာဖြစ်၍ ဝိပါကဓမ္မ မဖြစ်သောတရားကား—
“ကမ္မဇရုပ်ဝီသ။”

၂-ပါးစုံ ဖြစ်သောတရားကား—

“လောကီဝိပါက ဗာတ္တိံ သ၊ စေတသိက် ပဉ္စတိံ သ။”

၂-ပါးစုံ မဖြစ်သောတရားကား—

“အကုသိုလ် ကုသိုလ်ကြိယာ စေတသိက်ဒွေပညာသ တိဇရုပ် နိဗ္ဗာန်။”

[(ပဉ္စမအကြိမ်)]

ဖိုလ်လေး၊ စေက-ဝိပါက၊ သာ၊
ကမ္မဇရုပ်စု-ဥပါဒိန် သာ၊
လောကီဝိပါက-နှစ်ချက်ယူပါ၊
ကု၊ ကု၊ ကြံ-စေ၊ တိ၊ နိဗ္ဗ၊ ဟယ်ပါ။ ။

၉။ ။ ဥပအရ - အာဒိန္နအရ - ဥပါဒါန်အရ - အာဒါနိယအရ၊ ဤ ၄-ချက်ကို ခွဲခြား၍ အရကောက်ပြပါ။

၉။ ။ ဥပ အရကား “လောကီကုသိုလ်-အကုသိုလ်စေတနာ” အာဒိန္န အရကား “ လောကီဝိပါက ၃၂-စေ ၃၅-ကမ္မဇရုပ် ၂၀- ” ဥပါဒါန် အရကား “လောဘ-ဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော ဥပါဒါန်တရား ကိုယ် ၂-ပါး။” အာဒါနိယ အရကား “ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော လောကီစိတ် ၈၁-စေ ၅၂-ရုပ် ၂၈။ ”

လောကီကုနှင့်-အကုသိုလ်ကံ၊
“ဥပ”အရ-မှတ်ကြည့်ရန်၊
ပဌမပုဒ်ရ-မမ္မ သဗ္ဗံ၊
“အာဒိန္န-”မှတ်ကြစေသောရန်။ ။

လော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ နှစ်ခု-ဥပါဒါန်၊
လောကီစိတ်နှင့်-စေတသိက်မကျန်၊
ရုပ်နှစ်ဆယ်ရှစ်-မှတ်လစ်သဗ္ဗံ၊
“အာဒါနိ-”မှတ်ဘိ၊ ဤလေးတန်။ ။

၁၀။ ။ သင်္ဂဟ၌ “လက္ခဏာရူပ” နိ န ဟု ဟောစိ ဇာယန္တိ” ဟုဆိုပါလျက် မာတိကာ၌ အဘယံကြောင့် ဥပစယ သန္တတိ ၂-ပါးကို ထည့်၍ ကောက်သနည်း။

၁၀။ ။ ရုပ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟူသော အကြောင်းတရားတို့၏ သတ္တိဗျာပါရ အရှိန် အဟုန် မငြိမ်းမစဲမှ နိပ္ပန္နရုပ် အဋ္ဌာရသတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ရင့်ခြင်း၊ သေခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် “ မာတိကာ၌ ဥပစယ-သန္တတိ ၂-ပါးကို ကောက်တော်မူသည်။ ”

၁၁။ ။ အဘယံကျမ်း၌ ဤကဲ့သို့ ကောက်သည်ကို မြင်၍ “ အကောက်ဆရာ ” ကောက်နိုင်သနည်း။

၁၁။ ။ ဓမ္မသင်္ဂဟီ၊ ပါဠိတော် ရူပကဏ္ဍ၌၊ ၎င်း ၂-ပါးတို့၏ စတုသမုဋ္ဌာနိက ရုပ်၏အဖြစ်ကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောသည်ကို မြင်၍ ကောက်သည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁၂။ ။ဇရတာနှင့်အနိစ္စတာ၂-ပါးကိုလည်း“စတုသမုဋ္ဌာနိက”ဟူ၍ပရိယာယ်
အားဖြင့် ဟောသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၁၂။ ။“ဖြစ်ပေါ်မှု” ဟူသည်ကား၊ အကြောင်းရှိမှ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်၊
“တည်မှု-ပျက်မှု” တို့ကား အကြောင်းကင်းသော်လည်း တည်နိုင်ပျက်နိုင်သည်။
သို့ဖြစ်၍ ဇရတာ-အနိစ္စတာ ၂-ပါးကို “စတုသမုဋ္ဌာနိက”ဟူ၍ မဟောရပါ။

၁၃။ ။ကံ၊စသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောရုပ်တရား၏“တည်မှု-
ပျက်မှု”သည် စင်စစ်အကြောင်းကင်း၍ “တည်သည်-ပျက်သည်” ဆိုနိုင်
ပါမည်လော။ ထိုသို့မဆိုနိုင်သော် “စတုသမုဋ္ဌာနိက”ဟူ၍ပင် ဆိုရမည်
မဟုတ်လော။

၁၃။ ။“မာတိကာရူဘွယ်” ကျမ်းကို ရေးသော ဆရာ အလို အားဖြင့်
“တည်မှု-ပျက်မှု” သည်လည်း အကြောင်းမကင်းဟု အလိုတော်ရှိ၍ “ဇရတာ-
အနိစ္စတာ” ၂-ပါးကိုလည်း ထည့်၍ ကောက်တော်မူသည်။

၁၄။ ။ဥပစယ-သန္တတိ ၂-ပါးအထူးကို ဘော်ပြပါ။

၁၄။ ။ မဖြစ်ဘူးထ-ရုပ်စ၊ပေါ်လာ၊
“ဥပစယ”-ခေါ်ထ၊သညာ၊
ဖြစ်ဘူးပြီးနောက်-ပေါ်ပေါက်၍လာ၊
“သန္တတိ”-ခေါ်ဘိ၊မည်သညာ ။

ပစ္စုပ္ပန်ဘဝအတွင်း၌ မဖြစ်ဘူးသေးသော ရုပ်တို့၏ စ၍ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို
“ဥပစယ”ခေါ်သည်။

ဖြစ်ဘူးပြီးသော ရုပ်တို့၏ နောက်ထပ် အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို
“သန္တတိ”ခေါ်သည်။

● ဤကား ခပ်သိမ်းသောရုပ်-ခပ်သိမ်းသော ပဋိသန္ဓေနှင့် ဆက်ဆံသော
အချုပ်သာမညစကားတည်း။

အကျယ်တနည်း

(ဂစ္ဆသေယျကအတွက်)

ကမ္မဇ.... ကာ,ဘာ,ဝတ္ထု-သုံးခု“ကလာ”
သန္တိဥမှ-စ၍ဖြစ်လာ၊
“ဥပစယ”-ခေါ်ကြလေပါ၊
နောက်ဖြစ်ဘိ-“သန္တတိ”မှတ်ကြရာ။ ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဥတုဇ.... သန္တိဋ္ဌိမှ-စ၍ပေင်္ဂလာ၊
ဥတုဇရုပ်-ဖြစ်ချုပ်ခါခါ၊
စ၍ဖြစ်ထ-“ဥပစယာ”
နောက်ဖြစ်ဘိ-“သန္တတိ”မည်သညာ။ ။

စိတ္တဇ.... ပ,ဘွင်,ဥ,မှ-စ၍ပေင်္ဂလာ၊
စိတ္တဇရုပ်-ဖြစ်ချုပ်ခါခါ၊
စ၍ပေင်္ဂထ-“ဥပစယာ”
နောက်ဖြစ်ငြား-မှတ်သား“သန္တတိ”သာ။ ။

အာဟာရဇ.... နှစ်သုံးသတ္တာဟ-ရောက်ထခဲ့သော်၊
အာဟာရဇ-ရုပ်ကဖြစ်ပေင်္ဂါ၊
“ဥပစယ”-အစကိုခေင်္ဂါ၊
“သန္တတိ”-မှတ်ဘိ,နောက်ဖြစ်ပေင်္ဂါ။ ။

ကမ္မဇ.... ဆယ့်တသတ္တာဟ-ကာလတိုင်သော်၊
စက်,သော,ဃာ,ဇိ-လေးလီဖြစ်ပေင်္ဂါ၊
“ဥပစယ”-ဖြစ်စကိုခေင်္ဂါ၊
“သန္တတိ”-ခေင်္ဂါဘိ,နောက်ဖြစ်ပေင်္ဂါ။ ။

(သံသေဒဇ,ဥပပတ်အတွက်)

သံသေ,ဥပပတ်-နှစ်ရပ်မှာသော်၊
သန္တေခဏ-ရူပဖြစ်ပေင်္ဂါ၊
“ဥပစယ”-နာမမှည့်ခေင်္ဂါ၊
“သန္တတိ”-ခေင်္ဂါဘိ,နောက်ဖြစ်ပေင်္ဂါ။ ။

ဥပါဒိန္ဒ....ဝိဘာဂ....တ္ထနိဋ္ဌိဟာ။

ဥပါဒိန္ဒတိက်ပြီး၏။

(၅) သံကိလိဋ္ဌတိက်

၁-သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကာ ဓမ္မာ။

၂-အသံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကာ ဓမ္မာ။

၃-အသံကိလိဋ္ဌ အသံကိလေသိကာ ဓမ္မာ။

၁-သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကာ - ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့သည် ပူပန်စေအပ် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပူပန်စေတတ်နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မာ....သံဝိဇ္ဇန္တိ။

၂-အသံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကာ - ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့သည် ပူပန်စေအပ် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါသာ ထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မာ....သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

၃-အသံကိလိဋ္ဌ အသံကိလေသိကာ - ပူပန် စေတတ် နှိပ်စက် တတ်သော ကိလေသာတို့သည် ပူပန်စေအပ် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါ ထိုက်သည်လည်း မဟုတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ....သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

(၅) သံကိလိဋ္ဌတိက်ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ကဟိတ				အသင်္ကဟိတ		
						ခံ	အာ	ဣ	ဇ	ခံ	အာ	ဣ
သံကိလိဋ္ဌတိက်	သံကိလိဋ္ဌသံကိလေ	၁၂	၂၇			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
	အသံကိလိဋ္ဌသံကိလေ	၁၇, ၃၂, ၂၀	၃၀	၂၀		၅	၁၂	၁၀	၁			
	အသံကိလိဋ္ဌအသံကိလေ	၈	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

“အကုဒ္ဒါဒသံ၊ စေ၊ သတ္တဝီ၊ ပ၊ မှာတည်၏။”

“လောကီ၊ ကုဝိ၊ ကြိဝိသ၊ အဋ္ဌတိ စေ၊ ရုပ်၊ တေ၊ ဒု၊ ရ။”

“တတိယမှာ၊ ဥပါဒိနိ “တ”၊ အတူရသည်။ ခဏလွယ်စွာ ကောက် ဘို့တည်း။

၁။ ။သံကိလေသ-သံကိလိဋ္ဌ-သံကိလေသိက-သုံးပါးအထူးကို ဘော်ပြပါ။

၁။ ။ကိလေသာဆယ်ပါးကို “သံကိလေသ” ခေါ်သည်။

အကုသိုလ်ဒွါဒသ ကိလေသာ ဆယ်ပါးကြည့်သော စေတသိက် သတ္တရသကို “သံကိလိဋ္ဌ” ခေါ်သည်။

ကိလေသာ၏ အာရုံဖြစ်ထိုက်သော လောကီ တရားစုကို “သံကိလေသိက” ခေါ်သည်။

“သံကိလေသ”-ဆယ်ဝ, ကိလေ,
အကု, ဒွါဒသ-သတ္တရသ, စေ၊
“သံကိလိဋ္ဌ”-ခေါ်ကြပါလေ၊
လောကီတရား-ခေါ်ငြား “သံကိလေ”။ ။

၂။ ။ပူပန်စေတတ်-ပူပန်စေအပ်-နှစ်ပါးစုံရသော တရား၊ ပူပန်စေအပ်, တပါး
သာရံသောတရားများကိုကောဏ်၍ ဥပမာပြပါ။

၂။ ။သံကိလေသတရား ၁၀ - ပါးသည် ပူပန်စေတတ် ပူပန်စေအပ်
နှစ်ပါးစုံရသည်။

သံကိလိဋ္ဌ တရားခေါ်သော အကုသိုလ်ဒွါဒသ စေတသိက် ၁၇ - သည်
ပူပန်စေအပ် တပါးသာရသည်။

သံကိလေသ, တရားသည် “မီး” နှင့်တူ၏။

သံကိလိဋ္ဌ, တရားသည် “ထင်း” နှင့်တူ၏။

ထင်းသည် မပူတတ်သော်လည်း မီးနှင့်ပေါင်းခြင်းကြောင့် ထင်းပါ ပူသည်
ဟူလို။ ။

၃။ ။“သံကိလေသဓမ္မ”တို့၏-အခိုက်အတန့်ကို ဘော်ပြ၍ အဘယ်ကိလေသာ
သည်-အဘယ်နှုတ်တည်၍ ပူပန်စေသနည်း။

၃။ ။ကိလေသာသည် အနုသယ ကိလေသာ - ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာ-
ဝိတိက္ကမကိလေသာ, ဟူ၍ အခိုက်အတန့် သုံးပါးရှိပါသည်။

“အနုသယကိလေသာ”သည် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ ကောင်း၍ ဥပါဒ်ခြင်းသို့
မရောက်သေးသော်လည်း၊ ပူပန်စေတတ်သော ကတ္တုဗျာဿါရ သတ္တိရှိပါသည်။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

“ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ” သည် မနောဒွါရ၌ ဥပါဒ်၍ သတ္တဝါတို့ကို ပူပန်စေပါသည်။

“ဝိတိက္ကမကိလေသာ” သည် ကာယဒွါရ-ဝစီဒွါရ၌ လွန်ကြွေး၍ သတ္တဝါတို့ကို ပူပန်စေပါသည်။

၄။ ။ ကိလေသာသည် သဘဇာတဖြစ်သော နာမ်တရားကိုသာ ပူပန်စေပါသလော။

၄။ ။ နာမ်တရားကိုသာ ပူပန်စေသည် မဟုတ်ပါ။ မှီရာဖြစ်သော ရုပ်တရားကိုလည်း ပူပန်စေပါသည်။

ရာဂမီး-ဒေါသမီးလောင်၍ သေသော ဝတ္ထုများကိုထောက်ပါ။

သံကိလိန္ဒတိက် ဖြီး၏။

(၆) ဝိတက်တိက်

၁-သဝိတက္က သဝိစာရာ ဓမ္မာ။

၂-အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တာ ဓမ္မာ။

၃-အဝိတက္က အဝိစာရာ ဓမ္မာ။

၁-သဝိတက္က, သဝိစာရာ၊ ဝိတက်နှင့်လည်းတကွ ဝိစာရနှင့်လည်းတကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ....သံဝိဇ္ဇန္တိ .. ။

၂-အဝိတက္က, ဝိစာရမတ္တာ၊ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမျှသာ ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ...သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

၃-အဝိတက္က, အဝိစာရာ၊ ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်း မရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ....သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

(၆) ဝိတက်တိက်ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
						ခံ	အာ	ဇာ	ဘ	ခံ	အာ	ဇာ
သဝိတက္က	သဝိတက္ကသဝိစာရာ	၅၅	၅၀	...	...	၄	၂	၃	၃	၁	၁၀	၁၅
	အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တာ	၁၁	၃၆,၅၅	...	...	၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
	အဝိတက္က အဝိစာရာ	၅၅	၃၆,၁၁	၂၀	နိ	၅	၁၂	၁၇	၃	...	...	...
၂	တိက်မုတ်	...	၅၅	...		သပ္ပဒေသတိက်						

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

သဝိတက္က၊ သဝိစာရာ၊ စိတ်မှာပဉ်ပဉ်၊ တက်စာကြည်၍၊ စေပညာသ၊ ပ, မှာရ၏။
ဒုတိယဈာန်၊ ဆယ့်တစ်တန်နှင့်၊ ကြည်ရန်တက်စာ၊ စေ, မှာဆတ္တိံသ၊ သဝိတက္က၊
သဝိစာရာ၊ စိတ်မှာရှိသော၊ ဝိတက္ကောစေ၊ ငါးပါးပေတည်း။ မှတ်လေ ဒု, ရ။
အဝိတက္က၊ အဝိစာရာ၊ စိတ်မှာပဉ်ပဉ်၊ တက်စာကြည်စေ၊ ဆတ္တိံသေနှင့်၊ ရူပေ
နိဗ္ဗာန်၊ ယူရန် တ, ပုဒ်။ တိက်မှတ်ထုတ်က၊ သဝိတက္က၊ သဝိစာရာ၊ ဗျည်းပဉ္စာ၌၊
ဝိစာရစေ၊ ငါးပါးပေ၊ ထုတ်လေ တိက်မှတ်သဘောတည်း။

ဤ“ဝိတက်” တိက်ကို သဘောကျဘို့ရန်မှာ
အောက်ပါ အချက်ကို ကြပ်ကြပ် သတိထားရမည်

၁-“ဝိတက်” သည် ဝိတက်နှင့်မယှဉ် ဝိတက်မရှိ၊ ဝိစာရနှင့်ကား ယှဉ်၏။
အခြား စိတ်, စေတသိက်တို့နှင့်လည်း ယှဉ်၏။

၂-“ဝိစာရသည် ဝိစာရနှင့်မယှဉ်၊ ဝိတက်နှင့် အချို့ ယှဉ်၏။ အချို့ မယှဉ်။
အခြား စိတ်, စေတသိက်တို့နှင့် ယှဉ်၏။

၃-“ဝိတက်, ဝိစာရသည် ဝိတက်, ဝိစာရနှင့်မယှဉ်။ အခြား စိတ်, စေတသိက်
တို့နှင့်ကား ယှဉ်၏။

အောက်ပါ အချက်လေးချက်ကို သတိပြုပါ

- (က) “ဝိတက်” သာရှိ၍ “ဝိစာရ” မရှိသောတရား။
- (ခ) “ဝိစာရ” သာရှိ၍ “ဝိတက်” မရှိသောတရား။
- (ဂ) “နှစ်ပါးစုံ” မရှိသောတရား။
- (ဃ) “နှစ်ပါးစုံ” ရှိသောတရား။

ဤလေးချက်ကို အစဉ်အတိုင်း ကောက်ပြအံ့

- (က) သဝိတက္ကစိတ် ၅၅-ခု၌ရှိသော “ဝိစာရ” စေတသိက် ၅၅-ခု။
- (ခ) ဒုတိယဈာန်စိတ်-၁၁၊ ဝိတက်, ဝိစာရကြည်သော စေ ၃၆-ခု။
သဝိတက္ကစိတ် ၅၅-ခု၌ရှိသော “ဝိတက်” စေ ၅၅-ခု။
- (ဂ) သဝိတက္ကစိတ်-၅၅၊ ဝိတက်, ဝိစာရကြည်သော စေ ၅၀-ခု။
- (ဃ) အဝိတက္ကအဝိစာရ, စိတ်-၅၅၊ ဝိတက်, ဝိစာရကြည်သောစေတသိက်
၃၆-ခု၊ ဒုတိယဈာန် ၁၁-ခု၌ရှိသော ဝိစာရ စေ-၁၁၊ ရုပ်, နိဗ္ဗာန်
ဟူ၍ ကောက်ပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

“ပဌမပဒ”၌ ဝိတက်,ဝိစာရကြည်သော စေတသိက် ပညာသ-ဟူရာ၌ စိတ်နှင့် အညီအမျှ “ဝိတက်ကို ၅၅-ခုဟုမှတ်ပါ။ ဝိစာရလည်း ၅၅-ခုဟုမှတ်ပါ။ ၎င်းနောက် “ဝိတက်” ၅၅-ခုကို “ဝိတက်ကားမရှိ၊ ဝိစာရမျှသာရှိသော အဝိတက္ကဝိစာရ မတ္တာ”ဟူသော ဒုတိယပဒကို ပို့လိုက်ပါ။

“ဒုတိယပဒ”၌ ဒုတိယဈာန် ၁၁-ခု၌ရှိသော ဝိစာရ စေ ၁၁-ခုကို အဝိတက္က အဝိစာရာ”ဟူသော တတိယပဒကို ပို့လိုက်ပါ။

“ပဌမပဒ”မှ ကြည်ထုတ်လိုက်သော “ဝိစာရ” စေ ၅၅-ခုကို ထို ၃-ပုဒ်တွင် ဘယ်ပုဒ်မှာမှ မဝင်နိုင်သဖြင့် “တိက်မုတ်” ထုတ်လိုက်ပါ။

၁။ ။ “ဝိစာရမတ္တာ”ဟု ဟောလျှင် ပြီးကောင်းလျက် အဘယ့်ကြောင့် “အဝိ တက္က”သဒ္ဒါထပ်၍ ဆိုပြန်သနည်း။

၁။ ။ “မတ္တာ ” သဒ္ဒါ၏ အဝဓာရဏ အနက်ဖြစ်သော မြစ်အပ်သော အနက်ကား အခြားမဟုတ် “ဝိတက်” ပင်တည်းဟု သိစေခြင်းငှါ “အဝိတက္က” သဒ္ဒါကိုဆိုသည်။ တနည်း ဝိစာရမတ္တာသဒ္ဒါကား “ဝိသေသန” အဝိတက္ကသဒ္ဒါ ကား “ဝိသေသျှ” ဤသို့ ဝိသေသန ဝိသေသျှ အဖြစ်အားဖြင့်ဆိုသည်။

၂။ ။ “သဝိစာရာဓိဗ္ဗာ”သာဟူ၍မဟောမူ၍ အဘယ့်ကြောင့် “မတ္တာ”သဒ္ဒါကို ဆိုပြန်သနည်း။

၂။ ။ ဝိစာရ၏ မြဲသောအဖြစ်ကို ပြလို၍ “မတ္တာ” သဒ္ဒါကို ဆိုပြန်သည်။

၃။ ။ “မတ္တာ”သဒ္ဒါ၏ ဤ၌ လိုအပ်သော အနက်ကို ဘော်ပြပါ။

၃။ ။ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာအလို-

“အနည်းငယ် အတိုင်းအရှည်ဟူသော ပမာဏအနက်”
မူလဋီကာအလို-

“ဝိတက်ဟူသော အနက်ထူးကို နှစ်စေခြင်း အဝဓာရဏအနက် ” ကို ဟောသည်။

၄။ ။ “ဝိတက် ၅၅-ခု”ကို သစ္စာဖွဲ့ပြပါ။

၄။ ။ လောကီဝိတက်-လေးဆယ့်ခွန်မှာ၊

ဒုက္ခသစ်ထဲ-အမြဲသွင်းပါ၊

မဂ်ဝိတက်လေး-သွင်းရေးမဂ္ဂါ၊

ဖိုလ်ဝိတက်-လွတ်ထွက်, သစ္စာမှာ။ ။

ဦး ...ဖြူဦးနက်မှတ်ကြက်ဘို့ရန်၊
 ကော ...လီဇာတ်ဆန်း-လစန်းသဏ္ဌာန်၊
 ဝိ တက္ကတိက်-နဲ့စိတ်ဝေဘန်၊
 ဓ ကျေထ-နိစ္စ၊ဤကျမ်းဂန်။
 ဝိတက်တိက် ဖြိုး၏။

(၇) ပီတိတိက်

၁-ပီတိသဟဂတာ ဓမ္မာ။

၂-သုခသဟဂတာ ဓမ္မာ။

၃-ဥပေက္ခာသဟဂတာ ဓမ္မာ။

၁ ပီတိသဟဂတာ-ပီတိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ပီတိနှင့်တကွ ကျေပျံ့၍
 အစရှိသော အစွမ်းဖြင့် နှိုးနှောကုန်သော၊ ဝါ-ပီတိနှင့်တကွ ကျေပျံ့၍ အစရှိသော
 အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော....။

၂-သုခသဟဂတာ-သုခဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-သုခဝေဒနာနှင့်
 ကျေပျံ့၍အစရှိသော အစွမ်းဖြင့် နှိုးနှောကုန်သော၊ ဝါ-သုခဝေဒနာနှင့်ကျေပျံ့၍
 အစရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော....။

၃-ဥပေက္ခာ သဟဂတာ - ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-
 ဥပေက္ခာဝေဒနာ နှင့် ကျေပျံ့၍အစရှိသော အစွမ်းဖြင့် နှိုးနှောကုန်သော၊ ဝါ-
 ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ကျေပျံ့၍ အစရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော....။

(၇) ပီတိတိက်ဇယားပို့

အမည်	ပဒ	စိတ် စေ	ရုပ် နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
				ခံ	အာ	ဟုဇေ	သဗ္ဗ	ခံ	အာ	ဟုဇေ
ပီတိတိက်	ပီတိသဟဂတာ	၅၁	၄၆		၄	၂	၂	၃	၁	၁၀၁၆
	သုခသဟဂတာ	၆၃	၄၆		၃	၂	၃	၃	၂	၁၀၁၅
	ဥပေက္ခာသဟဂတာ	၅၅	၄၆		၃	၂	၇	၃	၂	၁၀၁၁
၃	တိက်မှတ်	၃	၂၂	၂၀ နိ	သပ္ပစေသတိက်					
		၅၅	၅၅							

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

ပီတိယှဉ်လစ်၊ ငါးဆယ့်တစ်သာ၊ ပီ၊ဒွါ၊ဒိ၊စိ၊ ကြည်ဘိစေမှ၊ ဆစတ္တာတည်း၊
ပ၊မှ၊ကောကရ၊ ဒု၊တ၊ပုဒ်မှ၊ ဝေဒနာတိက်က၊ ပ၊တ၊နည်းတူ၊ တိက်မုတ်ယူက၊
ကာယဝိညာဏ်၊ စတုတ်စျာန်၌၊ သုခံ၊ဆယ့်နှစ်၊ ဥပေက်ငါးပါး၊ ဒုက်သုံးပါးနှင့်၊
စေကား၊ဗာဝီ၊ရုပ်၊နိဗ္ဗိတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ (ဒုက်သုံးပါးဟူသည်-ဒုက္ခသဟဂုတ် စိတ်၊သုံးပါးဟူလို။)

၁။ ။ပီတိတိက်၌-ဝေဒနတိက်ကဟောပြီးတရားတွေကို ထပ်၍ဟောခြင်းသည်
ဘုရားဟော ဒေသနာ၌ ပုနရုတ္တိဒေါသ မသင့်ပြီလော၊ ဘယ်အကျိုးငှါ
ဟောသနည်း။

၁။ ။သပ္ပိတိကသုခ-နိပ္ပိတိကသုခ နှစ်ပါးကို ခွဲဝေ၍ပြခြင်းငှါ။
“အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာအလို”

ပီတိ၊နှင့် ဝေဒနာတို့၏ သဘောအထူးကိုပြခြင်းငှါ။
“မူလဒ္ဓိကာအလို”

အတိပဏီတသုခ-ဩဠာရိကသုခ-နှစ်ပါးကို ခွဲဝေ၍ပြခြင်းငှါ။
ဟောတော်မူ၏။ “အနုဒ္ဓိကာအလို”။

သပ္ပိ၊ငါးတစ်-ဆယ့်နှစ်၊နိပ္ပိ၊
ပီတိ၊ဝေဒနာ-ခွဲပြလေသည်၊
ဩဠာ၊ငါးနှစ်-ဆယ့်ဘစ်၊တိပဏီ၊
ဋ္ဌကထာ-မူလာ၊အနုဒ္ဓိ။ ။

၂။ ။သပ္ပိတိကသုခ-နိပ္ပိတိကသုခ-ဩဠာရိကသုခ-အတိပဏီတသုခ အရများ
ကို ကောက်ပြပါ။

၂။ ။ ပီတိယှဉ်လစ်-ငါးဆယ့်တစ်မှန်၊
သပ္ပိတိက-သုခ၊ခေ၊ရန်၊
စ၊စျာန်၊သုခ-ကာယဝိညာဏ်၊
နိပ္ပိတိ-ခေ၊ဘိ၊ဆယ့်နှစ်တန်။
ပီတိယှဉ်ငြား-ငါးဆယ့်တတန်၊
ကာယဝိညာဏ်-ခေ၊လစ်“ဩဠာ”
“တိပဏီတ”မှတ်ကြ၊စ၊စျာန်၊
ဆယ့်တပါး-မှတ်သားစေဘို့ရန်။ ။

၃။ ။မူလဋီကာအလို ပီတိနှင့် သုခဝေဒနာ ၂-ပါးသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။

၃။ ။မခံစားရသေးသော အာရုံကို နှစ်သက်ခါမျှသည် “ပီတိ”မည်၏။
ခံစားရပြီးသော အာရုံကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်မှုသည် “သုခဝေဒနာ”မည်၏။

မခံစားရ-ငါးဝအာရုံ၊
နှစ်သက်တုံဘိ-“ပီတိ”ခေါ်တုံ၊
ခံစားလေရ-ပဉ္စအာရုံ၊
ဝမ်းမြောက်ထ-“သုခ”ခေါ်ဘို့ကြုံ။ ။

အဋ္ဌသာလိနီ ၁၄၃၊ ဋီကာကျော် ၇၁ မှာ ကျယ်စွာဆိုသည်။

(ဂ) ဒဿနတိက်

၁-ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ ဓမ္မာ။

၂-ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ ဓမ္မာ။

၃-နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ ဓမ္မာ။

၁-ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ-သောတာပတ္တိမဂ်သည် ယယ်အပ်ကုန်သော....။

၂-ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ - အထက်မဂ် သုံးခုသည် ယယ်အပ်ကုန်သော....။

၃-နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ-သောတာပတ္တိမဂ်သည် ယယ်အပ်သည်လည်း မဟုတ်၊ အထက် မဂ်သုံးခုသည် ယယ်အပ်သည်လည်း မဟုတ်ကုန်သော....။

(ဇ) ဒဿနဟေတုတိက်

၁-ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ ဓမ္မာ။

၂-ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ ဓမ္မာ။

၃-နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ ဓမ္မာ။

၁-ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ - သောတာပတ္တိမဂ်သည် ယယ်အပ်သော ဟိတ်ရှိကုန်သော....။

၂-ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ-အထက်မဂ် ၃-ခုသည် ယယ်အပ်သော ဟိတ်ရှိကုန်သော....။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၃-နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ-သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်သောဟိတ် ရှိသည်လည်းမဟုတ်၊ အထက်မဂ် ၃-ခုသည် ပယ်အပ်သောဟိတ်ရှိသည်လည်း မဟုတ်ကုန်သော....။

(ဂ) ဒဿနတိက်နှင့် (ဇ) ဒဿနဟေတုတိက် ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ခဟိတ				အသင်္ခဟိတ		
						ခံ	ဇွဲ	ဇွဲ	ဇွဲ	ခံ	ဇွဲ	ဇွဲ
ဒဿနတိက်	ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ	၄+၁	၂၂			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
		၄+၂	၂၅									
	ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗာ	၄+၂	၂၅			၄	၂	၂	၂	၁	၁၁	၁၆
		၄+၁	၂၁									
	နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ	၂၁										
		၃၆+၂၀	၃၀	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀	၃				

ဒဿနဟေတုတိက်	ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ ဟေတုကာ	၄+၁	၂၂			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
		၄+၂	၂၅									
	ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ ဟေတုကာ	၄+၂	၂၅			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
		၄+၁	၂၁									
	နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ ဟေတုကာ	၂၁										
			၃၀									
		၃၆+၂၀	၂၂၀	နိ		၅၁၂	၁၁	၃				

ဤဒဿနတိက်အရကောက်ကို လင်္ကာရေးလျှင် ပိုမို၍ပင် အဓိပ္ပာယ်ရှုပ်ထွေးသွားမည်စိုး၍ “အကောက်အတိုင်းပင်” ထည့်လိုက်ပါသည်။

ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာဓမ္မာ-ဟူသော ပဌမပုဒ်၏ အရကား - သောတာပတ္တိမဂ်သည် အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒိဋ္ဌိဂတ သမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သမ္ပယုတ်စိတ် ၁-ခု၊ မာန၊ ဒေါသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ကြဉ်သော စေတသိက်ဗာဝိသ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် တနုကရအားဖြင့် ပယ်အပ်သော အပါယဂမနိယဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိဂတဝိပူယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ ဒေါသမူဒွေ၊ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ကြဉ်သော စေတသိက်ပဉ္စဝိသရ၏။

ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ ဓမ္မာ-ဟူသော ဒုတိယပုဒ်၏အရကား သကဒါဂါမိ မဂ်သည် တန့်ကရအားဖြင့် ပယ်အပ်သော ရုန့်ရင်းသော ဒိဋ္ဌိဂတ ဝိပုယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ ဒေါသမူဒွေ၊ အနာဂါမိမဂ်သည် အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ပယ်အပ်သော ကာမရာဂနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိဂတဝိပုယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ ဒေါသမူဒွေ၊ ဂိဋ္ဌိ ပိစိကိစ္ဆာကြည်သော စေတသိက်ပဉ္စဝီသ၊ အရဟတ္တမဂ်သည် အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့် ပယ်အပ်သော ရူပရာဂ-အရူပရာဂနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိဂတဝိပုယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ် ၁-ခု၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒေါသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ကြည်သော စေတသိက်ဧကဝီသရ၏။

နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ ဓမ္မာ-ဟူသော တတိယပုဒ်၏အရကား-ကုသိုလ်စိတ် ဧကဝီသ၊ ဝိပျက်စိတ် ဆတ္တိံသ၊ ကြိယာစိတ်ဝီသ၊ စေတသိက် အဋ္ဌတိံသ ရုပ်၊ အဋ္ဌဝီသ နိဗ္ဗာန်ရ၏။

၁။ ။အဘယ်တရားသည် “ဒဿန” မည်သည်ဟု အကြောင်းပြု၍ဖြစ်ပါ။

၁။ ။သောတာပတ္တိပင်သည် “နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာမြင်တတ်သောကြောင့်” ဒဿန၊ ပည်၏။

ဒဿနေနာတိ သောတာပဗ္ဗိမဂ္ဂေန။

“သော ဟိ ပဌမံ နိဗ္ဗာနံ ဒဿနတော ဒဿနန္တိ ဝုတ္တော။”

(အဋ္ဌသလိနီ-၇၇)

၂။ ။အဘယ်တရားသည် “ဘာဝနာ” မည်သည်ဟု အကြောင်းပြု၍ဖြစ်ပါ။

၂။ ။အထက်ပင်သုံးခုသည် “သောတာပတ္တိပင် မြင်းကပ်ပြီးသော တရား တို့ကိုပွားသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့်” “ဘာဝနာ” ပည်၏။

ဘာဝနာယာတိ သေသမဂ္ဂတ္တယေန၊

“သေသမဂ္ဂတ္တယဉ္စိ ပဌမမဂ္ဂေန ဒိဋ္ဌသ္မိံ ယေဝဓမ္မေ ဘာဝနာဝဘေန ဥပုဇ္ဈတိ၊ အဒိဋ္ဌပုဋ္ဌံ ကိဉ္စိ နပဿတိ” တဿ ဘာဝနာတိ ဝုစ္စတိ။

(အဋ္ဌသလိနီ-၇၇)

ဒဿနေန-သောတ၊ မဂ်သာ၊

နိဗ္ဗာန်တရား-မြင်ငြားဦးစွာ၊

အထက်မဂ်သုံး-ခေါ်ထုံးဘာဝနာ၊

မြင်ပြီးတရား-ပွားများသည့်တက်တာ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၃။ ။ “နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာမြင်သည်” ဟူသည် စက္ခုပသာဒဖြင့် ရူပါရုံကို မြင်သလို မြင်သလော။ သို့မဟုတ် နိဗ္ဗာန်ကို ပဋိဝေဓကိစ္စအစွမ်းဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကိုပင် မြင်သည်ဆိုပါသလော။

၃။ ။ “ထို ၂-မျိုးသည်-တမျိုးမှ မဟုတ်ပါ။”

“သောတာပတ္တိမဂ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသည်၏ အဖြစ်ကိုသာ မြင်သည်” ဟု ဆိုပါသည်။

“နိဗ္ဗာန် ဒဿနတောတိ” နိဗ္ဗာနာရမ္မဏတံ သန္ဓာယာဟ။”
(မူလဒီကာ-၄၀)

တနည်း....ဓမ္မစက္ခုသည်-ဘာဝနာအဖြစ်သို့ မရောက်စေသေးဘဲ စတုသစ္စဓမ္မတို့ကို ပရိညာဏ် အစွမ်းဖြင့် အဘန်ဘန် မြင်ခြင်းကို “ဒဿန၊မြင်သည်” ဟု ဆိုသည်။

“အထဝါ ဓမ္မစက္ခု ပုနပုနံ နိဗ္ဗတ္တနေန ဘာဝနာဘာဝံ အပ္ပတ္တံ “ဒဿနံ” နာမ”

(မူလဒီကာ-၄၀)

အာရုံပြုမှု-တခုကိုသာ၊
“ဒဿန” ဟု-မှတ်ရှု၊လေပါ။
ပသာဒစက္ခု-မြင်မှုတဖြာ၊
ထိုးထွင်းသိ၊ပယ်ဘိ၊ဤနှစ်ဖြာ။

၄။ ။ “တတောပရံ ဂေါတြဘူမိတ္ထံနိဗ္ဗာနမာလမ္ပိတွာ” ဟူသော သင်္ဂဟပါဌ်နှင့် “နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ မြင်သောကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်သည် ဒဿနမည်၏” ဆိုသောစကားနှစ်ရပ် မ ဝန့်ကျင်အောင် အဘယ်သို့ယူရသနည်း။

၄။ ။ ဂေါတြဘူမိတ်သည် ရှေးဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သည်မှန်၏။ သို့သော် ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိစ္စမပြီးသေးသောကြောင့် မြင်သည်ဟုမဆိုရ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည်သာ - ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိစ္စ ပြီးသောကြောင့် ၎င်းကိုသာ “ဒဿန” ဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် စကားနှစ်ရပ်မဆန့်ကျင်ပါ။

၅။ ။ ဤအရာ၌ ဥပမာဆောင်ပြပါ။

၅။ ။ တစုံတယောက်သော သူသည် ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ တစုံတခုသော ကိစ္စဖြင့် သွားရောက် ခ၊စားရာ၊ ဆင်စီး၍ လာသောမင်းကိုမြင်လျက် လမ်းခရီး အကြားဖြစ်၍ မိမိကိစ္စ မပြီးစီးဘဲ ပြန်လာရာ၊ တယောက်သောသူက “ဘုရင်မင်းမြတ် တွေ့ခဲ့ပါရဲ့လား” ဟု မေးရာ၊ တွေ့ခဲ့ငြားသော်လည်း-မိမိကိစ္စမပြီးသဖြင့်
(ပဉ္စမအကြိမ်)

“မတွေ့ခဲ့ပါ” ဟုဆိုသကဲ့သို့ ဂေါတြဘူသည် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သော်လည်း-ကိလေသာ
ကို ပယ်ခြင်းကိစ္စမပြီးသေးသောကြောင့် မြင်သည်ဟု ဆိုရပါ။

(အဋ္ဌသာလိနီ-၇၇)

၆။ ။မဂ် ၄-ပါးတို့ပင် အပ်သော ကိလေသာ “စိတ္တုပ္ပါဒ်” ဒုစရိုက်တို့ကို အသီး
အသီး ဘော်ပြပါ။

၆။ ။သောတာပတ္တိမဂ်သည်- ပယ်အပ်သော ကိလေသာကား - ဒိဋ္ဌိ, ဝိစိ
ကိစ္ဆာဖြစ်သည်။ ။စိတ္တုပ္ပါဒ်ကား-ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၄-ပါး။ ဝိစိကိစ္ဆာသဟဂုတ်
၁-ပါး။ ၅-ပါးဖြစ်သည်။ ။ဒုစရိုက်ကား-ပါဏာတိပါတ, အဒိန္နာဒါန, ကာမေသု
မိစ္ဆာစာရ, မုသာဝါဒ, မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-ဤငါးပါးဖြစ်သည်။

သကဒါဂါမိမဂ်သည်- ပယ်အပ်သော ကိလေသာကား - ကြမ်းတန်းသော
ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ ဖြစ်သည်။ ။စိတ္တုပ္ပါဒ်-ဒုစရိုက်တို့မှာ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်
အတူတူ။

အနာဂါမိမဂ်သည် - ပယ်အပ်သော ကိလေသာ ကား - ဒေါသ, ဣဿာ,
ပစ္ဆိမိယ, ကုက္ကုစ္စ, ဤလေးပါး ဖြစ်သည်။ ။စိတ္တုပ္ပါဒ်ကား-ဒေါသမူဒွေ ဖြစ်သည်။
ဒုစရိုက်ကား-ပိသုဏဝါစာ, ဖရသဝါစာ, ဗျာပါဒ, ဤသုံးပါးဖြစ်ပါသည်။

အရဟတ္တမဂ်သည်- ပယ်အပ်သော ကိလေသာကား - လောဘ, မောဟ, မာန,
ထိန, ဥဒ္ဓစ္စ, အဟိရိက, အနောတ္တပ္ပ-တို့ဖြစ်သည်။ ဒုစရိုက်ကား-သမ္ပပ္ပလာပ-အဘိဇ္ဈာ
တို့ ဖြစ်သည်။

ကိလေသာပယ်ပုံ

ဒိဋ္ဌိ, ဝိစိ-ပယ်ဘိ “သောတာ,”
ကြမ်းသော, ရာဂ-ဒေါသ, မောဟာ၊
သကဒါဂါမိ-ပယ်ဘိသုံးဖြာ,
ဒေါသမျိုး-ပယ်ချိုး “အနာဂါ။”
လောဘ, မောဟ, မာန, ထိနာ,
ဥဒ္ဓစ္စနှင့်-အဟိရိကာ၊
အနောတ္တပ္ပ-သတ္တကိလေသာ,
အကုန်နုတ်-ပယ်ဖြုတ် “ရဟန္တာ။”

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဒုစရိုက်ပယ်ပုံ

ပါဏာ, အဒိန္န-တဝကာမေ,
မုဿ, မိစ္ဆ-သော-သ, ပယ်ချေ၊
နာဂါမ်, ပိသု-ဗရု, ဗျာပါဒေ,
ရဟန္တာ-သမ္ဘာ, အဘိဇ္ဈေ။

“နိတ္တုပ္ပါဒ်ပယ်ပုံမှာလွယ်၏။”

၇။ ။ “တနုကရ” အစွမ်းဖြင့်ပယ်သောမဂ်, “အနဝသေန” အစွမ်းဖြင့် ပယ်သော မဂ်, “၂-ပါးစုံ” အစွမ်းဖြင့် ပယ်သောမဂ်တို့ကို ဧဝံဘန်ပြပါ။

၇။ ။ အနာ, သောတ-မဂ္ဂ, နှစ်ထွေ,
“တနုကရ”-အနဝသေ၊
“သကဒါဟု”-“တနုကရေ,”
ရဟတ္ထိ-မှတ်ကြ “နဝသေ။”

၈။ ။ “တနုကရ” အစွမ်းဖြင့်သာပယ်အပ်သောတရား, “အနဝသေသ” အစွမ်းဖြင့်သာ ပယ်အပ်သောတရား၊ “၂-ပါးစုံ” အစွမ်းဖြင့် ပယ်အပ်သောတရား “၂-ပါးစုံ” အစွမ်းဖြင့်မပယ်အပ်သောတရားတို့ကို အသီးသီးကောက်ပြပါ။

- ၈။ ။ (က) “တနုကရ” အစွမ်းဖြင့် ပယ်အပ်သောတရားမရှိ။
(ခ) “အနဝသေသ” အစွမ်းဖြင့် ပယ်အပ်သောတရားကား - ဒိဋ္ဌိ ဂတသမ္ပယုတ်-၄၊ မောဟမူဒွေ-ပေါင်း ၆-ခု။
(ဂ) “နှစ်ပါးစုံ” ပယ်အပ်သောတရားကား - ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ်-၄၊ ဒေါသမူဒွေ-ဤ ၆-ပါးဖြစ်သည်။
(ဃ) “နှစ်ပါးစုံ” မပယ်အပ်သော တရားကား - ကုသိုလ်, ဝိပဿီ, ကြိယာ-စေတသိက် အဋ္ဌတိသ ရုပ်, နိဗ္ဗာန်, တရားများ ဖြစ်ကြသည်။

၉။ ။ မဂ်တပါး, မဂ်သုံးပါး, မဂ်လေးပါးလုံးပယ်သော တရားများကို ကောက်ပြပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

အဘိဓမ္မာညဝါလရောင်ကျမ်း

၉။ ။ မဂ်,တပါးက-ခြောက်ပါးပယ်ပါ။
သုံးမဂ်ပယ်ငြား-နှစ်ပါးစိတ်မှာ၊
လေးမဂ်ပယ်ငြား-လေးပါးစိတ်ပါ၊
ပေါင်းတုံလစ်-ဆယ်နှစ်,အကုသာ။

တနည်း-သရုပ်နှင့်ကောက်ပြအံ့

ဒိဋ္ဌိသံ,မောဒ္ဒေ-မဂ်,ပယ်ပါ၊
သုံးမဂ်ပယ်ရေး-ဒေါဒ္ဒေနှစ်ဖြာ၊
ဒိဋ္ဌိဝိပ်လေး-မဂ်လေး,ပယ်ရှာ၊
ပေါင်းတုံလစ်-ဆယ်နှစ်,အကုသာ။

၁၀။ ။ “ပဟာတဗ္ဗာ”၌ ပဟာနအပြားများကို အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ဘော်ပြ၍၊
ဤ၌ မည်သည့် “ပဟာန” ကို လိုအပ်သည်ဟူ၍လည်းညွှန်ပါ။

- ၁၀။ ။ (က) တဒဂ်ပဟာန-ခဏမျှပယ်သော မဟာကုသိုလ်။
(ခ) ဝိက္ခမ္ဘဏပဟာန-ဝေးစွာပယ်ခွါသော မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်။
(ဂ) သမုဇ္ဈေဒပဟာန-အကြွင်းမဲ့ ပယ်သော မဂ်ကုသိုလ်။
(ဃ) ပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန - တဖန်ထပ်၍ ငြိမ်းအောင် ပယ်သော
ပိုလ် ၄-ခု။
(င) နိဿရဏပဟာန-ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော အား
ဖြင့် ပယ်သောနိဗ္ဗာန်။

● ဤ၌ “သမုဇ္ဈေဒပဟာန” ကို လိုအပ်သည်။

၁၁။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည်အပါယဂမနိယဖြစ်သောတရားနှင့်အပါယဂမနိယ
မဟုတ်သောတရားများကိုပယ်ရာ၌ အဘယ်သို့ ဥပမာတူပါသနည်း။

၁၁။ ။ အပါယ ဂမနိယဖြစ်သော တရားကို, ပယ်ရာ၌ ဝရဇိန် လက်နက်
မိုးကြိုးစက်မှန်သောလူနှင့်တူပါသည်။

အပါယ ဂမနိယမဖြစ်သော တရားကို, ပယ်ရာ၌ လျှပ်စစ်လက်သဖြင့် မှောင်
ကင်းပျောက်သည်နှင့်တူပါသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

အပါယ်သွားကြောင်း-မကောင်းကိလေ၊
ဝရဇိန်နှုန်း-ပယ်ဖြုန်းလိုက်ပေ၊
သွားကြောင်းမဟုတ်-အယုတ်ကိလေ၊
လျှပ်ရောင်နှုန်း-ပယ်ဖြုန်းလိုက်သလေ။ ။

၁၂။ ။ “နိရောဓသစ္စံ သစ္စိကရောဇ္ဇော” ဟုဆိုသောကြောင့် မဂ်လေးပါးလုံးပင်
နိဗ္ဗာန်ကို သစ္စိကရဏအစွမ်းဖြင့် အာရုံပြု၍ မြင်သည်ချည်းဖြစ်၍ “ဒဿန”
ချည်း မည်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၁၂။ ။ သောတာပတ္တိမဂ် မြင်အပ်ပြီးသောတရားကို ပွားသည်၏အစွမ်းဖြင့်
ထပ်၍ မြင်ကြရသောကြောင့် အထက်မဂ် သုံးခုသည် “ဘာဝနာ” သာ မည်၏
“ဒဿန” မမည်ပါ။

(မဏိဒီပအလို)

၁၃။ ။ “မဂ္ဂသစ္စံ ဘာဝနာဝသေန” ဟု ဆိုသောကြောင့် မဂ် လေးပါးလုံး
“ဘာဝနာ” မည်သင့်လျက်၊ အဘယ်ကြောင့် သောတာပတ္တိ မဂ်ကိုသာ
“ဒဿန” ဟုဆိုရသနည်း။

၁၃။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည် အထက်မဂ်တို့၏ ရှေးဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ
ပြု၍ မြင်စောကြောင့် “ဒဿန” သာမည်၏။ “ဘာဝနာ” မမည်။

(မဏိဒီပအလို)

၁၄။ ။ သုတ္တန်၌ “ရူပံ ဘိက္ခဝေ န တုမ္မာကံ တံ ပဇ္ဇဟေယ” ဟူ၍၎င်း။ သင်္ဂဟ၌
သဗ္ဗညုပနေတံရူပံ (လ) အပ္ပဟာတဗ္ဗမေဝ” ဟူ၍၎င်း။ ရုပ်ကို ပယ်အပ်၊
မပယ်အပ်ဟု အဓိပ္ပါယ်နှစ်မျိုး ဆန့်ကျင်ခဲ့ရာ၊ ပဌမနည်း မှန်ခဲ့သော် ရုပ်ကို
ဤဒဿနတိကံ ပဌမပုဒ်-ဒုတိယပုဒ်၌ ကောက်သင့်၏။ ဒုတိယနည်း မှန်ခဲ့
သော် တတိယပုဒ်၌ ကောက်သင့်၏။ အဘယ်သည် မှန်ပါသနည်း
အကြောင်းပြခြေပါ။

၁၄။ ။ “နှစ်နည်းလုံးပင် မှန်ပါသည်” အကြောင်းကိုဆိုသော် ပဌမသုတ်
ဒေသနာသည် မုချဒေသနာမဟုတ်၊ ဖလူပစာနည်းအားဖြင့် ဟောတော်မူသည်
ရုပ်ကို ပယ်ရမည် မဆိုလိုပါ။ ရုပ်၌တပ်မက်တတ်သော ဆန္ဒရာဂကို မယ်ရမည်ဟု
ဆိုလိုပါသည်။ တနည်း....သံကိလေသဓမ္မကို ပယ်ရမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

သင်္ဂဟအလိုမှာ မုချဒေသနာဖြစ်၍ အဖြောင့်အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍
ရုပ်သည် မပယ်အပ်သော တရားဖြစ်သဖြင့် “တတိယပဒ” မှာသာ ဝင်ရပါသည်။

ဇူကာကျော်အလို-ဆန္ဒရာဂ၊ အနုဇ္ဈိကာအလို-သံကိလေသဓမ္မ၊

(အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။)

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁၅။ ။ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗတရား၊ ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ တရားများကို ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ် ကာလသုံးပါးတွင် အဘယ်တရားဟု ဆိုရမည်နည်း။

၁၅။ ။မဂ်သည်ပယ်အပ်သောကိလေသာသည်ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ် ကာလသုံးပါးတွင် တပါးမျှမဟုတ်ပါ။

(မဂ္ဂေါ ယေ ကိလေသေ ပဇဟတိ - တေ အတိတာဝါ-အနာဂတာဝါ-ပစ္စုပ္ပန္နာဝါ နဝတ္တဗ္ဗာတိ ဝုတ္တံ) အဋ္ဌကထာပါဠိကို လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရား ရေးသော“ပရမတ္ထဒီပနီဋီကာ ၃၀၂-မှာ”ကိုး၍ ပြထားသည်။

၁၆။ ။အတိတ်၊ စသောကာလသုံးပါးတွင် တပါးမျှမဟုတ်သော် အဘယ်တရားဟု ဆိုရမည်နည်း အကြောင်းပြခြေပါ။

၁၆။ ။အတိတ်တရားတို့မှာလည်း ချုပ်ပြီးဖြစ်၍ မပယ်နိုင်ချေ၊ အနာဂတ်တရားတို့မှာလည်း မဖြစ်ပေဘဲသေးသဖြင့် မပယ်နိုင်ချေ၊ ပစ္စုပ္ပန် အကုသိုလ်တရားတို့ ဥပါဒ်ဆဲဉ်လည်း မဂ်မရှိ၊ မဂ်ရှိဆဲခဏဉ်လည်း အကုသိုလ်မရှိဖြစ်၍လည်း မပယ်နိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ကာလသုံးပါးတွင် တပါးမျှမဟုတ်ပါ။ သို့သော် ဖြစ်ပေဘဲလတ်သော သာမည အနာဂတ်တရား-ဟူ၍ ဆိုရပါသည်။ အနာဂတ် တရားအစစ်လည်းမဟုတ်ပါ။

(ဣမမတ္ထံ သန္ဓာယ မဂ္ဂေါ အနာဂတသာမညံ ကိလေသဇာတံပဇဟတိတိ တတ္ထတတ္ထဝုတ္တော တတ္ထ အနာဂတသာမညန္တိ အနာဂတသမ္ပတံ န ကေန္တ အနာဂတံ။)

(ပရမတ္ထဒီပနီ ဋီကာ-၃၀၁)

၁၇။ ။“အကဏ္ဍအသုက္ကကမ္မန္တိ - ကမ္မက္ခယကရံ မဂ္ဂေညာဏံအဓိပ္ပေတံ” ဟူသော စတုရင်္ဂတ္ထရ အဋ္ဌကထာပါဠိကို၎င်း၊ “ခိဏာသဝါနံကုသလာကုသလဇဝနာနိစ နလမ္မန္တိ” ဟူသော-သင်္ဂဟပါဠိကို၎င်း၊ “ကုသလံကုသလဇဟံ” ဟူသော နမက္ကာရပါဠိကို၎င်း ထောက်သော်၊ ရဟန္တာတို့သည် ကံသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို ပယ်ခြင်းကြောင့် “ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗာ”ပုဂ္ဂိုလ် “လောကီကုသိုလ်” ကိုလည်း ကောက်သင့်သည့် မဟုတ်ပါလော။

၁၇။ ။အရဟတ္တမဂ်သည် အကုသိုလ်ကိုသာ မုချသမုစွေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်ပါသည်။ ကုသိုလ်ကို ပယ်သည်ဆိုရာ၌ကား - မုချပယ်သည်မဟုတ်၊ နိရာနုဿယ သန္တာန်၌ဖြစ်၍ အကျိုးမပေးဘဲ ကြံယာဖြစ်သွားသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တရားဟောခြင်း၊ တရား (ပဿအကြိမ်)

နာခြင်း၊ ဘုရားဖူးမျှော်ခြင်းအမှု စသည်ကို ပြုကြပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ “ကုသိုလ်” ကို ဒုတိယပဒ၌ မကောက်ရပါ။

“သရုပ်သဘာဝ-ခွဲဝေပြ-တ္ထနိဋ္ဌိတံ”

(၁၀) အာစယဂါမိတိက်

၁-အာစယဂါမိနော ဓမ္မာ။

၂-အပစယဂါမိနော ဓမ္မာ။

၃-နေဝါစယဂါမိ နာပစယဂါမိနော ဓမ္မာ။

၁-အာစယဂါမိနော-စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ပဋိသန္ဓေ-စုတိ-ဂတိသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော....။

၂-အပစယဂါမိနော-နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော....။

၃-နေဝါစယဂါမိ နာပစယဂါမိနော - စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းလည်း မဟုတ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းလည်း မဟုတ်ကုန်သော....။

(၁၀) အာစယဂါမိတိက်ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
						ခံ	အာ	ဣန္ဒ	ဂ္ဂ	ခံ	ဣန္ဒ	ဣန္ဒ
အာစယဂါမိတိက်	အာစယဂါမိနောဓမ္မာ	၁၂ + ၁၇	၅၂			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
	အပစယဂါမိနောဓမ္မာ	၄	၃၆			၄	၂	၂	၁	၁	၁၀	၁၆
	နေဝါစယဂါမိနာပစယ	၃၆ + ၂၀	၃၈	၂၈	နိ	၅	၁၂	၁၈	၂			..

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

အာစယမ္မာ၊ ပ, မ္မာ အကု၊ လောကီကုစေ၊ ဒုတိယေဝယ်၊ လေးထွေမဂ္ဂ၊
ဆတ္တိံ သစေ၊ တတိယေ, ကျ၊ ဗျာကတ၊ မုချလုံးစုံတူ....။

၁။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ ဘာဝေထွာ ဒိဋ္ဌိဝိစိက်စွာပဟာနေန ပဟိနာပါယဂ
မနော သတ္တက္ခတ္တုပရမော သောတာပန္နောနာမ ဟောတိ-ဟူသော သင်္ဂ
ဟပါဌ်နှင့်အညီ သောတာပတ္တိမဂ်သည် အပါယ်ပဋိသန္ဓေကို မဖြစ်စေ
တတ်၊ သတ္တက္ခတ္တု ပရမသောတာပန်အဖြစ်ဖြင့် ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံမှာ
(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဖြစ်ရမည်ဆိုရာ၊ သောကာပတ္တိမဂ်သည် ကာမသုဂတိပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေ
တတ်ပါသလော၊ မာတိကာပါဠိကို အကိုးပြု၍ဖြေပါ။

၁။ ။ “အာစယဂါမိနောဓမ္မာ” - ဟူသောပါဠိအရ-စုတိ၊ ဂတိ၊ ပဋိသန္ဓေ
ရောက်ကြောင်း တရားကား လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့ဖြစ်၍၊ သောတာ နှိ
ကာမသုဂတိ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအကြောင်းကား “ကာမကုသိုလ် ညာဏသမ္ပယုတ်
၄-ပါး” ပင်ဖြစ်သည်။ “အာစယဂါမိနောဓမ္မာ” ဟူသောပါဠိအရမဂ်တရားတို့မှာ
နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်၍ ကာမသုဂတိ ပဋိသန္ဓေကို မဖြစ်စေတတ်ပါ။

၂။ ။ အာစယဂါမိတရား နှင့် အာစယဂါမိတရား နှစ်ခုတို့သည် အဘယ်သို့
ဥပမာတူပါသနည်း။

၂။ ။ “အာစယဂါမိ” တရားကား သံသရာဒုက္ခကို ထူထောင်တတ်သော
တရားဖြစ်၍၊ “ပန်းရံဆရာ” သည် စိထားသော အဋ္ဌတိုက်နံရံနှင့်တူ၏။ “အာစယ
ဂါမိ” တရားကား-သံသရာဒုက္ခ ဖြစ်တတ်သောတရားဖြစ်၍ “ပန်းရံဆရာ စိထား
သော အဋ္ဌတိုက်ကို ဖျက်ချသုနှင့်” တူပါသည်။

၃။ ။ ဧဏာသဝဿ ရသပိစ္ဆာပါတဒါနနိဿန္ဓေန အရဟတ္တပစ္ဆော-ဟူသော
ဝဗ္ဗပဒ အဋ္ဌကထာ အလိုအားဖြင့် ကာမကုသိုလ်လည်း နိဗ္ဗာန် ရောက်
ကြောင်း ဖြစ်ပါလျက်၊ အဘယ်ကြောင့် မဂ်လေးခုကိုသာ နိဗ္ဗာန်ရောက်
ကြောင်းဟု ဟောတော်မူသနည်း။

၃။ ။ ကာမကုသိုလ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော်လည်း ဝေ
သော “ဒုရ” အကြောင်းဖြစ်သည်။ မဂ်လေးခုမှာကား နှိုးသော “အာသန္န”
အကြောင်းဖြစ်၍ မဂ်ကိုသာ “အာစယဂါမိ” ဆိုပါသည်။

တနည်း- ကာမကုသိုလ်တို့၏ ရောက်ခြင်းသည် မဂ်ဖြင့်သာလျှင် ပြီးစေအပ်
သောကြောင့် မဂ်ကိုသာ “အာစယဂါမိ” ဆို၏။ ထိုစကားမှန်၏။ မဂ်ကိုပရား
ကာမကုသိုလ်ဖြင့်သာ နိဗ္ဗာန်ရသောသူ မည်သည် မရှိချေ။

ရူပကုသိုလ်-အရူပ ကုသိုလ်တို့လည်း ထို အတူ

လောကီကုသလ-ရောက်ရန်နိဗ္ဗာန်၊

ဖြစ်ပင်ဖြစ်ကောင်း-အကြောင်းဝေးပြန်၊

မဂ်လေးပါးကား-ရောက်ငြားနိဗ္ဗာန်၊

အာသန္န-မှတ်ကြကုသိုလ်။

၄။ ။အဋ္ဌသာလိနိဋ္ဌ “အာစယ” ပုဒ်အရကို “ပဋိသန္ဓိစုတိဂတိပ္ပဝတ္ထာနံ ဧတံ နာမံ”ဘွင်ပြရာ၌ ပဋိသန္ဓိ,စုတိ,ဂတိအရများကို ကောက်ပြပါ။

၄။ ။ပဋိသန္ဓေစိတ်, စုတိစိတ်, ကျေနပ်သ စေတသိက် ပဉ္စတိံသတို့ကား “ပဋိသန္ဓိအရ, စုတိအရဖြစ်သည်။ ” ပဋိသန္ဓေစုတိတို့မှတစ်ပါး လောကီဝိပင်္ဂါ, စေတသိက် ပဉ္စတိံသ ကမ္မဇရုပ် ဝိသကို “ဂတိ” ခေါ်ပါသည်။

၅။ ။စုတိ, ဂတိသို့သာ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရား-စုတိ, ဂတိ, ပဋိသန္ဓေ သုံးပါးသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရားများကို ခွဲကောက်ပြပါ။

၅။ ။ဥဒ္ဓစ္စစေတနာမှာ စုတိ, ဂတိသို့သာ ရောက်ကြောင်းတရား ဖြစ်ပါသည်။ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်ပါ။

ကြွင်းသော အကုသိုလ်စေတနာ ၁၁-ခု၊ လောကီကုသိုလ် စေတနာ ၁၇-ခု တို့မှာ စုတိ, ဂတိ, ပဋိသန္ဓေ သုံးပါးသို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

(ကထိပနေတံ ဝိညာတဗ္ဗံ ဥဒ္ဓစ္စသုဟဂတဿ ပဋိသန္ဓိဒါနသဘာဝေ နတ္ထိတိ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗေသု အနာဂတတ္တာ။)

(ဒီကာကျော်-၁၃၆)

၆။ ။မဂ်လေးခုသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါလျက်၊ သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ နေပါသေးသနည်း။ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရားဟူ၍ ဆိုရမည် မဟုတ်ပါလော။

၆။ ။သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်တို့၏ ပဋိသန္ဓေနေကြောင်း ကား-လောကီကုသိုလ်ကြောင့်နေသည်။ ၎င်းတို့၏ မဂ်မှာကား - နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော နိရောဓသစ္စာ အကျိုးတရားကို အာရုံပြု၍၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့် “အပစယဂါမိ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရား” ဟူ၍ပင် ဆိုရသည်။

(တံအာရမ္မဏံ ကတော ပဝတ္တနတော အပစယံ ဂစ္ဆန္တိတိ အပစယဂါမိနော၊ အရိယမဂ္ဂါနမေတံ အဒိဝစနံ။)

(အဋ္ဌသာလိနီ-၇၈)

၇။ ။အာစယအရ, ဂါမိအရ, အပစယအရ, ဂါမိအရများကို အသီးသီး ကောက်ပြပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၇။ ။ “အာစယ” အရကား-ကံ၊ ကိလေသာတို့သည် ဆည်းပူးအပ်သော လောကီဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာ ကဋတ္တာရုပ်ကို ရသည်။

“ဂါမိ” အရကား-လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို ရသည်။

“အပစယ” အရကား-နိဗ္ဗာန်ရ၏။

“ဂါမိ” အရကား-မဂ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ်ရ၏။

အပ္ပာ..... “အာစယ-အပစယ” အရများမှာ အကျိုးတရားစု၊

“ဂါမိ” အရများမှာ အကြောင်းတရားစုဟုမှတ်ပါ။

အာစယဂါမိတိ ဖြစ်၏။

(၁၁) သေက္ခာတိကံ

၁-သေက္ခာ ဓမ္မာ။

၂-အသေက္ခာ ဓမ္မာ။

၃-နေဝသေက္ခာ နာသေက္ခာ ဓမ္မာ။

၁ သေက္ခာ - သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ ယှဉ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မာ...သံဝိဇ္ဇန္တိ...။

၂-အသေက္ခာ-ပွားပြီးသော သိက္ခာသုံးပါးရှိကုန်သော...။

၃-နေဝသေက္ခာ နာသေက္ခာ - သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ ယှဉ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ကုန်သည်လည်း မဟုတ်၊ ပွားပြီးသော သိက္ခာရှိသည်လည်း မဟုတ် ကုန်သော...။

တနည်း

၁-သေက္ခာ-သေက္ခာပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော...။

၂-အသေက္ခာ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော...။

၃-နေဝသေက္ခာ နာသေက္ခာ-သေက္ခာ ပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်တို့၏ ဥစ္စာလည်း မဟုတ်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာလည်းမဟုတ်ကုန်သော...။

တနည်း

၁-သေက္ခာ-အပြီးအဆုံးသို့ မရောက်သေးသော သင်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်း၊ ဖြည့်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိမိတို့သည်ပင် အထက်၌ သင်အပ်၊ ကျင့်အပ်၊ ဖြည့်အပ်သော တရားတို့ကို သင်ဆဲ၊ ကျင့်ဆဲ၊ ဖြည့်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော...။

(ပဉ္စမအပြိုင်)

- ၂-အသေက္ခာ-အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်သော သင်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်း၊ ဖြည့်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိမိတို့သည်ပင် အထက်၌ သင်အပ်၊ ကျင့်အပ်၊ ဖြည့်အပ်သော တရားတို့ကို သင်ပြီး၊ ကျင့်ပြီး၊ ဖြည့်ပြီးဖြစ်ကုန်သော....။
- ၃-နေဝသေက္ခာ နာသေက္ခာ - ထို နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဟုတ်ကုန်သော....။

(၁၁) သေက္ခတိကံဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ကဟိတ				အသင်္ကဟိတ		
						ခံ	ဇ္ဇ	ဇ္ဇ	ဇ္ဇ	ခံ	ဇ္ဇ	ဇ္ဇ
သေက္ခာ	သေက္ခာ ဓမ္မာ	၇	၃၆	...	...	၄	၂	၂	၁	၁	၁၀	၁၆
	အသေက္ခာ ဓမ္မာ	၁	၃၆	...	...	၄	၂	၂	...	၁	၁၀	၁၆
	နေဝသေက္ခာ နာသေက္ခာ	၈၁	၅၂	၂၈	နိ	၅	၁၂	၁၈	၃	...	...	...

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

အရဟတ်ဖိုလ်ကြည်၊ ကုတ်တွင်သတ္တ၊ ဆတ္တိံသစေ၊ ပဌမေတည်း။
 မှတ်လေထက်ဖိုလ်၊ စေကိုဆတ္တိံသ၊ ဒုပုဒ်ရသည်။
 လောကီစိတ်၊ စေ၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗိ၊ တော၊ မှတ်လေ တပုဒ်အရတည်း။

၁။ ။ “အသေက္ခာနံ စတုစက္ကာလီသ”
 “သေက္ခာန မုဒ္ဓိသေ ဆပညာသ”

ဟူ၍ ဆိုခြင်းကြောင့် “သေက္ခာဓမ္မာ” ဟူသော၊ ပဌမပုဒ်မှာ-စိတ် ၅၆-ပါးကို၎င်း၊ “အသေက္ခာဓမ္မာ” ဟူသော၊ ဒုတိယပုဒ်အရမှာ-စိတ် ၄၄-ပါးကို၎င်း ကောက်ယူသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ့်ကြောင့် မကောက်သနည်း။

၁။ ။ “လောကုတ္တရဇဝနာနိစ ယထာရဟံ အရိယာနမေဝ သမုပ္ပဇ္ဇန္တိတိ” ဟူ၍ ဆိုသည့်အတိုင်း လောကုတ္တရာ စိတ်တို့သာ အခြားအရိယာပုဂ္ဂိုလ်၊ ပုထုဇန ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် မဆက်ဆံဘဲ “အနညဿာဓာရဏ” ဖြစ်၍ လောကုတ္တရာ စိတ်ကိုသာ ကောက်သည်။ ကြွင်းသော ကာမ ရူပ အရူပ စိတ်တို့မှာကား-ပုထုဇန၊ အရိယာ နှစ်မျိုးလုံးနှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် မကောက်ရပါ။

သတ္တန္တံ သေက္ခာနံ ဧတေတိပိ-သေက္ခာ။ (အဋ္ဌသလိနီ-၇၈)

တေသံ ဣမေဟိ သေက္ခာ-အနညဿာဓာရဏာ မဂ္ဂဖလတ္တယဓမ္မာ။

(မူလနိကာ-၄၂)

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၂။ ။ အာဝဇ္ဇန်းခွေကြည့်သော ကြိယာဇော အဋ္ဌာရသသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် တပါးတည်းနှင့်သာ ဆက်ဆံ၍ အနညသာဝံရဏ၊ မြစ်လျက် “အသေက္ခာ ဓမ္မာ” ဟူသော ဒုတိယပုဒ်၌ အဘယံကြောင့် မကောက်သနည်း။

၂။ ။ “နသေက္ခာ-အသေက္ခာ”

ဟူသော ဝစနတ္ထဖြင့် လောကီတရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတို့၌ “အသေက္ခာ” မမည် သည်၏ အဖြစ်ကို ပြပြီးဖြစ်၍ “သေက္ခာ” အဖြစ်၌ ယုံမှားဘွယ် မရှိသောကြောင့် “အသေက္ခာဓမ္မာ” ပုဒ်၌ မကောက်ရပါ။

မှတ်ချက်

ဤအရာသည် ခဲခက်သော ဌာနဖြစ်သည်။ စာကြည့်သူများသည် သဘောကျ ခဲလိမ့်မည်ထင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အလွန်ပေါ်လွင်သောစကားဖြင့် ငါတို့ရေးသည် ကို သတိကြီးစွာထား၍ မှတ်စေလိုသည်။

“သိက္ခာသု ဇာတတိ သေက္ခာ”

သိက္ခာသု၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၌။ ဇာတသ ဖြစ်ကုန်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “သေက္ခာ၊” သေက္ခ မည်ကုန်၏။ ဤသို့ ဝစနတ္ထပြုသော် အောက် လောကုတ္တရာ ၇-ပါး၌ သိက္ခာသုံးပါးစီရှိကြ၍ “သေက္ခာ” မည်ကုန်ကြ၏။

ထို့အတူ “အရဟတ္တဖိုလ်” ၌လည်း သိက္ခာသုံးပါးရှိခြင်းကြောင့် “သေက္ခာ” မည် သလော၊ မမည်သလောဟု တွေးတော ယုံမှားဘွယ်ရာ ဖြစ်လာပြန်၏။ ထိုသို့ ယုံမှားခြင်းကို ဖျောက်စေလို၍ “နသေက္ခာ၊ အသေက္ခာ” ဟု (န) ဖြစ်၍ ပယ်တော် မူ၏။ ထို့ကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ် တရားကိုသာ ဒုတိယပဒ၌ ကောက်သင့်ပါသည်။ လောကီစိတ်တို့၌ သိက္ခာသုံးပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ တရားစုနှင့်နိဗ္ဗာန်တို့ကို မကောက် ရပါ။

နသေက္ခာတိ ယတ္ထ သေက္ခဘာဝါသင်္ကာ အတ္ထိ၊ တတ္ထာယံ ပဋိသေဓောတိ လောကီယနိဗ္ဗာနေသု အသေက္ခဘာဝါနာပတ္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။

(မူလနိကာ-၄၃)

၃။ ။ သိက္ခာသုံးပါးကို အရကောက်ပြပါ။

၃။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သင်္ကပ္ပ-နှစ်ရပ်၊ ပညာ၊
ဝိရတိ၊ ဩ-အဓိသီလ၊
ဝိရိယ၊ သတိ-သမာဓိ၊ သုံးဖြာ၊
ဓိဓိတ္တ-မှတ်ကြ၊ သုံးသိက္ခာ။ ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၄။ ။ “သိက္ခာသု ဇာတာ” သိက္ခာ သုံးပါးတို့၌ ဖြစ်သည်-ဟူသည် သမ္ပယောဂ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ပါသလော၊ အာရမ္မဏအစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ပါသလော။

၄။ ။ သမ္ပယောဂ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ။ ပုထုဇဉ် သေက္ခ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မည်ကဲ့သို့ ပိုင်းခြား၍ ယူရ မည်နည်း။

၅။ ။ (က) အစမထင်သော သံသရာမှစ၍ သောတာပတ္တိမဂ်ရွှေ့ ဂေါတြ ဘူတိုင်အောင်သည် “ပုထုဇဉ်” မည်၏။

(ခ) သောတာပတ္တိ မဂ်စိတ် တချက်နှင့် ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် “သောတာပတ္တိမဂ်” ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

(ဂ) သောတာပတ္တိ မဂ်နောင် သောတာပတ္တိဖိုလ် တကြိမ်မှ စ၍ သကဒါဂါမိမဂ်ရွှေ့ ဂေါတြတိုင်အောင်သည် “သောတာ ပတ္တိဖိုလ် ” ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ “သောတာပန် ” ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။

(ဃ) သကဒါဂါမိမဂ်နှင့် ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် “သကဒါဂါမိ မဂ်” ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

(င) သကဒါဂါမိမဂ်နောင် သကဒါဂါမိဖိုလ်တကြိမ်မှစ၍ အနာ ဂါမိမဂ်ရွှေ့ ဂေါတြတိုင်အောင် သည် “သကဒါဂါမိဖိုလ်” ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ “သကဒါဂါမိ” ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။

(စ) အနာဂါမိမဂ်နှင့် ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် “အနာဂါမိမဂ်” ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

(ဆ) အနာဂါမိ မဂ်နောင် - အနာဂါမိဖိုလ် တကြိမ်မှ စ၍ အရ ဟတ္ထမဂ်ရွှေ့ ဂေါတြတိုင်အောင်သည် “အနာဂါမိဖိုလ် ” ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ “အနာဂါမိ” ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။

(ဇ) အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် “အရဟတ္တမဂ်” ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

(ဈ) အရဟတ္တမဂ်နောင် အရဟတ္တဖိုလ် တကြိမ်မှ စ၍ ပစ္ဆိမစိတ် တိုင်အောင်သည် “အရဟတ္တဖိုလ်” ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ “ရဟန္တာ” ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။

- ၆။ ။သယမေဝ သိက္ခန္တိတိသေက္ခာဟုတနည်း-ကတ္တုသာမိဖြင့် “သေက္ခာ” ပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကို ပြဆိုရာ “သယမေဝ” ပါ၍ဖြင့် အဘယ်ကို နစ်စေ၍ အဘယ်ကို ယူစေပါသနည်း။
- ၆။ ။မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၃-ပါးနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကတ္တားကို နစ်စေ ပါသည်။ သိက္ခာနှင့်ယှဉ်သော သမ္ပယုတ္တဓမ္မ ကတ္တားကို ယူစေပါသည်။
- ၇။ ။သေက္ခာ၊ အသေက္ခာ၊ သေခါ၊ အသေခါ ဟူ၍ရှိရာ မည်သည့်ပါဌ မှန်ကြောင်းကို အကြောင်းပြခြေပါ။
- ၇။ ။သိက္ခ-ဝိဇ္ဇောပါဒါနေ “လ” သေက္ခော အသေက္ခော ကကာရ လောပေ သေခေါ အသေခေါတိရူပါနိ ဘဝန္တိဟူ၍ သဒ္ဒနိတိဓာတုမာလာ၌ မိန့်ဆို ရကား-

“သေက္ခာ အသေက္ခာ”လည်းမှန်၏။
 “က”အက္ခရာကို ချေသဖြင့်
 “သေခါ-အသေခါ”လည်းမှန်၏။
 သေက္ခတိက် ပြီး၏။

(၁၂) ပရိတ္တတိက်

- ၁-ပရိတ္တာ ဓမ္မာ။
 ၂-မဟဂ္ဂတာ ဓမ္မာ။
 ၃-အပ္ပမာဏာ ဓမ္မာ။

- ၁-ပရိတ္တာ-နည်းသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော...။
- ၂-မဟဂ္ဂတာ-မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ဝါ-မြတ်ကုန်သော ဈာနလာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရောက်အပ်ကုန်သော...။
- ၃-အပ္ပမာဏာ-နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ရာဂ, အစရှိသော ကိလေသာ တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော...။

(၁၂) ပရိတ္တတိက်ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေရပ် နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
				ခံ	အာ	ဗြူ	ဘူ	ခံ	ဇ္ဇိ	ဗြူ
ပရိတ္တ မဟဂ္ဂ အပ္ပမာဏာ	ပရိတ္တာ ဓမ္မာ	၅၄	၅၂ ၂၀	၅	၁၂	၁၀	၂			
	မဟဂ္ဂတာ ဓမ္မာ	၂၇	၃၅	၄	၂	၂	၁	၁	၁၀	၁၆
	အပ္ပမာဏာ ဓမ္မာ	၈	၃၆ နိ	၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဆောင်ပုဒ်သံခိပ်

- ၁- ကာမ,စေ,ကုန်၊ ရုပ်အကုန်၊ အာရုံ“ပရိတ္တာ”
- ၂-မဟဂ္ဂုတ်စိတ်,ကုန်၊ ယဉ်စေကုန်၊အာရုံ“မဟဂ္ဂတာ”
- ၃-လောကုတ်စိတ်,စေ၊ နိဗ္ဗာန်ပေ၊ သုံးထွေ“အပ္ပမာဏာ”

၁။ ။“ပရိတ္တ” ဟူသောပုဒ်ကို ပဒစ္ဆေဒပြု၍ အစိတ်အပေါင်း အဓိပ္ပာယ်ပြန်ပါ။

၁။ ။“ပရိတ္တ”ဟူသောပုဒ်ကို “ပရိ-အတ္တ” ဟု ပဒစ္ဆေဒပြုအပ်၏။ “ပရိ” သဒ္ဒါကား“ထက်ဝန်းကျင်”ဟူသော အနက်ကိုဟောသည်။ “အတ္တ” သဒ္ဒါကား “ပိုင်းဖြတ်အပ်သော” အနက်ကို ဟောသည်။

ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သေးငယ်သော အရာ ဝတ္ထုကလေးကို“ပရိတ္တ”သဒ္ဒါဟောသည်။

ပရိတ္တတ္တိကေ သမန္တတော ခဏ္ဍိတတ္တာ အပ္ပမတ္ထကံ“ပရိတ္တန္တိ” ဝုစ္စတိ ပရိတ္တံ ဂေါမယပိဏ္ဍန္တိ အာဒိသုဝိယ။

(အဋ္ဌသာလိနီ-၇၈)

၂။ ။ကာမာဝစရတရားကို အဘယ့်ကြောင့်“ပရိတ္တ”ဟု ဆိုအပ်သနည်း။

၂။ ။ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းဖြတ်အပ်သော သေးငယ်သော အရာဝတ္ထုနှင့် တူသောကြောင့် ကာမာဝစရတရားကို“ပရိတ္တ”ဟု ဆိုပါသည်။

၃။ ။နာမ်တရားကို ကြီးသည်၊ ငယ်သည်ဟူ၍ ပမာဏ ခန့်မှန်းခြင်းငှါလည်း မစွမ်းနိုင်။ နည်းသည်,များသည်ကို အစွဲပြု၍ ပြောဆိုကလည်း မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာ တရားတို့ထက် အရေအတွက်များသောကြောင့် ယိုကဲ့သို့ လည်း ပြောဆိုခြင်းငှါ မထိုက်ပါဘဲလျက် အဘယ်သို့ သေးငယ်သည်ဟု ဆိုပါသနည်း။

၃။ ။ကိလေသာကို ခွါခြင်း၌ မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာ တရားတို့လောက် အစွမ်းသတ္တိ မကြီးမား၊ နည်းသောအစွမ်းသတ္တိ တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသည်ကို ရည်ရွယ်၍“ပရိတ္တ”သေးငယ်သော တရားဟု ဆိုပါသည်။

ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနာသမတ္ထတာဒီဟိ ပရိတ္တာ။

(မူလဒီသာ-၄၃)

၄။ ။ “မဟဂ္ဂတ” ဟူသောပုဒ်၌ “မဟာ” သဒ္ဒါသည် ကြီးသော အနက်ဟော
မဟာ၊ များသော အနက်ဟော မဟာ၊ မြတ်သော အနက်ဟော မဟာ” သဒ္ဒါ
တို့တွင် အဘယ်အရာ ဖြစ်သင့်သည်ကို ဘော်ပြပါ။

၄။ ။ “မဟာ ကာရုဏီကော” ကဲ့သို့ ကြီးသော အနက်ဟော မဟာသဒ္ဒါ
လည်းမဟုတ် “ ပဿာဒေတိ မဟာဇနေ” ကဲ့သို့ များသော အနက်ဟော မဟာ
သဒ္ဒါလည်းမဟုတ်၊ “မဟာပုရိသော” ၌ ကဲ့သို့ မြတ်သော အနက်ဟော “ မဟာ ”
သဒ္ဒါဖြစ်သည်။

၅။ ။ “ဂတ” သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ဤအရာ၌ အဘယ်အနက်ကို ဟောသည်ဟု
ထင်ရှားအောင် ဘော်ပြပါ။

၅။ ။ လောဘမူလေတယောဂတာ-၌ “ဂတ” သဒ္ဒါကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းဟော
လည်းမဟုတ်၊ ဂေါသု ဒုယုမာနေသု ဂတော ပုရိသော-၌ “ဂတော” သဒ္ဒါကဲ့သို့
သွားခြင်း ဟောလည်းမဟုတ်၊ ဤဒုတိယ-ကျင့်ခြင်း ဟူသော ပဋိပန္နအနက်၊
ရောက်ခြင်းဟူသော ပတ္တအနက်ကိုဟောသည်။

၆။ ။ “မဟဂ္ဂတ” ပုဒ်လုံး၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကျနစွာ ဘော်ပြပါ။

၆။ ။ မြတ်သောဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ စိတ္တ၊ ပညာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ကျင့်အပ်၊ ရောက်အပ်သော တရားကို “မဟဂ္ဂတ” ဟု ဆိုလိုပါသည်။

(ဆန္ဒသာလိနီ-၇၈)

ရုန့်ရင်းသော ကာမတဏှာ စသည်တို့ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်။ သိမ်မွေ့သော ရူပ
တဏှာ၊ အရူပတဏှာတို့သည်သာလျှင်ပိုင်းခြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်မြင့်မြတ်
သော နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့ ရောက်သောတရားကို “မဟဂ္ဂတ” ဟု ဆိုပါသည်။

(ပုဗ္ဗနိကာ-၄၄)

“ဋီကာကျော်နည်းမှာ ပေးခဲ့သော အနက် အတိုင်းမှတ်ပါ။

၇။ ။ မဟဂ္ဂတတရားကို အဘသို့ကြောင့် မြက်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်သည်
ဟု ဆိုရသနည်း။

၇။ ။ (က) ကိလေသာကို ခွါခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ခြင်း။

(ဝ) ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော အကျိုးကိုပေးခြင်း။

(ဂ) ရှည်လျားသော သဏ္ဌာန်ရှိခြင်း။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဤအကြောင်း ၃-ပါးကြောင့် ကုသိုလ် ၉-ပါးသည် “မဟဂ္ဂတ” မည်သည်။
ဝိပါက် ၉-ပါး ကြိယာ ၉-ပါးတို့မှာ “ ရှည်လျားသော သဏ္ဌာန်ရှိခြင်း ” ဟု
သော အကြောင်းတပါးကြောင့်သာ “မဟဂ္ဂုတ်”ဟု ဆိုရသည်။

ကိလေသာယုတ်-ပယ်ထုတ်စွန့်ခွါ၊
ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုး-အကျိုးပေးတာ၊
သဏ္ဌာန်ရှည်လျား-ရှိငြား၍သာ၊
မဟဂ္ဂုတ်-ဘော်ထုတ် မည်သည်။
ကုသိုလ်မှာကား-သုံးပါးကြောင့်သာ၊
ကြိယာ၊ဝိပါက်-နောက်တချက်သာ၊
ရှင်အာနန္ဒ-ဂန္ထကာရာ၊
မိန့်ဆိုပြ-မူလ၊ကျမ်းဦးကာ။

ကိလေသ(လ)တာယာတိ....အတ္ထတ္တယမိ ကုသလေသုယုဇ္ဇတိ၊ ဝိပါကကြိယေ
သု ဒီသသဏ္ဌာနတာဝ။

(မူလနိကာ-၄၄)

၈။ ။ပမာဏတရား၊အပ္ပမာဏတရားများကို အရကောက်ပြပါ။

၈။ ။ ရာဂစသား-ဆယ်ပါးကိလေ၊
“ပမာဏ”ဟု-ခေါ်ပြုသလေ၊
လောကုတ္တရာ-ဓမ္မထွေထွေ၊
“အပ္ပမာ-မှတ်ပါ၊အိုချစ်ဆွေ။

၉။ ။ရာဂစသော ကိလေသာကို “ ပမာဏ ” ဟူ၍ လောကုတ္တရာဓမ္မကို
“အပ္ပမာဏ”ဟူ၍ အဘယ်ကြောင့် ဆိုရသနည်း။

၉။ ။ဂုဏ်အားဖြင့် ဤသူသည် ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိ၏ ဟု
သတ္တဝါတို့၏ အတိုင်းအရှည်ပမာဏကို ပြသကဲ့သို့ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ရုန့်ရင်း
သော ကိလေသာတို့ကို “ပမာဏ”ဟု ဆိုသည်။

ဂုဏတော အယံ ဧတ္ထကောတိ သတ္တာနံ ပမာဏံ ကရေန္တာဝိယ ပဝတ္တန္တိတိ
ဩဋ္ဌာရိကာ ကိလေသာ“ပမာဏကရာ”တိ ဝုတ္တံ။

(အနုနိကာ-၄၅)
(ပဉ္စမအကြိမ်)

ပမာဏမည်သော တရားတို့သည်-အာရမ္မဏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊ သမ္ပယောဂ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း - မရှိသောကြောင့်။ ဝါ၊ ပမာဏတရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့် လောကုတ္တရာဓမ္မသည် “အပ္ပမာဏ”မည်၏။

ပမာဏကရာ ဓမ္မာ ရာဂါဒယော ပမာဏနာမ၊ အာရမ္မဏတောဝါ သမ္ပယောဂတောဝါ နတ္ထိ ဧတေသံ ပမာဏံ၊ ပမာဏဿစ ပဋိဟက္ခာတိ “အပ္ပမာဏာ။”

(အဋ္ဌသင်္ဂဟ-၇၈)

၁၀။ “နှိုင်းယှဉ်တတ်၏”ဟူသည် အဘယ်သို့ ဥပမာတူပါသနည်း။ ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားအောင်ပြပါ။

၁၀။ ။မဲနောက်ညစ်ကျသော ရေရှိသောရေကန်တွင်း၌ ရေတိမ်ရေနက်ကို အသိရောက်သဖြင့် တုတ်၊ ထိုးဝါး စသည်ဖြင့် တိုင်းသကဲ့သို့၊ ရာဂစသော တရားတို့ဖြင့် ပုထုဇနအရိယာအဖြစ်ကို မှန်းဆတိုင်းထွာ၍ သိနိုင်ပါသည်။

ဤအရာ၌ အသွင်တို့ ကောင်းစွာမှတ်မိရန် အောက်ပါ အချက်ကို သတိပြုစေလို၏။

၁-“ဒီသဘာဏက အဘယမထေရ်”သည် “ပိဏ္ဍပါတိက”မထေရ် တပါးကို ရဟန္တာဟုတ်၊ မဟုတ် စုံစမ်းရာ မသိနိုင်သဖြင့် ပဉ္စင်းငယ်တပါးကို အမှတ်သညာပေးထား၏။ ပဉ္စင်းငယ်သည် “ကလျာဏ”ဖြစ်ဆိပ်၌ ရပ်၍နေလေ၏။ ရေချိုးလာသော “ပိဏ္ဍပါတိက” မထေရ်၏ ခြေကိုဆုပ်ကိုင်ရာ၊ ထိုမထေရ်မှာ မိကျောင်းမှတ်၍လန့်ပြီး သည်းထန်စွာ ဟစ်အော်လိုက်၏။ ဒေါသကို မပယ်သေးသောကြောင့် လန့်အော်၏။ ထိုသို့ လန့်ခြင်းဖြင့် ထိုမထေရ်သည် ရဟန္တာမဟုတ်ကြောင်းကို သိရှိရလေ၏။

၂-သိဟိုင့်ကျန်း၌ “ဝသဘ” မင်းသည် မထေရ်တပါးကို စူးစမ်းအံ့သောငှါ အိမ်၌နေစေ၍၊ မထေရ်၏ ရွှေ၌ ဇီးသီးကို အဘန်ဘန် ဆုပ်နယ်နေသော် မထေရ်သည် ရသတဏှာကို မပယ်နိုင်သေးသော ပုထုဇနဖြစ်၍ လျှာရည် ယိုကျလာလေ၏။ ဤသို့ လျှာရည် ယိုခြင်းအားဖြင့် မထေရ်၏ ပုထုဇနအဖြစ်ကို သိနိုင်၏။

၃-မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောအခါ ဒေါသကို မပယ်သေးသော ရှင်အာနန္ဒာ၏ ငိုသည်ကို ထောက်ဆခြင်းအားဖြင့် “အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ” မဟုတ်သေးကြောင်းကို ခန့်မှန်းသိရှိရ၏။

(ပဗ္ဗမအကြိမ်)

၄-ပါဏာတိပါတ စသောဒုစရိုက်ကို ကျူးလွန်နေသည်ကို မြင်ရ၊ တွေ့ရခြင်း အားဖြင့် ပုတုဇန်မျှသာ ရှိသေးကြောင်းကို သိရှိခန့်မှန်းနိုင်၏။

ဤသို့ စသောအားဖြင့် ရာဂ၊ ဒေါသစသော ကိလေသာ လွန်မှု၊ နည်းပါးမှု၊ အလျင်းမရှိမှုကို ထောက်ဆ ခြင်း အား ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဂုဏ်အဆင့် အတန်းသည် မည်သည့်အခြေသို့ ရောက်နေသည်ကို သိရှိနိုင်ရကား ရာဂ၊ စသည်တို့ကို “နှိုင်းယှဉ် ခြင်းကို ပြုတတ်သောတရား” ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဤအရာ၌ ရှင်မဟာကဿပဝတ္ထု၊ ဓမ္မဒိန္နာယောကျ်ား ဝိသာခဝတ္ထု၊ သံကိစ္စ သာမဏေဝတ္ထု၊ စသော ဝတ္ထုများစွာ ထုတ်ဆောင်ရန်ရှိသော်လည်း ရှည်အံ့စိုး၍ ချင်းချန်ခဲ့ရပါကြောင်း။

စာဖြင့်ရေးသား-မှာထားရတာ၊
မကုန်နိုင်ဘူး-အထူးအမှား၊
ထို့ကြောင့်သာပ-ဤမျှဖြင့်သာ၊
မင်ဖေပါတိန်-သိမ်းချိန်တန်တော့တာ။

ပရိတ္တတိက် ဖြီး၏။

(၁၃) ပရိတ္တာရမ္မဏတိက်

၁-ပရိတ္တာရမ္မဏာ ဓမ္မာ။

၂-မဟဂ္ဂတာရမ္မဏာ ဓမ္မာ။

၃-အပ္ပမာဏာရမ္မဏာ ဓမ္မာ။

၁-ပရိတ္တာရမ္မဏာ-ပရိတ္တတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော (၀၇) ပရိတ္တတရားကို အာရုံပြုကုန်သော....။

၂-မဟဂ္ဂတာရမ္မဏာ-မဟဂ္ဂုတ်တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော (၀၇) မဟဂ္ဂုတ် တရားကို အာရုံပြုကုန်သော....။

၃-အပ္ပမာဏာရမ္မဏာ-အပ္ပမာဏတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော (၀၇) အပ္ပမာ ဏတရားကို အာရုံပြုကုန်သော....။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

(၁၃) ပရိတ္တာရမ္ပဏတိက်ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ့	ရပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
						ခံ	နိ	ပိ	ပိ	ခံ	နိ	ပိ
ပရိတ္တာရမ္ပဏတိက်	ပရိတ္တာ	၁၀-၃-၃-၈-၁	၃၃			၄	၂	၈	၂	၁	၁၀	၁၀
	ရမ္ပဏာ	၁၂-၁-၈-၈-၂	၅၀			၄	၂	၈	၂	၁	၁၀	၁၀
	မဟာဂ္ဂတာ	၆	၃၀			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
	ရမ္ပဏာ	၁၂=၁=၈=၈=၂	၄၇			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
	အပ္ပမာဏာ	၈	၃၆			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
၄	တိက်မုတ်	၃-၃-၁၅	၃၅	၂၈	နိ	သပ္ပစေသတိက်						
		၁၂-၁-၈-၈-၂	၄၉	၂၈	နိ							

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

“ပရိတ္တဓမ္မော၊ မြဲသောအားဖြင့်၊ ပြုလင့်အာရုံ၊ ဆယ်စုံဝိညာဏ်၊ သုံးတန်မနော
ဓာတ်၊ သုံးရပ်သန္တိ၊ ရှစ်လီမဟာဝိ၊ ဟသိတထွေ၊ စေတေတ္တိံသံ” “နေကံပြုမှု၊
အကုမနောဒွါ၊ မဟာကု၊ ကြိ၊ အဘိညာဒွေ၊ ကြဉ်ရေးပမညာ၊ စေပညာသ၊ ပ၊ မှာ
ရ၏။” “ဝိညာနေဝ၊ မဟာဂ္ဂတာ၊ တိံသစေသ၊ နေကံမှာမူ၊ ယူပါဇက်တိံသ၊
စိတ်ကကောက်ဘိ၊ ဝိရတိ၊ ပမည်၊ ဖယ်ကြဉ်သတ္တ၊ စတ္တလီသ၊ ဒု၊ ရပါ၏။

“တဗြာလောကုတ်၊ ရှစ်ခုထုတ်လေ၊ စေ-ဆတ္တိံသ၊ ပြုခိုက်ရမှာ၊ မနောဒွါနှင့်၊
မဟာကုညာဏ်၊ ကြိညာဏ်နှင့်၊ အဘိညာဏ် နှစ်ရပ်၊ အပ္ပမည်ဖြောက်၊ သုံးဆယ်ခြောက်
စေ၊ တ၊ ရလေ၏။ ထုတ်လေစိတ်မုတ်၊ သရုပ်ကောက်အပ်၊ ပညတ်ကော်မှာ၊ အာ
ကာအာကိဉ္ဇ၊ ရူပဆယ့်ငါး၊ စေ-သုံးငါးတည်း။ မမှားပညတ်၊ ပြုလတ်ခိုက်မှာ၊
ဇက်တိံသနှင့်၊ ကြဉ်ပါဝိရတိ၊ စေတသိမျိုး၊ လေးဆယ်ကိုးနှင့်၊ ရုပ်မျိုးနိဗ္ဗာန်၊
သူကြွင်းကျန်သည်၊ အမှန် တိက်မုတ်၊ ထုတ်ဘို့တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ “ဇက်တိံသ” ဟူသည်ကား - အကုသိုလ် ၁၂-မနောဒွါရာ
ဝဇ္ဇန်း ၁-မဟာကုသိုလ် ၈-မဟာကြိယာ ၈-အဘိညာဏ်ဒွေ။ ဤ အနေကံစိတ်
၃၁-ပါးကို ယူပါလေ။

(ပဌမအကြိမ်)

၁။ ။ပရိတ္တာရမ္မဏာ၊ “ပရိတ္တတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော” “ဝါ-ပရိတ္တတရားကို အာရုံပြုကုန်သော” ဤသို့ - နှစ်ချက် ယောဇနာရာ - အနက် အဓိပ္ပါယ်-ထူး၊မထူးကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်ပါ။

၁။ ။ ‘အနက်အဓိပ္ပါယ်ထူးပါသည်။’

အကြောင်းကား-ပဌမယောဇနာနည်းအလို ဧဝအနက် ထည့်စွက်ဝင်ရောက်ခြင်းကြောင့် ကာမကို ဧကံ အာရုံပြုသောစိတ် ၂၅-ခုကိုသာ ရပါသည်။

ဒုတိယ ယောဇနာနည်းအလိုမှာ - ဧဝအနက် မထည့်စွက်ခြင်းကြောင့် ကာမဧကံ ၂၅-ပါး၊ အနေကံ ၃၁-ပါး၊ ပေါင်း ၅၆-ပါးလုံးကို ရပါသည်။

၂။ ။ “မြဲသောအားဖြင့်” ဟူသောစကားနှင့်၊ “အာရုံပြုခိုက်” ဟူသောစကား နှစ်ခု၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်းလင်းဘော်ပြပါ။

၂။ ။ “မြဲသောအားဖြင့်” ဟု ဆိုသည်မှာ ဧကံ အာရုံပြုသည်ကို ဆိုလိုပါသည်။ “အာရုံပြုခိုက်” ဟု ဆိုသည်မှာ အနေကံစကား ဖြစ်သည်။ ဤအာရုံကိုသာ ပြုသည်မဟုတ်၊ အခြားအာရုံကိုလည်း အာရုံပြုသေးသည်။ သို့သော် ယခု ဤအာရုံကို ပြုခိုက်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

၃။ ။ပဌမပုဒ်၌ အပ္ပမညာကို ကြဉ်ရကြောင်းနှင့် ဝိရတီကို မကြဉ်ရကြောင်းကို ဘော်ပြပါ။

၃။ ။အပ္ပမညာသည် သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ၊ သတ္တဝါပညတ်ကို အာရုံပြုသည်။ ထိုစိတ်တို့မှာကား - ကာမတရားကို အာရုံပြုသည်ဖြစ်၍ “အာရုံကွဲမြားသောကြောင့်” ကြဉ်သည်။

ဝိရတီတို့ကား-မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရတီသည် နိဗ္ဗာန်ဟူသောလောကုတ္တရာကို အာရုံပြုကောင်းသောကြောင့် မကြဉ်ရပါ။

၄။ ။ဒုတိယပဒ်၌ အပ္ပမညာကို၊ဝိရတီနှစ်ပါးစုံကို အဘယ်ကြောင့်ကြဉ်သနည်း။

၄။ ။အပ္ပမညာမှာ - သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ၊ သတ္တဝါပညတ်ကို အာရုံပြုသည်။ ဝိရတီမှာ ဝိရမိတဗ္ဗဝတ္ထုကိုသာ အာရုံပြုသည်။ ထိုစိတ် ၆-ပါးမှာကား-မဟဂ္ဂုတ်ကို အာရုံပြုသည်ဖြစ်၍ “အာရုံကွဲမြားသောကြောင့်” ကြဉ်ရပါသည်။

၅။ ။တတိယပဒ၌ အပ္ပမညာကို အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရပါသနည်း။

၅။ ။အပ္ပမညာကား-သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ၊ သတ္တဝါ ပညတ်ကို အာရုံပြုသည်။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏ တရားတို့ကား - နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသည်ဖြစ်၍ “အာရုံကွဲပြားသောကြောင့်” ကြည်သည်။

၆။ ။ပရိတ္တရုပ်၊ ဧကံအာရုံပြုသောတရား - ပရိတ္တရုပ်နာမ်၊ ဧကံအာရုံပြုသောတရားများကို ကောက်ပြပါ။

၆။ ။ပရိတ္တရုပ် ဧကံအာရုံပြုသော တရားကား - ဒွေပဉ္စ ဝိညာဏ် ၁၀၊ မနောဓာတ် ၃-ခု၊ ပေါင်း ၁၃-ပါးဖြစ်သည်။

ပရိတ္တရုပ်နာမ် ဧကံအာရုံပြုသော တရားများကား - ဟသိတုပ္ပိင်္ဂ ၁-တဒါရုံ ကောဒသ၊ ပေါင်း ၁၂-ပါးဖြစ်သည်။

ပဉ္စဝိညာဏ်ရုပ်-မနောဓာတ်သုံးတန်၊
ရုပ်အာရုံပြု-မှတ်ရှုထိုက်ပြန်၊
တဒါရုံရုံ-ဟသိတုပ္ပိင်္ဂ၊
ရုပ်နာမ်ဟု-နှစ်ခုမှတ်ကြရန်။ ။

- ၇။ ။
- (က) ပရိတ္တဓမ္မသာမည်၍-ပရိတ္တာရမ္မဏဓမ္မမမည်သောတရား။
 - (ခ) ပရိတ္တာရမ္မဏဓမ္မသာမည်၍-ပရိတ္တဓမ္မမမည်သောတရား။
 - (ဂ) နှစ်ပါးစုံမည်သောတရား။
 - (ဃ) နှစ်ပါးစုံမမည်သောတရားများကို ကောက်ပြပါ။

အစဉ်အတိုင်း ယူပါ

- ၇။ ။
- (က) ရုပ်-အဋ္ဌဝိသ။
 - (ခ) အဘိညာဏ်ဒွေ။
 - (ဂ) ကာမစိတ် ၅၄-စေတသိက်-၅၂။
 - (ဃ) မဟဂ္ဂုတ် ၂၇-လောကုတ္တရာ ၈-စေတသိက် ၃၈-နိဗ္ဗာန်။

ရုပ်ဋ္ဌဝိသ-ပရိတ္တခေတီရန်၊
ပရိတ္တာရမ္မဏဖြစ်-နှစ်အဘိညာဏ်၊
ကာမစိတ်နှင့်-စေတသိက်နှစ်တန်၊
ကြွင်းတရား-နှစ်ပါး၊ မမည်ပြန်။ ။

၈။ ။ရုပ်အဋ္ဌဝိသသည် ပရိတ္တတရား မည်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ပရိတ္တာရမ္မဏ မမည်ပါသနည်း။

၈။ ။ရုပ်တရားသည် အာရုံကို မယူတတ်သော အနာရမ္မဏတရား ဖြစ်၍ ပရိတ္တာရမ္မဏ မမည်ပါ။

၉။ ။ပသာဒရုပ် ၅-ခုကို ဂေါစရဂ္ဂါဟိကရုပ်ဟုသင်္ဂဟ၌ဆိုခြင်းကြောင့်“ပရိတ္တာရမ္မဏ” တရားဟုပင် ဆိုရမည်မဟုတ်ပါလော။

၉။ ။ပသာဒရုပ် ၅-ခုကို “ ဂေါစရဂ္ဂါဟိက ” ဟုဆိုရာမှာ မုချဒေသနာ မဟုတ်ပါ။ ပသာဒရုပ် ၅-ခုကိုမှီ၍ ဖြစ်သော ဧွံပဉ္စဝိညာဏ် ၁၀-တို့၏ ပဉ္စာရုံ ယူသည်ကို ဌာနဖြစ်သော ပသာဒရုပ်ပေါ်တင်စား၍ ဌာနျူပစာအားဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပရိတ္တာရမ္မဏတရားဟု မဆိုရပါ။

- ၁၀။ ။ (က) မဟဂ္ဂတသာမည်၍-မဟဂ္ဂတာရမ္မဏ မမည်သောတရား။
(ခ) မဟဂ္ဂတာရမ္မဏသာမည်၍-မဟဂ္ဂတ မမည်သောတရား။
(ဂ) နှစ်ပါးစုံ မည်သောတရား။
(ဃ) နှစ်ပါးစုံ မမည်သောတရားများကို ဤကောက်ပြပါ။

အစဉ်အတိုင်း

- ၁၀။ ။ (က) အဘိညာဏ်ဒွေကြည်သော ရူပစိတ် ၁၅-အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ် ၃-အာကိဉ္စညာယတနစိတ် ၃-ပါး၊ ပေါင်း ၂၁-ပါး၊ စေတသိက် ၃၅-ပါး။
(ခ) အကုသိုလ် ၁၂ - မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း - မဟာကုသိုလ် ၈-မဟာကြိယာ ၈-စေတသိက် ၅၂-ပါး။
(ဂ) ဝိညာဏဉ္စာယတနစိတ် ၃-နေဝသညာ နာသညာ ယတနစိတ် ၃-ခု၊ အဘိညာဏ်ဒွေ-စေတသိက်-၃၀။
(ဃ) ကာမကေ ၂၅-ပါး၊ လောကုတ္တရာကေ ၈ - ပါး၊ စေတသိက် ၃၆-ပါး ရုပ်-နိဗ္ဗာန်။

- ၁၁။ ။ (က) အပ္ပမာဏဓမ္မသာမည်၍-အပ္ပမာဏာရမ္မဏဓမ္မ မမည်သောတရား။
(ခ) အပ္ပမာဏာရမ္မဏဓမ္မသာမည်၍-အပ္ပမာဏဓမ္မ မမည်သောတရား။
(ဂ) နှစ်ပါးစုံ မည်သောတရား။
(ဃ) နှစ်ပါးစုံ မမည်သောတရားများကို ဤကောက်ပြပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

အစဉ်အတိုင်း

၁၁။ ။ (က) နိဗ္ဗာန်။

(ခ) မနောဒွါရာ ဝဇ္ဇန်း၊ မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာ၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်ဇော ၈-ခု၊ အဘိညာဏ်ဒွေ-စေတသိက် ၃၈-ပါး။

(ဂ) လောကုတ္တရာစိတ် ၈-ခု၊ စေတသိက်ဆတ္တိံ သ။

(ဃ) မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ မဟာကုသိုလ်ကြိယာ၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်ဇော ၈-ခု၊ အဘိညာဏ်ဒွေမှ တပါး-လောကီစိတ် ၇၂-ပါး၊ စေတသိက်၊ ဒွေပညာသ၊ ရုပ်၊ အဋ္ဌဝီသ။

၁၂။ ။ ဤပရိတ္တာရမ္မဏတိက်၌ “တိက်ဝင် တိက်မှတ်” တရားများကို ကောက်ပြ၍ အဘယ်အခါ တိက်ဝင်ဖြစ်၍၊ အဘယ်အခါ တိက်မှတ်ဖြစ်ကြောင်းကို ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားအောင်ဘော်ပြပါ။

၁၂။ ။ အကုသိုလ်နှင့်-ကုသိုလ်ရှစ်တန်၊
ကြိယာရှစ်ပါး-မှတ်သားတဘန်၊
မနောဒွါဝင်-နှစ်အဘိညာဏ်၊
တိက်ဝင်ဟုတ်-တိက်မှတ်ခါတရန်။ ။

ဥပမာကား

တကောင်သောနွားသည်ပင် အပိနိစ္စစဉ်ကာလ၌ “ဝစ္ဆ” ဟု ခေါ်၏။ ဆုံးမ၊ လောက်သောအခါကာလ၌ “ဒဗ္ဗ” ဟု ခေါ်ပြန်၏။ ဝန်ကိုထမ်းဆောင်နိုင်သောအခါ “ဗလိဗဒ္ဓ” ဟု ခေါ်ပြန်၏။ ဤသို့ အခိုက်အတန့်ကိုစွဲ၍ အဝတ္ထာအားဖြင့် ခေါ်သကဲ့သို့။ ဤ ၃၁-ပါးသော အနေကံစိတ်တို့သည် ကာမ၊ မဟဂ္ဂုတ်၊ လောကုတ္တရာ အာရုံကိုပြုသော အခိုက်အခါ၌ “တိက်ဝင်” ဖြစ်၍၊ ပညတ်ကို အာရုံပြုသောအခါ-“တိက်မှတ်” ဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ ပရိတ္တာရမ္မဏတိက်ကို သဘော ကျဘို့ ရန်မှာ - သင်္ဂြိုဟ်ပကိဏ်းပိုင်း အာရမ္မဏသင်္ဂဟအခင်းကို ကျေကျေလည်လည် မြင်ဘို့အရေးကြီးပါသည်။ ကာမကေ-၂၅၊ အနေကံ ၃၁-ပါး၊ မဟဂ္ဂုတ်ကေ ၆-ပါး၊ အနေကံ ၃၁-ပါး။ လောကုတ္တရာကေ ၈-ပါး၊ အနေကံ ၁၁-ပါး၊ ပညတ်ကေ ၂၁-ပါး၊ အနေကံ ၃၁-ပါး၊ ၎င်းတို့ကို သဘောထဲမှာ ပိုင်ပိုင်၊ နိုင်နိုင် မြင်ဘို့ အရေးကြီးပါသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၎င်းတို့ကိုမြင်လျှင် ကာမအာရုံပြုသော စိတ် ၂၅ + ၃၁ ပေါင်း ၅၆-ပါးကို ပရိတ္တာရမ္မဏ ဓမ္မအရ ကောက်ယူရ၏။ မဟဂ္ဂုတ်အာရုံပြုသော စိတ် ၆ + ၃၁-ပေါင်း ၃၇-ပါးကို မဟဂ္ဂတာရမ္မဏာ ဓမ္မအရ ကောက်ယူရ၏။ လောကုတ္တရာ ကို အာရုံပြုသောစိတ် ၈ + ၁၁-ပေါင်း ၁၉-ပါးကို အပ္ပမာဏာရမ္မဏာဓမ္မအရ ကောက်ယူရ၏။ ပညတ်ကို အာရုံပြုသောစိတ် ၂၁ + ၃၁-ပေါင်း ၅၂-ပါး ရုပ် နိဗ္ဗာန်တို့ကို တိက်မုတ်ထုတ်ရ၏။

သို့သော် စိတ်ကိုကောက်ယူလျှင် စေတသိက်ပါ ကောက်ယူရ၏ ဟူ၍လည်း အမြဲမှတ်ပါလေ။

ဤအာရုံပြုပုံကို ဤကျမ်း၌ ကျယ်ဝန်းစွာ ရေးသားရန်အခွင့်မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုထိုသင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းများ၌ ကျယ်စွာရေးသားပြီး ဖြစ်ကြပါပြီ။ ငါတို့ကိုယ်တိုင် ရေးသားသော အဘိဓမ္မာနေရောင်ကျမ်း-ပဌမတွဲ၌လည်း အာရုံ သင်္ဂဟဇယားကို ကျယ်ဝန်းစွာပြဆိုထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ အကြင်သို့သော ဝိတ္ထာရစကားကို လျစ်လျူရှုအပ်ပါသည်။

ပရိတ္တာရမ္မဏတိက် ပြီး၏။

(၁၄) ဟိနတိက်

၁-ဟိနာ ဓမ္မာ။

၂-မဇ္ဈိမာ ဓမ္မာ။

၃-ပဏီတာ ဓမ္မာ။

၁-ဟိနာ-ယုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ...သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

၂-မဇ္ဈိမာ - အလတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ - အယုတ် အမြတ် နှစ်ပါးတို့၏ အလယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ....သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

၃- ပဏီတာ-မြတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ...သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

(အရကောက်မှာ-အလုံးစုံ သံကိလိဋ္ဌတိက်နှင့် တူပြီ။)

“သံကိလိဋ္ဌ-တိက်ဟိန-သဗ္ဗလုံးစုံတူ။”

၁။ ။အကုသိုလ်ဒွါဒသ-စေတသိက်သတ္တဝါကို “ဟိန” ဟုဆိုရာ၊ အဘယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆိုပါသနည်း။ ဓမ္မသဘာဝ အစွမ်းအားဖြင့်ဆိုပါသလော၊ အကယ်၍ ဓမ္မသဘာဝ အစွမ်းအားဖြင့် ဆိုခဲ့သော် “ပရမော ဥတ္တမော အတ္ထော ပရမတ္ထော”ဟူသောဋီကာနှင့် မဆန့်ကျင်ပြီးလော။

၁။ ။ဓမ္မသဘာဝအစွမ်းဖြင့် ဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ ပရမတ္ထတရားမှန်က မြတ် သည်ချည်းပင်ဖြစ်၏။ “ဟိန” ဟုဆိုသည်မှာကား-ဝိပါကဒါနအစွမ်းဖြင့်-အကျိုး ပေး ယုတ်ညံ့သည်ကို “ဟိန”ဟု ဆိုပါသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၂။ ။ အကျိုးပေးယုတ်ညံ့၍ “ဟိန” ဟုဆိုလျှင် အဘယ့်ကြောင့် အကုသိုလ်ဓမ္မကို “ပရမော ဥတ္တမော အတ္ထော ပရမတ္ထော” ဟု မြတ်ကြောင်းကို ဆိုပြန်သနည်း။ (ဟိနာတိ လာမကာ အကုသလော) ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် မဆန့်ကျင်ပြီလော။

၂။ ။ အကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏ “သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာ” အကုသိုလ်စိတ်၏ “အာရမ္မဏဝိဇာနန, လက္ခဏာ” ဖဿ, စသော စေတသိက် သတ္တဝီသတို့၏ “ဖုသန, စသော လက္ခဏာ” သဘောတို့၏ မိမိတို့ ကိစ္စလက္ခဏာမှ, တပါးသော လက္ခဏာသို့ ပြောင်းလွှဲ ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိရကား “ဓမ္မသဘာဝ အစွမ်းဖြင့်” ပရမော ဥတ္တမော စသည်ဖြင့် မြတ်ကြောင်းကိုဆိုရကား—စကား ၂-ရပ် မဆန့်ကျင်ပါ။

(၁၅) မိစ္ဆတ္တတိက်

၁-မိစ္ဆတ္တ နိယတာ ဓမ္မာ။

၂-သမ္ပတ္တ နိယတာ ဓမ္မာ။

၃-အနိယတာ ဓမ္မာ။

၁-မိစ္ဆတ္တနိယတာ-ဘောက်ပြန်သော သဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့် မြဲကုန်သော...။

၂-သမ္ပတ္တနိယတာ-မဘောက်မပြန်သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့် မြဲကုန်သော...။

၃-အနိယတာ-နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် မမြဲကုန်သော...။

(၁၅) မိစ္ဆတ္တတိက် ဇယားပုံ

ပဒ	ဇာတ်	စေ့	ရပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
					ခံ	ဇွေ	ဇွေ	ဇွေ	ခံ	ဇွေ	ဇွေ
မိစ္ဆတ္တနိယတာ	{	၄-သတ္တဇော	၂၁								
		၂-သမ္ဘမဇော	၂၂		၄	၂	၂	၂	၁၁၀	၁၆	
သမ္ပတ္တနိယတာ	{	၄-	၁၆		၄	၂	၂	၁	၁၁၀	၁၆	
အနိယတာ	{	၄-သမ္ဘမဇော									
		၁၂ = ၁၇ = ၃၆ = ၂၀	၅၂	၂၁	နိ	၅	၁၂	၁၀	၃		

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

နိယတမိစ္ဆာ၊ မှားစွာဒိဋ္ဌိ၊ ကံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စွဲလမ်းဖြစ်ဘိ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပ၊ စိတ်လေး
ဝနှင့်၊ သတ္တမဇော၊ မာ၊ဒေါ၊ဣ၊မ၊ ကုက္ကုစ္စကြည်၊ ယှဉ်ကော်ဝီသ၊ စေမှာရ၏၊ မှတ်
ကြတလီ၊ မာ၊ပီ၊အရဟံ၊ လောဟိတံနှင့်၊ သံသဘောဒါ၊ ပဉ္စာနန္တရိ၊ ကံ၏အစွမ်း၊
စွဲလမ်းဖြစ်သော၊ ဒေါသမူဒ၊ သတ္တမဇော၊ ပီ၊လော၊ဒိဋ္ဌိ၊မာ၊ ကိစ္ဆာကြည်ထ၊ ဗာဝီ
သမ္ပာ၊ ပဌမာ၊တည်း။ ဒု၊မ္ပာတထေ၊ မဂ်လေးတွေနှင့်၊ စေ-ဆတ္တိ သ၊ အမှန်ရ၏၊
တတိယ၊ကို၊ ဆိုပြီးစိတ်မှ၊ တပါးအကု၊ လောကီကုပါ၊ ဝိပါ၊ကြိ၊စေ၊ ရုပ်၊နိမိတေ၊
မှတ်လေကောက်တော့ မလွဲတည်း။

ဤမိစ္ဆတ္တတိကံ ပဌမပဒ၊ ဒုတိယပဒမှာ အကြောင်းတရားကို ဟောသည်။
တတိယပဒမှာ အကြောင်းအကျိုးတရား နှစ်ပါးနှင့်-အကြောင်း အကျိုးမဟုတ်
သော တရားများကိုဟောသည်။

ပဌမပဒမှာ-စုတိအခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမည့် အကြောင်းတရားကို ဟောသည်။
ဒုတိယပဒမှာ၊ စုတိနောက်သို့မဆိုင်းဘဲ ချက်ခြင်း အကာလိက အကျိုးပေးမည့်
တရားကိုဟောသည်။

၁။ ။မိစ္ဆတ္တနိယာ၊ တရားကို အဘယ်ကံဟု ဆိုရမည်နည်း - အကြောင်းပြ၍
ဖြေပါ။

၁။ ။ဒုတိယဘဝ၌ အကျိုးပေးသောကြောင့် “ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ” ဟု
ဆိုရပါသည်။

၂။ ။ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံဟူသမျှကိုပင် မိစ္ဆတ္တနိယာ တရားဟု ဆိုရမည်လော။

၂။ ။နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ - ပဉ္စာနန္တရိယကံ ဤကံကြီး ခြောက်ပါးကိုသာ
“မိစ္ဆတ္တနိယာ၊တရား” ဟု ဆိုရပါသည်။ ထိုကံကြီး ခြောက်ပါးမှ တပါးသော
အကုသိုလ်ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ အချို့တို့ကား - အကျိုး ပေးသည်လည်းရှိ၏၊ မပေး
သည်လည်းရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် “မိစ္ဆတ္တနိယာတဓမ္မ” မဆိုနိုင်ပါ။

၃။ ။သတ္တမဇောသည် အဘယ်ကြောင့် ဒုတိယ ဘဝမှာသာ အကျိုးပေး၍
တတိယဘဝမှနိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင့်အကျိုးမပေးနိုင်သနည်း။

၃။ ။သတ္တမဇောသည် - ဆဋ္ဌမ၊ဇောထံမှ အာသေဝနပစ္စည်းမျှသာ ရ၍
မိမိနောက်ဖြစ်သော တဒါရုံဘွင်တို့အား အာသေဝနပစ္စည်းမပေးနိုင်သောကြောင့်
ဒုတိယဘဝမှာသာ အကျိုးပေးနိုင်သည်။

၄။ ။ပဉ္စာနန္တရိယကံ-ငါးပါးလုံးကိုကျူးလွန်မိသူအား အကြီးဆုံးသော သံသ ဘေဒကကံကသာ အကျိုးပေးမည်ဆိုသော်-ကြွင်းကံလေးပါးကို “အဟော သိကံ” ဟု ဆိုရမည်လော။

၄။ ။(သဓမ္မာဟဝိနောဒနီ-အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ)တို့၌-

“အဟောသိကံ” ဟု ဆိုခြင်းမှာ ဇနကသတ္တိကို ရည်ရွယ်၍သာ မိန့်ဆိုတော်မူ သည်။ ပဝတ္တိအဝါမူကား - ဥပတ္တမ္ဘကသတ္တိဖြင့် ထောက်ပံ့ကြပါသည်။ (ဋီကာ ကျော်)ဆရာကား ပဋိသန္ဓေအကျိုးမှမပေးရလျှင် ပဝတ္တိအကျိုးကိုလည်း မပေး တော့ပြီဟု ရှေးဆရာကြီးများ၏ ဝါဒကိုလည်း ပြဆိုသေး၏။

၅။ ။အဘယ်သို့ယူသည်ကို နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုရသနည်း။

၅။ ။ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ ဟူသော အကြောင်းမရှိဟု အယူရှိသည့် “အဟေတုကဒိဋ္ဌိ” ။

ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးမရှိဟု ယူသော “အကြိယဒိဋ္ဌိ” ။

အကြောင်းအကျိုး နှစ်ပါးစုံမရှိဟု ယူသော “နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ” ။

ဤဒိဋ္ဌိအယူများကို နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုပါသည်။

အကြောင်းမရှိဟု-အဟေတုကာ၊
အကျိုးမရှိ-အကြိယာ၊
ကြောင်းကျိုးမရှိ-နတ္ထိကသာ၊
ဤသုံးပါး-မှတ်သား၊ ဒိဋ္ဌိမှာ။ ။

ယာစမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ နိယတာတိ အဟေတုကဝါဒ၊ အကြိယဝါဒ၊ နတ္ထိကဝါဒေ သု အညတရာ၊ တဉ္စိ ဂဟေတွာ ဌိတံ ပုဂ္ဂလံ ဗုဒ္ဓသတဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓသဟဿဗ္ဗိ ဗောဓေတုံ နသက္ကောတိ။

(အဋ္ဌသာလိနီ-နိက္ခေပကဏ္ဍ-၃၄၉)

၆။ ။ဆိုက်ပြီး ခြောက်ပါးတို့တွင်-အဘယ်ကံကို အကြီးဆုံးဟူ၍ ဆိုရသနည်း။

၆။ ။နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံသည် အယူမစွန့်မှု တကမ္ဘာပတ်လုံး ခံရရုံတွင်မျှ မက-ကမ္ဘာပျက်တောင် တခုသော ကောင်းကင် အရပ်၌ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ သစ်ငုတ် သဘွယ်ခံရကြောင်းကို သိလက္ခဏာအဋ္ဌကထာမှာဆိုသောကြောင့် အပြစ်အကြီးဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၇။ ။အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သံဃဘောဒကကံ ထိုက်ကောင်းသနည်း။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သံဃဘောဒကကံ မထိုက်ကောင်းသနည်း။

၇။ ။ ၂-ပါးသော သံဃာ၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ဥပုသ် ပဝါရဏာ စသော ကံကြီး-ကံငယ်တို့၏ ကွဲပြားခြင်း၊ စာရေးတန်မဲ လက်မှတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းရှိသော် ဂုံးတိုက်သောရဟန်းသည်သာ သံဃဘောဒကကံသို့ ရောက်ကောင်းသည်။ လူ့သာမဏေတို့မှာ ထိုကံမထိုက်ကောင်းပါ။

၈။ ။ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ထက် မနောက် အပြစ်ကြီးသည်ဟုဆိုရာ တထစ်ချ လှေနှံဒါးထစ် မှတ်ရမည်လော။

၈။ ။ ~~အ~~ “မမှတ်ရပါ။”

အဘိဇ္ဈာ၊ဗျာပါဒ၊မနောက်တို့ထက် မာတုဃာတက-ပီတုဃာတက-အရဟန္တဃာတက လောဟိတုပ္ပါဒဟူသော ကာယကံ-သံဃဘောဒက ဝစီကံတို့က အပြစ်ကြီးသောကြောင့် တထစ်ချ မမှတ်ရပါ။

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံမူကား ကာယကံ-ဝစီကံ အားလုံးတို့ထက် အပြစ်ကြီးသောကြောင့် တထစ်ချ မှတ်ရပါသည်။

၉။ ။ပဉ္စာနန္တရိယကံ-နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော (မူလ) အကုသိုလ် နှစ်ပါးစုံမည်သောတရား၊ အကုသိုလ်သာမည်သော တရားများကို ခွဲခြား၍ ကောက်ပြပါ။

၉။ ။ပဉ္စာနန္တရိယကံကိုဖြစ်စေတတ်သော မူလအကုသိုလ်နှစ်ပါးစုံမည်သော တရားကား ဒေါသ-မောဟတည်း။

အကုသိုလ်သာမည်သောတရားကား ဒေါသမူဒွေ - ဒေါသ၊ မောဟကြည်သော စေတသိက် ဝီသတည်း။

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံကို ဖြစ်စေတတ်သော မူလ အကုသိုလ် နှစ်ပါးစုံမည်သော တရားကား လောဘ-မောဟတည်း။

အကုသိုလ်သာမည်သော တရားကား ဒိဋ္ဌိဂတ သမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ အညသမာန်း-၁၃၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ၊ ဥဒ္ဒစ္စ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ထိနု၊မိဒ္ဒ ပေါင်း စေတသိက် ၁၉-ပါးတည်း။

၁၀။ ။ပဉ္စာနန္ဒရိယက္ခိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌကံများကို ကျူးလွန်မိသောသူသည် ထိုကံတို့ အကျိုးမပေးစေခြင်းငှါ အဘယ်ကုသိုလ်ဖြင့် တားရပါသနည်း။

၁၀။ ။မြင့်မိုရ်တောင်မျှလောက် ကြီးသော စေတီကြီးကိုတည်။ စကြာဝဠာလောက်မျှ ရတနာတံတိုင်းဝန်းရံ၍ ကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လျက်၊ စကြာဝဠာပြည့်လှမျှ ရဟန်းတော်တို့ကိုပင့်ပြီး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် သွှေသော်လည်း ထိုကံကြီးများကို မတားနိုင်တော့ပါ။

(ဆန္ဒသာလိနီ-နိက္ခေပကဏ္ဍ-၃၄၉)

မြင့်မိုရ်တောင်မျှ-ကြီးလှစေတီ၊
စကြာဝဠာနှိုင်း-တံတိုင်းကိုတည်၊
ကျောင်းကြီးကိုဆောက်-ချီးမြှောက်လေးလံ၊
ပြုသော်ငြား-မတားနိုင်တော့ပြီ။
ဝေဘာတောင်စောင်း-ကျောက်မောင်းဆင်၍၊
ဘုရားခြေလဲ-သူခွဲလိုက်ရှာ၊
သံဃာညှဉ်းဆဲ-သင်းခွဲတဖြာ၊
ဒေဝဓဏ်-ရောက်လတ်၊ ငရဲရှာ။
မိမ္မိသာရ-နာမသည်၊
သောတာပန်ပင်း-သတင်းလျှံကြည်၊
ခြေတော်ဒါးခွဲ-ဆားထဲနယ်သည်၊
ဇောတသတ်-ရောက်လတ်၊ ငရဲပြည်။

၁၁။ ။မိဘနှစ်ပါးတို့သည် ဒုဿီလ၊ သုဿီလ အဖြစ်ဖြင့် တူကြ၏။ သို့သော် အမိပုလ္လိင်ပြန်ခိုက်၊ အဘ ဣတ္ထိလိင် ပြန်ခိုက်မှာ နှစ်ယောက်လုံးကို သတ်ရာမည်သည့်ကံက အကျိုးပေးမည်နည်း။

၁၁။ ။ပကတိ အမိကို သတ်သော မာတုဃာတက ကံကပင် အကျိုးပေးမည်။ ယခုလိင်ပြန်သော ဝိကတိသို့ မလိုက်ရပါ။

“ဥပမာဆောင်ပါဟု ဆိုသော်”

ဣတ္ထိလိင်ပြန်သော ရဟန်း၏ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်းကိစ္စ ရဟန်းသိက္ခာသည် ပကတိတည်သကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

မိစ္ဆတ္တတိက်

၁၂။ ။အမိ,အဘ,ရဟန္တာဟူသမျှတို့ကို သတ်တိုင်းပင် မာတုသာတာက-ပီတုသာ
တာက-အရဟန္တာသာတာက ကံတို့ ထိုက်ပါသလော။

၁၂။ ။လူဇာတ်ဖြစ်သော အမိ, အဘ, ရဟန္တာကို လူဇာတ်ဖြစ်သောသူက
သတ်မှသာ ထိုကံများထိုက်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်မူ ထိုကံများမထိုက်။ ပါဏာ
တိပါတကံမျှသာ ထိုက်ပါသည်။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ် ၃၇၆-မှာ
ကျယ်ဝန်းစွာ ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။ ကျယ်အံ့မည်စိုး၍ မထည့်သည်ကို အပြစ်မှ
ခွင့်လွှတ်စေလိုကြောင်း။

၁၃။ ။ပဉ္စာနန္တရိယကံ ငါးပါးလုံးကို ကျူးလွန်မိသောသူမှာ အဘယ် ကံက
အကျိုးပေးသနည်း။

၁၃။ ။ သံသံဘေဒ-ကြီးလှပေရှာ၊
၎င်းမရှိ-လောဟိတုပ္ပါ၊
အရဟန္တာ-သံသတကတဖြာ၊
စဉ်အတိုင်း-မဆိုင်းကျိုးပေးပါ။
မိသတ်,ဘသတ်,နှစ်ရပ်တို့မှာ၊
သီလရှိ,မရှိ-တူတိနှစ်ဖြာ၊
အမိဉ္စပ-သီလရှိရာ၊
ပြစ်ခံဘိ-အမိ,အတွက်သာ။
အဘဉ္စပ-သီလရှိသော်၊
အဘတွက်ဘဲ-အမြဲမှတ်နော်၊
အပါယ်ဘုံထဲ-ငရဲမှာနော်၊
အပူပွဲ-အမြဲတွေ့လိမ့်သော်။

လေးဆစ်ချိုး ၂-ပုဒ်

၁-အဘမှာ သုသီလ-အမိကဒုဿိ၊ဘ,တွက်သာခံရထုံး-နှုန်းပြုအညီ၊ အဟော
သီ ဖြစ်ပြီကဲ့ မွေးမေရင်း။ ။နှစ်ဦးဒုဿိမတော့-ထိန်ထိန်ညီ မိ,အတွက်
ကယ်နှင့်၊ သီလနော်, တူစုံလက်လျှင်-မွေးမေတွက်ဆင်း။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၂-အမိမှာသီလမြဲ-ဘ၊ ငနဲ့၊ ဒုဿီလေ၊ ငရဲပြည်ပူလောင်ခြစ်-မိအပြစ်ခံချေ၊
ပပျောက်စေကြံလေကွဲမလဲ့။ ။မြင့်မိုရ်တောင် စေတီကြီးရယ်နှင့်၊ ရွှေထီး
စိန်ချွေလို့ (ဝတိန်ဗွေနတ်တွေ မ,သော်လဲ ဆင်းရဲငရဲ။) {မြတ်စီန္တေ
ဘုရား မ,သော်လဲ-သွားရငရဲ။}

၁၄။ ။မဟဂ္ဂုတ် ကုသိုလ်တို့လည်း ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ-ဖြစ်၍ မုတိ အခြားမဲ့မှာ
အကျိုးပေးလျက်၊အဘယ့်ကြောင့် ပဌမပုဒ်မှာ မကောက်ရသနည်း။

၁၄။ ။မိစ္ဆတ္တနိယတာဟု-မိစ္ဆာသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် မကောက်ရပါ။

မိစ္ဆတ္တတိက်ဖြီး၏။

(၁၆) မဂ္ဂါရမ္မဏတိက်

၁-မဂ္ဂါရမ္မဏာ ဓမ္မာ။

၂-မဂ္ဂဟေတုကာ ဓမ္မာ။

၃-မဂ္ဂါဓိပတိနော ဓမ္မာ။

၁-မဂ္ဂါရမ္မဏာ (၁) မဂ်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော....။

(၂) မဂ်ကို အာရုံပြုကုန်သော....။

၂-မဂ္ဂဟေတုကာ (၁) မဂ်ဟုဆိုအပ်သောအကြောင်းရှိကုန်သော ။

(၂) မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဟိတ်ရှိကုန်သော.. ။

(၃) မဂ်၌ တည်ရှိသော ဟိတ်ရှိကုန်သော.. ။

၃-မဂ္ဂါဓိပတိနော (၁) မဂ်ဟုဆိုအပ်သော အာရမ္မဏ ဓိပတိ ပစ္စည်း
ရှိကုန်သော....။

(၂) မဂ်ဟုဆိုအပ်သော သဟဇာတာဓိပတိ ပစ္စည်း
ရှိကုန်သော....။

(၃) မဂ်လျှင် သဟဇာတာ ဓိပတိ ပစ္စည်း ဖြစ်ကုန်
သော....။

မှတ်ချက်၊ ။ပဌမပုဒ်၊ပဌမယောဇနာနည်းမှာ “ အကောက်ဆရာတော် ”
ထည့်ထားသော်လည်း “အပို”လို့ ဖြစ်နေပါသည်။အကြောင်းသော်ကား-မနော
ဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာ၊ အဘိညာဏ်ဒွေတို့၏ မဂ္ဂါရမ္မဏ ကံ
တရားမဟုတ်၊ အနေကံဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

(၁၆) မဂ္ဂါရမ္မဏတိက ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
						ခံ	ဇ္ဇ	ဇ္ဇိ	ဇ္ဇိ	ခံ	ဇ္ဇ	ဇ္ဇိ
ဗုဒ္ဓဇာတိ	မဂ္ဂါရမ္မဏာ-	{ ၁=၄=၁ ၁=၄=၁	၃၃			၄	၂	၂	၁	၁	၁၀	၁၆
	(ပ)	{ ၄	၂၀									
	မဂ္ဂဟေတုကာ(ဒု)	{ ၄	၃၄			၄	၂	၂	၁	၁	၁၀	၁၆
	(တ)	{ ၄	၃၅									
	(ပ)	{ ၄+၄	၃၃									
	မဂ္ဂါမိပတိနော(ဒု)	{ ၄	၃၅			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
	(တ)	{ ၁+၁	၁+၁									
၅	တိက်မုတ်	* ၁၂=၁၇ ၄=၈=၄ ၁၅=၁၂=၄* '၁=၄=၄=၂'	၅၂	၂၀	နိ	သပ္ပဒေသတိက						

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

မဂ်သုံးစုံကို၊ အာရုံပြုသော၊ မနောဒွါရာ၊ မဟာကုဉာဏ်၊ ကုဘိညာဏ်နှင့်၊ လေး
တန်မဂ်စု၊ အာရုံပြုသော၊ ဝုဋ္ဌော၊ ကြိညာ၊ ကြိဘိညာနှင့်၊ ပမညာဝိရတိ၊ ငါးလီ
ကြည်ထ၊ တေတ္ထိံသစေ၊ မှတ်လေ ပ၊ ရ။ ။ ဒုတိယပဒ၊ ပဌမယောဇနာ၊ နည်းရ
မှာကား၊ လေးဖြာမဂ်ပင်၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ ကြည်ငြားစေမှာ၊ ဌဝိသာတည်း၊ ဒုတိယာ
နယ၊ လေးဝမဂ္ဂေါ၊ အလော၊ ဒေါကြည်၊ စေမှာယှဉ်သည်၊ မှတ်ချင်စတုတိံသ
တည်း။ ။ တတိယပုဒ်မှာ၊ ပ၊ နည်းလာကား၊ သုံးဖြာမဂ်စု၊ အာရုံပြုသော၊
သော၊ သ၊ နာဆို၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၏၊ လေးရပ်ကုဉာဏ်၊ တဘန်အရဟတ်၊ မဂ်အမြတ်ကို၊
ပြုလတ်အမှန်၊ အရဟံ၏၊ လေးတန်မဟာ၊ ကြိယာညာနှင့်၊ ပမညာဝိရတိ၊ ကြည်ဘိ
တေတ္ထိံသ၊ ဒုတိယနည်းမှာ၊ လေးဖြာမဂ်မြတ်၊ ဝိနိတပ်ခိုက်၊ ဝိရိယကြည်၊ စေပဉ်
တိံသ၊ ဝိမံသတပ်ခိုက်၊ ဝိမံသကြည်၊ စေပဉ်တိံသ။ ။ တတိယနည်းသိ၊ ဓိပတိတပ်
ခိုက်၊ ဝိရိယဝိမံသ၊ ကေနရ၏။ ။ ထုတ်ပြုဘို့ရာ၊ တိက်မုတ်မှာကား - လေးဖြာ
မဂ်စုံ၊ အာရုံမပြုနေ၊ မှတ်လေအကုသိုလ်၊ ဝုဋ္ဌကိုကြည်ပယ်၊ အဟိတ်ဝယ်နှင့်၊ လေး
သွယ်ကုဝိပ်ပါ၊ ရှစ်ဖြာမဟာဝိ၊ ကြိဝိပ္ပ၊ ဘိညာမှတပါး၊ ၁၅-ရူပ၊ အရူပနှင့်၊ ဖလ
စေကုန်၊ အာရုံမပြုခိုက်၊ ကောက်လိုက်ကြပါ၊ မနောဒွါနှင့်၊ မဟာကုညာ၊ ကြိညာ
နှင့်၊ ဘိညာဒွေပေ၊ စေဌတိံသ၊ ရုပ်နိဗ္ဗာန်သည်၊ တိက်က အကျန်သူတို့တည်း။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

- ၁။ ။မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ မဟာကုသိုလ်၊ ညာဏသမ္ပယုတ်လေးပါး - ကုသိုလ် အဘိညာဏ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အထက် မဂ်များကို အာရုံ မပြုနိုင် သနည်း။
- ၁။ ။မိမိ၏သန္တာန်၌ မရဘူး၊မသိဘူးသေးသောကြောင့် အာရုံမပြုနိုင်ပါ။
-
- ၂။ ။မဟာကြိယာညာဏသမ္ပယုတ် လေးခု၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ကြိယာအဘိညာဏ်၊ ဤခြောက်ပါးသော စိတ်တို့ကား-အဘယ်ကြောင့် မဂ်လေးပါးလုံးကို အာရုံပြုနိုင်သနည်း။
- ၂။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဤစိတ်ခြောက်ပါးသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မဂ်လေးပါးလုံးကို ရဘူးပြီးပြီ ဖြစ်သောကြောင့် မဂ်လေးပါးလုံးကို အာရုံပြုနိုင်သည်။
-
- ၃။ ။“မဂ္ဂါရမ္မဏ”ဟူသောပုဒ်ကို ဝစနတ္ထပြု၍၊ မဂ္ဂါရမ္မဏတရားစုကို ကောက်ပြပါ။
- ၃။ ။ မဂ္ဂါရမ္မဏံ စေတသန္တိ မဂ္ဂါရမ္မဏာ။
“မဂ္ဂါရမ္မဏ” တရားစုကား - မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာ ညာဏသမ္ပယုတ် စိတ် ၈-ခု၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ အဘိညာဏ်ဒွေ၊ ဤ ၁၁-ခုနှင့် ဝိရတိအပ္ပမညာ ကြည်သော စေတသိက် ၃၃-ရ၏။
-
- ၄။ ။“မဂ္ဂဟေတုကာ”ဟူသော ဒုတိယပဒ၌ “ဟေတု” ဟူသောပုဒ်ကို သုံးနည်းယောဇနာရာ၊ မည်သို့ အဓိပ္ပါယ်ထူးသနည်း။
- ၄။ ။ပဌမ ယောဇနာ နည်း “ဟေတု” သဒ္ဒါမှာ-မဂ္ဂပစ္စယ ဟူသော အကြောင်းဟောသပညာဖြစ်သည်။ ဒုတိယ၊ တတိယယောဇနာနည်း “ဟေတု” သဒ္ဒါမှာ “ဟိတ်”ဟူသော အကြောင်းဝိသေသဖြစ်ပါသည်။
-
- ၅။ ။“မဂ္ဂဟေတုကာ”ပုဒ် ကို သုံးနည်းအနက် ယောဇနာရာ၊ အဘယ်ဟိတ်ဖြင့် အဘယ်“သဟေတုကဘာဝ”ကို ပြပါသနည်း။
- ၅။ ။ပဌပနည်း၌-ပစ္စယဌ ဟူသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ဟိတ်ဖြင့် မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တဝနွာတို့၏ သဟေတုကအဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။
ဒုတိယနည်း၌-မဂ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော ဟိတ်ဖြင့် ကြွင်းသောမဂ်တို့၏ သဟေတုကအဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။
တတိယနည်း၌-သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ သဟေတုကအဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။
- (အဋ္ဌသင်္ဂါနိ-နိက္ခေပကဏ္ဍ-၃၄၉)

၆။ ။ “မဂ္ဂဟေတုကာ” ပုဒ် ပဌမယောဇနာနည်း၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိမှ တပါးသော မဂ္ဂင် ၇-ပါးသည် “ဟေတု” မမည်ဘဲ အဘယံကြောင့် “မဂ္ဂဟေတု” ဟု ဘုရားဟောသနည်း။

၆။ ။ “အဋ္ဌဂီကောပိ မဂ္ဂေါ ပစ္စယဋ္ဌေန ဟေတုတိ-မဂ္ဂဟေတုကာ။” ဟု သည်နှင့်အညီ နိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်း သာ မည အနက်အားဖြင့် “ဟေတု” မည်ပါသည်။

၇။ ။ “မဂ္ဂဟေတုကာ” ဟူသော ဒုတိယပုဒ် ဒုတိယ ယောဇနာနည်းအရတွင် အလောဘ, အဒေါသကို ကြည့်၍ “အကောက်ဆရာတော်” ကောက်ခြင်း သည် သင့်,မသင့် အကြောင်းပြု၍ ဖြေပါ။

၇။ ။ မသင့်ပါ။

အဘယံကြောင့်ဆိုသော် အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ ဟူသော ဟိတ် သုံးပါးတို့သည် အချင်းချင်း ယှဉ်ဘော်ယှဉ်ဘက် ဟိတ်ချည်းဖြစ်ကြ၍ “မဂ်နှင့် ယှဉ်သောဟိတ်ရှိသော တရားချည်းဖြစ်ကြသောကြောင့်” မသင့်ပါ။

အရိယမဂ္ဂသမဂီဿ အလောဘော, အဒေါသော, အမောဟော ဣမေဓမ္မာ မဂ္ဂဟေတူ၊ တံ သမ္ပယုတ္တော ဝေဒနာက္ခန္ဓော (လ)ဝိညာဏက္ခန္ဓော ဣမေ ဓမ္မာ မဂ္ဂဟေတုကာ။
(ဓမ္မသင်္ဂဏီပိဋိတော်)

မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာဝါ ဟေတု။ (အဋ္ဌသာလိနီ)

ဒုတိယနယေ မဂ္ဂါမဂ္ဂါဝါ သဗ္ဗလောကုတ္တရာ ကုသလ စိတ္တုပ္ပါဒ သင်္ခါတာ စတ္တာရောဓန္ဓာ မဂ္ဂဟေတုကာယေဝ ဟောန္တိ။ (မဏိဒီပ)

၈။ ။ ဒုတိယပဒ-တတိယ ယောဇနာနည်းအရ၌၊ အမောဟကို အဘယံကြောင့် ကြည့်သနည်း။

၈။ ။ မဂ္ဂင်လည်းမည် - ဟိတ်လည်းမည်သော တရားကား - အမောဟပင် တည်း။ မဂ်၌တည်သော ဟိတ်တရားဖြစ်၍ အခြားယှဉ်ဘက် မဂ္ဂင်လည်းမည်- ဟိတ်လည်းမည်သော တရားမရှိ၍, ၎င်းကိုကြည့်သည်။

၉။ ။ တတိယပဒကို သုံးနည်း ယောဇနာရာ မည်သို့ထူးသနည်း။

၉။ ။ ပဌမနည်းမှာ “အာရမ္မဏာဓိပတိ” ပစ္စည်းကို ရည်ရွယ်၍ ဟော တော်မူသည်။ ဒုတိယ, တတိယ နည်းများမှာ “သဟဇာတာဓိပတိ” ပစ္စည်းကို ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူသည်။ ဤသို့ထူးကြပါ၏။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁၀။ ။ ဒုတိယ၊ တတိယနည်းမှာ သဟဇာတာဓိပတိပစ္စည်းကို ရည်ရွယ်၍ ဟောလျှင် အဘယ်သို့ထူးသေးသနည်း။

၁၀။ ။ ဒုတိယနည်းမှာ - သဟဇာတာဓိပတိ ပစ္စယုပ္ပန်ကို ပဓာနထား၍ ဟောပါသည်။ တတိယနည်းမှာ - သဟဇာတာ ဓိပတိပစ္စည်းကို ပဓာနထား၍ ဟောပါသည်။ (ဤသို့လည်း ထူးပါသေးသည်။)

နည်းပဌမ-အာရမ္မဏံ၊
ဒုတိ၊ သဟ-ပစ္စယုပ္ပန်၊
တတိယနည်း-ပစ္စည်းပဓာနံ၊
ဤသုံးပါး-ထူးငြား၊ ဤသို့မှန်။ ။

၁၁။ ။ အရမ္မဏာဓိပတိ ပစ္စည်းတရား-ပစ္စယုပ္ပန်တရားများကို ကောက်ပြပါ။

၁၁။ ။ (၁) ဆယ့်ရှစ်ရှုပ-ဣဋ္ဌနိပ္ပန်၊
ဒေါဒ္ဓံ၊ မောဒ္ဓ-ကဿဝိညာဏံ၊
ပယ်ကြဉ်လေကြ-သေသမိတ္တံ၊
ရှစ်ဆယ့်ငါး-မှတ်သားစေဘို့ရန် ။

(၂) ဒေါ၊ ဣသ်၊ မစ်၊ ကု-စိ၊ ဟု ငါးကြဉ်၊
လေးဆယ့်ခုနစ်-ကြွင်းလစ်၊ စေ ပင်၊
နိဗ္ဗာန်တရား-တပါးထည့်လျှင်၊
အာရုံမိ-မှတ်သိ “ပစ္စည်း” ပင်။ ။

(၃) လောဘမူမဟာကု-ရှစ်ခု၊ နှစ်တန်၊
မဟာကြိယ-ညာဏ၊ လေးတန်၊
လောကုတ်ရှစ်ခု-ပေါင်းစုလိုက်ရန်၊
မှတ်လိုက်ဘိ-အာဓိ “ပစ္စယုပ္ပန်” ။ ။

၁၂။ ။ မည်သည့်ပစ္စယုပ္ပန်တရားက-မည်သည့် ပစ္စည်းတရားကို အလေးအမြတ် ပြုသည်ဟု ခွဲခြားပြပါ။

၁၂။ ။ ဒေါ၊ မော၊ ဒုက္ခ-ငါးဝကြဉ်ဟူ၊
လောကီစိတ်နှင့်-စေတသိက်ပါယူ၊

စတုဗ္ဗိဋ္ဌ-နိပုဋ္ဌရ၊
 အလေးပြု-ရှစ်ခု၊ လောဘမူ။ ။
 ကုသိုလ်ရှစ်သိ-လောကီ ကုသိုလ်၊
 ရှစ်ခုသမ္ပယုတ်-လောကုတ်မှာဆို၊
 လောကုတ်ရှစ်တန်-နိဗ္ဗာန်ဟူလို့၊
 မိန့်ဆိုကြ၊ ဂန္ထ၊ ကျမ်းထိုထို။

- ၁၃။ ။ (က) မဂ္ဂါရမ္မဏသာဖြစ်၍-မဂ္ဂါဗိပတိ မဖြစ်သောတရား။
 (ခ) မဂ္ဂါဗိပတိသာဖြစ်၍-မဂ္ဂါရမ္မဏ မဖြစ်သောတရား။
 (ဂ) နှစ်ပါးစုံ ဖြစ်သောတရား။
 (ဃ) နှစ်ပါးစုံ မဖြစ်သောတရားတို့ကို ကောက်ပြပါ။

အစဉ်အတိုင်း

- ၁၃။ ။ (က) မနောဒွါရ-ဒွေအဘိညာဏ်။
 (ခ) {ခ}မှာ၊ မရှိ-နတ္ထိဗြေရန်။
 (ဂ) ကြိယာ၊ နှင့်ကု-ရှစ်ခုညာဏ်။
 (ဃ) ကြွင်းစိတ်၊ စေ-ရှုပေန်ဗ္ဗာနံ။ ။

မှတ်ချက်။ ။ ဆိုင်ရာ စေတသိက်ယှဉ်နှင့်တကွယူပါ။ ၎င်း စိတ်၊ စေတသိက် တို့မှ ကြွင်းသောစိတ် ၈၀-စေတသိက် ၅၂-ပါးကို၊ “ကြွင်း စိတ်၊ စေ”ဟု ဆိုပါသည်။ “အဘိညာဏ်ဒွေ ပိုလာသည်အတွက် စိတ် ၉၁-ပါး ဖြစ်နေသည်ကို လည်း သတိပြုပါ။”

- ၁၄။ ။ “ဝိရိယတပ်ခိုက် ဝိရိကြဉ်သော”ဟူ၍၎င်း။
 “ဝိမံသတပ်ခိုက် ဝိမံသကြဉ်သော”ဟူ၍၎င်း။

ပြဆိုရာ ၎င်းတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ကြဉ်သနည်း၊ ၎င်းတို့လည်း မဂ်စိတ္တပြု၍ တရားထဲ၌ အကျိုးဝင်သော တရားပင် မဟုတ်ပါလော။

- ၁၄။ ။ ဝိရိယ-ဝိမံသ၊ တို့မှာမိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပင် “သဟဇာတာဓိပတိ”ပစ္စည်း ဖြစ်နေ၍ ၎င်းတို့ အဓိပတိတပ်ခိုက်မှာ “သဟဇာတာဓိပတိ”ပစ္စယုပ္ပန်တရားမဖြစ် နိုင်သောကြောင့် ကြဉ်ရပါသည်။

၁၅။ ။ ဤအရာ၌ ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားအောင်ပြပါ။

၁၅။ ။ ဝဇ္ဇီတိုင်း ဝေသာလီ ပြည်ကြီးကို “လိစ္ဆဝီ” မင်း ၃၃-ယောက်တို့ တလှည့်စီ အုပ်ချုပ်ရာ-နောင်တော်အကြီး မင်းလုပ်ခိုက်မှာ ကြွင်းသော မင်းသား များကိုသာ “မင်းပရိသတ်” ဟု ဆိုနိုင်သည်။ နောင်တော်အကြီးကို မင်းပရိသတ်ဟု မဆိုနိုင်။ (ဒုတိယညီငယ် အုပ်စိုးသော အခါ၌လည်း ထို့အတူပင်) ဤဥပမာအတိုင်း ဝိရိယ အဓိပတိတပ်ခိုက်မှာ ကြွင်းစေတသိက် ပဉ္စတိံ သက်သက် “မဂ္ဂါဓိပတိ” ဆိုနိုင်သည်။ ဝိရိယကို မဂ္ဂါဓိပတိ မဆိုနိုင်ပါ။ (ဝိမံသအဓိပတိ တပ်ခိုက်မှာလည်း ထို့အတူပင်) ထို့ကြောင့် ဝိရိယ-ဝိမံသတို့ကို ကြဉ်ရလေသည်။

၁၆။ ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် “ပရစိတ္တဝိဇာနနအဘိညာဏ်” ဖြင့်။ ဤသူကား ယခုအခါ အဘယ်မဂ်ကို ရပြီနည်း” ဟု စုံစမ်းသောအခါ၊ သူတပါးမဂ်ကို အလေးအမြတ်ပြုနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ ပြုနိုင်လျက် အဘယ်ကြောင့် “သောတာပတ္တိမဂ်ကို အလေးအမြတ်အာရုံပြုသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏” ဟု ဝိသေသနနှင့် ဆိုသနည်း ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားစွာပြပါ။

၁၆။ ။ “မိမိခံတွင်းထဲ၌ရှိသော ပျားသကာအရသာကို သံသရာအလေးအမြတ် အာရုံပြုနိုင်သည်။ သူတပါး ခံတွင်းထဲ၌ရှိသော ပျားသကာကိုမူကား ချိုသော အရသာရှိသည်ဟု သိငြားသော်လည်း အလေးအမြတ် အာရုံမပြုနိုင်သကဲ့သို့ မိမိ ကိုယ်တိုင် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော မဂ်ကဲ့သို့ သူတပါးမဂ်ကို အလေးအမြတ် မပြုနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် - သောတာပတ္တိမဂ်ကို အလေးအမြတ် အာရုံပြုသော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဟု ဝိသေသနနှင့် ဆိုပါသည်။

အရိယသဘာဝကောနဉ္စိ အတ္တနော မဂ္ဂံ ဂရုံကက္ခာ ပစ္စဝေက္ခဏကာလေ အာရမ္မဏာဓိပတိံ လဗ္ဘတိ၊ စေတောပရိယညာဏေန ပန အရိယသဘာဝကောပရဿ မဂ္ဂံ ပစ္စဝေက္ခမာနော ဂရုံကန္တောပိ အတ္တနော ပဋိဝိဒ္ဓမဂ္ဂဝိယ ဂရုံ န ကရေတိ။

(အဋ္ဌသာလိနိ-နိက္ခေပကဏ္ဍ ၃၅၀)

၁၇။ ။ တတိယပဒ-တတိယ ယောဇနာနည်းအရကို “အဓိပတိတပ်ခိုက် ဝိရိယ ဝိမံသလည်းမရှိ” ဟု ပြဆိုရာ-မှန်မည်၊ မှားမည်၊ မှားလျှင် မည်သို့ ပြင်ဆင်မှ မှန်မည်ဟု ပြင်ဆင်ပြပါ။

၁၇။ ။ “ ဝိရိယ သဟဇာတာဓိပတိ ပစ္စည်းတပ်ခိုက် ဝိရိယရ၏။ ဝိမံသ သဟဇာတာဓိပတိပစ္စည်းတပ်ခိုက် ဝိမံသရ၏။ ” ဤသို့ ပြင်မှန်ပါသည်။ (ဝိမံသာဓိပတေယျန္တိ... ဣဒံ သဟဇာတာဓိပတိံ ဒဿေဝံ ဝုတ္တံ။)

(နိက္ခေပ-၃၅၀)

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁၈။ ။ဆန္ဒကိုအကြီးအမှူးပြု၍ မဂ်ကိုပွားသောသူ၏ ဆန္ဒသည် မဂ္ဂမည်-မမည်။ ဆန္ဒသမ္ပယုတ်တရားတို့လည်း ဆန္ဒာဓိပတိ မည်-မမည်ကြောင်းကို ဘော်ပြပါ။

၁၉။ ။ဆန္ဒသည်-ဆန္ဒာဓိပတိပစ္စည်းသာ မည်ပါသည်။ “မဂ္ဂ” မမည်ပါ။ ဆန္ဒသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့လည်း ဆန္ဒာဓိပတိပစ္စယုပ္ပန်သာ မည်ပါသည်။ “မဂ္ဂါဓိပတိ” မမည်ပါ။

ဆန္ဒ၌ ဇေဋ္ဌကံ ကတော့ မဂ္ဂံ ဘာဝေန္တဿ ဆန္ဒော အဓိပတိနာမ ဟောတိ၊ န မဂ္ဂေါ။ သေသဓမ္မာပိ ဆန္ဒာဓိပတိနောနာမ ဟောန္တိ၊ န မဂ္ဂါဓိပတိနော။ (စိတ္တေပိ ဧသေဝနယော။)

ဝိမံသ,ဝိရိယတို့မှာ အဓိပတိလည်းမည် မဂ္ဂလည်းမည်၊ ဝိမံသ,ဝိရိယသမ္ပယုတ် တရားတို့မှာကား မဂ္ဂါဓိပတိသာ မည်သည်ဟူ၍ မှတ်ပါလေ။

(အဋ္ဌသာလိနီ-နိက္ခေပ-၃၅၀)

- ၁၉။ ။
- (က) မဂ္ဂသာမည်၍-အဓိပတိမမည်သောတရား။
 - (ခ) အဓိပတိသာမည်၍ မဂ္ဂမမည်သောတရား။
 - (ဂ) မဂ္ဂါဓိပတိ-နှစ်ပါးစုံ မည်သောတရား။
 - (ဃ) မဂ္ဂါဓိပတိ-နှစ်ပါးစုံမမည်သောတရားများကို ကောက်ပြပါ။

အစဉ်အတိုင်း

- ၂၀။ ။
- (က) ဝိတက်-ဝိရတိသုံးခု-သတိ-ကေဂ္ဂတာ ဤ ၆-ပါး။
 - (ခ) ဆန္ဒ-စိတ္တ-ဤ ၂-ပါး။
 - (ဂ) ပညာ-ဝိရိယ ဤ ၂-ပါး။
 - (ဃ) လောကီစိတ် ၈၁-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ ဆန္ဒကြည်သော စေတသိက် ၄၃-ပါး၊ ရုပ်အဋ္ဌဝိသ-နိဗ္ဗာန်။

၂၀။ ။“ သောတာပတ္တိမဂ်ကို အာရုံပြုသော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဟာ-ကုသိုလ် ညာဏသမ္ပယုတ်လေးခု၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း - ကုသိုလ် အဘိညာဏ်” ဤစိတ်ခြောက်ပါးသည်၊ အထက်မဂ်ကို အဘယ့်ကြောင့် အာရုံမပြုနိုင်သနည်း။

၂၀။ ။အထက်မဂ် ဖိုလ်တို့သည် မိမိသန္တာန်၌ မရဘူး-မဖြစ်ဘူးသေးသောကြောင့် အာရုံမပြုနိုင်ပါ။

အချုပ်မှာ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ဘူး-ရဘူးသော တရားကိုသာ အာရုံပြုနိုင်သည်ဟု မှတ်ပါလေ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၂၁။ ။ “မဂ်ကိုအာရုံမပြုနေ” ဟူသောစကားနှင့် “မဂ်ကိုအာရုံမပြုခိုက်” ဟူသော စကား နှစ်ခုတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ရှင်းလင်းစေပြု၍ ၎င်းတို့အရ ကောက်ပြပါ။

၂၁။ ။ “မဂ်ကိုအာရုံမပြုနေ” ဟူသောစကားမှာ မဂ်ကိုဘယ်တော့မှ အာရုံ မပြုနိုင်သောစိတ်ကို ဆိုလိုပါသည်။

“မဂ်ကိုအာရုံမပြုခိုက်” ဟူသောစကားမှာ မဂ်ကိုလည်းအာရုံပြုနိုင်၏။ အခြား ကာမ, မဟဂ္ဂုတ်-ပညတ်ကိုလည်း အာရုံပြုနိုင်၏။ သို့သော် ယခုမဂ်ကို အာရုံမပြု သော အခိုက်အတန့်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

“မဂ်ကို ဘယ်တော့မှ အာရုံမပြုနိုင်သောတရားကား” အကုသိုလ် ၂-မနော ဒွါရာ ဝဇ္ဇန်းကြည်သော အဟိတ်စိတ် ၁၇-မဟာကုသိုလ် - မဟာကြိယာ ဝိပဿနာ ၈-မဟာဝိပါက် ၈-အဘိညာဏ်ဒွေမှတစ်ပါး ရူပ ၁၅-အရူပ ၁၂-ဖိုလ် ၅-စေတ သိက် ဒွေပညာသတည်း။

“မဂ်ကိုအာရုံမပြုခိုက် တရားများကား” မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း, မဟာကုသိုလ်, ကြိယာသမ္ပယုတ် ၈-ပါး၊ အဘိညာဏ်ဒွေ-စေတသိက် ၃၈-ပါးတည်း။

၂၂။ ။ မဂ္ဂါရမ္မဏ, တရားစုကို ပရိက္ခတိက်ဖြင့် ဝေဖန်ပါ။

၂၂။ ။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ မဟာကုသိုလ်, ကြိယာညာဏသမ္ပယုတ်ရှစ်ပါး၊ ဤကိုးပါးကား-ပရိက္ခဓမ္မ, အဘိညာဏ်ဒွေကား-မဟဂ္ဂတဓမ္မဖြစ်ပါသည်။

(အဋ္ဌသင်္ဂဟ-၃၄၉)

မဂ္ဂါရမ္မဏတိက် ဖြစ်၏။

(၁၇) ဥပ္ပန္နတိက်

၁-ဥပ္ပန္နာ ဓမ္မာ။

၂-အနုပ္ပန္နာ ဓမ္မာ။

၃-ဥပ္ပါဒိနော ဓမ္မာ။

၁-ဥပ္ပန္နာ-ဥပါဒ်, ဌိ, ဘင်ဟု ဆိုအပ်သော ခဏသုံးပါးသို့ ရောက်ဆဲ ဖြစ်ကုန် သော...။

၂-အနုပ္ပန္နာ-ဥပါဒ်, ဌိ, ဘင်ဟု ဆိုအပ်သော ခဏသုံးပါးသို့ ရောက်ဆဲလည်း မဟုတ်-ရောက်ပြီးလည်း မဟုတ်ကုန်သော...။

၃-ဥပ္ပါဒိနော-ပြီးပြီး သော အကြောင်း တစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မချွတ်ဖြစ်လတ်ကုန်သော....။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

(၁၇) ဥပဋ္ဌတိက် ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
						ခံ	အာ	ဇေ	ဇာ	ခံ	အာ	ဇာ
ဥပဋ္ဌတိက	ဥပဋ္ဌာဓမ္မာ	၈၉	၅၂	၂၁		၅	၁၂	၁၈	၃			...
	အနုပုဋ္ဌာဓမ္မာ	၁၂-၂၁-၂၀	၅၂	တိဇ	...	၅	၇	၈	၃		၅	၁၀
	ဥပါဒိနောဓမ္မာ	၃၆	၃၈	ကမ္မဇ	...	၅	၁၁	၁၇	၁		၁	၁
၆	တိက်မုတ်				နိ	သပ္ပဒေသတိက်						
		*	*	*								

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ စိတ်၊ စေ၊ ရုပ်ကို၊ ပ၊ ပုဒ်ရအပ်၊ အနာဂတ်ဖြစ်၊ ဆယ့်နှစ်အကု၊ ကု၊ ကြို၊ စေပါ။ စိတ်၊ ဥ၊ ဟာ၊ ရုပ်၊ ဒု၊ မှာထုတ်လော့၊ တ၊ ပုဒ်ရအပ်၊ နာဂတ်ဝိပါ၊ ဌတိ သာစေ၊ ကမ္မဇရုပ်၊ (တိက်၊ မုတ်နိဗ္ဗာန်) သူကြွင်းကျန်သည်၊ အမှန်ကောက်တော့ မလွဲတည်း။

တိက်မုတ်တနည်း

(တိက်မုတ်ခွဲကြိတ်-အတိတ်စိတ္တပ္ပုပ္ပန်-ရူပတ်နိဗ္ဗာန်)

၁။ ။ “ပြီးပြီးသော အကြောင်းတစ်စုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်” ဟူသော စကားနှင့် “မချွတ်ဖြစ်လတုံကုန်သော” ဟူသော စကားနှစ်ရပ်၏အရကို အသီးသီးကောက်ပြပါ။

၁။ ။ “ပြီးပြီးသော အကြောင်းတစ်စုံ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်” ဟူသော စကားအရမှာ အကြောင်းဖြစ်သော လောကီကုသိုလ် - ၁၇၊ အကုသိုလ် ဒွါဒသရပါသည်။ “မချွတ်ဖြစ်လတုံကုန်သော” ဟူသော စကားအရမှာ အကျိုးဖြစ်သော ဝိပါက်(ဆတ္တိ သ)စေတသိက်(အဋ္ဌတိ သ)ကမ္မဇရုပ်(ဝိသ)ရပါသည်။

၂။ ။ “ပြီးပြီးသော အကြောင်းတစ်စုံကို” ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ၊ ကံ စသည်တို့တွင် အဘယ်ကံဟူ၍ ဆိုအပ်သနည်း၊ အကြောင်းပြခြေပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၂။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝေဒနိယ ကံမှာလည်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် အကျိုးပေးခြင်းကြောင့်၊ အဟောသိကံမှာလည်း အကျိုးမပေးခြင်းကြောင့်- ထိုကံများ မဟုတ်-“ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ, အပရာပရိယဝေဒနိယကံ”များသာ ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ။ပြီးပြီးသောအကြောင်းတစ်စိတ်သည် မချွတ်ဖြစ်လတ်တရားတို့အား အဘယ်ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး ပြုထားသောကြောင့် ဘဝများစွာ ကြာသော်ငြားလည်း အကျိုးပေးစေနိုင်သလား။

၃။ ။“နာနာက္ခဏိက ကမ္မပစ္စယသတ္တိ”ဖြင့် ကျေးဇူးပြုထားသောကြောင့် ဘဝများစွာ ကျော်လွန်သော်လည်း အကျိုးပေးစေနိုင်သည်။

၄။ ။“ပြီးသောအကြောင်း”ဟုရာ၌ အကြောင်းဖြစ်သောကံသည် ခဏပစ္စိုကံ, အပစ္စိုကံဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိရာ၊ ဤဥပ္ပန္နတိကံပုဒ်များ၌ ဆိုင်ရာသွင်းပြ၍၊ ၎င်းကံတို့၏ အကျိုးတရားကိုလည်း အမည်ပေးပါ။

၄။ ။ခဏသုံးပါးသို့ ရောက်သောကံသည်“ဥပ္ပန္န”မည်၏။
ခဏသုံးပါးသို့ မရောက်သေးသောကံသည်“အနုပ္ပန္န”မည်၏။

၎င်းကံတို့၏ အကျိုးသည်ကား-ကမ္ဘာတသိန်းလွန်မှ ဖြစ်စေကာမူ မြဲသော အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်“ဥပ္ပါဒိနော”မည်၏။

၅။ ။ဓုဝရိပါက,အဓုဝရိပါက အရများကို ကောက်ပြပါ။

၅။ ။ပဉ္စာနန္တရိယကံ ၅-ပါး၊ သမာပတ် ၈-ပါး၊ မဂ် ၄-ပါး၊ ဤကံတရားစုသည်“ဓုဝရိပါက”မည်၏။

မမြဲသော-ဝိပါကရှိသောကံစုကို“အဓုဝရိပါက”ခေါ်ပါသည်။

(ဆန္ဒသာလိနီ-နိက္ခေပကဏ္ဍ-၃၅၀-၃၅၁)

၆။ “ဥပ္ပန္နာဓမ္မာ”၌ ဥပ္ပန္နသဒ္ဓါသည် ဖြစ်ခြင်းဥပေါ်ကိုသာ ဟောသည်။ တည်နေခြင်း “ဗ္ဗိ”ချုပ်ပျက်ခြင်း“ဘင်”ကို မဟောခဲ့လျှင်၊ စိတ် (၈၉)စေတသိက်(၅၂) ရပ်(၂၈) တို့၏ ဥပ္ပါဒက္ခဏသမင်္ဂီရ၏ဟု-ဝိသေသ ဆိုသင့်လျက်၊ အဘယ်ကြောင့် သာမညကောက်သနည်း။

၆။ ။အတိတေ,အဝိက္ခမ္ဘိတေ၊ ပဋိလဒ္ဓေ, သမုဋ္ဌိတေ။
အသမုဋ္ဌိန္နေ,ခဏတ္တယ၊ ဂတေ,ဥပ္ပန္နံ ခိဿတိ။

(ဆန္ဒသာလိနီ ၉၇)

(ပဋိမအကြိမ်)

ဟူသော(ရစနာ) ဂါထာအရ၊ “ခဏတ္တယဂတေ” ခဏဇယံ သုံးပါးလုံးကို
ဟောခြင်းကြောင့် “ခဏတ္တယသမဂ္ဂံ” ဟု သိစေခြင်းငှာ သာမညဆိုသည်။

အတိတ်, မခွါအပ်-ရအပ်, ဖြစ်ပေါ်,
မဖြတ်အပ်သေး-မှတ်ရေးတဘော်၊
ခဏသုံးပါး-မှတ်သားပါနော်၊
“ဥပ္ပန္န” သဒ္ဒါအနက်တော်။

၇။ ။ “ဥပ္ပန္န” အပြားများကို အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ဘော်ပြု၍၊ ဤ၌ လိုအပ်သော
ဥပ္ပန္နကိုလည်း ညွှန်ကြားပါ။

၇။ ။ (က) ဝတ္တမာနုပ္ပန္န-ခဏတ္တယသို့ ရောက်ဆဲ, ဖြစ်ဆဲ။

(ခ) ဘုတုဂတုပ္ပန္န - ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ဇောတို့သည် အာရုံ၏
အရသာကို ခံစားပြီး၍ တဒါရုံ၏ဖြစ်ခြင်း။

(ဂ) ဩကာသကတုပ္ပန္န - အကုသိုလ်သည် ကုသိုလ်၏ အကျိုးကို၊
ကုသိုလ်သည် အကုသိုလ်၏ အကျိုးကို တားမြစ်၍၊ မိမိ၏
အကျိုးပေးခွင့်ကို ပြုပြီးလျှင်၊ အကျိုးပေးသည်တိုင်အောင်
ဖြစ်သောသဘော။

(ဃ) ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္န-ကာလသုံးပါးဖြစ်သော၊ ခန္ဓာငါးပါးဟု ဆို
အပ်သော ဝိပဿနာဘူမိ၌ ကိန်းသောမဂ်ဖြင့် မပယ်ရသေး
သော ကိလေသာ။

ဤ၌ “ဝတ္တမာနုပ္ပန္န” ကို လိုအပ်သည်။

ဝတ္တမာနု-ဘုတုဂတံ၊
ဩကာသ, ရှိ-ဘူမိလဒ္ဓံ၊
ဌကထာပြု-လေးဝဥပ္ပန်၊
ဤတိက်ကား-လိုငြား, ဝတ္တမာန်။ ။

၈။ ။ “ဝတ္တမာနုပ္ပန္န” ကို လိုအပ်သည်ဆိုသော် ဝတ္တမာန်ဟူသည် ပစ္စုပ္ပန်
ကာလဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်အပြားကို အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ဘော်ပြုပြီးလျှင်၊ ဤ၌
လိုအပ်သော ပစ္စည်းကိုလည်း ညွှန်ကြားဘော်ပြပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

- ၈။ ။ (က) ခဏပစ္စုပ္ပန်-ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် ခဏသုံးပါးသို့ရောက်ဆဲ။
 (ခ) သန္တတိပစ္စုပ္ပန် ၇-ခု၊ ၈-ခုသော ဇောဝါရတို့၏ အတွင်း
 သဘောတူသော ရုပ်တရားတို့၏ အစဉ်။
 (ဂ) အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်-ပဋိသန္ဓေ၊ စုတိတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ဘဝ
 တခုအတွင်း။
 (ဃ) သမယပစ္စုပ္ပန်-မုဟုတ်နံနက် နေ့ရက်နာရီ၊ ဃံဋီပက္ခ၊ မာသ၊
 သံဝစ္ဆရ၊ စသော အခါကာလ။
 ဤ၌ “ခဏပစ္စုပ္ပန်”ကို လိုအပ်သည်။
 အဒ္ဓါ၊ သန္တတိ၊ သမယော၊ ခဏော၊ စာတိပစ္စုပ္ပန္နာ။
 စတုဗ္ဗိဓာတိတေသု၊ ခဏောဝိဓ အဓိပ္ပေတော။

မှတ်ချက်။ ။ ပစ္စုပ္ပန် အပြားအကျယ်ကို အဋ္ဌသာလိနီ-သမ္မောဟဝိနောဒနီ
 ပါရာဇိကဏ်-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့၌ ဆို၏။ သို့သော် အချို့ကျမ်းများမှာကား “သမယ
 ပစ္စုပ္ပန်”မပါကြ၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ထဲသို့ သွင်း၍ ဆိုကြသည်။ “မာတိကာဂဏ္ဌီ”
 ဆရာက လေးပါးပြထားခြင်းကြောင့် လေးပါးလုံးကို အဓိပ္ပာယ် ရေးလိုက်
 ပါသည်။

၉။ ။ ၂၂ တိက်တို့တွင် ကာလနှစ်ပါးကို ဟောသောတိက်ကို ဘော်ပြ၍၊
 အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် အဘယ်ကာလကို ဟောသည်ဟု ရေးပါ။

၉။ ။ တိက်“ဥပ္ပန္န”ကာလနှစ်တန်၊
 ရှင်တော်ဘုရား-ဟောငြားအမှန်၊
 ပဌမပုဂ္ဂိုလ်“ပစ္စုပ္ပန္န”
 ဒု နှင့် တ-ဟောထ၊ “နာဂတံ”။ ။

အယံ ပန တိကော ဒွိန္နံ အဒ္ဓါနံ ဝသေန ပူရေတွာ ဒဿိတော။

(အဋ္ဌသာလိနီ-၃၅၀)

၁၀။ ။ “ဥပ္ပန္နာဓမ္မာ-အနုပ္ပန္နာဓမ္မာ”ဟောလျှင် ပရမတ္ထတရားကုန်ပြီဖြစ်၍ “ဥပ္ပန္န
 ဒုဂ်”သာ ဖြစ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အဘယ်ကြောင့် “ဥပ္ပါဒိနော
 ဓမ္မာ”ဟု ဆက်၍ တိက်ဖြစ်အောင် ဟောသနည်း။

၁၀။ ။ ဥပ္ပန္နာဓမ္မာ၊ အနုပ္ပန္နာဓမ္မာ-ဟု ဟောလျှင် ပရမတ္ထတရား ကုန်ငြား
 သော်လည်း၊ ပုညညာဏသမ္ဘာရနည်း-ဂေါဗလီဗဒ္ဓနည်းအားဖြင့် ဟောတော်မူ
 လို၍ “ဥပ္ပါဒိနောဓမ္မာ”ဟု ဆက်၍ တိက်ဖြစ်အောင် ဟောတော်မူသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁၁။ ။“အဘယ်ကဲ့သို့ ပုညညာဏသမ္ပာရနည်း ဂေါဗလီဗဒ္ဓနည်း ” အားဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်။

၁၁။ ။“ဓမ္မောစ ဝိနယောစ-ဒေသိတော ပညာတ္တော ” ဟူသော ဇာကျဉ် “ဓမ္မော”သဒ္ဒါသည် ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဟောနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိ ရှိငြားသော် လည်း နောက်၌ “ဝိနယော-သဒ္ဒါကိုထောက်၍” သုတ္တန်နှင့် အဘိဓမ္မာကိုသာ ယူရသကဲ့သို့၊ [ဤအတူ] “အနုပုဇ္ဈာဓမ္မာ” ပုဒ်၌ စိတ် ၈၉-စေတသိက် ၅၂-ရုပ် ၂၈-ကို အကုန် ကောက်နိုင်သော်လည်း။ နောက်၌ “ဥပ္ပုဒ္ဓါနောဓမ္မာ” ဟု ဟောခြင်းကြောင့် ဝိပါက်[ဆတ္တိ]သ စေတသိက် [အဋ္ဌတိ]သ ကမ္မဇရုပ်ဝိသကို ချန်၍။ အကုသိုလ်-ကုသိုလ် ကြိယာ စေတသိက် ၅၂-တို့ ရုပ်တို့ကိုသာ ကောက် ရပါသည်။

၁၂။ ။အသက်တသိန်းတန်း၌ ပွင့်လတံ့သော အရိမေတ္တေယျ ဘုရားရှင်၏ မဂ်ဖိုလ် တရားကို“ဥပ္ပန္န”တိက်၌ ဆိုင်ရာသွင်းပြပါ။

၁၂။ ။မေတ္တေယျဗောဓိသတ္တဿ“မဂ္ဂေါ-အနုပုဇ္ဈာနာမ”
“ဖလံဥပ္ပုဒ္ဓါနောဓမ္မာယေဝနာမ ဇာတံ။

(အဋ္ဌသလိနိ-နိက္ခေပကဏ္ဍ-၃၅၁)

၁၃။ ။ရှေးဆရာဘို့ကား ဤဥပ္ပန္နတိက်-တိက်မှတ်ထုတ်ရာတွင် အတိတ် စိတ္တုပ္ပုဒ္ဓါ၊ ရုပ်တို့ကို၎င်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို၎င်း ထုတ်ကြကုန်၏။ “မာတိကာ အကောက်ဆရာ” ကား-နိဗ္ဗာန်ကိုသာ ထုတ်တော်မူ၏။ ဤသို့ နှစ်နည်းထုတ်ရာ အဘယ်သည် ယုတ္တိသာ၍ ရှိပါသနည်း။

၁၃။ ။ရှေးဆရာမြတ်တို့အလို အတိတ် စိတ္တုပ္ပုဒ္ဓါ - ရုပ်, တို့နှင့်တကွ နိဗ္ဗာန် ကို ထုတ်ခြင်းသည် သာ၍ ယုတ္တိရှိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အတိတ် စိတ္တုပ္ပုဒ္ဓါ, ရုပ်တို့သည် တိက်ဝင်တရား မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ တရားကုန်စင် အောင် တိက်မှတ်ထုတ်ရာ၏။

ဥပ္ပန္နတိက်ပြီး၏။

(အတိတ်တိက်)

၁-အတိတာ ဓမ္မာ။

၂-အနာဂတာ ဓမ္မာ။

၃-ပစ္စုပ္ပန် ဓမ္မာ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁ အတိတာ-အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော(၀၇)မိမိ၏သဘောသို့ရောက်၍ လွန်ကုန်သော(၀၇)ဥပါဒ်စသော ခဏတ္တယသို့ ရောက်၍ လွန်ကုန်သော....။

၂-အနာဂတာ - အနာဂတ် ဖြစ်ကုန်သော (၀၇) ထိုနှစ်ပါးစုံသို့ မရောက်ကုန်သေးသော....။

၃-ပစ္စုပ္ပန္နာ-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော (၀၇) ထိုထိုအကြောင်းတရားကိုစွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော....။

အတိတတ္ထိကေ အတ္တနောသဘာဝံ-ဥပ္ပါဒိက္ခဏံ၀၇၊

ပတွာ အတိက္ကန္တာတိ-အတိတာ။

တဒုဘယဗ္ဗိ န အာဂတာတိ-အနာဂတာ။

တံ တံ ကာရဏံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာတိ ပစ္စုပ္ပန္နာ။

(အဋ္ဌသင်္ဂဓိ-၇၉)

(၁၀) အတိတတိက်ဇယားပုံ

ဥပသေ	ပဒ	သင်္ဂဟိတ			အသင်္ဂဟိတ		
		စိတ်	စေ့ရပ်	နိ	ခံ အာဟာရ	ခံ ဇ္ဈိ	ခံ ဇ္ဈိ
သမ္ဘုဒ္ဓိ	အတိတာ ဓမ္မာ	၀၉	၅၂	၂၀	၅၁၂ ၁၀	၃	
	အနာဂတာ ဓမ္မာ	၀၉	၅၂	၂၀	၅၁၂ ၁၀	၃	
	ပစ္စုပ္ပန္နာ ဓမ္မာ	၀၉	၅၂	၂၀	၅၁၂ ၁၀	၃	
၇	တိက်မုတ်			နိ	သပ္ပဒေသ တိက်		

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

“အတိတ-သုံးပုဒ်၊ စိတ်စေ့ရပ်၊ တိက်မုတ် နိဗ္ဗာန်ပေ”။

၁။ “အတ္တနောသဘာဝံပတွာ” ဖြင့်မိမိသဘောသို့ ရောက်လာပြီး၍ဟု ဆိုအပ်ရာ။ ထိုပရမတ္ထ တရားရှိသည့် အဘယ်မှလာ၍ ခဏတ္တယသို့ ရောက်ပြီးလျှင် အဘယ်သို့ ရောက်သွားကုန်ကြပါသနည်း။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁။ ။အဒဿနတော အာယန္တိ၊ ဘင်္ဂါ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဒဿနံ။
 ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒေါ ဘာကာသေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဝယန္တိ။
 အနိဓာနဂတာဘဂ္ဂါ၊ ပုဗ္ဗေ နတ္ထိ အနာဂတေ။

မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်

ပရမတ္ထဓမ္မတို့သည် မမြင်ရာအနာဂတ်ဟူသော ကွယ်ရာ၊ ထောင့်ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး၍ ချုပ်ပျောက်ကုန်ကြသော ပရမတ္ထတရားတို့ကိုလည်း စုပုံသိမ်းဆည်းထားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်၊ ဖြစ်ပေါ်ရန် စုပုံ၍ ထားအပ်သော ပရမတ်တရားတို့လည်း မရှိကြကုန်။ ဥပမာမှာ ကောင်းကင်၌ လျှပ်စစ်လက်ပြီး ပျောက်သွားခြင်းကဲ့သို့ ဟူလို။

၂။ ။“တံတံကာရဏံ ပဋိစ္စ”၌ နှိုထိုထိုအကြောင်းဟူသည် အဘယ်အကြောင်းကို ဆိုပါသနည်း။

၂။ ။ဟေတုပစ္စည်း အစရှိသော ပဋ္ဌာန်းအကြောင်း။ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကြောင်း။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟူသော ရုပ်အကြောင်းတရားများကို ဆိုလိုပါသည်။

၃။ ။တေကာလိကဓမ္မ ကာလဝိမုတ္တဓမ္မ များကို ဘော်ပြ၍၊ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ ခေါ်သည်ကိုလည်း ဝနတ္ထပြု၍ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ပါ။

၃။ ။ “တေကာလိက”-စိတ္တ၊ နှင့်စေ၊
 ရုပ်၊ နှစ်ဆယ့်ရှစ်-မှတ်လစ်တထေ၊
 “ကာလဝိမုတ်”-ဘော်ထုတ်ပါလေ၊
 နိဗ္ဗာန်-မှတ်ကြ၊ ပညတ္တေ။ ။

တယောကာလာ-တိကာလံ၊ တိကာလေ နိယုတ္တာတိ-တေကာလိကာ။ ။
 ကာလသုံးပါးနှင့် ယှဉ်တတ်သောကြောင့် စိတ်၊ စေ၊ ရုပ်တို့ကို “တေကာလိက” တရားခေါ်သည်။

ကာလတော ဝိမုတ္တံ-ကာလဝိမုတ္တံ။

ကာလသုံးပါးမှ လွတ်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန် ပညတ်ကို “ ကာလဝိမုတ် ” ခေါ်သည်။

၄။ ။ နိဇ္ဇာန်နှင့် ပညတ်တရား နှစ်ပါးတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ကာလသုံးပါးမှ လွတ်သနည်း။ ၎င်းပြင်-ဤဘိက္ခုနီကား အဘယ့်ကြောင့် နိဇ္ဇာန်ကိုသာ တိက်မုတ်ထုတ်၍ ပညတ်ကို မထုတ်သနည်း။

၄။ ။ ဝိနာသာဘာဝတော အတိတာဒိကာလဝသေန န ဝတ္တဗ္ဗတ္တာ နိဗ္ဗာန် ပညတ္တိစ-ကာလဝိမုတ္တိနာမ။ (ဒီကာကျော်-၉၉)
 နိဗ္ဗာန် ပညတ်တို့သည် “ ချုပ်ပျက်ခြင်း သဘော မရှိသောကြောင့် အတိတ်စသော ကာလ၏အစွမ်းဖြင့် မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်” ကာလဝိမုတ်, မည်ပါသည်။

“ပညတ်မှာ-ပရမတ္ထတရားမဟုတ်၍ တိက်မုတ်မထုတ်ရပါ။ တိက်, ဒုက်တို့မှာ ကား ပရမတ္ထတရားကိုသာ ဟောတော်မူပါသည်။

၅။ ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌ ပစ္စုပ္ပန်အပြားကိုပြ၍ ဤ၌ လိုအပ်သော ပစ္စုပ္ပန်ကို ဘော်ပြပါ။

၅။ ။ ဥပ္ပန္နတိက်-အတိုင်းပင် ဖြေပါလေ။

၆။ ။ သဒ္ဓါကျမ်းဆရာများကမူ “ဝတ္တမာနာပစ္စုပ္ပန်” ဟူ၍၎င်း၊ “ ပစ္စုပ္ပန် ကာလဝတ္တမာနာဟူ၍၎င်း။ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ ကို ပဌမဟောလျက်၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည် အဘယ့်ကြောင့် အတိတ်ကို ပဌမထား၍ ဟောတော်မူ သနည်း။

၆။ ။ သဒ္ဓါကျမ်းဆရာကား “ ဝတ္တိစ္ဆာနုပုဗ္ဗိကာသဒ္ဓပဋိပတ္တိ” ဟူသည်နှင့် အညီ ကာလကို ပိုင်းခြားရာ၌ ရှေးဦးစွာ ပစ္စုပ္ပန်ကို၊ ထို့နောက်မှ လွန်ပြီးသော အတိတ်ကို၊ ထို့နောက်မှ မဖြစ်သေးသော အနာဂတ်ကို သိလွယ်စေခြင်းငှါ ပိုင်းခြားတော်မူကြ၏။ ရှင်တော်ဘုရားသည်ကား လွန်ပြီးသော အတိတ်တရား သည်ကား ပစ္စုပ္ပန်တရားကိုစွဲ၍ အတိတ်ဖြစ်ရသည်။ မဖြစ်သေးသော အနာဂတ် တရားသည်လည်း ပစ္စုပ္ပန် တရားကိုစွဲ၍ အနာဂတ်ဟုဆိုသည်။ ဤသို့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေခြင်းငှါ အတိတ်ကို ပဌမ၊ အနာဂတ်ကို ဒုတိယထား၍ ၎င်းနောက်မှ ပစ္စုပ္ပန်တရားကိုထား၍ ဟောတော်မူသည်။

တနည်း-ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌ “အတိတံသေ ဗုဒ္ဓံသ ဘဂဝတော အပဋိ ဟတဉာဏံ” စသည်ဖြင့် ရှင်တော်ဘုရား၏ “အာဝေဏိက” ဂုဏ်တော်ကို ပြရာ၌ ဤသို့ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန် အစဉ်အတိုင်းထားဘိသကဲ့သို့ ဤ၌ ဟောတော် မူသည်။

အတိတတိက်ပြီး၏။

(၁၉) အတိတာရမ္မဏတိက်

၁-အတိတာရမ္မဏာ ဓမ္မာ။

၂-အနာဂတာရမ္မဏာ ဓမ္မာ။

၃-ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္မဏာ ဓမ္မာ။

၁ အတိတာရမ္မဏာ-အတိတ်တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော၊ (၀၇) အတိတ်တရားကို အာရုံပြုကုန်သော....။

၂-အနာဂတာရမ္မဏာ-“အနာဂတ်တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော၊ (၀၇) အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြုကုန်သော....။

၃-ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္မဏာ-ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော၊ (၀၇) ပစ္စုပ္ပန်တရားကို အာရုံပြုကုန်သော....။

(၁၉) အတိတာရမ္မဏတိက်ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ့	ရုပ်	နိဗ္ဗာန်	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
						ခံ	အာရုံ	ပြု	သေ	ခံ	အာရုံ	ပြု
အတိတာရမ္မဏာ	{	၆	၃၀			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
		၁-၂၉-၁၁-၂	၄၇			၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
		၁-၂၉-၁၁-၂	၅၀	...		၄	၂	၂	၂	၁	၁၀	၁၆
အနာဂတာရမ္မဏာ	{	၁၀-၃	၁၀			၄	၂	၀	၂	၁	၁၀	၁၀
		၁-၂၉-၁၁-၂	၅၀			၄	၂	၀	၂	၁	၁၀	၁၀
ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္မဏာ	{	၃-၃-၁၅	၃၅			သပ္ပဒေသတိက်						
		၁၂=၁=၀=၀=၁	၄၉	၂၀	နိ							
		၁-၄-၄-၂	၃၃									

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

အတိတ်ဧကံ၊ ဝိညာဏ်၊ နေဝ၊ တိံသစေမှန်၊ နေကံဝုဋ္ဌော၊ ကာမဇောတဒါ၊ အဘိညာဒ္ဓိ၊ ဝိရတိ၊ ပမဉ္စ၊ ကြဉ်လေသတ္တ၊ စတ္တလီသ၊ ပုဉ္ဇိလ္လာဏ်။ ။နာဂတ်ပြုခိုက်၊ မှတ်လိုက်ဝုဋ္ဌော၊ ကာမဇောတဒါ၊ ဘိညာပမဉ္စ၊ ကြဉ်ပညာသ၊ ဒုမ္မာရဏ်။ ။မှတ်ကြတပုဒ်၊ “ပစ္စုပ္ပန်၊ ဝိညာဏ်ဆယ်ရပ်၊ မနောဓာတ်သုံးလံ၊ ဆံပီ၊ (ပဉ္စမအကြိမ်)

ဝိ၊ကြဉ်၊ အညသမာန်၊ ဆယ်တန်တသုတ်၊” ပစ္စုပ္ပန်နေကံ၊ ဝိဇ္ဇာဇောကာ၊ တဒါ၊
ဘိညာဉ်၊ ပမဉ်ကိုပယ်၊ စေ... ငါးဆယ်တည်း။ ။မှတ်ဘွယ်တသုတ်၊ တိက်မုတ်
ထုတ်အပ်၊ ပညတ်ကေ၊ ကေဝီသံနှင့်၊ စေ...မှန်ပဉ္စ၊ တိသမှတ်ရန်၊ အနေကံပြု၊
အကုမနောဒွါ၊ မဟာ ကု၊ကြိ၊ ဘိညာဒွိနှင့်၊ ဝိရတိပယ်ရိုး၊ လေးဆယ်ကိုးစေ၊
မှတ်လေတရပ်၊ အပ္ပမာဏံ၊ ကေအဋ္ဌ၊ ဆတ္တံသစေ၊ နေကံဝုဋ္ဌာ၊ မဟာကုညာဏံ၊
ကြိညာဏညာ၊ ပမညာ၊ဝိရတိ၊ ကြဉ်ဘိတေတ္ထိံသ၊ ရုပ်နိဗ္ဗ၊ တိက်မှ သူတို့ကျန်
သတည်း။

၁။ ။အတိတာရမ္မဏတိက်၌ - အဘယံကြောင့် ဤသို့သော ဒေသနာက္ကမကို
ထားတော်မူသနည်း။

၁။ ။အတိတတိက်၌ ထားတော်မူသော ဒေသနာက္ကမ အစဉ်အားဖြင့်
ဟောတော်မူသည်။

၂။ ။ဤတိက်၌ “အနာဂတာရမ္မဏာ” အနာဂတ် တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်
သော၊(ဝါ)အနာဂတ်တရားကို အာရုံပြုကုန်သော ဟု နှစ်နတ်ယောဇ
နာရာ-ပဌမအနက်သည် ပိုမည်၊မပိုမည်ကို အကြောင်းပြ၍ဖြေပါ။

၂။ ။ ပဌမအနက် ပိုနေပါသည်။

အဘယံကြောင့်ဆိုသော် ပဌမအနက်မှာ“လျှင်”ဟူသောစကားမှာ“ဝေတ္ထ”
ဖြစ်၍ ကေအာရုံကို ညွှန်ပြပါသည်။ အနာဂတ်ကို ကေအာရုံပြုသောတရားဟူ၍
ကား မရှိပါ။“ထို့ကြောင့်-ပိုနေပါသည်။

၃။ ။ဒုတိယ၊ တတိယပုဒ်၌ အပ္ပမညာကိုသာ ကြဉ်၍၊ ပဌမပုဒ်၌ ဝိရတီ၊ အပ္ပ
မညာ နှစ်ပါးစုံ ကြဉ်ရကြောင်းကို ဖြေပါ။

၃။ ။ဒုတိယ၊ တတိယ၊ ပဒေသနာ၌ - အပ္ပမညာကို ကြဉ်ရကြောင်းကား-
“ဘိန္နာရမ္မဏဖြစ်၍” ကြဉ်သည်။ ပဌမပဒေသနာ-ဝိရတီအပ္ပမညာတို့သည် “အတိတ်ကို
အာရုံမပြုနိုင်သောကြောင့်”ကြဉ်သည်။

၄။ ။ဤတိက်၌-အပ္ပမညာဒွေသည် အဘယံကြောင့် တိက်မုတ်ဖြစ်သနည်း။

၄။ ။အပ္ပမညာဒွေသည်-သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါပညတ်ကို အာရုံပြုခြင်း
ကြောင့် ကာလဝိမုတ်ဖြစ်၍“တိက်မုတ်”ဖြစ်သည်။

(ပဌမအကြိမ်)

၅။ ။ဒုတိယ,တတိယပဒများ၌ ကုက္ကုစ္စကို မကြဉ်ဘဲ ကောက်ခြင်းသည် သင့်၊ မသင့် အကြောင်းပြ၍ ဖြေပါ။

၅။ ။ကုက္ကုစ္စကို မကြဉ်ဘဲ ကောက်ခြင်းသည် မသင့်ပါ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် - ကုက္ကုစ္စသည် အတိတ်ကိုသာ ဧကံအာရုံပြုသော
ကြောင့် မသင့်ပါ။

ကုက္ကုစ္စကား-မှတ်သားဘို့မှန်၊
အတိတ်တရား-ပြုငြားကေန်၊
နာဂတ်,ပစ္စုပ္ပန်-မဟုတ်အမှန်၊
ထုတ်ခါပြ-များလှ,သာကေ။

ကျမ်းဂန်များ၌ ကုက္ကုစ္စသည် အတိတ်ကို အာရုံပြုကြောင်းကို ဆိုကြသော
သာဓကတွေ များစွာ ပြရန်ရှိငြားသော်လည်း အနည်းငယ်ပြအံ့။

ကုက္ကုစ္စန္ဒာမ အကတကလျာဏဿ ကတပါပဿ တပ္ပစ္စယာ ဝိပ္ပဋိသာရော။
စေတသော အဝုပသမောတိ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသေဝေတံ နာမံ။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ-ကေနိပါတ်-နိဝရုဏဝဂ်-၂၆)

ဋီကာကျော်၌လည်း “ကတကတ ဒုစ္စရိတ သုစရိတာနုသောစနလက္ခဏံ”ဟု
ဆိုတော်မူ၏။ ဤဋီကာကို ယထာဏ္ဏမနည်းအတိုင်း။

ကတ-ဒုစ္စရိတာ နုသောစနလက္ခဏံ။

အကတ-သုစရိတာ နုသောစနလက္ခဏံ။

မှတ်ချက်။ ။ဤသို့ ယူရသည်။ ဤနှစ်ပါးကိုပင် ကုက္ကုစ္စ၏ အကြောင်း
နှစ်ပါးဟုမှတ်ပါ။ထိုတရားနှစ်ပါးလုံးပင်အတိတ်ာနုသောစနချည်းဖြစ်၍ ကုက္ကုစ္စ
အတိတ်ကို အာရုံပြုကြောင်းလည်း မြဲစွာမှတ်ပါ။ထိုအရာကို “အကောက်ဆရာ”
သက်သက် နှလုံးသွင်းမိဟန်မတူချေ။ ထို့ထက် ကျယ်ဝန်းစွာ သိလိုပါက “မြို့ပြင်
ကြီး ဆရာတော်ဆုံးဖြတ်သော” {ကုက္ကုစ္စဝိနိစ္ဆယကျမ်း} ကို ကြည့်ရှုတော်မူကြ
ပါကုန်။

၆။ ။ဝိညာဏဉာယတနစိတ် ၃-ခု၊ နေဝသညာ,နာသညာယတနစိတ် ၃ ခုတို့
သည် အတိတ်ကို အာရုံပြုသည်ဟုဆိုရာ၊ အဘယ်စိတ်သည် အဘယ်
အတိတ်ဝိညာဏ်ကို အာရုံပြုသည်ဟု ကျနစွာ ခွဲဝေပြပါ။

၆။ ။ဝိညာဏဉာယတနကုသိုလ်-ဝိပါက်သည် အတိတ်ဖြစ်သော အာကာ
သာနဉာယတန ကုသိုလ်ဝိညာဏ်ကိုသာ အာရုံပြုသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဝိညာနဉာယတနကြိယာသည် အတိတ်ဖြစ်သော အာကာသာနဉာယတန ကုသိုလ်ကြိယာကို အာရုံပြုသည်။

နေဝသညာ၊ နာသညာယတန ကုသိုလ်ဝိပါက်သည် အတိတ်ဖြစ်သော အာ ကိဉ္ဇာညာယတနကုသိုလ်ကိုသာ အာရုံပြုသည်။

နေဝသညာ၊ နာသညာယတန ကြိယာသည် အတိတ်ဖြစ်သော အာကိဉ္ဇာညာ ယတန ကုသိုလ်ကြိယာကို အာရုံပြုသည်။

အရူဒ္ဓ၊ မှာ-ပ၊ ကိုသာ-စ၊ မှာ-တ၊ ကိုသိ။

ကု၊ ဝိ၊ ကုသာ-ကြိယာ-ကြိယာကုသိုလ်သိ။

အတိတာရပ္ပဏတိက်ပြီး၏။

(၂၀) အဇ္ဈတ္တတိက်

၁-အဇ္ဈတ္တာ ဓမ္မာ။

၂-ဗဟိဒ္ဓါ ဓမ္မာ။

၃-အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါ ဓမ္မာ။

၁- အဇ္ဈတ္တာ-အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော....။

၂- ဗဟိဒ္ဓါ-ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော....။

၃-အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓါ-အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော....။

(၂၀) အဇ္ဈတ္တတိက်ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ် ဝေ ရုပ် နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
			ခံ	ဇာ	ဗျာဓိ	သိ	ခံ	ဇာ	ဗျာဓိ
အဇ္ဈတ္တ နိဗ္ဗာန်	အဇ္ဈတ္တာဓမ္မာ	၈၉ ၅၂ ၂၀	၅၁၂ ၁၀	၃					
	ဗဟိဒ္ဓါဓမ္မာ	၈၉ ၅၂ ၂၀ နိ	၅၁၂ ၁၀	၄					
	အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဓမ္မာ	၈၉ ၅၂ ၂၀	၅၁၂ ၁၀	၃					

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

အဇ္ဈတ္တ၌၊ ပ,တ,နှစ်ထွေ၊ စိတ်,စေ,နှင့်ရုပ်၊ ဒု,ပုဒ်စိတ်,စေ၊ ရုပ်,နိဗ္ဗိ,တေ၊ မှတ်
လေမခဲတည်း။

၁။ ။အဇ္ဈတ္တ,ဗဟိဒ္ဓ,ဟူသည် အဘယ်ကိုဆိုလိုပါသနည်း။

၁။ ။မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သောတရားကို “အဇ္ဈတ္တ” သူတပါး သန္တာန်၌
ဖြစ်သောတရားကို “ဗဟိဒ္ဓ” ဆိုပါသည်။

၂။ ။အဇ္ဈတ္တအပြားကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဘော်ပြ၍ အဇ္ဈတ္တတိက်၌ အဘယ်
အဇ္ဈတ္တကိုလိုအပ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တဒုက်၌ကား အဘယ်အဇ္ဈတ္တကို လိုအပ်
သည်ဟု ဘော်ပြပါ။

၂။ ။ သာမညာလမ္ပံ ဂေါစရော၊
သသန္တာနေ ဓမ္မော နိယကော။
သဠာယတနံ အဇ္ဈတ္တံ၊
ဖလသမာပတ္တိ ဝိသယော။ ။
တိကေ နိယကော ဓိပ္ပေတော၊
ဒုကေတု အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တံ။ ။

သာမညာလမ္ပံ၊ သာမညအာရုံ ခြောက်ပါးသည်။ ဂေါစရော၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တ
မည်၏။ သသန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ စိတ်,စေတ
သိက်,ရုပ်တရားသည်။ နိယကော၊ နိယကဇ္ဈတ္တမည်၏။ သဠာယတနံ၊ သဠာယန၊
ခြောက်ပါးဟု ဆိုအပ်သော ပသာဒရုပ်ငါးခု စိတ်တခုယုတ် ကိုးဆယ်သည်။
အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တမည်၏။ ဖလသမာပတ္တိ၊ ဖလဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်တို့၏
ဖလသမာပတ်လေးပါးသည်။ ဝိသယော၊ ဝိသယဇ္ဈတ္တမည်၏။

တိကေ၊ အဇ္ဈတ္တတိက်၌။ နိယကော၊ နိယကဇ္ဈတ္တကို။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိ
အပ်၏။ ဒုကေတု-ဒုကေပန၊ အဇ္ဈတ္တိကဒုက်၌ကား။ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တကို။
အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။

၃။ ။တိက်ပုဒ် ၆၆-ပုဒ်တို့တွင် ခံ, အာ, ဓာတ်, သစ် အကုန်ဖြစ်သော ပဒကို
ကောက်ပြပါ။

၃။ ။ခံ,အာ,ဓာတ်,သစ်-အကုန်ဖြစ်-မှတ်လစ်“ဗဟိဒ္ဓါ”

၄။ ။နိဗ္ဗာန်သည် အတိတ်စသော ၁၁-ပါးသောအပြားမှ လွတ်ခြင်းကြောင့် ခန္ဓာမုတ်ဆိုသော်-ဟိန, တိက်-အဘိတ, တိက်-အဇ္ဈတ္တ, တိက်တို့၏ တိက် မုတ် ဖြစ်သင့်လျက်၊ အဘယ်ကြောင့် အတိတတိက်မုတ်သာ ဖြစ်သနည်း၊ ဥပမာနှင့်တကွ ဘော်ပြပါ။

၄။ ။ဟိနနိဗ္ဗာန်-ပဏိတနိဗ္ဗာန် ဟူ၍ကား - နှစ်ပါးပြား၍ ပရကောင်းပါ။ “ပဏိတနိဗ္ဗာန်”ဟူ၍ကား ခေါ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်“ပဏိတာဓမ္မာ”ပုဒ် အရ မှာ ပါဝင်ရကား ဟိနတိက်မုတ် မဖြစ်နိုင်ပါ။

အဇ္ဈတ္တနိဗ္ဗာန်-ဗဟိဒ္ဓနိဗ္ဗာန် ဟူ၍ကား-နှစ်ပါးပြား၍ မရကောင်းပါ။ “ဗဟိဒ္ဓ နိဗ္ဗာန်”ဟူ၍ကား ခေါ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်“ဗဟိဒ္ဓါဓမ္မာ” ပုဒ်မှာ ပါဝင်ရ ကား အဇ္ဈတ္တတိက်မုတ် မဖြစ်နိုင်ပါ။

(ဥပမာ) မောဟမုဒ္ဒေမှာ သင်္ခါရ အပြားမရှိ ဆိုသော်လည်း - အသင်္ခါရိက, တပါး၊ သသင်္ခါရိက, တပါး ဟူ၍-သင်္ခါရအပြားသာ မရကောင်းသည်။ “အသင်္ခါ ရိက”ဟူ၍ တပါးတည်းကား ရကောင်းသကဲ့သို့ မုတ်ရမည်။

တဆယ့်တပါးသော အပြားတို့တွင် နိဗ္ဗာန်၏ ရကောင်းသောအမည် များကို အောက်တွင်{ * } ခဏားပွင့်ပြလျက်ရှိသည်။

အတိတ	အနာဂတ	ပစ္စုပ္ပန်
အဇ္ဈတ္တ		* ဗဟိဒ္ဓ
* သုခုမ		ဩဋ္ဌာရိက
ဟိန		* ပဏိတ
* ဒုရေ		သန္တိကေ

ဗဟိဒ္ဓ, သုခုမ-ပဏိတ, ဒုရေ,
နိဗ္ဗာန်တရား-ရငြားလေးထွေ၊
ကြွင်းသည့်နာမ-မရပါလေ၊
နှလုံး၌-မှတ်လိုက်, အံ့ချစ်ဆွေ။ ။

၅။ ။ပသာဒရုပ် ၅ခု၊ စိတ်တခုယုတ် ၉၀-တို့သာ အဘယ်ကြောင့် အဇ္ဈတ္တ, ဟု ဆိုအပ်သနည်း။ ကြွင်းသော ရုပ် ၂၃ - ပါးနှင့် စေတသိက် တို့လည်း “အဇ္ဈတ္တ”ဟူ၍ပင် ဆိုရမည်ဟုတ်ပါသော။

၅။ ။စိတ်သည် သတ္တဝါတို့၏ အတွင်းအကျဆုံးသော တရားဖြစ်သည်။ သတ္တဝါတို့၏ အားအကိုးဆုံးသောတရားဖြစ်သည်။ ပသာဒရုပ် ၄ပါးတို့ကိုလည်း သတ္တဝါတို့သည် အခြားသောရုပ်တို့ထက် ပိုမို၍ လေးလေးနက်နက်-အကွင်းသား (ပဉ္စမအကြိမ်)၊

အနေအားဖြင့် အားကိုးသည် စောင့်ရှောက်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကိုသာ “အဇ္ဈတ္တ”ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်။

မှတ်ချက်။ ။“ငါတို့သည် မျက်စိကဏ္ဍာန်ပါမူကား-လူရာမဝင် ဖြစ်တော့မည်၊ လူချင်းမတူ-သူချင်းမမျှ ဖြစ်တော့မည်၊ ဟု အောက်မေ့၍-မျက်စိကို အထူးစောင့်ရှောက်သည်။ နားပင်းမှာ စသည်တို့ကိုလည်း-သို့ အတူစောင့်ရှောက်သည်။ ဤသို့ပသာဒရုပ် ငါးခုကို အထူးအရေးယူကာ အတွင်းသားဟူ၍ အောက်မေ့ကြသောကြောင့် “အဇ္ဈတ္တ”ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်။ စေတသိက်နှင့် ကြွင်းသော ရုပ်တို့ကား-အဇ္ဈတ္တ မှန်သော်လည်း အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တ၊မဟုတ် နိယကဇ္ဈတ္တသာ မည်၏။

အဇ္ဈတ္တတိက် ဖြီး၏။

(၂၁) အဇ္ဈတ္တရမ္မဏတိက်

၁-အဇ္ဈတ္တရမ္မဏာ မေဃာ။

၂-ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ မေဃာ။

၃-အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါ ရမ္မဏာ မေဃာ။

၁- အဇ္ဈတ္တရမ္မဏာ-အဇ္ဈတ္တတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော၊ (၀၇) အဇ္ဈတ္တတရားကို အာရုံပြုကုန်သော...။

၂- ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ-ဗဟိဒ္ဓတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော၊ (၀၇)ဗဟိဒ္ဓတရားကို အာရုံပြုကုန်သော....။

၃-အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ-အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓတရားကို အာရုံပြုကုန်သော....။

(၁၂) အဇ္ဈတ္တရမ္မဏတိက် ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေရပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
					ခံ	အဓိ	ဗျာဓိ	ပုဂ္ဂို	ခံ	အဓိ	ပုဂ္ဂို
အဇ္ဈတ္တရမ္မဏာ	အဇ္ဈတ္တ ရမ္မဏာ	၆	၃၀		၄	၂	၀	၂	၁၁၀	၁၀	
		၅၄=၂	၄၉								
	ဗဟိဒ္ဓါ ရမ္မဏာ	၁၅-၃-၀	၃၀		၄	၂	၀	၃	၁၁၀	၁၀	
		၅၄-၂	၅၁								
အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ	အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ	၅၄-၂	၄၀		၄	၂	၀	၂	၁၁၀	၁၀	
တိက်မုတ်		၃	၃၀	၂၀	သပ္ပဒေသတိက်						
		၁၂-၁	၄၅	၅၀							
		၀-၀-၂									

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

အဇ္ဈတ္တကေ၊ ဝိညာဏ်၊ နေဝ၊ စေတိသမ္ပန္နံ၊ နေကံကာမ၊ ဘိညာဒ္ဒန္တံ၊ ဣဿ
 ပမညာ၊ ကြဉ်ပါစေမျိုး၊ လေးဆယ်ကိုးမှာ၊ ပဌမာတည်း။ ။ တဖြာမှတ်ဘိ၊
 ဒုတိယ၌၊ ဗဟိဒ္ဓကေ၊ ဘိညာဏ်မှတ်ပါး၊ ဆယ့်ငါးရူပ၊ အာကာသသုံး၊ ရှစ်လုံး
 လောကုတ္တရာ၊ စေဌတိသော၊ ဗဟိဒ္ဓါနေကံ၊ ကာမစိတ္တံ၊ ဘိညာဒ္ဒန္တံ၊ မစ္ဆရိပြစ်၊
 ငါးဆယ်တစ်စေ၊ ဒုရလေအပ်။ ။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓံ၊ နေကံပြုကြ၊ ကာမစိတ္တာ၊
 ဘိညာမှာနှစ်၊ ဣဿံ၊ မစ်၊ ပမညံ၊ ကြဉ်လေအဌ၊ စတ္တလီသော၊ တရပါ၏။ ။
 တဖြာပေါင်းချုပ်၊ တိက်မှတ်ထုတ်က၊ အာကိဉ္ဇသုံး၊ စေသုံးဆယ်မှတ်၊ နတ္ထိဘော
 ဘုံ၊ အာရုံပြုခိုက်၊ မှတ်လိုက်အကု၊ ဝုဋ္ဌောစန္ဒံ၊ ရှစ်ခုကကြံ၊ ဘိညာဒ္ဒန္တံ၊ ဝိရတိ
 ပမညာ၊ ဣဿ၊ မစ္ဆရိ၊ ကြဉ်ဘိပဉ္စ၊ စတ္တလီသော၊ ရူပါနိဗ္ဗာန်၊ တိက်ကကျန်၊
 ကေမလွဲတည်း။

၁။ ။ အဇ္ဈတ္တကို အာရုံမပြုသော-စေ “ဗဟိဒ္ဓကို အာရုံမပြုသော-စေ” အဇ္ဈတ္တ
 ဗဟိဒ္ဓကို အာရုံမပြုသော-စေတို့ကို ကောက်ပြ၍၊ ၎င်းတို့၏ လက္ခဏာကို
 ဘော်ပြပါ။

၁။ ။ အဇ္ဈတ္တကို အာရုံမပြုသော၊ စေတသိက်ကား “ဣဿ” တည်း။

“ပရသမ္ပတ္တိဥဿယနလက္ခဏာ”

ဗဟိဒ္ဓကို အာရုံမပြုသော၊ စေတသိက်ကား “မစ္ဆရိယ” တည်း။

“အတ္တသမ္ပတ္တိနိဂူဟနလက္ခဏာ”

အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ-နှစ်ပါးစုံ အာရုံမပြုသော၊ စေတသိက်ကား

“အပ္ပမညာ” ဒွေ။

ကရုဏာ-“ပရဒုက္ခာ ပနယနကာမတာ လက္ခဏာ”

မုဒိတာ-“ပရသမ္ပတ္တိအနုမောဒန လက္ခဏာ”

၂။ ။ အာကိဉ္ဇညာယဘနစိတ်ကို အဘယ်ကြောင့် တိက်မှတ်ထုတ်သနည်း။

၂။ ။ အာကိဉ္ဇညာယဘနစိတ်၏ အာရုံဖြစ်သော-ပဌမာရူပဝိညာဏ်၏ မရှိ
 ခြင်းတည်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်ကို - အဇ္ဈတ္တတရား - ဗဟိဒ္ဓတရားဟူ၍ မဆိုရ
 ပါ။ ထို့ကြောင့် - အဇ္ဈတ္တာရမ္ပဏ၊ ဗဟိဒ္ဓါရမ္ပဏဟူ၍ မဆိုနိုင်ရကား - တိက်မှတ်
 ဖြစ်သည်။ (ဓမ္မသင်္ဂဏီ)

အဇ္ဈတ္တရမ္ပဏတိက်ပြီး၏။

(၂၂) သနိဒဿနတိက်

၁-သနိဒဿန သပ္ပုဋိဃာ ဓမ္မာ။

၂-အနိဒဿန သပ္ပုဋိဃာ ဓမ္မာ။

၃-အနိဒဿန အပ္ပုဋိဃာ ဓမ္မာ။

၁-သနိဒဿန, သပ္ပုဋိဃာ-မြင်ခြင်းနှင့်လည်းတကွ၊ ထိပါးခြင်းနှင့်လည်းတကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ (၀၇) မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်လည်းတကွ၊ ထိပါး တတ်သည်၏အဖြစ်နှင့်လည်းတကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ (၀၇) မြင်အပ်သည်နှင့်လည်း တကွ၊ ထိပါးတတ်သည်နှင့်လည်းတကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

၂-အနိဒဿန, သပ္ပုဋိဃာ-မြင်ခြင်းမရှိ၊ ထိပါးခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ (၀၇) မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်မရှိ၊ ထိပါးတတ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ (၀၇) မြင်အပ်သည်မရှိ၊ ထိပါးတတ်သည်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

၃-အနိဒဿန, အပ္ပုဋိဃာ-မြင်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ထိပါးခြင်းလည်းမရှိကုန်သော၊ (၀၇) မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်လည်းမရှိ၊ ထိပါးတတ်သည်၏ အဖြစ်လည်း မရှိကုန်သော၊ (၀၇) မြင်အပ်သည်လည်းမရှိ၊ ထိပါးတတ်သည်လည်း မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ-သံဝိဇ္ဇန္တိ....။

(၂၂) သနိဒဿနတိက် ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ				အသင်္ဂဟိတ		
						ခံ	အာ	ဣ	ဇ	ခံ	အာ	ဣ
သနိဒဿနတိက်	သနိဒဿန သပ္ပုဋိဃာ			၁		၁	၁	၁	၁	၄	၁	၁၇
	အနိဒဿန သပ္ပုဋိဃာ			၁၁		၁	၉	၉	၁	၄	၃	၉
	အနိဒဿန အပ္ပုဋိဃာ	၀၉	၅၂	၁၆	နိ	၅	၂	၂	၄	၁၀	၁၆	

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

“ပဌမတုံ၊ ရူပါရုံတည်း”

“ရုံကြည်-ဩဠာ၊ ဆယ့်တဖြာကား၊ ဒု၊ ဗျာရပေ။

“စိတ်၊ စေ၊ သုခ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု၊ ရမ္မတ၊ ပုဒ်ပေ။

၁။ ။ အလုံးစုံသောရုပ်သည် ဝတ္ထုသဘာဝရှိကြ၍ အလုံးစုံကိုပင် “သနိဒဿန” ဟူ၍ ဆိုအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

၁။ ။ ရူပါရုံကိုသာ စက္ခုဖြင့် ကြည့်၍ ရှုခြင်းငှါ တတ်ကောင်း သည်။ ကြွင်းသောရုပ်တို့ကို ထိုကဲ့သို့ ရှုခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ရူပါရုံကို သာ “သနိဒဿန” ဟူ၍ ဆိုရပါသည်။

တတ္ထ ရူပါယတနံ စက္ခုနာ ဩလောကေတွာ ဒက္ခိတံ သက္ကာတိ ဒိဋ္ဌံနာမ ဇာတံ။

(အဋ္ဌသင်္ခလီနိ-ရူပကဏ္ဍ-၃၃၃)

၂။ ။ သတ္တဝါစရပ် ၁၂-ခုကို အဘယ်ကြောင့် ဩဠာရိကရုပ်၊ သန္တိကေရုပ် ဟူ၍ ခေါ်သနည်း။ ကြွင်းရုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် သုခမ၊ ဒုရေရုပ် ဟူ၍ ခေါ်သနည်း။

၂။ ။ ဝတ္ထုအာရုံ ရုပ်များဖြစ်၍ ထိခိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ယူအပ်သောကြောင့် ကြမ်းတန်းရကား “ဩဠာရိက” ရုပ်မည်၏။

ဝတ္ထုအာရုံတို့၏ ထိခိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ယူအပ်သောကြောင့် သိလွယ်ရကား အဝေး၌ တည်သော်လည်း “သန္တိကေ” ရုပ်မည်၏။

ဝတ္ထုအာရုံတို့ ထိခိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် မယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့ရကား “သုခမ” ရုပ်မည်၏။

ထိခိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် မယူအပ်သည်ဖြစ်၍ သိနိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အနီး၌ တည်သော်လည်း “ဒုရေ” ရုပ်မည်၏။

(အဋ္ဌသင်္ခလီနိ-ရူပကဏ္ဍ-၃၃၃)

၃။ ။ ဤ “သနိဒဿန သပ္ပင်္ဂိဃာဓမ္မာ” ပုဒ်၌ ရူပါရုံတခုတည်းကိုသာ ရသည်ဖြစ်၍ “သနိဒဿနသပ္ပင်္ဂိဃောဓမ္မာ” ဟု ကေရုန်နှင့် ဟောသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် ဗဟုရုန်နှင့် ဟောသနည်း။

၃။ ။ အတိတ်၊ အနာဂတ် စသော ၁၁-ပါး အပြားရှိသော ရုပ်တို့ကို ပေါင်း၍ ယူခြင်းငှါ၎င်း၊ ဒေသနာ အယဉ်၌ ကျသောကြောင့်၎င်း ဗဟုဝုန်နှင့် ဟောတော်မူသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၄။ သစ္စာတပါးမျှသာ ဖွဲ့စည်းရသော ပုဒ်များကို ကောက်ပြပါ။

၄။ ။ ဝိဉ္စ၊ သေက္ခ-ပဌမသာ၊
ဝေ၊ သံ၊ အာ၊ ပရိတ်-ဟိ၊ မိစ္ဆ၊ ဒုဿ၊
မဂ်၊ သနိ၊ ဟု-ပ၊ ဒု၊ နှစ်ဖြာ၊
ဥပ္ပန်၊ တ-သစ္စ-ကေသာ။

ဝိပါက၊ ဥပါဒိန္န၊ သေက္ခတိကံတို့၏ ပဌမပုဒ်-သုံးပုဒ်၊ ဝေဒနာ၊ သံကိလိဋ္ဌ၊
အာစယ၊ ပရိတ္တ၊ ဟိန၊ မိစ္ဆတ္တတိကံတို့၏ ဒုတိယပုဒ်-ခြောက်ပုဒ်။

မဂ္ဂါရမ္မဏ၊ သနိဒဿန-တိကံတို့၏ ပဌမ၊ ဒုတိယလေးပုဒ်။ ဤ ၁၃-ပုဒ်သည်
သဗ္ဗာတပါးသာ ဖွဲ့ရပါသည်။

၅။ ။ သစ္စာတပါးမျှ မဖွဲ့ရသောပုဒ်ကို ကောက်ပြပါ။

၅။ ။ သစ္စာတပါးမျှ-မဖွဲ့ရ-မှတ်ကြအသေက္ခာ။

၆။ ။ သစ္စာလေးပါးလုံး ဖွဲ့ရသော ပုဒ်များကို ကောက်ပြပါ။

၆။ ။ သနိဒဿန-တတိယမှန်၊
ဗဟိဒ္ဓဟုတ်-ထိုပုဒ်နှစ်တန်၊
သစ္စာလေးပါး-ဖွဲ့ငြားကေန်၊
တိကံအလုံး-သိမ်းကြုံးခဲ့ဝေဘန်။

၇။ ။ နာမ်တရားကိုသာ ကောက်ရသော တိကံများကို ဘော်ပြပါ။

၇။ ။ ဝေဒနာ-ပီတိ-မှတ်ဘိနှစ်တန်၊
အာရမ္မဏိ-မှတ်ဘိလေးတန်၊
နာမ်တရားမျှ-ကောက်ရအမှန်၊
တိကံခြောက်ခု-မှတ်ရှုမြဲနိစ္စ။

ဝေဒနာ၊ ပီတိ၊ ပရိတ္တာရမ္မဏ၊ မဂ္ဂါရမ္မဏ၊ အတိတာရမ္မဏ၊ အဇ္ဈတ္တာရမ္မဏ
ဤခြောက်တိကံ၌ နာမ်တရားကိုသာ ကောက်သည်။

၈။ ။ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ တိကံမှတ်ထုတ်ရသော တိကံများကို ဘော်ပြပါ။

၈။ ။ အတိတ၊ ဥပ္ပန်-ထိုနှစ်ထန်-နိဗ္ဗာန်တိကံမှတ်ပေ။

မှတ်ချက်။ ။ ဥပ္ပန္နတိကံကိုထည့်ရာ၌ အကောက် ဆရာတော်၏ အလိုမျှသာ
ဖြစ်သည်။ ရှေးဆရာတော်ကြီးများ အလိုဖြစ်ပါမူ ဤအရာ၌ မထည့်သင့်ပေ။

ဥပ္ပန္နတိကံ၌ပါဝေ။

၉။ ။ အရကောက်တူသော တိက်များကို ကောက်ပြပါ။

၉။ ။ (က) အကုသလ-ပဒတဖြာ၊
သံကိ၊ ပဌမ-ဟိနတဖြာ၊
၎င်းသုံးပုဒ်-ဘော်ထုတ်လေပါ၊
အရတူ-မှတ်ယူသောတူနာ။ ။

(ခ) ကု၊ အာစယ-တတိယနှစ်ဖြာ၊
အရတူဘဲ-မလွဲမှတ်ပါ၊
ဝေဒနာ၊ အာဒိ-ပီတိဒုမ္မာ၊
အတူဘဲ-မလွဲမှတ်စရာ။ ။

(ဂ) ဝေဒနာ၊ ပီတိ-တတိယနှစ်ဖြာ၊
အတူကောက်မြဲ-မလွဲမှတ်ပါ၊
အဇ္ဈိတ်၊ ပ၊ တ-အတိတသုံးဖြာ၊
ဥပ္ပန္န-ခြောက်ဝအတူသာ။ ။

(ဃ) ဥပါ၊ သံကိ-တတိယနှစ်ဖြာ၊
ပုဒ်ပဏိတ-အပ္ပမာဏာ၊
အလွန်ကောင်းမြတ်-လေးရပ်ပုဒ်မှာ၊
အကောက်တူ-မှတ်ယူများသွင်။ ။

(င) အပစယ-သမ္ပတ္တပေ၊
မဂ္ဂဟေတု-သုံးခုမှတ်လေ၊
မဂ်စိတ်လေးဝ-ဆတ္တိ သစေ၊
အကောက်တူ-မှတ်ယူအိုချစ်ဆွေ။ ။

၁၀။ ။ သင်္ချာအရေအတွက် တူမျှသော ပဒများကို ကောက်ပြပါ။

၁၀။ ။ ၁ - ကု၊ အာစယ-ဥပ္ပန္နမှာ၊
တတိယထုတ်-သုံးပုဒ်မှတ်ပါ၊
ဥပါဒိန္န-ပဌမတဖြာ၊
ဤလေးဝ-တူမျှသင်္ချာမှာ။ ။

၂ - ဝိပါ၊ ဒုတိ-ပီတိ၊ ပ၊ မှာ၊
သင်္ချာတူမြဲ-မလွဲမှတ်ပါ၊
အပစယတ်-သမ္ပတ်၊ သေက္ခာ၊
မဂ္ဂဟေ-မှတ်လေ၊ တူမျှပါ။ ။

ကြွင်းသောမဂ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ်-ဖိုလ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ်ယူနည်း

မဂ်စိတ်မှာယှဉ်သော စေတသိက် ဆတ္တိ သတို့တွင် မဂ္ဂင် ၈-ပါးကြည့်၍ ၂၈-ပါးကျန်၊ ထို့တွင် မဂ်စိတ် ၄-ခုကို အာရမ္မဏ ဝိဇာနန လက္ခဏာချင်း သဘောတူသောကြောင့် တပါးတည်း ပေါင်း၍ ထည့်သဖြင့် မဂ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ် ၂၉-ပါး ဖြစ်သည်။

ဖိုလ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ်မှာ ဖိုလ်မှာယှဉ်သော စေတသိက် ၃၆-တွင် ဖိုလ် ၄-ခုကို တပါးတည်းပြု၍ ထည့်သဖြင့် ဖိုလ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ် ၃၇-ပါးဖြစ်သည်။

“သုခါယ၊ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ” ပုဒ်မှာ ဝေဒနာကို ကြည်ထားရခြင်းကြောင့် ကြွင်းသော....

မဂ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ် ၂၈-ပါး။

ဖိုလ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ် ၃၆-ပါး....ဖြစ်လေသည်။

“ အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာဓမ္မာ ” ပုဒ်မှာ ပဉ္စမဈာန်ဖြစ်၍ ဝေဒနာ၊ဝိစာရ၊ပီတိ-တို့ကိုကြည့်လျက်...

မဂ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ် ၂၆-ပါး။

ဖိုလ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ် ၃၃-ပါး....ဖြစ်သည်။

ဝိတက်တိကံ ၃-ပုဒ်လုံးမှာကား

ဝိစာရကို ကြည့်၍ မဂ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ် ၂၈-ပါး၊ ဖိုလ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ် ၃၅-ပါးဖြစ်သည်။

“ပီတိသဟဂတာဓမ္မာ” ပုဒ်မှာကား-ပီတိကိုကြည့်၍ မဂ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ်မှာ ၂၈-ပါး၊ ဖိုလ်စိတ္တပ္ပုပ္ပါဒ် ၃၆-ပါးဖြစ်သည်။

~~မ~~ မှတ်ချက်။ ။ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ဓာတ်၊သစ္စာ ဖွဲ့နည်းများမှာကား- တိက်တခုကို သဘောကျလျှင် မခဲယဉ်းလှတော့ပြီဖြစ်၍၊ ထိုအတွက် လျစ်လျူရှုအပ်သည်ကို “ အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏဒေါသဖြင့် ” အပြစ်တင်မှုမှ အခွင့်ပြုရန် လေးနက်သော စိတ်ထားဖြင့် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

အဘိဓမ္မာ-ညဝါလရောင်၊
အဝိဇ္ဇဓမ္မ-မောဟမိုက်မှောင်၊
မှောင်ကိုခွင်း၍-ထိန်းဝင်းအရောင်၊
ထင်းပါစေ-လင်းစေ၊လူတို့ဘောင်။ ။

တိကမာတိကာပြီး၏။

(၁) ဒုကမာတိကာ

ဒု က် အ ၁ ၊ လုံ ၊ ခွံ မှ တ် ဘွ ယ်

ဒုက် စဉ် ဂါထာ ချုပ်

ဟေ,စူ,အာ,သညော,ဂန္ဓော,ဃံ၊

ယောဂေါ,နီဝ,ပရာ,မဟံ။

ဥပါဒါ,ကိလေ,ပိဋိတိ၊

တေရသ ဟောန္တိ“ဂေါစ္စက”။ ။

၁။ ။ဤအကျဉ်းဂါထာဖြင့် အကျယ်တခုစီ အမည်များကို ဘော်ပြပါ။

၁။ ။စူဠရ, မဟန္တရ,ပိဋိတို့ကို“ဒုက်”ဟူ၍ ခေါ်သည်။ ကျန် ၁၀-ခုကို “ဂေါစ္စက”ခေါ်သည်။

၂။ ။ဒုက်နှင့် ဂေါစ္စက အထူးကို ဖြေပါ။

၂။ ။ဒုက်ကား-တခုနှင့်တခု ယှက်တင်ခြင်းမရှိ၊ အသီးအခြားသာဖြစ်သည်။
ဂေါစ္စက ကား-တခုနှင့် တခု အယှက်အတင်ရှိသည်။

ဒုက်၏သဘော-မရောမတင်၊

အသီးအခြား-တပါးစီပင်၊

ဂေါစ္စကမြွက်-အယှက်အတင်၊

ကောင်းစွာနှုံး၊ပန်းကုံးပုံအသွင်။ ။

၃။ ။သင်္ချာမညီမျှသော“ဂေါစ္စက”တို့၏ အမည်နှင့် အဘယ့်ကြောင့် မညီမျှကြောင်းကို ဘော်ပြပါ။

၃။ ။သင်္ချာမညီမျှသော “ဂေါစ္စက” ကား “ပရာမာကဂေါစ္စက” နှင့် “ကိလေသဂေါစ္စက”တို့ ဖြစ်သည်။

ပရာမသ ဂေါစ္စကမှာ ၅-ဒုက်၊ ကိလေသဂေါစ္စကမှာ ၈-ဒုက်ရှိသောကြောင့် သင်္ချာမညီမျှဖြစ်သည်။

(ပရိပဿကြိ၍)

၄။ ။ဒုက်ပေါင်း ၁၀၀-တို့တွင် “သပ္ပဒေသ” ဒုက် မည်မျှ “နိပ္ပဒေသ” ဒုက် မည်မျှရှိကြောင်းကို ရေတွက်ပြပါ။

၄။ ။ ကိလေနောက်ဆုံး-လေးလုံးဒုက်သာ၊
ကြွင်းကိုးနောက်ဆုံး-သုံးသုံးဒုကာ၊
စိတ္တသမ္ပယုတ္တ-သံသဋ္ဌာ၊
သုံးဆယ့်သုံး-“သပ္ပဒေသ”မှာ။ ။

ကိလေသဂေါဇ္ဈကအဆုံး ၄-ဒုက်၊ ကြွင်းသော ဂေါဇ္ဈက ၉-ခုတို့၏ အဆုံး ၃-ဒုက်စီ၊ စိတ္တသမ္ပယုတ္တဒုက်၊ စိတ္တသံသဋ္ဌဒုက် ဤ ၃၃-ဒုက်သည် “သပ္ပဒေသ” ဒုက်မည်၏။

ကြွင်းသော (ဒုက်ပေါင်း ၆၇-ဒုက်သည်) “နိပ္ပဒေသ”ဒုက်မည်၏။

အတိဒေသညွန့်ကြားချက်

၁-လောဘ၊ဒိဋ္ဌိ၊မော-အာ၊ဩ၊ယောဂါ၊
လော၊ဒိဋ္ဌိ၊နှစ်ခု-ဥပါဒါနာ၊
လော၊ဒေါ၊ဒိဋ္ဌိ-တြိဂန္ဓာ၊
ဒိဋ္ဌိတစ်-ခေါ်လစ်၊ပရာမာ။ ။

၂-လော၊ဒေါ၊မာ၊ဒွိ၊စိ၊ဣသ်၊မစ်၊မော၊
သံယောဇနာ-အဋ္ဌမတာ၊
လော၊ဒေါ၊ထိ၊မိ-ဥဒ်၊ကုက်၊စိ၊မော၊
အဋ္ဌ-နီဝရဏာ၊မတာ။ ။

၃-လောဘ၊ဒေါသ-မောဟ၊မာနာ၊
ဒိဋ္ဌိ၊ဝိစိ-ထိနု၊ဒ္ဓစ္စာ၊
အဟိရကတ်-နောတ္တပ်၊ဆယ်ဖြာ၊
ပေါင်း၍ချုပ်-သရုပ်၊ကိလေသာ။ ။

မှတ်ချက်။ ။ဤအထက်ပါ ၃-ဂါထာကို ကြေကြေလည်လည် ကျက်ထား ပါလျှင် ဒုက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မြင်ပါလိမ့်မည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ပဌမဒုက္ခ၏ ပဌမပုဒ်တိုင်းမှာ - အထက်ပါ တရားများကို ကောက်ယူရမည်။ ဒုတိယ ပုဒ်များကို စိတ်တခုယုတ်ကိုးဆယ်....တရားကိုယ်ကြည့်သော စေတသိက် (.....)ရုပ်အဋ္ဌဝိသ-နိဗ္ဗာန်။ ကျန်တရားအားလုံးကို ကောက်ယူအပ်၏။ ချန်ထားစရာ ဒုက္ခမုတ်မရှိ။

အာသဝစ-ကိုးဝ,ဂေါဇ်မှာ,
ဒုတိယမျိုး၊ဒုက္ခကိုးခုပါ၊
ပရိယာပန္န-သဉ္စတ္တရာ၊
လောကီယ-ဒုက္ခကအတိုင်းသာ။

အာသဝဂေါဇ်က အစ-ကိလေသဂေါဇ်က အဆုံးရှိသော ၉-ဂေါဇ်ကတို့၏ ဒုတိယဒုက္ခ ၉-ဒုက္ခ။ ပရိယာပန္နဒုက္ခ၊ သဉ္စတ္တရာဒုက္ခ၊ ဤ ၁၁-ဒုက္ခကို “လောကီယ”ဒုက္ခအတိုင်း ကောက်ယူအပ်၏။

ပဌမပုဒ်မှာ လောကီစိတ်-ကောသိတိ။ စေတသိက်-ဒွေပညာသ။ ရုပ်-အဋ္ဌဝိသ။

ဒုတိယမှာ လောကုတ္တရာစိတ် ၈-ခု၊ စေတသိက်,ဆတ္တိံသ,နိဗ္ဗာန်။

ပဌမဒုက္ခရ-ဓမ္မမှာဝယ်၊
လောကုတ်တရား-ပယ်ရှားပါကွယ်၊
ဒုက္ခစတုတ္ထ-မုချရတယ်၊
ဒုက္ခမုတ်ထုတ်-လောကုတ်အာရုံကွယ်။

ဤဂါထာဖြင့် အာသဝဂေါဇ်က,အစရှိသော ဂေါဇ်က ကိုးခုတို့၏ စတုတ္ထဒုက္ခတို့ကို ကောက်ယူရန် နည်းကိုညွှန်ပြ၏။

ထိုဂေါဇ်က ကိုးခုတို့၏ ပဌမဒုက္ခ၌ ရအပ်သောတရားတို့တွင်၊ လောကုတ္တရာစိတ် ၈-ခု၊ စေတသိက်,ဆတ္တိံသ,နိဗ္ဗာန်တို့ကိုပယ်၍ ကောက်ပါဟု ဆိုလိုပါသည်။ ၎င်းလောကုတ္တရာတရားကိုပင် ဒုက္ခမုတ်ထုတ်ပါဟု ဆိုလိုပါသည်။

(သမ္ပယုတ္တ-အရ)

၁ ·အကုဒ္ဒါဒ-သတ္တဝီယုဉ်၊
ကိလေ,နိဝ-သမ္ပယုတ္တပင်၊
ဥဒ္ဓစ္စ၌-မောဟပယ်လျှင်၊
သမ္ပယုတ္တ-မှတ်ကြသံယောဇဉ်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၂-ဒေါဒွေး,မောဒွေး:ကြဉ်ရေးမောဟာ,
 အာ,ဩ,ယောဂ-သမ္ပယုတ္တာ၊
 လောရှုဏ်,ဒေါနှစ်-စိတ်ဖြစ်ဒသာ,
 နှစ်ဆယ့်ငါး-စေကား,ဂန္ထမ္မာ။

၃ - ဒိဋ္ဌသံလေးဝ-ဝိသစေမ္မာ,
 ပရာမာသ-ယှဉ်ကြစရာ၊
 လောဘမူရှုဏ်-နှစ်ဆယ့်နှစ်စေမ္မာ,
 ဥပါဒါန်-ယှဉ်ရန်,မှတ်စရာ။

(ဝိပ္ပယုတ္တ-အရ်)

၄-ကုသိုလ်ဝိပါက်-တချက်ကြိယာ,
 စေဋ္ဌတိံသ-ရူပ,နိဗ္ဗာ၊
 ပဌမပုဒ်-ကြဉ်ထုတ်သည့်ဟာ,
 ဝိပ္ပယုတ်-ကောက်နုတ်လိုက်ကြရာ။

သမ္ပယုတ္တာဓမ္မာ.... ဝိပ္ပယုတ္တာဓမ္မာ,ဟု ဟောတော်မူသည့် “ သမ္ပယုတ္တ-ဝိပ္ပယုတ္တ”ပုဒ်များ ပါရာ၌ ကောက်ယူရန် နည်းဥပဒေသကို အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ယူပါလေ။

အကုဒ္ဒါဒ-သတ္တဝီယှဉ်။

ကိလေ,နီဝ-သမ္ပယုတ္တပင်။

ကိလေသသမ္ပယုတ္တာ, နီဝရဏသမ္ပယုတ္တာ ဟူ၍ ဟောသမျှကို “ အကုသိုလ်ဒ္ဒါဒသ-စေတသိက် သတ္တဝီသ”ကို ကောက်ယူရမည်။

ဥဒ္ဓစ္စဋ္ဌိ-မောဟပယ်လျှင်၊

သမ္ပယုတ္တ-မှတ်ကြ သံယောဇဉ်။

သညောဇနသမ္ပယုတ္တာ-ဟူ၍ ဟောသမျှမှာ “ အကုသိုလ်ဒ္ဒါဒသ-ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်၌ မောဟကြဉ်သော စေတသိက်သတ္တဝီသ”ကိုကောက်ယူရမည်။

(ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်၌ မောဟသံယောဇဉ်သည် ယှဉ်ဘက် သံယောဇဉ်တပါးမျှ မရှိသောကြောင့် ကြဉ်ရလေသည်။)

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဒေါသေွး,မောသေွး-ကြဉ်ရေးမောဟာ၊

အာ,ဩ,ယောဂ-သမ္ပယုတ္တာ။

အာသဝသမ္ပယုတ္တာ,ဩသသမ္ပယုတ္တာ,ယောဂသမ္ပယုတ္တာ-ဟူ၍ ဟောသမျှကို အကုသိုလ်ဒွါဒသ၊ ဒေါသမူဒေွေ, မောဟမူဒေွေ၌ မောဟကြဉ်သော စေတသိက် သတ္တဝီသ-ကို ကောက်ယူရမည်။

(ဒေါသမူဒေွေ, မောဟမူဒေွေ၌ မောဟသည် လောဘ, ဒိဋ္ဌိ-ဟု ဆိုအပ်သော အာသဝတရား ကိုယ် ၂-ပါး မရှိသောကြောင့် ကြဉ်ရသည်။)

လောရှစ်ဒေါနှစ်-စိတ်ဖြစ်သော၊

နှစ်ဆယ့်ငါး-စေကား,ဂန္ထမ္ဘာ။

ဂန္ထသမ္ပယုတ္တာ....ဟု ဟောတော်မူလျှင် လောဘမူစိတ် ၈-ခု၊ ဒေါသမူစိတ် ၂-ခု၊ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၌ လောဘ၊ ဒေါသမူဒေွေ၌ ဒေါသ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ကြဉ်သော စေတသိက်ပဉ္စဝီသကို ကောက်ယူရမည်။

(ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ် ၄-ခု၌ လောဘကို ကြဉ်သော်လည်း ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၄-ခု၌ လောဘရှိသေးသောကြောင့် စေတသိက် ၂၅-ပါးပင်ကျန်သည်။ ဒေါသ နှင့် ဝိစိကိစ္ဆာတို့ကား - ယှဉ်ဘက် ဂန္ထတရား ကိုယ် လောဘ,ဒိဋ္ဌိတို့ မရှိ၍ ကြဉ်သည်။)

ဒိဋ္ဌိသံလေးဝ-ဝိသစေမ္ပာ၊

ပရာမာသ-ယှဉ်ကြစရာ။

ပရာမာသ သမ္ပယုတ္တာ-ဟု ဟောတော်မူလျှင် ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ်လေးခု။ ဒိဋ္ဌိ, မာန, ဒေါသ, ဣဿာ, မစ္ဆရိယ, ကုက္ကုစ္စ, ဝိစိကိစ္ဆာ-ကြဉ်သော စေတသိက် ဝီသကို ကောက်ယူရမည်။

(ဒိဋ္ဌိကား-ဒိဋ္ဌိတပါးဖြစ်၍ ယှဉ်ဘက် ပရာမာသ တရားမရှိ၍ ကြဉ်သည်။ ကျန်စေတသိက် ၆-ပါးကား ဒိဋ္ဌိဂတ သမ္ပယုတ်စိတ်မှာ မယှဉ်သောကြောင့် ကြဉ်သည်။ ဒိဋ္ဌိကား သမ္ပယုတ္တတရားလည်းမဟုတ်၊ ဝိပ္ပယုတ္တတရားလည်း မဟုတ် ဟု အမြဲမှတ်လေ။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

လောဘမူရှစ်-နှစ်ဆယ့်နှစ်စေ့မှာ၊

ဥပါဒါန်-ယှဉ်ရန်မှတ်စရာ။

ဥပါဒါန်သမ္ပယုတ္တာ-ဟူ၍ ဟောတော်မူလျှင် လောဘမူစိတ် ၈-ခု၊ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပွ
ယုတ် ၄-၌ လောဘ၊ ဒေါသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ-ကြဉ်သော
စေတသိက် ဗာဝိသကို ကောယူရမည်။

(ဒိဋ္ဌိဂတဝိပွယုတ် ၄-ခု၌ လောဘသည် ယှဉ်ဘက် ဒိဋ္ဌိ ဥပါဒါန် မရှိ၍
ကြဉ်သည်။ 'ဒေါသစသော စေတသိက် ၅-ပါးကား ဥပါဒါန်တရား ၂-ပါးလုံး
တပါးမျှ မယှဉ်သောကြောင့် ကြဉ်သည်။)

ဝိပွယုတ်တရား

ကုသိုလ်၊ ဝိပါက်-တချက်ကြိယာ၊

စေဋ္ဌတိံသ-ရူပ၊ နိဗ္ဗာ၊

ပဌမပုဒ်-ကြဉ်ထုတ်သည့်ဟာ၊

ဝိပွယုတ်-ကောက်နုတ်လိုက်ကြရာ။

ကုသိုလ်-ကေဝိသ။ ဝိပါက်-ဆတ္တိံသ။ ကြိယာ-ဝိသ။ စေတသိက်-အဋ္ဌတိံသ။
ရူပ၊ အဋ္ဌတိံသ-နိဗ္ဗာန်။ ဤတရားတို့ကား အာသဝ၊ စသော အကုသိုလ်တရားတို့၏
ဝိပွယုတ် အမြဲဖြစ်၏။ ၎င်းပြင် ပဌမပုဒ်မှ ကြဉ် ထုတ် လိုက်သော အချို့သော
အကုသိုလ်စိတ်၊ စေတသိက်တို့ကိုလည်း “ဝိပွယုတ္တာဓမ္မာ” ဟူ၍ ဟောတော်မူသော
“ပဒ” များမှာ ကောက်ယူပါလေ။

ယခု ဖော်ပြခဲ့သော (အတိဒေသ ညွန့်ကြားချက်) များဖြင့် ဂေါစ္ဆက
အားလုံးတို့ကို ကောက်ယူဘို့ရန် ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီဖြစ်၍ အကောက်လက်နံ့ကို
လည်း ရေးဘွယ်မလိုတော့ပါ။ ဒုက္ခပါဠိ၊ အနက်များမှာလည်း အကောက်စာအုပ်
များ၌ ပါရှိပြီးဖြစ်၍ ဂေါစ္ဆကအားလုံးကို အနက်ယောဇနာပါလေ မခဲယဉ်း
တော့ပါ။ ဇယားပုံနှင့် ထူးခြားသော အချက်ကိုသာ ဘော်ပြပါတော့အံ့။
ခန္ဓာအယတန ဓာတ်သစ္စာဖွဲ့နည်းမှာလည်း အကောက်စာအုပ်၌ ပြည့်စုံစွာ ပါရှိ
ပြီးဖြစ်၍၊ ဤကျမ်း၌ ထပ်မံရေးသားရခြင်းဖြင့် အကျိုးမထူးတော့ပါ။ ကုလား
ထိုင်ပေင်္ဂီမှာ ပက်လက်လှန်ပြီး ဇယားပုံကို သေချာစွာ စူးစိုက်၍ ကြည့်ရှုကြစည်
ပါလေ။ သရုပ်အဓိပ္ပာယ်တွေ ပေါ်လောကြီး ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ သို့သော်
နောက်က ဘော်ပြခဲ့သော ရည်ညွှန်းချက်များကို မိမိနှလုံး၌ မတည်ရှိဘဲ ကြံစည်
သည့် ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ-ကျွန်ုပ် တာဝန်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

အဘိဓမ္မာညဝါလရောင်ကျမ်း
(၁) ဟေတုဂေါဏ္ဍက ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရှင်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	ဇ္ဇာ	ဝိပဿ	သမ
ဟေတု	ဟေတု ဓမ္မာ		၆			၁	၁	၁	၃
	နဟေတု ဓမ္မာ	၈၉	၄၆	၂၈	နိ	၅၁၂	၁၈		၃
သဟေတု	သဟေတုကာ.....	၇၁	၅၂			၄	၂	၂	၃
	အဟေတုကာ..... "	၁၈	၁၂	၂၈	နိ	၅၁၂	၁၈		၂
ဟေတု သမ္ပယုတ္တ	ဟေတုသမ္ပယုတ္တာ....	၇၁	၅၂			၄	၂	၂	၃
	ဟေတုပိပ္ပယုတ္တာ.....	၁၈	၁၂	၂၈	နိ	၅၁၂	၁၈		၂
ယဝါဟေတု ဟေတုသဟေတု ဟေတုသမ္ပယုတ္တ ဟေတုပိပ္ပယုတ္တ ဟေတုသဟေတုသမ္ပယုတ္တ	ဟေတုစေဝဓမ္မာသဟေတုကာစ		၆			၁	၁	၁	၃
	သဟေတုကာစေဝဓမ္မာနစဟေတု	၇၁	၄၆			၄	၂	၂	၂
	* ဒုက်မုတ် *	၁၈	၁၂	၂၈	နိ				
	ဟေတုစေဝဓမ္မာ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာစ		၆			၁	၁	၁	၃
	ဟေတုသမ္ပယုတ္တာစေဝဓမ္မာနစဟေတု	၇၁	၄၆			၄	၂	၂	၂
	* ဒုက်မုတ် *	၁၈	၁၂	၂၈	နိ				
	နဟေတုခေါပန ဓမ္မာသဟေတုကာပိ	၇၁	၄၆			၄	၂	၂	၂
	 အဟေတုကာပိ	၁၈	၁၂	၂၈	နိ	၅၁၂	၁၈		၂
	* ဒုက်မုတ် *		၆						

၁။ ။ဟေတုအပြားကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဘော်ပြ၍ ဤ ဟေတုဂေါစ္ဆက၌ လိုအပ်သော“ဟေတု”ကို ညွှန်ကြားပါ။

၁။ ။ဟေတု၊ဟေတု-ဥတ္တမောစ၊ ပစ္စယောစ သာဓာရဏံ။
စတုသ္မေတေသု ဟေတုသု၊ ပဌမောဝိဓ ဂယတေ။

၁-ဟေတုဟေတု ဟိတ် ၆-ပါး။

၂-ဥတ္တမဟေတု-ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်အကြောင်းတရား။

၃-ပစ္စယဟေတု-ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းဟူသော အကြောင်းတရား။

၄-သာဓာရဏဟေတု - အဝိဇ္ဇာ စသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်းတရား။

ဤ၌“ဟေတုဟေတု”ကို လိုအပ်သည်။

၂။ ။အဘယ် အနက်ကြောင့် ဟေတုမည်သနည်း။ ၎င်းပြင် သဟိတ်တရား၊ အဟိတ်တရားတို့၏ ဥပမာကိုလည်း ဘော်ပြပါ။

၂။ ။သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်ကို ကောင်းစွာ ပြီးစေတတ်သော မူလဟူသောအနက်ကြောင့်(ဟေတု)ဟိတ်မည်၏။

(ဇီကာကျော်-ဟေတုသင်္ဂဟ)

သဟိတ်တရားတို့သည် ကြီးပွားပြီးသော - အမြစ်ရှိကုန်သော သစ်ပင်ကြီးနှင့် တူသည်။

အဟိတ်တရားတို့ကား ရေအပြင်မှာ ပေါ်မျောနေသော မှော်နှင့်တူသည်။

သဟိတ်တရား-ကြီးပွားသစ်ပင်၊

အကိုင်းအခက်-အရွက်အသွင်၊

အဟိတ်ဓမ္မ-ဇလရေပြင်၊

ပေါ်ကံမျော-မှော်တော၊ ခိုက်အသွင်။ ။

၃။ ။“သဟေတုကဒုက္ခနှင့် ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက္ခ”ဟေတု၊ သဟေတုကဒုက္ခနှင့် ဟေတု၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တ ဒုက္ခတို့သည် အရကောက် မထူးဘဲ အဘယ်ကြောင့် ထပ်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

၃။ ။အရကောက်အထူး မရှိငြားသော်လည်း ဒေသနာတော်ကို တင့်တယ် စံပယ်စေတတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ထိုဒုက္ခတို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဇ္ဈာသယ အစွမ်းအား ဖြင့်၎င်း ဟောတော်မူသည်။

ဟေတုဂေါစ္ဆကပြီး၏။

အဘိဓမ္မာညဝါလရောင်ကျမ်း
(၂) စူဠာရဒုတ် ၇-ဒုတ်ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရှင်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	ဣ	ဣ	သ
သပ္ပပစ္စယ	သပ္ပပစ္စယာ ဓမ္မာ	၈၉	၅၂	၂၈		၅၁၂	၁၈	၃	
	အပ္ပပစ္စယာ ဓမ္မာ				နိ		၁	၁	၁
သင်္ခတာ	သင်္ခတာ ဓမ္မာ	၈၉	၅၂	၂၈		၅၁၂	၁၈	၃	
	အသင်္ခတာ ဓမ္မာ				နိ		၁	၁	၁
သနိဒဿန	သနိဒဿနာ ဓမ္မာ			၁		၁	၁	၁	၁
	အနိဒဿနာ ဓမ္မာ	၈၉	၅၂	၂၇	နိ	၅၁၁	၁၇	၄	
သပ္ပဋိဿ	သပ္ပဋိဿာ ဓမ္မာ			၁၂		၁၁၀	၁၀	၁	
	အပ္ပဋိဿာ ဓမ္မာ	၈၉	၅၂	၁၆	နိ	၅	၂	၈	၄
ရူပိ	ရူပိနော ဓမ္မာ			၂၈		၁၁၁	၁၁	၁	
	အရူပိနော ဓမ္မာ	၈၉	၅၂		နိ	၄	၂	၈	၄
လောကီယ	လောကီယာ ဓမ္မာ	၈၁	၅၂	၂၈		၅၁၂	၁၈	၂	
	လောကုတ္တရာ ဓမ္မာ	၈	၃၆			၄	၂	၂	၂
ကေနစိရိညေယျ	ကေနစိရိညေယျာ ဓမ္မာ	၈၉	၅၂	၂၈	နိ	၅၁၂	၁၈	၄	
	နကေနစိရိညေယျာ ဓမ္မာ	၈၉	၅၂	၂၈	နိ	၅၁၂	၁၈	၄	

ဂူဠုနရဒုက္ခစဉ် ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

စူဠုနရေ သပ္ပစ္စယာ၊ သင်္ခတာ သနိဒဿနာ။
သပ္ပဋိဿာစ ရူပိနော၊ လောကံ ကေနစိဝိညေယျာ။
(ပါဌ်အနက်မှာ အရကောက်စာအုပ်မှယူပါ။)

၁။ နိဗ္ဗာန်ကို အကြောင်းကင်းသောကြောင့် “အပ္ပစ္စယာ” ဟု ဟောတော်မူရာ။
“အပစ္စယဂါမိနော” ဟူသောပုဒ်နှင့် မဆန့်ကျင်ပြီလော။ မဂ်လေးခုမှာ နိဗ္ဗာန်
၏ အကြောင်းမဟုတ်ပါလော ကျနစွာဖြေပါ။

၁။ ။ မဂ်လေးခုမှာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်၍ “အပစ္စယဂါမိနော”
ဟု ဆိုခြင်းကား- “ရောက်စေတတ်သော သမ္မာပကအကြောင်းကို” ဆိုသည်။

“အပ္ပစ္စယာ” ဟု ဆိုခြင်းကား- “ ဖြစ်စေတတ်သော ဇနကအကြောင်းမရှိ”
သည်ကို ဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်နှင့်စုံတို့ မဆန့်ကျင်ပါ။ ထို့ကြောင့်
စူဠုနရဒုက္ခ အတ္တနောနိပ္ပုဒကေန သဟပစ္စယေနာတိ သပ္ပစ္စယာ နတ္ထိ ဘေသံ
ဥပ္ပါဒေဝါ ဌိတိယံဝါ ပစ္စယောတိ အပ္ပစ္စယာ။

(အဋ္ဌသလိနီ-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ မာတိကာ-၈၀)

ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ချုပ်မှတ်ရန်

နိဗ္ဗာန်သည် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ စသော တစုံတခုသော အကြောင်း
ကြောင့် ဖြစ်လာသည်မဟုတ်၊ ပရမတ္ထ သဘာဝအားဖြင့် အလိုလို သယံဇာတ
ဖြစ်နေသော သဘာဝတရားဟု ဆိုလိုသည်။ ဤကား “ အပ္ပစ္စယာဓမ္မာ ” ၏
အဓိပ္ပါယ်။

ထိုနိဗ္ဗာန်ကို နိဗ္ဗာန်ရောက်လိုသော သူတို့သည် အလကား ထိုင်နေ၍ ရမည်
မဟုတ်၊ မဂ်တည်းဟူသော အကြောင်းတရားဖြင့် ရှာဖွေရမည် ဟုလိုသည်။
ဤကား “အပစ္စယဂါမိနောဓမ္မာ” ၏ အဓိပ္ပါယ်။

၂။ ။ လောကေ အပရိယာပန္နဘာဝေန လောကတော ဥတ္တရာတိ လောကုတ္တရာ
ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုရာ၊ လောကမှထွက်မြောက်ဆဲတရား၊ ထွက်မြောက်ပြီး
တရားများကို ဘော်ပြပါ။

၂။ ။ လေးထွေမဂ္ဂ-ဆတ္တိံ သစေ၊
လောကထမ္ပ-ထွက်ဆဲမှတ်လေ၊
လေးထွေဖလ-ဆတ္တိံ သစေ၊
နိဗ္ဗာန်ကြီး-ထွက်ပြီးမှတ်ကြလေ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၃။ ။လောကုတ္တရာ တရားသည် လောကသုံးပါးမှ ထွက်မြောက်ပုံ ကျ,နစ္စာ
ဘော်ပြပါ။

၃။ ။သောတာပတ္တိ မဂ်,ဖိုလ်သည် ပုထုဇန့်ဟူသော “သတ္တလောက”မှ
ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ဝိစိကိစ္ဆာသဟဂုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်-ဟူသော “သင်္ခါရလောက” မှ
အပါယ်လေးဘုံဟူသော “ဩကာသလောက”မှ ထွက်မြောက်သည်။

သကဒါဂါမိ မဂ်,ဖိုလ်သည် သောတာပန်အဖြစ်ဟူသော “သတ္တလောက”မှ
ကြမ်းတန်းသော ကာမရာဂ, ဗျာပါဒ, စိတ္တုပ္ပါဒ်ဟူသော “သင်္ခါရလောက”မှ
လူ့ဘုံ၌တကြိမ်ပဋိသန္ဓေနေပြီးသည်မှနောက်၌လူ့ဘုံဟူသော “ဩကာသလောက”
မှ ထွက်မြောက်သည်။

အာရဟတ္တ မဂ်,ဖိုလ်သည် အနာဂါမ်အဖြစ်ဟူသော “သတ္တလောက” မှ
ခပ်သိမ်းသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်-ဟူသော “သင်္ခါရလောက”မှ သုံးဆယ့်တဘုံ
ဟူသော “ဩကာသလောက”မှ ထွက်မြောက်သည်။

နိဗ္ဗာန်သည် ပုဂ္ဂိုလ်တကျိပ်-နှစ်ယောက်ဟူသော “သတ္တလောက”မှ ခပ်သိမ်း
သော တေဘူမက သင်္ခါရဟူသော “သင်္ခါရလောက”မှ သုံးဆယ့်တဘုံ ဟူသော
“ဩကာသလောက”မှ ထွက်မြောက်သည်။

စင်စစ်မှာ-ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ခပ်သိမ်းသော အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်မှ
မထွက်မြောက်နိုင်ပါ။ လောဘမှ ဝိပဿုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်, မောဟမှ ဥဒ္ဓစ္စစိတ္တုပ္ပါဒ်မှ
သာ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ရဟန္တာ၏ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်း
အကျိုးငှါ ခပ်သိမ်းသော အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ဟု-ဆိုသည်။ ။ဘုံမှာလည်း
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သုံးဆယ့်တဘုံမှ မထွက်မြောက်နိုင်ပါ။ အပါယ်လေးဘုံ
အသညသတ်ဘုံတို့မှ မထွက်မြောက်နိုင်ပါ။ ကြွင်းသော ၂၆-ဘုံမှသာ ထွက်
မြောက်နိုင်သည်။ သို့သော် ရဟန္တာ၏ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်းအကျိုးငှါ “သုံးဆယ့်
တဘုံ”မှ ထွက်မြောက်သည်ဟု ဆိုသည်။

“ကေနစိဝိညေယျ-ဒုက်၌ အာရမ္မဏ သင်္ဂဟကို ကျေပြန့်အောင် လေ့လာပါ
လေ။ မိမိတို့အာရုံပြုနိုင်သော စိတ်သည်-သိသောစိတ်မည်၏။ အာရုံမပြုနိုင်သော
စိတ်သည်-မသိသောစိတ်မည်၏။

၇၆၈၇၇၇၇၇၇၇

(၃) အာသဝဂေါစ္ဆက ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အာ	ဗျာ	ဒေ
အာသဝ	အာသဝါ ဓမ္မာ နော အာသဝါ ဓမ္မာ		၃	...	...	၁	၁	၁	၂
		၈၉	၄၉	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀		၃
သာသဝ	သာသဝါ ဓမ္မာ အနာသဝါ ဓမ္မာ	၈၁	၅၂	၂၀	...	၅၁၂	၁၀		၂
		၈	၃၆	...	နိ	၄	၂	၂	၂
အာသဝသမ္ပယုတ္တာ	အာသဝသမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ အာသဝဝိပ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ	၁၂	၂၇	...	...	၄	၂	၂	၂
		၂၁-၃၆-၂၀	၃၈	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀		၃
အာသဝသာသဝ	အာသဝါစေဝဓမ္မာသာသဝါစ သာသဝါစေဝ ဓမ္မာ နော စ အာသဝါ ဒုက်ဗုတ်		၃			၁	၁	၁	၂
		၈၁	၄၉	၂၀	...	၅၁၂	၁၀		၁
		၈	၃၆	...	နိ	...	...	...	...
အာသဝအာသဝသမ္ပယုတ္တာ	အာသဝါစေဝ ဓမ္မာ အာသဝသမ္ပယုတ္တာစ အာသဝသမ္ပယုတ္တာ စေဝဓမ္မာ နော စ အာသဝါ ဒုက်ဗုတ်		၃			၁	၁	၁	၂
		၁၂	၂၄	...	...	၄	၂	၂	၁
		၂၁-၃၆-၂၀	၃၈	၂၀	နိ	...	...	...	...
အာသဝဝိပ္ပယုတ္တာ	အာသဝဝိပ္ပယုတ္တာခေါပနဓမ္မာ သာသဝါပိ အာသဝဝိပ္ပယုတ္တာခေါပန ဓမ္မာ အနာသဝါပိ ဒုက်ဗုတ်	၁၇-၃၂-၂၀	၃၈	၂၀	...	၅၁၂	၁၀		၁
		၈	၃၆	...	နိ	၄	၅	၂	၂
		၁၂	၂၇	...	...	...	...	...	...

၁။ ။ အဘယ့်ကြောင့် “အာသဝ၊ ဩဇာ၊ ယောဂ” မည်ပါသနည်း။

၁။ ။ ဘုံအားဖြင့် ဘဝဂ်ဘုံတိုင်အောင်၊ ဓမ္မအားဖြင့် ဂေါတြဘူတိုင်အောင် ယိုစီးတတ်သောကြောင့် “အာသဝ” ခေါ်ပါသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

သတ္တဝါတို့ကို သံသရာ ဝဲဩဃ၌ လွှမ်းမိုး၍ နှစ်မြုပ်စေတတ်သောကြောင့် “ဩဃ” ခေါ်ပါသည်။

သတ္တဝါတို့ကို ဝဋ်သုံးပါးနှင့် ယှဉ်စေတတ်သောကြောင့် “ယောဂ” ခေါ်ပါသည်။

၂။ ။သံယောဇဉ်, ဂန္ထိ, ယောဂ-တို့၏ အထူးကို ဥပမာပြု၍ ဖြေပါ။

၂။ ။အဝေးသို့သွားသော သတ္တဝါကို ဆွဲဆောင် ယူတတ်သောအားဖြင့် ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ မပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ကောင်းကင်သို့ လွှတ်သော ကျိုး၏ခြေ၌ ချည်သော ကြိုးကဲ့သို့ ဖွဲ့ချည်သည်ကား “သံယောဇဉ်” မည်၏။

လက်ထိပ်-စသော အနှောင်အဖွဲ့ကဲ့သို့ မရွေ့မကွာသာအောင် နှောင်ဖွဲ့သည်ကို ပြုခြင်းသည် “ဂန္ထိ” မည်၏။

သစ်စေးကဲ့သို့ စေးကပ်ငြိတယ်ခြင်းသည် “ယောဂ” မည်၏။

အဋ္ဌသာလိနီ-ဝိတ္တုပ္ပာဒကဏ္ဍ မာတိကာ-နိဿယမှာ)

၃။ ။သာသဝါဓမ္မာ၌ “သ” သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ဘော်ပြပါ။

၃။ ။သာသဝါ၌ “သ” သဒ္ဒါကား-သဟသဒ္ဒါ၏ ကာရိယ “သ” သဒ္ဒါ ဖြစ်၍ “သဟတ္ထ” အနက် ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ။သဟတ္ထဆိုသော် သမ္ပယုတ္တသဟတ္ထ, အာရမ္မဏသဟတ္ထ နှစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်အရာ ဖြစ်သင့်သနည်း။

၄။ ။သမ္ပယုတ္တသဟတ္ထ-မဟုတ်၊ အာရမ္မဏသဟတ္ထ ဖြစ်သင့်ပါသည်။

၅။ ။အာသဝတရားတို့သည် ဘဝဂ်ဘုံတိုင်အောင် ယိုစီးတတ်သည်ဟူ၍ဆိုရာ အာသဝ တရားတိုင်းကိုပင် မှတ်မည်လော။

၅။ ။ကာမာသဝသည် ကာမ ၁၁-ဘုံမှာ ယိုစီးတတ်သည်။ ဘဝါသဝ သည် ဗြဟ္မာဘုံအားလုံးကို ယိုစီးတတ်သည်။ ဒိဋ္ဌာသဝသည် သုဒ္ဓါဝါသကြည်သော ၂၆-ဘုံလုံးကို ယိုစီးတတ်သည်။ အဝိဇ္ဇာသဝသည် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံလုံးကို ယိုစီးတတ်သည်။

အာသဝဂေါစ္ဆက, ဩဃဂေါစ္ဆက, ယောဂဂေါစ္ဆက ၃-ခုအတူတူ။

အာသဝဂေါစ္ဆကပြီး၏။

(၄) သညောဇနဂေါစ္ဆက ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အာ	ပုဂ္ဂ	သင်္ဂ
သညောဇန	သညောဇနာ ဓမ္မာ		၈		...	၁	၁	၁	၂
	နော သညောဇနာ ဓမ္မာ	၈၉	၄၄	၂၈	နိ	၅၁	၁၂	၁၈	၃
သညောဇနိယ	သညောဇနိယာ ဓမ္မာ	၈၁	၅၂	၂၈		၅၁	၁၂	၁၈	၂
	အသညောဇနိယာ ဓမ္မာ	၈	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
သညောဇနသမ္ပယုတ္တာ	သညောဇနသမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ	၁၂	၂၇		...	၄	၂	၂	၂
	သညောဇနဝိပ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ	၂၁-၃၆-၂၀	၃၈	၂၈	နိ	၅၁	၁၂	၁၈	၃
သညောဇနသညောဇနိယ	သညောဇနာစေဝ ဓမ္မာ		၈			၁	၁	၁	၂
	သညောဇနိယာစ								
	သညောဇနိယာစေဝ ဓမ္မာ	၈၁	၄၄	၂၈		၅၁	၁၂	၁၈	၁
သညောဇနသညောဇနာ	နော စ သညောဇနာ	၈	၃၆		နိ				
	ဒုက်ဗုတ်								
သညောဇနသညောဇနသမ္ပယုတ္တာ	သညောဇနာစေဝ ဓမ္မာ		၈	...		၁	၁	၁	၂
	သညောဇနသမ္ပယုတ္တာစ								
	သညောဇနသမ္ပယုတ္တာစေဝ	၁၂	၁၉	...		၄	၂	၂	၁
သညောဇနသညောဇနာ	ဓမ္မာ နော စ သညောဇနာ	၂၁-၃၆-၂၀	၃၈	၂၈	နိ				
	ဒုက်ဗုတ်								
သညောဇနသညောဇနသမ္ပယုတ္တာ	သညောဇနဝိပ္ပယုတ္တာခေါပန	၁၇-၃၂-၂၀	၃၈	၂၈		၅၁	၁၂	၁၈	၁
	ဓမ္မာ သညောဇနိယာပိ								
	သညောဇန ဝိပ္ပယုတ္တာခေါပန	၈	၃၆		နိ	၁	၁	၁	၂
သညောဇနသညောဇနသမ္ပယုတ္တာ	ဓမ္မာ အသညောဇနိယာပိ								
	ဒုက်ဗုတ်	၁၂	၂၇						

၁။ ။အဘယံကြောင့်“သံယောဇဉ်”မည်သနည်း။

၁။ ။သံယောဇဉ် ဗန္ဓုန္တိတိ သံယောဇနာနိ။

(ပရမတ္ထဒီပနီဒီကာ-၃၀၄)

သတ္တဝါတို့ကိုသံသရာဝဋ်၌နှောင်ဖွဲ့တတ်သောကြောင့်“သံယောဇဉ်”မည်၏။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၂။ ။ သင်္ဂဟ၌ “နဝသံယောဇနာမတာ” ဟု ဆိုသည်မဟုတ်လော၊ အဘယ်ကြောင့် ဤ၌ သံယောဇဉ် တရားကိုယ် ဂ-ပါးသာဆိုသနည်း။

၂။ ။ ဤမာတိကာ၌ အဘိဓမ္မာတရားဖြစ်၍ အဘိဓမ္မာနည်း အားဖြင့် ဥဒ္ဓစ္စကိုယ်၌ သံယောဇဉ် တရားကိုယ် ဂ-ပါးဟု ဆိုပါသည်။

၃။ ဩရုက္ခာဂီယ သံယောဇဉ်၊ ဥဒ္ဓစ္စာဂီယ သံယောဇဉ်များကို ခွဲပြပါ။

၃။ ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ၊ ဗျာပါဒ၊ ဤ ၅-ပါးကား အောက်မဂ် သုံးပါး ပယ်အပ်သော အဘို့ ရှိခြင်းကြောင့် “ဩရုက္ခာဂီယ သံယောဇဉ်” မည်၏။

ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ မာန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာ ဤ ၅-ပါးကား အထက်မဂ် ပယ်အပ်သော အဘို့ ရှိခြင်းကြောင့် “ဥဒ္ဓစ္စာဂီယ သံယောဇဉ်” မည်၏။

ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိ-သီလဗ္ဗတံ၊
ကာမစ်၊ ဗျာပါဒ-ငါးဝ “ဩရမ်”
ရူပါ၊ ရူပ-မာန၊ ဥဒ္ဓိံ၊
အဝိဇ္ဇာ-ဥဒ္ဓစ္စာဂီယံ။ ။

၄။ ။ သံယောဇဉ် တရားကိုယ် ဂ-ပါးကို ဘုံနှင့်ဝေဘန်ပြပါ။

၄။ ။ ကာမဘုံမှာ သံယောဇဉ်တရားကိုယ် ဂ-ပါးလုံးရသည်။

ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံမှာ-ဒေါသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ ကြည်သော သံယောဇဉ်တရားကိုယ် ၅-ပါးရသည်။

ဒေါသ၊ ဣဿံ၊ မစ်-ကြည်ပစ်ပါလေ၊
ရူပါပရူ-ပဉ္စမှတ်လေ၊
သံယောဇန-အဋ္ဌဓမ္မေ၊
ကာမဘုံ-အကုန်ရကြပေ။ ။

သညောဇနဂေါစ္ဆကဗြီး၏။

ဂန္ထဝေါဉ္စက
(၅) ဂန္ထဝေါဉ္စက ဇယားပုံ

၁၃၃

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ့	ရှပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အဓိ	ပုဂ္ဂိုလ်	သင်္ဂ
ဂန္ထ	ဂန္ထာ ဓမ္မာ		၃			၁	၁	၁	၂
	နော ဂန္ထာ ဓမ္မာ	ဂဇ	၄၉	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀		၃
ဂန္ထဝေါဉ္စ	ဂန္ထနိယာ ဓမ္မာ	ဂ၁	၅၂	၂၀		၅၁၂	၁၀		၂
	အဂန္ထနိယာ ဓမ္မာ	ဂ ၃	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
ဂန္ထဝေါဉ္စသမ္ပယုတ္တ	ဂန္ထသမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ	ဂ-၂	၂၅			၄	၂	၂	၂
	ဂန္ထဝိပ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ	၂-၂၁-၃၆ ၂၀	၄၃	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀		၄
ဂန္ထဝေါဉ္စနိယာ	ဂန္ထာစေဝဓမ္မာဂန္ထနိယာစ		၃			၁	၁	၁	၂
	ဂန္ထနိယာစေဝ ဓမ္မာ	ဂ-၁	၄၉	၂၀		၅၁၂	၁၀		၃
	နော စ ဂန္ထာ ဒုက်မုတ်	ဂ	၃၆		နိ				
ဂန္ထဝေါဉ္စသမ္ပယုတ္တ	ဂန္ထစေဝ ဓမ္မာ		၂			၁	၁	၁	၂
	ဂန္ထသမ္ပယုတ္တာစ		၂			၁	၁	၁	၂
	ဂန္ထသမ္ပယုတ္တာစေဝ ဓမ္မာ	ဂ-၂	၄၂			၄	၂	၂	၁
ဂန္ထဝေါဉ္စဝိပ္ပယုတ္တ	နော စ ဂန္ထာ ဒုက်မုတ်	၂-၂၁-၃၆ ၂၀	၄၃	၂၀	နိ				
	ဂန္ထဝိပ္ပယုတ္တာ ခေါ် ပန ဓမ္မာ	၂-၁၇-၃၂ ၂၀	၄၃	၂၀		၅၁၂	၁၀		၂
	ဂန္ထနိယာပိ	ဂ	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
	ဂန္ထဝိပ္ပယုတ္တာ ခေါ် ပန ဓမ္မာ	ဂ	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
ဂန္ထဝေါဉ္စ	အဂန္ထနိယာပိ	ဂ-၂	၂၅						
	ဒုက်မုတ်	ဂ-၂	၂၅						

(ဝဉ္စမအကြိမ်)

၁။ ။ အဘယ့်ကြောင့် “ဂန္ထ” ခေါ်သနည်း။

၁။ ။ နာမကာယေန ရူပကာယံ ပစ္စုပ္ပန်ကာယေန ဝါ

အနာဂတကာယံ ဂန္ထန္တိ ဒုပ္ပမုခွံ ဝေဠုန္တိတိ “ဂန္ထာ”

နာမကာယနှင့် ရူပကာယကို (တနည်း) ပစ္စုပ္ပန်ကာယ နှင့် အနာဂတ်ကာယကို ဖြေခြင်းငှါ တတ်နိုင်ခဲ့သည်ကိုပြု၍ ရစ်ပတ်ချည်နှောင်တတ်သောကြောင့် “ဂန္ထ” ခေါ်ပါသည်။

ဤကား - ဦးကာကျော်အလို

ယဿ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ တံ စုတိပဋိသန္ဓိ ဝသေန ဝဋ္ဋသ္မိံ ဂန္ထန္တိတိ “ဂန္ထာ” ။
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားရှိကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စုတိပဋိသန္ဓေ အစွမ်းဖြင့် ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ လက်ထိပ်အစရှိသော အနှောင်အဖွဲ့ကဲ့သို့ ဖွဲ့တတ်ကုန်သောကြောင့် “ဂန္ထ” မည်၏။

ဤကား - အဋ္ဌသာလိနီအလို

၂။ ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသ-ဣဒံသစ္စာဘိနိဝေသ ကာယဂန္ထံ နှစ်ပါးအဓိပ္ပာယ်ကို ဂရု၊ နစ္စာ ဘော်ပြပါ။

၂။ ။ သံသရာဝဋ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ လမ်းခရီး မဟုတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော နွားတို့၏ အလေ့အကျင့်ကို သံသာရသုဒ္ဓိ-ဟု မှားသောအားဖြင့် ကြံ၍ ယူခြင်းသည် သီလဗ္ဗတပရာမာသမည်၏။

ပရမတ္ထဒီပနီဦးကာအလို

သဗ္ဗညုဘုရားရှင် ဟောတော်မူသည်ကိုလည်းဟန်၍၊ ဤငါ၏ “သဿတော လောကော” ဟူသော အယူသည်သာမှန်၏။ တပါးသောသူ၏ အယူသည် မှားသည်ဟု ယူခြင်းသည် “ဣဒံသစ္စာဘိနိဝေသ” မည်၏။

အဋ္ဌသာလိနီအလို

ဂန္ထဝေါဒ္ဓက ဖြစ်၏။

(၁) နီဝရဏဂေါတ္ထက ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	သင်္ဂဟိတ						
			စေ	ရုပ်	နိ	ခံ	အာ	သွင်	သမ
နီဝရဏ	နီဝရဏာ ဓမ္မာ		၈			၁	၁	၁	၂
	နော နီဝရဏာ ဓမ္မာ	၈၉	၄၄	၂၈	နိ	၅၁၂	၁၈	၁	၄
နီဝရဏိယ	နီဝရဏိယာ ဓမ္မာ	၈၁	၅၂	၂၈		၅၁၂	၁၈	၂	၂
	အနီဝရဏိယာ ဓမ္မာ	၈	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
နီဝရဏသမ္ပယုတ္တ	နီဝရဏသမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ	၁၂	၂၇			၄	၂	၂	၂
	နီဝရဏဝိပ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ	၂၁-၃၆-၂၀	၃၈	၂၈	နိ	၅၁၂	၁၈	၁	၄
နီဝရဏနီဝရဏိယ	နီဝရဏာစေဝ ဓမ္မာ		၈			၁	၁	၁	၂
	နီဝရဏိယာစ		၈			၁	၁	၁	၂
	နီဝရဏိယာစေဝ ဓမ္မာ	၈၁	၄၄	၂၈		၅၁၂	၁၈	၁	၁
နီဝရဏနီဝရဏိယ	နော စ နီဝရဏာ	၈	၃၆		နိ				
	ဒုက်မုတ်	၈	၃၆		နိ				
	နီဝရဏာစေဝ ဓမ္မာ		၈			၁	၁	၁	၂
နီဝရဏနီဝရဏိယ	နီဝရဏသမ္ပယုတ္တာစ		၈			၁	၁	၁	၂
	နီဝရဏသမ္ပယုတ္တာစေဝ ဓမ္မာ	၁၂	၁၉			၄	၂	၂	၁
	နော စ နီဝရဏာ	၂၁-၃၆-၂၀	၃၈	၂၈	နိ				
နီဝရဏဝိပ္ပယုတ္တ	နီဝရဏဝိပ္ပယုတ္တာခေါ်ပန ဓမ္မာ	၁၇-၃၆-၂၀	၃၈	၂၈		၅၁၂	၁၈	၁	၁
	နီဝရဏိယာပိ	၈	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
	နီဝရဏဝိပ္ပယုတ္တာခေါ်ပန ဓမ္မာ	၁၂	၂၇						

၁။ ။အဘယ့်ကြောင့်“နီဝရဏ”ခေါ်သနည်း။

၁။ ။ဈာနာဒိဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇေနကုသလစိတ္တံ နိသေဓေန္တိ တထာ တထာ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ န ဒေန္တိတိ နီဝရဏာနိ။

ဈာန်-စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်ကို တားမြစ်ပိတ်ပင်လျက်၊ ထိုကုသိုလ်စိတ်၏ ဖြစ်ခွင့်ကို မပေးတတ်သောကြောင့်“နီဝရဏ”မည်၏။

ပညာစက္ခုနောဝါ အာဝရဏတ္ထေန နီဝရဏာ။
(တနည်း) ပညာစက္ခုကို ပိတ်ပင်တတ်သောကြောင့် “နီဝရဏ”မည်၏။

(ဇီကာကျော်-သုမ္ပန္နဒါန-၁၆၆)

၂။ ။ထိန (နှင့်) မိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ (နှင့်) ကုက္ကုစ္စကို အဘယ့်ကြောင့် တပါးတည်း ပေါင်းသနည်း။

၂။ ။ကိစ္စာဟာရပဋိပက္ခာနံ သမာနဘာဝတော။
ကိစ္စ၊ အကြောင်း ဆန့်ကျင်ဘက်တို့၏ တူသောကြောင့် တပါးတည်း ပေါင်းသည်။

၃။ ။ထိန၊ မိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စတို့၏ ကိစ္စာ အာဟာရ ပဋိပက္ခတူပုံကို ကျ၊ နစ္စာ ဘော်ပြပါ။

၃။ ။ထိန၊ မိဒ္ဓ-တို့သည် စိတ္တုပ္ပါဒ်၏ တွန့်တိုခြင်းကိစ္စ၊ ဥဒ္ဓစ္စ-ကုက္ကုစ္စတို့၏ စိတ်၏ မငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုခြင်းကိစ္စအားဖြင့် တူ၏။

ထိန၊ မိဒ္ဓတို့၏ ပျင်းရိခြင်း၊ ကိုယ်လက်တဆန့်ဆန့်ရှိခြင်း-ဟူသောအကြောင်း။
ဥဒ္ဓစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စတို့၏ ဆွေမျိုး စသည်တို့၏ ပျက်စီးခြင်း စသည်ကို ကြံခြင်းဟူသော အကြောင်းအားဖြင့် တူကြ၏။

ထိန၊ မိဒ္ဓတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကား “ဝိရိယ”၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ကား “သမာဓိ” ဤသို့ ဆန့်ကျင်ဘက် တူကြပါသည်။

နီဝရဏဂေါစ္ဆက ပြီး၏။

(၉) ပရာမာသဂေါတ္ထက ဇယားပုံ

ဥပစာ	ပဒ	စိတ်	စေ	ရှင်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အာ	ဗျာ	သေ
ပရာမာသ	ပရာမာသာ ဓမ္မာ		၁			၁	၁	၁	၁
	နော ပရာမာသာ ဓမ္မာ	၈၉	၅၁	၂၈	နိ	၅၁	၂၈	၁၈	၄
ပရာမာသ	ပရာမဋ္ဌာ ဓမ္မာ	၈၁	၅၂	၂၈		၅၁	၂၈	၁၈	၂
	အပရာမဋ္ဌာ ဓမ္မာ	၈	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
ပရာမာသ	ပရာမာသ, သပ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ	၄	၂၀			၄	၂	၂	၂
	ပရာမာသဝိပ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ	၄-၂-၂	၅၁	၂၈	နိ	၅၁	၂၈	၁၈	၄
	ဒုက်မုတ်	၂၁-၃၆-၂၀	၁						
ပရာမာသ	ပရာမာသာစေ ဓမ္မာ		၁			၁	၁	၁	၁
	ပရာမဋ္ဌာစ		၁			၁	၁	၁	၁
	ပရာမဋ္ဌာစေ ဓမ္မာ	၈၁	၅၁	၂၈		၅၁	၂၈	၁၈	၂
ပရာမာသ	နော စ ပရာမာသာ	၈	၃၆		နိ				
	ဒုက်မုတ်	၈	၃၆		နိ				
	ပရာမာသဝိပ္ပယုတ္တာ ခေါ် ပန	၄-၂-၂	၅၁	၂၈		၅၁	၂၈	၁၈	၂
ပရာမာသ	ဓမ္မာ ပရာမဋ္ဌာပိ	၁၇-၃၂-၂၀	၅၁	၂၈		၅၁	၂၈	၁၈	၂
	ပရာမာသဝိပ္ပယုတ္တာ ခေါ် ပန	၈	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
	ဓမ္မာ အပရာမဋ္ဌာပိ	၄	၂၁						
ပရာမာသ	ဒုက်မုတ်	၄	၂၁						

၁။ ။ အဘယ့်ကြောင့် “ပရာမာသ” ခေါ်သနည်း။

၂။ ။ သဘာဝဓမ္မတို့၏ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော အနိစ္စ-စသော အခြင်းအရာကို လွန်၍ နိစ္စ-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏ဟု မဟုတ်မမှန်သော သဘော အားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သောကြောင့် “ပရာမာသ” မည်၏။

(အဋ္ဌသာလိနီ စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍမာတိကာအဖွင့်)

ပရာမာသဂေါတ္ထကပြီး၏။

အဘိဓမ္မာညဝါလရောင်ကျမ်း
(၁၀) မဟန္တရဒုက် ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အာ	ဇာတိ	သမ္ဘ
အာရမ္မဏ	သာရမ္မဏာ ဓမ္မာ	၈၉	၅၂			၄	၂	၈	၃
	အနာရမ္မဏာ ဓမ္မာ			၂၈	နိ	၁၁၁	၁၁		၂
စိတ္တ	စိတ္တာ ဓမ္မာ	၈၉				၁	၁	၇	၁
	နော စိတ္တာ ဓမ္မာ		၅၂	၂၈	နိ	၄၁၁	၁၁		၄
စေတသိကာ	စေတသိကာ ဓမ္မာ		၅၂			၃	၁	၁	၃
	အစေတသိကာ ဓမ္မာ	၈၉		၂၈	နိ	၂၁၂	၁၈		၂
စိတ္တသမ္ပယုတ္တ	စိတ္တသမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ		၅၂			၃	၁	၁	၃
	စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ			၂၈	နိ	၁၁၁	၁၁		၂
	ဒုက်မုတ်	၈၉							
စိတ္တသံသဋ္ဌာ	စိတ္တသံသဋ္ဌာ ဓမ္မာ		၅၂			၃	၁	၁	၃
	နော စိတ္တဝိသံသဋ္ဌာ ဓမ္မာ			၂၈	နိ	၁၁၁	၁၁		၂
	ဒုက်မုတ်	၈၉							
စိတ္တသမုဋ္ဌာန	စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ ဓမ္မာ		၅၂	၁၇	...	၄	၆	၆	၃
	နော စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ ဓမ္မာ	၈၉		၁၅	နိ	၂၁၂	၁၈		၂
စိတ္တသဟဘူ	စိတ္တသဟဘူနော ဓမ္မာ		၅၂	၂	..	၄	၁	၁	၃
	နော စိတ္တသဟဘူနော ဓမ္မာ	၈၉		၂၆	နိ	၂၁၂	၁၈		၂
စိတ္တာနုပရိဝတ္တိ	စိတ္တာနုပရိဝတ္တိနော ဓမ္မာ		၅၂	၂	...	၄	၁	၁	၃
	နော စိတ္တာနုပရိဝတ္တိနော ဓမ္မာ	၈၉	...	၂၆	နိ	၂၁၂	၁၈		၂
စိတ္တသံသဋ္ဌာသမုဋ္ဌာန	စိတ္တသံသဋ္ဌာသမုဋ္ဌာနာ ဓမ္မာ		၅၂			၃	၁	၁	၃
	နော စိတ္တသံသဋ္ဌာသမုဋ္ဌာနာ ဓမ္မာ	၈၉	...	၂၈	နိ	၂၁၂	၁၈		၂

(၁၀) မဟန္တရဒုက် ဇယားပုံ အဆက်

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အာ	ဗုဒ္ဓ	သီ
စိတ္တသံသဠသမုဋ္ဌာန သဟဘူနော ဓမ္မာ နော စိတ္တသံသဠသမုဋ္ဌာန သဟဘူနော ဓမ္မာ			၅၂			၃	၁	၁	၃
		၈၉		၂၈	နိ	၂	၁၂	၁၈	၂
စိတ္တသံသဠသမုဋ္ဌာနာ နုပရိဝတ္တိနော ဓမ္မာ နော စိတ္တသံသဠသမုဋ္ဌာနာ နုပရိဝတ္တိနော ဓမ္မာ			၅၂			၃	၁	၁	၃
		၈၉		၂၈	နိ	၂	၁၂	၁၈	၂
အဇ္ဈတ္တိကာ ဗဟိရာ ဓမ္မာ		၈၉		၅		၂	၆	၁၂	၁
			၅၂	၂၃	နိ	၄	၆	၆	၄
ဥပါဒါ နော ဥပါဒါ ဓမ္မာ				၂၄		၁၁၀	၁၀	၁	၁
		၈၉	၅၂	၄	နိ	၅	၃	၉	၄
ဥပါဒိန္ဒာ ဓမ္မာ အနုပါဒိန္ဒာ ဓမ္မာ		၃၂	၃၅	၂၀		၅၁၁	၁၇	၁	၁
		၁၂-၂၁ ၂၀-၄	၅၂	၁၅	နိ	၅	၇	၈	၄

မဟန္တရဒုက်စဉ်ပါဠိဂါထာ

သာရမ္မဏာ စိတ္တာ စေတ၊စိတ္တသမ္ပယုတ္တ သံသဠာ၊

စိတ္တသမုဋ္ဌာ သဟဘူ၊စိတ္တာနု ပရိဝတ္တိစ။

စိတ္တသံသဠသမုဋ္ဌာ၊သံသဠ သမု သဟဘူ၊

သံသဠ-သမု-နုပရိ၊အဇ္ဈတ္တု ပါဒု ပါဒိန္ဒာ။

၁။ ။စိတ္တာနုပရိဝတ္တိဒုက္ခံ ဝိညတ်ဒွေကို စိတ္တာနုပရိဝတ္တိ တရားဟုဆိုသော် ကာယဝိညတ္တိနဝက၊ ဝစီဝိညတ္တိသဒ္ဓဒသက ကလာပ်၌ ရုပ်တရားတို့သည် ကေုပ္ပါဒ၊ ကေနိရောဓ-ဟူသော “ကလာပလက္ခဏာ” နှင့် ပြည့်စုံရသည် ဖြစ်၍၊ စိတ္တက္ခဏ ၁၇-ချက်ပြည့်မှ ချုပ်သော်၊ ဝိညတ်ဒွေသည် အခြား ရုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့လျှင် “ကလာပ” လက္ခဏာနှင့် ညီညွတ်ပါသနည်း။

မှတ်ချက်။ ။(ဤပုစ္ဆာ၏ မေးလိုရင်းမှာ အဆိုပါကလာပ် ၂-စည်း၌ ဝိညတ် ဒွေမှာ စိတ္တာနုပရိဝတ္တိတရားဖြစ်၍ စိတ္တက္ခဏ တချက်ခန့်မျှ ကြာသည်။ ကြွင်း ၈-ရပ်၊ ၉-ရပ်တို့မှာ စိတ္တက္ခဏ ၁၇-ချက်ခန့် ကြာသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့လျှင် ကေုပ္ပါဒ၊ ကေနိရောဓ လက္ခဏာနှင့် ညီညွတ်ပါသနည်းဟု မေးလိုရင်းဖြစ်သည်။ ဤအရာသည် အတော် ကပ်ကပ်သတ်သတ်နိုင်သည်။ မလွယ်လှပါ။)

၁။ အဖြေ။ ။ကေုပ္ပါဒ-စသော လက္ခဏာမှာ နိပ္ပန္နရုပ်တို့၏ လက္ခဏာ မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ အနိပ္ပန္နရုပ်တို့၏ လက္ခဏာမဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကေနိရောဓ လက္ခဏာနှင့် ကင်းသော်လည်း ဝိညတ်ဒွေတို့မှာ “ကလာပ်အထူးကို ပြုတတ်သော ကြောင့်” ရေတွက်သည်။

(ပရမတ္ထဒီပနီဇီကာရှင်ဝိုင်း-၂၇၄)

၂။ စိတ္တသံသဋ္ဌာဓမ္မာ၊ စိတ္တာနုပရိဝတ္တိဓမ္မာတို့၌ စိတ္တသဒ္ဓါ နှစ်ခုအထူးကိုပြု၍ သံသဋ္ဌဓမ္မ-အနုပရိဝတ္တိဓမ္မ အရမုားကိုလည်း ကောက်ပြပါ။

၂။ ။ပဌမစိတ္တကား-စိတ်တခုယုတ်-၉၀၊ ဒုတိယစိတ္တကား-ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေ တတ်သော ဝုဋ္ဌော ကာမဇော တခုယုတ် ၃၀-အဘိညာဏ်ဒွေ စိတ်ကိုကောက်ယူ ရပါသည်။

သံသဋ္ဌ-အရကား.....စေတသိက်။

အနုပရိဝတ္တိ-အရကား.....စေတသိက်နှင့်ဝိညတ်ဒွေ။

ပဌမစိတ္တ-သဗ္ဗယူလေ၊

ဒုတိယမှတ်-ဝိညတ်ဖြစ်စေ၊

သံသဋ္ဌက-ယူကြပါစေ....၊

နုပရိမှတ်-ဝိညတ်ရုပ်၊ နှင့်စေ....။ ။

ပဗန္ဓရဒုက္ခံ ဖြစ်၏။

၁။ ။အဘယ့်ကြောင့်“ဥပါဒါန်”မည်ပါသနည်း။

၁။ ။ဘာကို ကိုက်သော မြွေကဲ့သို့ အာရုံကို ပြင်းစွာယူဘတ်-စွဲလမ်းတတ်သောကြောင့်“ဥပါဒါန်”မည်ပါသည်။

၂။ ။တဏှာနှင့် ဥပါဒါန်အတူးကို ဥပမာနှင့် ဖြေပါ။

၂။ ။ဒုဗ္ဗလတဏှာ တဏှာနာမ၊ ဗလဝတီ ဥပါဒါန်။

အားနည်းသောတဏှာသည် “တဏှာ” မည်၏။ အားကြီးသော တဏှာသည် “ဥပါဒါန်”မည်၏။

တဏှာသည် ခိုးသူသည် ညဉ့်အခါ မှောင်ထဲမှာ ဥစ္စာထုပ်ကိုရရန် လက်ဖြင့် စမ်းသတ် ရှာတွေ့သည်နှင့်တူ၏။

ဥပါဒါန်သည် လက်ထဲသို့ ရောက်ပြီးသော ဥစ္စာထုပ်ကို ပလွတ်နိုင်သည် နှင့် တူ၏။

၃။ ။ဒိဋ္ဌိသည် လောဘနှင့်သာ သဟစရဏ ဖြစ်ပါလျက် သောတာပတ္တိမဂ် ပယ်ရာ ပဟာနက်တရား၌ အဘယ့်ကြောင့် “ဝိစိကိစ္ဆာနှင့်တွဲ၍ ပဟာနက် တရားနှစ်ပါးကို ပြထားသနည်း။

၃။ ။ရှစ်ပါးသောဌာန၊ ၁၆-ပါးသော ဌာနတို့၌ ယုံမှားခြင်း ဝိစိကိစ္ဆာ သည် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ရန်အကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး ဖြစ်သဖြင့် သောတာပတ္တိမဂ် သည် ဒိဋ္ဌိ၊ဝိစိကိစ္ဆာ နှစ်ပါးကိုသာပယ်သည်။

(ဤပုစ္ဆာနှင့် ဝိသဇ္ဇနာမှာ-ကျွန်ုပ်၏ ဆွမ်းစားပြီး၁၂၈ ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အနုမာန-အကြံမျှဖြစ်၍ သင့်မည်ထင်က ယူကြပါကုန်။ မသင့်မည် ထင်က စွန့်ကြပါကုန်။)

ဥပါဒါနဂေါစ္ဆက ဖြစ်၏။

ကိလေသဂေါဇ္ဈက

၁၄၃

(၁၂) ကိလေသဂေါဇ္ဈက ဇယားပုံ

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရုပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အာ	ပုဏ္ဏ	သမ္မ
ကိလေသ	ကိလေသာ ဓမ္မာ နော ကိလေသာ ဓမ္မာ		၁၀			၁	၁	၁	၂
		၈၉	၄၂	၂၈	နိ	၅	၁၂	၁၈	၃
သံကိလေသိကာ	သံကိလေသိကာ ဓမ္မာ အသံကိလေသိကာ ဓမ္မာ	၈၁	၅၂	၂၈		၅	၁၂	၁၈	၂
		၈	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
သံကိလိဋ္ဌာ	သံကိလိဋ္ဌာ ဓမ္မာ အသံကိလိဋ္ဌာ ဓမ္မာ	၁၂	၂၇			၄	၂	၂	၂
		၂၁-၃၆-၂၀	၃၈	၂၈	နိ	၅	၁၂	၁၈	၃
ကိလေသ သမ္ပယုတ္တ	ကိလေသ သမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ ကိလေသ ဝိပွယုတ္တာ ဓမ္မာ	၁၂	၂၇			၄	၂	၂	၂
		၂၁-၃၆-၂၀	၃၈	၂၈	နိ	၅	၁၂	၁၈	၃
ကိလေသ သံကိလေသိကာ	ကိလေသာစေဝ ဓမ္မာ		၁၀			၁	၁	၁	၂
	သံကိလေသိကာစ		၁၀			၁	၁	၁	၂
	သံကိလေသိကာစေဝ ဓမ္မာ နော စ ကိလေသာ ဒုက်မုတ်	၈၁ ၈	၄၂ ၃၆	၂၈	 နိ	၅	၁၂	၁၈	၁
ကိလေသ သံကိလိဋ္ဌာ	ကိလေသာစေဝ ဓမ္မာ		၁၀			၁	၁	၁	၂
	သံကိလိဋ္ဌာစ		၁၀			၁	၁	၁	၂
	သံကိလိဋ္ဌာစေဝ ဓမ္မာ နော စ ကိလေသာ ဒုက်မုတ်	၁၂ ၂၁-၃၆-၂၀	၁၇ ၃၈	 ၂၈	 နိ	၄	၂	၂	၁
ကိလေသ ကိလေသကိလေသ သမ္ပယုတ္တ	ကိလေသာစေဝဓမ္မာ		၁၀			၁	၁	၁	၂
	ကိလေသ သမ္ပယုတ္တာစ		၁၀			၁	၁	၁	၂
	ကိလေသ သမ္ပယုတ္တာစေဝ ဓမ္မာ နော စ ကိလေသာ ဒုက်မုတ်	၁၂ ၂၁-၃၆-၂၀	၁၇ ၃၈	 ၂၈	 နိ	၄	၂	၂	၁
ကိလေသ ဝိပွယုတ္တ	ကိလေသဝိပွယုတ္တာခေါ်ပန ဓမ္မာ သံကိလေသိကာပိ	၁၇-၃၂-၂၀	၃၈	၂၈	..	၅	၁၂	၁၂	၁
	အသံကိလေသိကာပိ	၈	၃၆		နိ	၄	၂	၈	၂
	ဒုက်မုတ်	၁၂	၂၇		..				

(ပဋိမအကြိမ်)

၁။ ။အဘယ်ကြောင့်“ကိလေသာ”ခေါ်သနည်း။

၁။ ။သတ္တဝါတို့၏စိတ်ကို ပူပန် စေ တတ် - နှိပ် စက် တတ် သော ကြောင့် “ကိလေသာ”ခေါ်ပါသည်။

၂။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာသန္တာန်မှာကိလေသာရှိ၊မရှိကိုအကြောင်းပြ၍ဖြေပါ။

၂။ ။အသညသတ် ဗြဟ္မာသန္တာန်မှာ ဝိတိက္ကမ ကိလေသာ၊ ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာ မရှိပါ။ အနုသယကိလေသာကားရှိပါသည်။ အကြောင်းသော်ကား ခွါရသုံးပါး မရှိခြင်းကြောင့် ဝိတိက္ကမ၊ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာ မရှိပါ။ မှ်ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို မပယ်နိုင်သေးသောကြောင့် အနုသယကိလေသာ ရှိပါသည်။

၃။ ။ကိလေသာ ဆယ်ပါးကို ဘုံနှင့် ဖြစ်သင့်သလို ဝေဘန်ပါ။

၃။ ။
 ကာမဘုမ္မ-ဒသကိုလေ၊
 ရူပါ၊ရူပ-ဒေါသကြည်ပေ၊
 သညသတ္တ-အနုသယေ၊
 သုဒ္ဓါဝါ-သတ္တာ၊ကိလေသေ။ ။

အသညသတ် သုဒ္ဓါဝါသကြည်သော ရူပ ၁၀-ဘုံ၊ အရူပဘုံမှာ ဒေါသကြည် သောကိလေသာ ၉-ပါး။ အသညသတ်ဘုံမှာ အနုသယ ကိလေသာ ၆-ပါး။ သုဒ္ဓါဝါသဘုံမှာ ဒိဋ္ဌိ၊ဝိစိကိစ္ဆာ၊ဒေါသကြည်သောကိလေသာ ၇-ပါးရပါသည်။

ကိလေသ ဂေါစ္ဆက ဖြစ်၏။

ပိဋိဒုက်
(၁၃) ပိဋိဒုက် ဇယားပုံ

၁၄၅

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အာ	ဇာတ်	သစ်
ဒဿန	ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ ဓမ္မာ	၄-၁	၂၂			၄	၂	၂	၂
	နဒဿနေနပဟာတဗ္ဗာ ဓမ္မာ	၄-၂ ၄-၅ ၄-၂-၁-၂၁ ၃၆-၂၀	၂၅ ၂၅ ၅၀	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀		၄
ဘာဝနာ	ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗာ ဓမ္မာ	၄-၂ ၄-၁	၂၅ ၂၁			၄	၂	၂	၂
	နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗာ ဓမ္မာ	၄-၂-၄-၁ ၂၁=၃၆=၂၀	၅၂	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀		၄
ဒဿနဟေတု	ဒဿနေနပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ ဓမ္မာ	၄-၁ ၄-၂	၂၂* ၂၅			၄	၂	၂	၂
	န ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ ဓမ္မာ	၄-၂-၁-၂၁ ၃၆-၂၀	၅၀ *၁	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀		၄
ဘာဝနာဟေတု	ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ ဓမ္မာ	၄-၂ ၄-၁	၂၅ *၂၁			၄	၂	၂	၂
	နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ ဓမ္မာ	၄-၂-၄-၁ ၂၁-၃၆-၂၀	၅၂ *၁	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀		၄
သဝိတက္က	သဝိတက္ကာ ဓမ္မာ	၅၅	၅၀			၄	၂	၂	၃
	အဝိတက္ကာ ဓမ္မာ	၆၆	၃၃ ၅၅	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၇		၃
သဝိစာရ	သ ဝိစာရာ ဓမ္မာ	၆၆	၅၁			၄	၂	၃	၃
	အ ဝိစာရာ ဓမ္မာ	၅၅	၃၆ ၆၆	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၇		၃
သပ္ပိတိက	သပ္ပိတိကာ ဓမ္မာ	၅၁	၄၆			၄	၂	၂	၃
	အပ္ပိတိကာ ဓမ္မာ	၇၀	၅၁ ၅၁	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၀		၄

အဘိဓမ္မာဥပသုဒ္ဓါရဏကျမ်း
(၁၃) ပိဋိဒုက္ခ ဇယားပုံ အဆက်

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရှင်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အာ	ဗျာ	သိ
ပိတိသဟဂတာ	ပိတိသဟဂတာ ဓမ္မာ	၅၁	၄၆			၄	၂	၂	၃
	န ပိတိသဟဂတာ ဓမ္မာ	၇၀	၅၁	၂၀	နိ	၅၁	၂၁၀		၄
သုခသဟဂတာ	သုခသဟဂတာ ဓမ္မာ	၆၃	၄၆			၃	၂	၃	၃
	န သုခသဟဂတာ ဓမ္မာ	၅၅	၅၁	၂၀	နိ	၅၁	၂၁၀		၄
ဥပေက္ခာသဟဂတာ	ဥပေက္ခာသဟဂတာ ဓမ္မာ	၅၅	၄၆			၃	၂	၃	၃
	န ဥပေက္ခာသဟဂတာ ဓမ္မာ	၆၃	၅၅	၂၀	နိ	၅၁	၂၁၃		၄
ကာမာဝစရာ	ကာမာဝစရာ ဓမ္မာ	၅၄	၅၂	၂၀	...	၅၁	၂၁၀		၂
	န ကာမာဝစရာ ဓမ္မာ	၂၇	၃၀		နိ	၄	၂	၂	၃
ရူပါဝစရာ	ရူပါဝစရာ ဓမ္မာ	၁၅	၃၅		...	၄	၂	၂	၁
	န ရူပါဝစရာ ဓမ္မာ	၁၂	၅၂	၂၀	နိ	၅၁	၂၁၀		၄
အရူပါဝစရာ	အရူပါဝစရာ ဓမ္မာ	၁၂	၃၀	...		၄	၂	၂	၁
	န အရူပါဝစရာ ဓမ္မာ	၁၅	၅၂	၂၀	နိ	၅၁	၂၁၀		၄
ပရိယာပနာ	ပရိယာပနာ ဓမ္မာ	၈၁	၅၁	၂၀	...	၅၁	၂၁၀		၂
	အပရိယာပနာ ဓမ္မာ	၈	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
နိယျာနိကာ	နိယျာနိကာ ဓမ္မာ	၄	၃၆			၄	၂	၂	၁
	န နိယျာနိကာ ဓမ္မာ	၈၁	၅၂	၂၀	နိ	၅၁	၂၁၀		၃

(၁၃) ပိဋိဒုက္ခဇယားပုံ အဆက်

အမည်	ပဒ	စိတ်	စေ	ရပ်	နိ	သင်္ဂဟိတ			
						ခံ	အာ	ပုဂ္ဂ	သေ
နိယတ	နိယတ ဓမ္မာ	၄-သတ္တမဇ	၂၁			၄	၂	၂	၃
	အ နိယတာ ဓမ္မာ	၂-သတ္တမဇ	၂၂						
		၄- ၂၁-၁၇-၃၆	၃၆						
သဉ္စတ္တရ	သဉ္စတ္တရ ဓမ္မာ	၂၀	၅၂	၂၀	နိ	၅၁၂	၁၈		၃
	အနုတ္တရ ဓမ္မာ	၈၁	၅၂	၂၀		၅၁၂	၁၈		၂
		၈	၃၆		နိ	၄	၂	၂	၂
သရဏ	သရဏာ ဓမ္မာ	၁၂	၂၇			၄	၂	၂	၂
	အရဏာ ဓမ္မာ	၂၁							
		၃၆	၃၈	၂၈	နိ	၅၁၂	၁၈		၃
		၂၀							

ပိဋိဒုက္ခစဉ်ဂါထာ

ဒ,ဘာ,ဒ,ဘာ,သဝိ,သဝိ၊ သပ္ပိ,ပိတိ,သုခေါ,ပေက္ခာ၊

ကာ,ရူ,အရူ,ပရိ,နိယျာ၊ နိယ,သုတ္တရ,သရဏာ။ ။

(ဒ) ဒဿနဒုက္ခ၎င်း။ (လ) သရဏာ၊ သရဏဒုက္ခ၎င်း။ ဤသို့ အနက်ပေးလှယ်၏။

၁။ ။အဘယ့်ကြောင့်“ပရိယာပန္န”မည်သနည်း။

၁။ ။တောဘူမကဝဋ္ဌေ ပရိယာပန္နာ အန္တောဂဓာတိ ပရိယာပန္နာ၊ တောဘူမကဝဋ္ဌံ အကျိုးဝင်သောကြောင့်“ပရိယာပန္န”မည်၏။

၂။ ။အဘယ့်ကြောင့်“နိယျာနိက”မည်ကြောင်းကိုဘော်ပြ၍တောဘူမကကုသိုလ်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့်“နိယျာနိက”မမည်ကြောင်းကိုလည်း ဘော်ပြပါ။

၂။ ။ဝဋ္ဌမူလံ ဆိန္ဒန္တာ နိဗ္ဗာနံ အာရမ္မဏံ ကက္ခာ၊
ဝဋ္ဌတော နိယျန္တိတိ“နိယျာနိကာ”။

ဝဋ္ဌမြစ်ကိုဖြတ်လျက် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဝဋ္ဌသုံးပါးမှ ထွက်မြောက်တတ်သောကြောင့် မဂ်သည်“နိယျာနိက”မည်၏။

(ပစ္စမအကြိမ်)

တေဘူမက ကုသိုလ်မှားကား ဒုရ-အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်“နိဗ္ဗာနိက”
မမည်ပါ။

၃။ ။သဗ္ဗညုတဉာဏ် နှင့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ၂-ပါးသည် မည်သည့်ဉာဏ်က
မြတ်ကြောင်းကို မာတိကာ သာဓကပြု၍ ဖြေပါ။

၃။ ။သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သည် မဟာ ကြိယာညာဏ သမ္ပယုတ်လေး ခု၌
ရှိသော ပညာတော်ဖြစ်၍၊ လောကုတ္တရာမှာ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်လောက် မမြတ်
ပါ။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကသာ မြတ်ပါသည်။ ။သာဓကကား—

(သဉ္စတ္တရာဓမ္မာ-အနုတ္တရာဓမ္မာ)

ကတမေ ဓမ္မာ သဉ္စတ္တရာ တီသု ဘူမိသု ကုသလံ အကုသလံ တီသု ဘူမိသု
ဝိပါကော တီသု ဘူမိသု ကြိယာဗျာကတံ သဗ္ဗညုရူပံ ဣမေ ဓမ္မာ သဉ္စတ္တရာ။
ကတမေ ဓမ္မာ အနုတ္တရာ စတ္တာရော မဂ္ဂါ အပရိယာ ပန္နာ စတ္တာရိစ သာမည
ဖလာနိ နိဗ္ဗာနဉ္စ ဣမေဓမ္မာ အနုတ္တရာ။

(ဓမ္မသင်္ဂဏီ-သဉ္စတ္တရာဒုက်-၂၂၈)

သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကား-သဉ္စတ္တရာဓမ္မ။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကား-အနုတ္တရာဓမ္မဖြစ်၍
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်က မြတ်သည်ဟူလို။

၄။ ။သရဏာပုဒ်၌ ရဏ သဒ္ဓါ၏ အနက်များကိုခွဲ၍“သရဏာ”ပုဒ်ကို ဝိပြုတ်
ပြုပါ။

၄။ ။“ရဏ”သည် ရာဂ စသော ကိလေသာကို ဟောခြင်းကြောင့် သဟ
ရဏေဟိတိ-သရဏာ။

“ရဏ”သဒ္ဓါသည် ရေဏုပရိယာယ်ဖြစ်၍ “မြူ”ကို ဟောခြင်းကြောင့် သဟ
ရဏေဟိ ရာဂ ဝိရေဏုဟိတိ သရဏာ။

“ရဏ”သဒ္ဓါသည် ယုဒ္ဓပရိယာယ်ဖြစ်၍ စစ်ထိုးခြင်းကို ဟောခြင်းကြောင့်
သဟရဏေန အရိယမဂ္ဂယုဒ္ဓေနာတိ-သရဏာ။

အရဏဝိဘင်္ဂသုတ်၌ အကုသိုလ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ဒုက္ခဝိသာတဥပါယာသ
ပရိဋ္ဌာဟတို့ကိုလည်း “ရဏ” သဒ္ဓါဟောခြင်းကြောင့် သဟ ရဏေဟိ ဖလဘူ
တေဟိ ဒုက္ခဝိသာတဥပါယာသ ပရိဋ္ဌာဟေဟိတိ သရဏာ။ ။ဤသို့ ဝိပြုတ်
ပြုပါသည်။

ပဌမနည်း(အဋ္ဌကထာ)နောက် ၃-နည်း(ဋီကာ)

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၅။ ။ ငိုကြွေးကြောင်းဖြစ်သော ရာဂ စသော တရားနှင့်တကွ ဖြစ်သည်ဟူသည် အဘယ်၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သနည်း။

၅။ ။ သမ္ပယောဂ အစွမ်း ပဟာနေကဋ္ဌ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ။ သမ္ပယောဂ အစွမ်းအားဖြင့် အဘယ် ကိလေသာကိုယူ၍ ပဟာနေကဋ္ဌ အစွမ်းအားဖြင့် အဘယ် ကိလေသာကို ယူအပ်သနည်း။

၆။ ။ သမ္ပယောဂ အစွမ်းအားဖြင့် ကိလေသာ ၉-ပါး၊ ကြွင်းသော အကုသိုလ် စေတသိက် ၁၃-ပါးကို ယူရပါသည်။

ပဟာနေကဋ္ဌ အစွမ်းအားဖြင့် ဒေါသ၊ မောဟကိုသာ ယူရပါသည်။

ဝိဋ္ဌိဒုက္ခံ ဖြီး၏။

အဘိဓမ္မာ မာတိကာ ဖြီး၏။

သုတ္တန္တမာတိကာ

(သုတ္တန္တမာတိကာ) အတွက်ကို ဂဏ္ဍိဌာန သဘောထား၍ အနည်းငယ် ရေးသားမည် ဖြစ်ရာ၊ ပါဠိအနက် အရကောက်၊ အချိုသော အဆုံးအဖြတ်မှာ အကောက်အုပ်၌ ပါပြီး ဖြစ်၍၊ မပါသော (အချက်မျှ လောက်ကိုသာ ပုစ္ဆာသဘော ပြုလုပ်၍ ပြပေအံ့။)

သုတ္တန္တိက-မာတိကာစဉ်

၁။ ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇူ၊ ဗာလာ၊ ကဏ္ဍာ၊ တပနိယာ၊ ဓိဝစနာ။
နိရုတ္တိ၊ ပညတ္တိ၊ နာမံ- အဝိဇ္ဇာ၊ ဘဝ၊ သဿတံ။ ။

၂။ ။ အန္တဝါ၊ ပုပ္ဖန္တာ၊ အဟိ၊ ဟိရိ၊ ဒေါဝစ၊ သောဝစံ။
အာပတ္တိ၊ သမာ၊ ဓာတု၊ အာ၊ ဌာနံ၊ အဇ္ဇဝေါ၊ ခန္တိစ။ ။

၃။ ။ သာခံ၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ မုဋ္ဌံ၊ သတိ၊ စ ပဋိသင်္ခါနံ။
သမထော၊ သမထနိမိတ္တံ၊ ပဂ္ဂါဟော၊ သီလဝိပုတ္တိ။ ။

၄။ ။ သီလသမ္ပဒါ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓါ၊ သံဝေဂေါ၊
အသန္တုဋ္ဌိတာ၊ ဝိဇ္ဇာစ၊ ခယေ ဉာဏန္တိ မာတိကာ။ ။

(ဝဗ္ဗမအကြိမ်)

အာဒိလဒ္ဓနာမ(နှင့်)သဗ္ဗလဒ္ဓနာမ

နာမရူပံ၊ သတိသမ္ပဇ်၊ သမထဝိပဿနာစ။

တယော သဗ္ဗလဒ္ဓနာမာ၊ သေသာဒိလဒ္ဓနာမကာ။ ။

သပ္ပဒေသ(နှင့်)နိပ္ပဒေသ

အဓိဝစနံ၊ နိရုတ္တိ၊ ပညတ္တိစ နာမရူပံ။

စတ္တာရိမေ နိပ္ပဒေသာ၊ သေသာ သပ္ပဒေသာ မတာ။ ။

၁။ ။ အောက်မာ်တို့လည်း ကိလေသာကို အကြွင်းမရှိ သမုန္တေဒပဟာန် အားဖြင့် ပယ်နိုင်ခြင်းကြောင့် “ဝဇီရူပမာ”ပင် မည်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၁။ ။ အကြွင်းမဲ့ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ မစွမ်းသေးသောကြောင့် “ဝိဇ္ဇူပမာ” သာ မည်သည်။ “ဝဇီရူပမာ”မမည်။ အရဟတ္တမဂ်သည်ကား “နိဿေသံ ဝိဒ္ဓသနသမတ္ထတာယ”ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာကို အကြွင်းမဲ့ပယ်နိုင်ရကား “ဝဇီရူပမာ”မည်သည်။

၂။ ။ တပနိယာပုဂ်ကို ရသင့်သလောက် ဝစနတ္ထ ပြုပြပါ။

၂။ ။ ဣဓေဝ သမ္ပရာယေစ တပန္နိတိ တပနိယာ။

(အဋ္ဌကထာအလို)

တပနဿ ပရိဒဟနဿ ဒုက္ခဿ ဟိတာ-တပနိယာ။

(မူလဒီကာအလို)

အကုသလေဟိ တာပေတဗ္ဗာတိ ဝါ တပနိယာ။

(အနုဒီကာအလို)

၃။ ။ အဓိဝစနံ၊ နိရုတ္တိ ပညတ္တိဒုက်တို့သည် ထူး-မထူး ဖြေပါ။

၃။ ။ အဓိဝစနဒုကာဒယော တယော အတ္ထတော နိန္ဒာနာကရကာ၊ ဗျဉ္ဇနမေဝေတ္ထနာနံ။ ။ သဒ္ဓါမျှ သာ ထူးသည်။ အဓိပ္ပာယ်အရ ကောက်မထူးပါ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

၄။ ။အဝိဝစန၊နိရုတ္တိ၊ပညတ္တိ၊သဒ္ဓါတို့ကို ဝစနတ္ထပြု၍ အနက်ပေးပါ။

၄။ ။“အဓိဥပရိ ပဝတ္တံ ဝစနံ အဓိဝစနံ။”

အဓိ,ဥပရိ၊ ပြအပ်သော အနက်၏ အထက်အဘို့၌။ ပဝတ္တံ၊ ဝါစကအဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ သဒ္ဓါတည်း။ အဓိဝစနံ၊ ပြအပ်သောအနက်၏ အထက်အဘို့၌ ဝါစက အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သောသဒ္ဓါ။

“နိစ္ဆိတံ ဥတ္တိ နိရုတ္တိ”

နိစ္ဆိတံ၊ ဤသဒ္ဓါသည် ဤအနက်ကို ဟော၏ဟု သုဏန္တ, ဝဒန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆုံးဖြတ်အပ်သော။ ဥတ္တိ၊ သဒ္ဓါတည်း။ နိရုတ္တိ၊ ဤသဒ္ဓါ(လ)သဒ္ဓါ။

ပထဝီပုရိသာဒိတံတံပကာရေန တံတံအတ္ထံ ညာပေတိတိ-ပညတ္တိ။

ယံဝစနံ၊ အကြင် အလုံးစုံသော သဒ္ဓါသည်။ ပထဝီပုရိသာဒိတံတံပကာရေန၊ ပထဝီပုရိသစသော ထိုထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်။ တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သော ပထဝီဓာတ်ယောက်ျားစသောအနက်ကို။ ညာပေတိ၊ သိစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဝစနံ၊ သည်။ ပညတ္တိ၊ မည်၏။

၅။ ။နာမရူပဒုက္ခံ နမန (နှင့်) နာမန အထူးကို ဖြေပါ။

၅။ ။အာရုံကိုယူ၍သာ ဖြစ်ကုန်သော ဖဿစသောတရားတို့သည် အာရုံနှင့် မကင်းမူ၍ ဖြစ်သောကြောင့် အာရုံကို ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်သည် “နမန” မည်၏။ အာရမ္မဏိက တရားတို့၏ အာရုံသို့ ရှေးရှုညွှတ်ခြင်း အကြောင်း၏ အဖြစ်သည် “နာမန” မည်၏။

(နမနံ အဝိနာဘာဝတော အာရမ္မဏာဘိဓမ္မတာ၊

နမနဟေတု ဘူတတာ နာမနံ။)

၆။ ။နာမက္ခန္ဓာနှင့် နိဗ္ဗာန်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် နာမ်မည်သနည်း။

၆။ ။နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးတို့သည် အာရုံကို ရှေးရှုညွှတ်တတ်ကုန်ရကား- ညွှတ်တတ်သော အနက်ကြောင့် နာမ်မည်၏။ (တနည်း) အာရုံ၌ အချင်းချင်း ညွှတ်စေတတ်ကုန်ရကား-ညွှတ်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်လည်း နာမ်မည်၏။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

နိဗ္ဗာန်သည်ကား-အာရမ္မဏာ ဓိပတိပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကြောင့် မိမိ၌ အနဝဇ္ဇ အာရမ္မဏိက တရားတို့ကို ညွတ်စေရကား - ညွတ်စေတတ်သော အနက်ကြောင့် သာလျှင် နာမ်မည်၏။

၇။ ။ဒေါဝစသတဒုက္ခ-ဒုဗ္ဗစပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါသုံးပါးကို ဖြေပါ။

၇။ ။ ၁-ဝိပုဋ္ဌိကုလဂါဟိ-ဘောက်ပြန်သည်ကို ယူလေ့ရှိခြင်း။

၂-ဝိပစ္စနိက သာတံ-ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုသာယာခြင်း။

၃-အနာဒရံ-ပုဂ္ဂလ,ဓမ္မကို မရှိသေခြင်း။ ။ဤအင်္ဂါသုံးပါး ဖြစ်သည်။

၈။ ။သမာပတ္တိကုသလတာ၌-အဘယ်ကဲ့သို့ လိမ္မာသည်ကို ဆိုလိုပါသနည်း။

၈။ ။ဝင်စားသည်မှ ရှေးအဘို့၌ ပရိကံဖြစ်၏။ ဝင်စားသည်မှ နောက် အဘို့၌ ဘဝင်ဖြစ်၏။ ရှေးအဘို့,နောက်အဘို့၌ ဖြစ်ကုန်သော ပရိကံ,ဘဝင်တို့၏ အလယ်၌ သမာပတ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ သမာပတ်တို့၏ဖြစ်ခြင်း အပိုင်းအခြား။ သမာပတ်တို့ကို ဝင်စားခြင်းအပိုင်းအခြားကို သိသောပညာသည် ‘သမာပတ္တိကုသလတာ’ သမာပတ်၌ လိမ္မာသည်မည်၏။

၉။ ။သံဝေဇနိယေသု, ဌာနေသု၌-သံဝေဇနိယဌာနအရကို ကောက်ပြပါ။

၉။ ။ဇာတိ,ဇရာ,ဗျာဓိ,ပရဏ,အပါယဒုက္ခ,အတိတေ ဝဋ္ဋမူလကဒုက္ခ, အနာဂတေ ဝဋ္ဋမူလကဒုက္ခ, ပစ္စုပ္ပန္န အာဟာရ ပရိယေဋ္ဌိမူလကဒုက္ခ။ ဤ ၈-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ။အသန္တုဋ္ဌိတာ ကုသလဓမ္မဒုက္ခမှာ - ကုသိုလ်တရားတို့၌ မရောင့်ရဲသော ‘သူဟုဆိုရာ အဘယ်သို့ မရောင့်ရဲသနည်း။

၁၀။ ။ဤမျှသော ကုသိုလ်ကို ဖြည့်အပ်ပြီ။ ဤမှတစ်ပါး မဖြည့်အပ်။ ဤမျှသော ကုသိုလ်ကို ငါအလိုရှိ၏။ ဤမှတစ်ပါး အလိုမရှိ။ ဤသို့ ကုသိုလ်ကို ဖြည့်ခြင်း၌ ရောင့်ရဲခြင်း မရှိဟူသို။

သုတ္တန္တိကမာတိကာဝိနိစ္ဆယ ဖြီး၏။

ဝမ်းမြောက်ခြင်း

သက္ကရာဇ်(၁၁၀)ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ်တရက်နေ့သည် ကား-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘိဓမ္မာ ဒေသ နာတော်ကို ဟောတော်မူ၍ ပြီးဆုံးသဖြင့်၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ရတနာစောင်းတန်းဖြင့် သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သို့ ဆင်းသော နေ့ကြီး ဖြစ်သကဲ့သို့။ ၁၂၉၈-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် တရက်နေ့ကြီးသည် လည်း အဘိဓမ္မာ ညဝါလရောင် ကျမ်းကြီး၏ အဘိဓမ္မာ မာတိကာ ကျမ်းအတွက် ပြီးဆုံးသောနေ့ကြီးနှင့် ကြိုကြိုက်သဖြင့် အောက်ပါ ပီတိသောမနဿ သမုဋ္ဌာပက ဂါထာကို ဖြစ်စေအပ်ပါသည်။

ကမ္ဘာကိုချုပ်-လွှမ်းအုပ်ထွန်းမြှာ၊

အရောင်ကိုလင်း-လင်းသော်တော၊

မောဟအရိုက်-ထိပ်တိုက်မြူလွှာ၊

လရောင်နှုန်း-ပယံဖြုန်းပါစေသာ။

မာတိကာ ကျမ်း ပြီး၏ ။

“နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ”

ဓာတုကထာကျမ်း

၁။ ။အဘယ့်ကြောင့် ဓာတုကထာမည်ပါသနည်း။ ဓာတုပုဒ်-ကထာပုဒ်တို့ကို အစိတ် အပေါင်း ဝိရှိဟ်ဆို၍ အရကောက်ပြပါ။

၁။ ။အတ္တနော သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ ဓာတုယော။

ယာဓမ္မဇာတိယော၊ အကြင် တရားသဘောတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဘာဝံ၊ သဘောကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာဓမ္မဇာတိယော၊ တို့သည်။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ မည်ကုန်၏။ {ခန္ဓာအစ-အရဏ-အဆုံးရှိသော တရားတို့ကိုရ၏။}

တိဌတိ အဘိဓမ္မကထာ ဧတ္ထာတိ ဓာတုယော။

ဧတ္ထ၊ ဤ တရားသဘောတို့၌။ အဘိဓမ္မကထာ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော် သည်။ တိဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ မည်ကုန်၏။

(ခန္ဓာအစ-အရဏ အဆုံးရှိသော ဓမ္မကိုပင်ရ၏။)

“ဌာတု” ဟု ဆိုလိုလျက် နိရုတ္တိနည်းငါးပါးတို့တွင် ဝဏ္ဏဝိကာရနည်းအားဖြင့် “ဓာတု” ဟု ဆိုလိုသည်။

ကထယန္တိတ္ထေ-တောယာတိဝါ “ကထာ” ။

ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဒါအစဉ်၊ အနက်အစဉ်၌။ ဝါ-ကား၊ တောယ၊ ဤသဒ္ဒါအစဉ်၊ အနက်အစဉ်ဖြင့်။ ကထယန္တိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာ၊ ထို သဒ္ဒါအစဉ်၊ အနက်အစဉ်သည်။ ကထာ၊ “ကထာ” မည်၏။ (ကျမ်းသာမညရ၏။)

ဓာတုနံ ကထာ ဓာတုကထာ။

ဓာတုနံ၊ ခန္ဓာအစ-အရဏ အဆုံးရှိသော တရားတို့၏။ ကထာ၊ ဟောကြောင်း တည်း။ “ဓာတုကထာ” ခန္ဓာအစ-အရဏ အဆုံးရှိသော တရားတို့၏ ဟော ကြောင်း။ (ဓာတုကထာကျမ်းရ၏။)

၂။ ။ခန္ဓာအစ-အရဏအဆုံးရှိသောတရားတို့ကိုဟောရာဖြစ်၍ “ဓာတုကထာ” ကျမ်းဟုဆိုသော် ဓမ္မသင်္ဂဏီ စသော ကျမ်းတို့၌လည်း ခန္ဓာစသောတရား တို့ကို ဟောခြင်းကြောင့် ဓမ္မသင်္ဂဏီစသော ကျမ်းဘဲသည်လည်း “ဓာတု ကထာ” ကျမ်းမည်သည် မဟုတ်လော။

(ပဉ္စမ အကြိမ်)

၂။ ။ဤဓာတုကထာ ကျမ်း၌သာလျှင် ၁၄-ပါးသော နယဝယ် တခု-
တခုသော နယ၌ပင် ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် ဤကျမ်းသည်သာ သာတိသယ
နည်းအားဖြင့် “ဓာတုကထာ” ကျမ်းမည်၏။ ကျမ်းတပါး၏အမည် မဖြစ်သင့်။

တနည်းကား-ဓာတုဟိ ကထာ ဓာတုကထာ။

ဓာတုဟိ၊ ဓာတ်တို့ဖြင့်။ ကထာ၊ ဟောကြောင်းတည်း။ ဓာတုကထာ၊
ဓာတ်တို့ဖြင့် ဟောကြောင်း။

ဤဝိဂ္ဂိုဟ်အလို-ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် ၃-ပါးတို့တွင် ဓာတ်သာများသော
အပြားရှိခြင်းကြောင့် “မဟာဝိသယ” ဖြစ်ရကား။ ဓာတ်ဖြင့်သာမှတ်၍ အလုံးစုံ
ကျမ်းအစိတ်ကို “ဓာတုကထာ” ကျမ်းခေါ်သည်။

၃။ ။မာတိကာငါးမျိုးကို အဓိပ္ပာယ် ဘော်ပြပါ။

၃။ ။(က) သင်္ဂဟ၊ အသင်္ဂဟ စသော နည်းတို့ဖြင့် “ဓာတုကထာ” ကျမ်းကို
တရားကိုယ် ဝေဖန်၍ပြခြင်းငှါ ထားအပ်သောမာတိကာသည် “နယမာတိကာ”
မည်၏။

(နယေဟိ ဝိဘတ္တာ မာတိကာ၊ နယမာတိကာ-ဟူလို။)

(ခ) ဓာတုကထာကျမ်း၏ အတွင်းမှာသာလျှင် ထားအပ်သော မာတိကာ
သည် “အဗ္ဘန္တရမာတိကာ” မည်၏။

(အဗ္ဘန္တရေယေဝ ထပိတာ မာတိကာ-အဗ္ဘန္တရမာတိကာ။)

(ဂ) သင်္ဂဟ၊ အသင်္ဂဟ စသောနည်းတို့၏ ဖြစ်ရာဘဝ အမြွက်ကို ပြခြင်းငှါ
ထားအပ်သော မာတိကာသည် “နယမုခမာတိကာ” မည်၏။

(နယာနံ မုခါနိ နယမုခါနိ၊ နယမုခေဟိ ထပိတာ မာတိကာ နယမုခ
မာတိကာ။)

(ဃ) သဘာဝ၊ ဝိသဘာဝ၏ အစွမ်းအားဖြင့် သင်္ဂဟ၊ အသင်္ဂဟ စသော
လက္ခဏာတို့ကိုပြခြင်းငှါ ထားအပ်သော မာတိကာသည် “လက္ခဏာမာတိကာ”
မည်၏။

(လက္ခဏေဟိ ဒဿိတာ မာတိကာ-လက္ခဏမာတိကာ။)

(င) ဓာတုကထာကျမ်း၌ လာသော မာတိကာမှ တပါး အပ ဖြစ်သော
ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်း၌လာသော မာတိကာသည် “ဗာဟီရမာတိကာ” မည်၏။

(ဗာဟီရေ ထပိတာ မာတိကာ-ဗာဟီရမာတိကာ။)

၄။ ။ဗာဟိရ မာတိကာသည် ဤ ဓာတုကထာကျမ်း၌ပင် ဟောခြင်းကြောင့် ဓာတုကထာ မာတိကာပင် မည်သင့်သည် မဟုတ်လော။

၄။ ။ဤကျမ်းမှာ ဟောသော်လည်း ဓမ္မသင်္ဂဏီဟူသော ကျမ်းတပါးမှ ယူရကား-ဗာဟိရမာတိကာပင်မည်၏။

၅။ ။အသညီဘဝ-ဧကဝေါကာရဘဝတို့ဟူသည် ဇီဝိတနဝက ကလာပ်ကိုပင် ကောက်ယူရာ၊ ၎င်းဇီဝိတနဝက ကလာပ်၌ အာယတန ၅-ပါး၊ ဓာတ် ၅-ပါးဖွဲ့သင့်လျက် အဘယ့်ကြောင့် ရူပါယတန၊ ဓမ္မာယတန-ဟူ၍ အာယတန ၂-ပါး ရူပဓာတ်၊ ဓမ္မဓာတ်ဟူ၍ ဓာတ် ၂-ပါးသာ ဖွဲ့ရသနည်း။

၅။ ။အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့မှာ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗရှိကုန်သော်လည်း တပြင်တည်း တည်နေသော ဝေဟပ္ဖိုလ်ဗြဟ္မာတို့၏ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံအဖြစ်သို့ မရောက်ကြကုန်။ ၎င်းအာရုံတို့ကို နံတတ်၊ လျက်တတ်၊ တွေ့-ထိတတ်သော ဃာနဝိညဏ်၊ ငီဝှ ဝိညဏ်၊ ကာယဝိညဏ်တို့လည်း မရှိကြကုန်။ ထို့ကြောင့် ၎င်း ၃-ပါးတို့ကို အာယတနဓာတ် မဖွဲ့ရပါ။

ရူပါရုံမှာကား-အသညသတ် ဗြဟ္မာများ၌ စက္ခုဝိညာဏ်မရှိ၍ အာရမ္မဏိက ကင်းသော်လည်း ဝေဟပ္ဖိုလ် ဗြဟ္မာတို့က ၎င်းအသညသတ် ဗြဟ္မာကြီးတွေကို လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ၊ အတုံးအရုံးတုံးလုံးပက်လက်နေကြသည်ကိုမြင်ရသောကြောင့် “ အာရုံကိစ္စရှိ၍ ” ဝဏ္ဏကိုသာ ရူပါယတန - ရူပဓာတ်ဖွဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ပဉ္စမကြိမ် အဋ္ဌကထာ၌ -

ကေတလဝါသိကာနဉ္စိ သေသဗြဟ္မာနံ စက္ခုသမ္ဘဝတော၊
တဿာရမ္မဏတ္တာ တတ္ထ ရူပါယတနံ ဥဒ္ဓင်္ဂ။

(အကျဉ်းချုပ်ဖြေလိုမှ၊ မိမိတို့ အာရုံကိစ္စလည်း မဘယ်ကုန်၊ မိမိတို့၏ အာရမ္မဏိကလည်း မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗတို့ကို အာယတန-ဓာတ် မဖွဲ့ရပါ။)

၆။ သင်္ဂဟော၊ အသင်္ဂဟော ဟူသောပါဠိ၌ “သင်္ဂဟ” ၄-ပါးကို သရုပ်
အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ဘော်ပြ၍ ဤ၌ လိုအပ်သော “သင်္ဂဟ”ကို ညွှန်ပြပါ။

၆။ ။ သဇာ၊ သဉ္ဇာ၊ ကြိယာ၊ တဗြာဂဏန။
ဇာတ်တူပေါင်းဘိ-သဇာတိသာ၊
ဖြစ်ရာတူပေါင်း-ခေါ်ကြောင်းသဉ္ဇာ၊
ကြိယာတူပေါင်း-ခေါ်ကြောင်းကြိယာ၊
ရေတွက်ခြင်း-ခေါ်ခြင်း၊ ဂဏနာ။

၎င်း၌ “ဂဏနသင်္ဂဟ”ကို လိုအပ်သည်။

၇။ ။ အဘယ်သို့သော နေရာ၌ ဇာတ်တူ၊ ဖြစ်ရာတူ၊ ကြိယာတူ၊ ရေတွက်ခြင်းတူ
ဖြစ်သည်ဟု အသီးအသီး ဘော်ပြပါ။

၇။ ။ (က) သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ သုံးခုကို သီလ
ဇာတ် တူသောကြောင့် “သီလက္ခန္ဓ” ဟု ပေါင်းခြင်းသည်
“သဇာတိသင်္ဂဟ” ခေါ်သည်။

(ခ) သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ သုံးခုကို သမာဓိ
သဘော၌ ဖြစ်ရာတူသောကြောင့် “သမာဓိက္ခန္ဓ” ဟု ပေါင်း
ခြင်းသည် “သဉ္ဇာတိသင်္ဂဟ” ခေါ်သည်။

(ဂ) သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ကို ကြံခြင်း၊ သိခြင်း ကြိယာ
တူသောကြောင့် “ပညက္ခန္ဓ” ဟု ပေါင်းခြင်းသည် “ကြိယာ
သင်္ဂဟ” မည်၏။

(ဃ) စိတ်သည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ မနာယတန၊ သတ္တဝိညာဏဓာတ်
ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏ဟု အရေအတွက်အားဖြင့်
ပေါင်းခြင်းသည် “ဂဏနသင်္ဂဟ” ခေါ်သည်။

၈။ ။ ယေစွမရသော နယ၊ ယေတချက်စွရသော နယ၊ ယေနစချက်စွရသော နယ
များကို ဘော်ပြပါ။

၈။ ။ ပနုဋ်၊ ဆဋ္ဌ-မရ၊ ယေ၊ တေ၊
ဒု၊ တ၊ အဓ-ဒ္ဓါ၊ တေ၊ စုဒ္ဓေ၊
တချက်သာမှတ်-စွအပ်ယေတေ၊
စ၊ ပ၊ သ-န၊ ဒ၊ ယေနစထေ။

၉။ ။ ဥပါဒါန်းစဉ် ဂါထာဘူ၍ ဟောပုဒ်သင်္ချာတူသည့် နာယများကို ဘော်ပြပါ။

၉။ ။ ဆန့်ငုံဆယ်ခု-စတု*ကော၊
ဒွါဒသမ-နဝတူပါ၊
စုဒ္ဒသမ-အဋ္ဌတဖြာ၊
ဥဒါန-တူကြ၊ ဂါထာမှာ။

*ကော....ဟူသည်ကား(ကောဒသမနာယဟူလို။)

၁၀။ ။ ပဋ္ဌမနာယ၊ ဆဋ္ဌနာယမှ ကြွင်းသော နာယများ၌ တတိယာ ဝိဘတ်သည် မည်သည့် အနက်များ၌ သက်သည်ဟု ဘော်ပြပါ။

၁၀။ ။ ဒု၊ တ၊ နှစ်ရပ်၊ ကောဒသံနှင့်၊ ဒွါဒသံ၊ တေရာ၊ စုဒ္ဒသမှာ၊ တတိယာ၊ ဟောပါ၊ ဝိသေသတ်။

စတု၊ ပဉ္စ၊ ကတုတ္ထ၊ မှတ်ကြ၊ မျိုးလေးရပ်။
သတ္တ၊ အဋ္ဌ၊ နဝမ၊ ဒသ၊ သဟတ်မှတ်။

ဒုတိယ၊ တတိယ ကောဒသမ၊ ဒွါဒသမ၊ တေရာသမ၊ စုဒ္ဒသမ ဤနာယများ၌ တတိယာဝိဘတ်သည် ဝိသေသနတ္ထ၌ သက်သည်။ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမနာယများ၌ ကတုတ္ထ၌ သက်သည်။ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊ နဝမ၊ ဒသမနာယများ၌ သဟတ္ထ၌ သက်သည်။

၁၁။ ။ ဝိပ္ပယုတ် ၄-ပါး လက္ခဏာနှင့်တကွ တရားကိုယ်ကို ကောက်ပြပါ။

၁၁။ ။ ၁-ဇာတိ၊ ဘူမိ၊ ကာလ၊ သန္တာန်၊ ဤလေးတန်၊ မှတ်ရန် ဝိပ္ပယုတ်။
၂-*ကုသလာ၊ ကုသလာ၊ ဝိပါကာ၊ ကြိယာ ဇာတိဟုတ်။
၃-ကာမ၊ ရူပါ၊ အရူပါနှင့်၊ မှတ်ပါဘူမိဟုတ်။
၄-*အတိတာနာဂတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သုံးတန် ကာလယုတ်။
၅-အဇ္ဈတ်၊ ဗဟိဒ္ဓံ၊ ဤနှစ်တန်၊ သန္တာန် ဝိပ္ပယုတ်။

* သန္တိပုဒ်စစ်ဆေးခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၂။ ။ဝိပ္ပယုတ် ၄-ပါးကို ကျနစွာ အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်အောင် ဖြေပါ။

၁၂။ ။(က) အကုသိုလ်စိတ်မှာ ယှဉ်သော အညသမာန်းစေ.... ၁၃-သည် မဟာကုသိုလ်မှာ“ဇာတ်မတူသောကြောင့်” မယှဉ်နိုင်သည် ကား-ဇာတ်ဝိပ္ပယုတ် ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ကာမဘုံက စေတသိက် ၃၀-တို့သည် ရူပဘုံက ဗြဟ္မာ၏ သန္တာန်မှာ ဖြစ်သော မဟာကုသိုလ်စိတ်နှင့် မယှဉ်နိုင်သည် ကား“ဘူမိဝိပ္ပယုတ်”ဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) ကျွန်ုပ်၏ သန္တာန်၌ မနေ့က ဥပါဒ်သွားသော စေတသိက် ၃၀-ခုတို့သည် ယနေ့ ကျွန်ုပ်သန္တာန်မှာ ဥပါဒ်သော မဟာကုသိုလ် ပဌမဒွေနှင့် မယှဉ်နိုင်သည်ကား “ကာလဝိပ္ပယုတ်” ဖြစ်ပါသည်။

(ဃ) မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော စေတသိက် ၃၀-ခုတို့သည် သူတပါး သန္တာန်၌ဖြစ်သော မဟာကုသိုလ် ပဌမဒွေနှင့် မယှဉ်နိုင်သည် ကား“သန္တာန်ဝိပ္ပယုတ်”ဖြစ်ပါသည်။

[ဥဒါနဂါထာ]

၂....ဒုမ္ပိ-ရက္ခါ		ဒုတိယနယ		၄၂
၃....နဠာ-တမ္ပိ		တတိယနယ		၉၀
၄....စမ္ပိ-ဓူတာ		စတုတ္ထနယ		၆၉
၅....သမာရာ-မေ		ပဉ္စမနယ		၂၅၇
၆....ဒေဝရာ-ဆ-နိမက္ခာဝါ		ဆဋ္ဌနယ		၂၄၀ - ၂၅၀
၇....သဂ္ဂါ-သမ္ပိ		သတ္တမနယ		၃၇
၈....ဝိရာဂါ-ဋ္ဌ		အဋ္ဌမနယ		၃၂၄
၉....နဝါ-ရိယာ		နဝမနယ		၁၂၀
၁၀....ဒသာဒီသု-ကမာဆ		ဒသမနယ		၂၄၀
၁၁....(၁၁)စ		ကောဒသမနယ		၆၉
၁၂....(၁၂)နဝေသုဝ		ဒွါဒသမနယ		၁၂၀
၁၃....တေ-နဂ္ဂိယာ		တေရသမနယ		၁၃၀
၁၄....ဘက္ခိလာ-ဩ		စုဒ္ဓသမနယ		၃၂၄
၁၅....သမ္ပဟာပန-ကောသလာ		ပဌမနယ		၃၇၁

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဒုတိယနယ

စိတ်က တစိတ်-ရုပ်တစိပ်သာ၊
ဒုတိယနယ-ဟောပြသည်သာ၊
ခန့်၊အာ၊တုမြဲ-ဓာတ်ကဲ့စိတ်မှာ၊
ရုပ်မှာကား-ကဲ့ငြား အာ၊ဓာတ်မှာ။

ဒုတိယနယ၌ ဟောတော်မူသော တရား ၄၂-ပုဒ်မှာ စိတ်တရား တစိတ်
တဒေသ၊ ရုပ်တရား တစိတ်တဒေသကို ဟောသည်။ ရုပ်အကုန်ရသောပုဒ်၊ စိတ်
အကုန်ရသော ပုဒ်တို့ကိုလည်း မဟောပါ။ စိတ်တရားကို ဟောသော ပုဒ်ကား
၇-ပုဒ်၊ ရုပ်ကို ဟောသော ပုဒ်ကား ၃၅-ပုဒ်ဖြစ်သည်။

စိတ်ကိုဟောသော ၇-ပုဒ်မှာ ခန္ဓာတူ၊ အာယတနဘူ၊ ဓာတ်ကဲ့ ဖြစ်သည်။
ရုပ်ကိုဟောသော ၃၅-ပုဒ်မှာ ခန္ဓာတူ၊ အာယတနကဲ့၊ ဓာတ်ကဲ့ ဖြစ်သည်။

ဒုတိယနယ ဥဒါနဂါထာ

ဒဿယတနာ၊သတ္တရသဓာတုယော၊
သတ္တိန္ဒြိယာ၊အသညီဘဝေါ၊ဧကဝေါကာရဘဝေါ၊
ပရိဒေဝေါ၊သနိဒဿန သပ္ပဋိသံ၊ အနိဒဿနံ....၊
ပုနဒေဝ၊သပ္ပဋိသံ၊ဥပါဒါတိ။

ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အာယတနာစ၊ သြဠာရိကာ ယတနတို့၎င်း။
သတ္တရသ၊ကုန်သော။ ဓာတုယောစ၊သြဠာရိကဓာတ်-သတ္တဝိညာဏ်ဓာတ်တို့၎င်း။
သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာစ၊ ပဿာဒိန္ဒြေ-ဘာဝိန္ဒြေတို့၎င်း။ အသညီဘဝေါ၊စ၊
၎င်း။ ဧကဝေါကာရဘဝေါစ၊ ၎င်း။ ပရိဒေဝေါစ၊ ၎င်း။ သနိဒဿနသပ္ပဋိ
သည၊ ၎င်း။ အနိဒဿနည၊ အနိဒဿနသပ္ပဋိသ-၎င်း။ ပုနဒေဝ၊ သနိဒဿန-၎င်း။
သပ္ပဋိသည၊ ၎င်း။ ဥပါဒါ၊ဥပါဒါဓမ္မ-၎င်း။ ဣတိ၊သို့။ တောနိ၊ဤ ၄၂-ပုဒ်တို့ကို။
ဣမသ္မိံ ဝါရေ၊ဤဒုတိယနယဝါရ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်၏။

ဆောင်ပုဒ်

“စ....ဆဗ္ဗိသ”-“ဖေ၊....က နှစ်သာ၊”
“စ....ကားသတ္တ”-“ဣ....က နှစ်ဖြာ၊”
“အ....ကား နှစ်ဝ”-“အ....က ဧကံသာ၊”
“သ....မှာတစ်”-“ဥ....တစ် ဆောင်ပုဒ်သာ။”

(ပဋိမအကြိမ်)

“စ-ဆဗ္ဗိသ”

၁-ဖေါကြည်သြဋ္ဌ-ကိုးဝ, ဓာတ်, အာ,
ပသာဒိန်ငါး-မှတ်သားတဖြာ၊
ပရိဒေဝိ-သနီ....ကပ္ပ၊
သနီဒသ်-“စ-ဆဗ္ဗိသသာ။။

“ဖေါ-ကန့်သ”

“စ ကားသတ္တ”

“ဣ-က နှစ်ဖြာ”

“အ-ကားနှစ်ဝ”

“အ-က ဧကံသာ”

“သ-မှတ်တစ်”

“ဥ-တစ်”

၂-ဖေါမှာ အာ, ဓာတ်,
စ, သတ်ဝိညာဏ်၊
ဣ, ပုန်းနှစ်ထွေ,
အ, ဧ, နှစ်တန်၊
အနီ သပ္ပဋိ,
သပ္ပဋိသံ၊
ဥပါဒါ....မှတ်ပါဧကေကံ။

ဒုတိယနယ ယေတေစွဲ

၁-ရုပ်ကိုဟောထုတ်-ကြွင်းရုပ်တွေကို၊
ယေတေစွဲကြ-ဖြေကြတေကို၊
ဝိညာဏ်သတ္တ-ဟောကဖြေလို့၊
အကျန်ဆ-စွဲကြယေတေကို။

၂-ဣတ္တံ-ပုံး, နှစ်ဝ-ဘာဝဟောလေ၊
သြဋ္ဌာရိရုပ်-စွဲထုတ်ယေတေ၊
အသညိ, ကေ-ဘာဝဟောလေ၊
ရုံကြည်ပစ်-ဆယ်တစ်သြဋ္ဌာပေ။

၃-ရုံကြည်သြဋ္ဌ-ဟောကြသောခါ၊
ရုံ, ပါသုခ-စွဲမှတ်ပါ၊
သြဋ္ဌာ-ဟောမှု, သုခစွဲပါ၊
ဥပါဒါ-စွဲပါပ, တေဝါ။

ရုပ်ကိုဟောထုတ်-ကြွင်းရုပ်တွေကို၊
ယေတေစွဲကြ-ဖြေကြတေကို။

စက္ခာယတန စသော ရုပ်တရားရသော ပုဒ်ကို ဟောလျှင် ယေဓမ္မာ၊ အရ
ကြွင်းကျန်ခဲ့သော ရုပ်များကို စွဲရမည်။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

စက္ခာယတနေန၊ စက္ခာယတနသညံ။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်စက္ခာယတနကြည်သော
ရုပ်သတ္တဝီသတို့ကို။

ဤနေရာ၌ မြဲမြံမှတ်သားဘို့ရန်မှာ

(က) နှိုင်းယှဉ်ချက်

(ခ) မေးချက်

(ဂ) ဖြေချက်

အချက် ၃-ချက်ကို သတိထားပါ။

(က) စက္ခာယတနေန....“ယေဓမ္မာ” ခန္ဓသင်္ဂဟေန သင်္ဂဟိတာ အာယတန
သင်္ဂဟေန အသင်္ဂဟိတာ ဓာတုသင်္ဂဟေန အသင်္ဂဟိတာ။

(ခ) “တေဓမ္မာ” ကတိဟိခန္ဓေဟိ၊ ကတိဟာယတနေဟိ၊ ကတိဟိဓာတူဟိ
အသင်္ဂဟိတာ။

(ဂ) “တေဓမ္မာ” စတုဟိ၊ ခန္ဓေဟိ၊ ဒွိဟာယတနေဟိ၊ အဋ္ဌဟိ၊ ဓာတူဟိ၊
အသင်္ဂဟိတာ။

{က} မှာ-နှိုင်းယှဉ်ချက်ခေါ်သည်။ {ခ} မှာ-မေးချက်။ {ဂ} မှာ-ဖြေချက်
ဖြစ်သည်။ ထိပ်မစာလုံးဖြင့် ပြထားသောပုဒ်ကို “ဟောပုဒ်” ဟု မှတ်ပါ။

စက္ခာယတန-အရ စက္ခုပသာဒရုပ်နှင့် ကြွင်းသော ရုပ်သတ္တဝီသတို့သည် ခန္ဓာ-
တူသလား၊ အာယတန-တူသလား၊ ဓာတ်တူသလားဟု နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါဟု
ပဌမ{က}အချက်က ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ ကြည့်သောအခါ ရူပက္ခန္ဓာသာတူ၍ အာယတနချင်း မတူကြောင်း၊
ဓာတ်ချင်းမတူကြောင်းကို ဉာဏ်တွင်းမှာ ဘွား၊ ဘွားကြီး ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။

(ခ) တေဓမ္မာ-အစုံကိုလည်း ယေဓမ္မာအရအတိုင်း ပြန်စုံ၍ “မရေမတွက်အပ်
သော ခန့်၊ အာ၊ ဓာတ်ဖြင့်” မေးလိုက်ပါဟု ဆိုလိုသည်။

(ဂ) ထိုနောက်မှ သူမေးသော တေဓမ္မာ-အရကိုပင် အသင်္ဂဟိတဖြင့် ဖြေ
လိုက်ပါ။ ။ ဤအချက်များကို ဂရုထားပါက အောင်ပန်းကို ဆွတ်ခူးရပြီးဟူ၍
သာ မှတ်ပါတော့။

(ဖေ၁) ဖေါဠ္ဗဗ္ဗာယတနေန - သည်။ ယေဓမ္မာ - အကြင် ဖေါဠ္ဗဗ္ဗာယတန
ကြည်သော ရုပ်ပဉ္စဝီသတို့ကို....။

(ဖေါဠ္ဗဗ္ဗာယတနထိုက်သော တရားကိုသတိပြုပါ)

ဝိညာဏ်သတ္တ-ဟောကဖြေလို၊
ကြွင်းကျန်ဆ-စွဲကြ၊ ယေတေကို။

(စ) စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ - သည်။ တေဓမ္မာ - အကြင်စက္ခုဝိညာဏ
ဓာတ်ကြည်သော ဆ ဝိညာဏဓာတ်တို့ကို....။

ဣတ္တိ, ပုဂ္ဂိုလ်-ဘဝဟောလေ၊
သြဋ္ဌာရိရုပ်-စွဲထုတ်ယေတေ။

(ဇ) ဣတ္ထိဗ္ဗိယေန-သည်။ ယေဓမ္မာ-အကြင်သြဋ္ဌာရိကရုပ်ဒွါဒသတို့ကို....။

အသညိ, ကေ-ဘဝဟောလေ၊
ရုံကြည်ပစ်-ဆယ်တစ်သြဋ္ဌာပေ။

(ဇာ) အသညိဘဝေန-သည်။ ယေဓမ္မာ-အကြင်ရူပါရုံကြည်သော သြဋ္ဌာ
ရိက ရုပ်-ကောဒသတို့ကို....။

ရုံကြည်သြဋ္ဌ-ဟောကြသောခါ၊
ရုံပါ, သုခ-စွဲမှုမှတ်ပါ။

(ဇာ) အနိဒဿန သပ္ပဋိဃေဟိ-ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိတို့သည်။ ယေဓမ္မာ-
အကြင်ရူပါရုံနှင့် တကွ သုခမရုပ် သောဠသတို့ကို....။

သြဋ္ဌာဟောမှု-သုခစွဲပါ။

(သ) သပ္ပဋိဃေဟိ-ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ-တို့သည်။ ယေဓမ္မာ - အကြင်
သုခမရုပ် သောဠသတို့ကို....။

ဥပါဒါ-စွဲပါ, ပ, တေ, ဝါ။

(ဥ) ဥပါဒါ ဓမ္မေဟိ-တို့သည်။ ယေဓမ္မာ-အကြင် ပထဝီ, တေဇော,
ဝါယောတို့ကို....။

ဣတ္တိယနယ၌ ဟောတော်မူသော ၄၂-ပုဒ်တို့မှာ ဆိုခဲ့ပြီးသော ၈-ပုဒ်အတွင်း၌
ဆိုင်ရာဝင်ပြီးဖြစ်၍၊ ဤ ၈-ပုဒ်ကို ဆောင်ပါလေ။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဒုတိယနယ် ဇယားပုံ

အမည်	စ	မေ	စ	ည	အ	အ	သ	ဥ	ပေါင်း
အာယတန	၉	၁							၁၀
ဓာတ်	၉	၁	၇						၁၇
ဣန္ဒြေ	၅			၂					၇
အသညီဘဝ					၁				၁
ကေဝေါကာရဘဝ					၁				၁
ပရိဒေဝ	၁								၁
သနိဒဿနသပ္ပုဋ္ဌိဃ	၁								၁
အနိဒဿနအပ္ပုဋ္ဌိဃ						၁			၁
သနိဒဿန	၁					၁			၁
သပ္ပုဋ္ဌိဃ							၁		၁
ဥပါဒါ								၁	၁
ပေါင်း.....	၂၆	၂	၇	၂	၂	၁	၁	၁	၄၂
ယေစွံ တေစွံ	၂၇	၂၅	၆၁	၁၁	၁၁	၁၆	၁၆	၃	၁၁၁
အဓမ္မ	၄	၄	၄	၄	၄	၄	၄	၄	၃၆
	၂	၂	၁၁	၂	၃	၁၀	၁၁	၁၁	အာ
	၈	၈	၁၂	၈	၉	၁၆	၁၇	၁၇	ဓာတ်

ဒုတိယနယ်ပြီး၏။

တတိယနယ် ဥဒါနဂါထာ

တယော ခန္ဓာ တထာ သစ္စာ၊ ဣန္ဒြိယာနိစ္စ သောဠသ၊
 ပဒါနိ ပစ္စယာကာရေ၊ စုဒ္ဓသုပရိစုဒ္ဓသ။
 သမတိံသပဒါ ဟောန္တိ၊ ဂေါစ္ဆကေသု ဒသသ္မထ၊
 ဒုဝေ စူဠန္တရဒကော၊ အဋ္ဌ ဟောန္တိ မဟန္တရာ။

(ပဇ္ဇမကြိမ် အဋ္ဌကထာ-၉)

တယော-ကုန်သော။ခန္ဓာ-စေတသိက်ခန္ဓာတို့၎င်း။တထာ-တူ။သစ္စာ-သမုဒယ
 သစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာတို့၎င်း။ သောဠသ-ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိစ္စ-ပသာဒိန္ဒြေ၊ မနိန္ဒြေ
 (ပဇ္ဇမအကြိမ်)

ကြည့်သော ဣန္ဒြေ ၁၆-ပါးတို့၎င်း။ ပစ္စယာ ကာရေ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ စုဒ္ဒသ-
ကုန်သော။ ပဒါနိ-အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကမ္မဘဝ၊
ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသတို့၎င်း။ ဥပရိ-အထက်၌။
စုဒ္ဒသ-ကုန်သော။ ပဒါနိ-ဣဒ္ဓိပါဒ်၊ စိတ္တ ၂-ပုဒ်သည့် ကြည့်အပ်သောပုဒ်တို့၎င်း။
ဒသသု-ကုန်သော။ ဂေါစ္ဆကေသု - တို့၌။ သမတိ သ-အမျှ ၃၀-ကုန်သော။
ပဒါ-တရားကိုယ်သာ ရကောင်းသောပုဒ်တို့၎င်း။ အထ-ထိုမှ။ (ဝါ) ထိုမှတပါး။
စူဠန္တရဒုကာ-မှ။ ဒုဝေ-အပ္ပစ္စယ၊ အသင်္ခတ ၂-ပုဒ်တို့၎င်း။ မဟန္တရာ-မှ။ အဋ္ဌ-ကုန်
သော။ ပဒါ-စေတသိက်ကိုသာ ရကောင်းသောပုဒ်၊ စေတသိက်နှင့်တကွ ဝိညတ်
ဒွေကို ရကောင်းသောပုဒ် တို့ သည် ၎င်း။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ - သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗာ-သိအပ်ကုန်၏။

ဆောင်ပုဒ်

ဝေ....ကားဆယ့်တစ်-သည်....နှစ်မှတ်ပါ၊
သင်....ငါးဆယ့်ကိုး-သုံးမျိုး နိဿာ၊
ဣ....မျိုးနှစ်ပါး-ဇီ....ကား လေးဖြာ၊
ဈာ....တယောက်-ဝေ....ခြောက်၊ စိ....နှစ်ဖြာ။

ဆောင်ပုဒ်အရသရုပ်

“ဝေ....ကားဆယ့်တစ်” ၁ - ဝေဒနက္ခန္ဓ-ငါးဝဏ္ဏန္တေ၊
ဝေဒနာ၊ သော-ဒု၊ ဒေါ၊ လေးထော၊
ဝေဒနာ၊ တစ်-“သယံတစ်မှဝေ”
“သည်....နှစ်မှတ်ပါ” သည် မှာကား-မှတ်သားလွယ်လှပေ။
“သင်... ငါးဆယ့်ကိုး” ၂-သင်္ခါ၊ မု၊ ပဂ်-ရှစ်ချက်ဣန္ဒြေ၊
ပဋိစ္စသုနစ်-ဆယ့်တစ်ထက်နေ၊
ဂေါစ္ဆကဋ္ဌ-တိ သမှတ်လေ၊
ငါးဆယ့်ကိုး-“သင်” မျိုး မှတ်ကြလေ။
“ဣ....မျိုးနှစ်ပါး” (လွယ်ပြီ။)
“ဈာ....တယောက်” (လွယ်ပြီ။)
“သုံးမျိုးနိဿာ” နိရောဓသစ်-အပစ်၊ အသင်၊
“ဇီကားလေးဖြာ” ဇီ၊ ဇာ၊ ဇ၊ မ-လေးဝဇီပင်၊
“ဝေ....ခြောက်” စေတသိက်ရ-ပဒါခြောက်အင်၊
“စိ....နှစ်ဖြာ” စေတိညတ်-ရအပ်၊ ဝိနှစ်ပင်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

တတိယနယ်မာတိကာကား

(က) “အသင်္ဂဟိတေန သင်္ဂဟိတံ”တည်း။

အသင်္ဂဟိတေန, အရ-ခန္ဓာဖြင့် မရေ့ကွက်အပ်။ သင်္ဂဟိတံ, အရ-အာယတန, ဓာတ်ဖြင့် ရေ့ကွက်အပ်သည်။ ဤအချက်ကိုလည်း မြဲစွာမှတ်အပ်၏။

(ခ) တတိယနယ်၌ ဓမ္မာယတန, ဓမ္မဓာတ်ထိုက်သော ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, သုခမရုပ်, နိဗ္ဗာန်ရသော တရားများကိုသာ ဟောသည်။

(ဂ) ယေ, တေ, စွဲသောအခါ ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, သုခမရုပ်, နိဗ္ဗာန် ၅-ခုတို့တွင် ဟောပုဒ်ကိုကြည့်၍ ကျန်တရားများကို ယေ, တေ, စွဲရမည်။

ဝေဒနာ, သညာ-သင်္ခါရတထေ,
သုခမရုပ်-နိဗ္ဗာန်ထုတ်လေ၊
ဟောပုဒ်ကိုထုတ်-ကြွင်းရုပ်နာမ်တွေ,
ယေတေစွဲ-မလွဲဖြေကြလေ။

ဟောပုဒ်ကိုသာ ဂရုစိုက်၍ ကြည့်ပါ။ ဟောပုဒ်သည် ဤ ၅-ချက်တွင် မည်သည့် အပိုထဲမှာ ပါသွားသည်ဆိုတာကိုသိလျှင် အလွယ်ကလေးပါ။ ယေစွဲ, တေစွဲ အလွန်လွယ်သော နယ် ဖြစ်ပါသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြေမှာ သင်္ခါရနှင့် သုခမ နှစ်ပုံမှာပါသည်။ သို့အတွက် ကြွင်းသော ဝေဒနာ, သညာ, နိဗ္ဗာန်ကို စွဲရမည်။

“ဈာန”မှာ ဝေဒနာ, သင်္ခါရ နှစ်ပါးမှာပါသည်။ ကြွင်း သညာ, သုခမ, နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ။ “စေတသိက်”ရသောပုဒ်တို့မှာ ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ သုံးပုံမှာ ပါသည်။ သုခမရုပ်, နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ။ “စိတ္တသဟဘူစိတ္တာနုပရိဝတ္တိ” တို့မှာ ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, သုခမရုပ် ၄-ပုံမှာ ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်ကိုသာစွဲ။

နိရောဓသစ္စာ, အပ္ပစ္စယ, အသင်္ခတ, နိဗ္ဗာန်ရသော သုံးပုဒ်မှာ “ အသင်္ခတံ ခန္ဓ တော ထပေတွာ” ဟု ဆိုဘွယ်မရှိတော့ပြီ။

(ပုံ စံ တ နှု)

ဝေဒနာကွဉ္ဇေန-သည်။ ယေဓမ္မာ-အကြင်သညာ, သင်္ခါရ, သုခမရုပ် သောဠသ နိဗ္ဗာန်တို့ကို...။

လွယ်လှပါပြီ-ကြံကြံပါကုန်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

တတိယနယ ဇယားပုံ

အမည်	ဝေ	သည	သင်	နိ	ဣ	နိ	ဗျာ	ဝေ	ဝိ	ပေါင်း
ခန္ဓာ	၁	၁	၁							၃
သစ္စာ			၂	၁						၃
ဣန္ဒြေ	၅		၈		၂	၁				၁၆
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်	၄		၇			၃				၁၄
ဥပရိ	၁	၁	၁၁				၁			၁၄
ဂေါစ္ဆက			၃၀							၃၀
စူဠေရ				၂						၂
မဟန္တရ								၆	၂	၈
ပေါင်း.....	၁၁	၂	၅၉	၃	၂	၄	၁	၆	၂	၉၀
ယေစွံတေစွံ	ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, သုရူပ, နိဗ္ဗာန်									၁၂
အဖြေ	၃	၃	၃	၄	၃	၂	၂	၁	x	ခံ
	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	အာ
	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	ဓာတ်

တတိယနယပြီး၏။

စတုတ္ထနယဥဒါနဂါထာ

ဒွေ သစ္စာ ပန္နရသိဋ္ဌိယာ၊ ကောဒသ ပဋိစ္စပဒါ။

ဥဒ္ဓံပုန ကောဒသ၊ ဂေါစ္ဆကပဒ မေတ္ထတိသဝိဓံ။ ။

ဒွေ-ကုန်သော။ သစ္စာ-သမုဒယသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာတို့၎င်း။ ပန္နရသ-ကုန်သော။
 ဣန္ဒြိယာ-ဘာဝိန္ဒြေ၊ ဝေဒနိန္ဒြေ၊ သင်္ခါရကုန္ဓာထိုက်သော ဣန္ဒြေ ရှစ်ခုတို့၎င်း။
 ကောဒသ-ကုန်သော။ ပဋိစ္စပဒါ-အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ဖဿ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊
 ကမ္မဘဝ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသဟု ဆိုအပ်သော ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်တို့၎င်း။ ပုန-တဖန်၊ ဥဒ္ဓံ-၌။ ကောဒသ-ကုန်သော သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မုဓာန်၊
 (ပဉ္စမအကြိမ်)။

အပ္ပမညာ၊ ဣန္ဒြေ၊ ဗိုလ်၊ ဗောဇ္ဈင်၊ မဂ္ဂင်၊ ဖဿ၊ စေတနာ၊ အဓိမေဓာ၊ မနသိကာရတို့
၎င်း။ တိ သဝိဓံ-ရှိသော။ ဂေါစ္ဆကပဒံ-တရားကိုယ်သာ ရကောင်းသော ဂေါစ္ဆက
ပုဒ်၎င်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန-ဖြင့်။ ကေန သတ္တတိ ပဒါနိ-တခုယုတ် ၇၀-သော
ပုဒ်တို့ကို။ ဣတ္ထ-ဤစတုတ္ထနယနိဒ္ဒေသဝါရ၌။ ဘဂဝတာ-သည်။ ဝုတ္တာနိ-ကုန်၏။

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

သ-လေးဆယ့်သုံး-ယူကြုံးမှတ်ပါ၊
မ-တဆယ့်ငါး-ဣ-ကားနှစ်ဖြာ၊
သု-မှာရှစ်ပါး-ပ-ကားတစ်သာ၊
စတုတ္ထ-ထုတ်ပြုငါးမျိုးသာ။ ။

“သ ... လေးဆယ့်သုံး”

၁- သစ္စာတခု-သုမုဒယေ၊
သဒ္ဓါ၊ ဝိရိ-သတိဣန္ဒြေ၊
ဇော၊ ဖ၊ ဣာ၊ ဥ-ဥ၊ ပဋိစ္စေ၊
ဖ၊ ဖေ၊ ဓိ-မနသိ၊ လေးခုပေ။ ။

“မ ... တဆယ့်ငါး”

၂- တရားကိုယ်ရကောင်း-ပုဒ်ပေါင်းသုံးဆယ်၊
သ, လေးဆယ့်သုံး-ယူကြုံးမှတ်ဘွယ်၊
မ, ဆယ့်ငါး-က-မဂ္ဂတသ္မယံ၊
သမာဓိနံ-ပညိနံ၊ လေးခုဆွယ်။ ။

“သု ... မှာရှစ်ပါး”

၃- သင်္ခ, ကံနှစ်ထိ-သတိ, သမ္မာ၊
အပ္ပ, ဣန္ဒြေ, ဗော-မဂ္ဂေါ, သတ္တာ၊
သုရှစ်ပါး-က-ငါးဝဝေဒနာ၊
ဒေါမန-သောက, ဒုက္ခသာ။ ။

ဣ-၂ ပ-၁-လွယ်ပြီ။

စတုတ္ထနယ မာတိကာကား-

(က) “သင်္ဂဟိတေန သင်္ဂဟိတံ”
သင်္ဂဟိတချည်းဖြစ်၍ ခန္ဓာအာယတနဓာတ် အလုံးစုံတူသည်။

(ခ) စတုတ္ထ နယ၌ ဟောတော်မူသော တရားများကား-ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊
သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ရူပက္ခန္ဓာထိုက်သော တရားများကို ဟောသည်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဇယစွဲ-တေစွဲ

- (ဂ) ဝေဒနာ, သင်္ခါရ-သုခမပါ,
တစိတ်သဒ္ဓ-တူမျှသည်သာ၊
ခန့်, အာ, ဓာတ်-ဟု သုံးခုတူရာ,
ဧကေန-မေးသမျှဖြေလိုက်ပါ။

ဇယတေစွဲသောအခါ ဝေဒနာကိုဟောလျှင် ကြွင်းဝေဒနာကိုစွဲ။ သင်္ခါရကို
ဟောလျှင် ကြွင်း သင်္ခါရကိုစွဲ။ သုခမရုပ်ထဲက ဟောလျှင် ကြွင်း သုခမရုပ်ကိုစွဲ။
သဒ္ဓရုပ်ကို ဟောလျှင် ကြွင်း သဒ္ဓရုပ်ကို စွဲရမည်။

- (သ) သမုဒယ သစ္စေန-သည်။ ယေဓမ္မာ-အကြင် သမုဒယ သစ္စာကြည်
သော သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ၄၉-တို့ကို....။

- (ဃ) မဂ္ဂသစ္စေန-သည်။ ယေဓမ္မာ - အကြင်မဂ္ဂသစ္စာကြည်သော သင်္ခါ
ရက္ခန္ဓာ ၅၀-တို့ကို....။

မှတ်ချက်။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ၅၀-ရှိရာ မဂ္ဂသစ္စာ ၈-ခုကို ကြည်ငြားသော်
လည်း၊ ကာမကုသိုလ်စိတ် စသည်၌ ရှိခြင်းကြောင့် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ၅၀-ပင် ဖြစ်
ပါသည်။

- (ဇ) ဣတ္ထိန္ဒြိယေန-သည်။ ယေဓမ္မာ-အကြင်ဣတ္ထိန္ဒြိယ ကြည်သော သုခမ
ရုပ် ပန္နရသတို့ကို....။

- (ဃ) သုခိန္ဒြိယေန-သည်။ ယေဓမ္မာ-အကြင်သုခိန္ဒြိယကြည်သော ဝေဒနိန္ဒြိယ
၄-ပါးတို့ကို....။

- (ပ) ပရိဒေဝေန-ပရိဒေဝစိတ္တဇ ဝိပ္ပလ္လာသ သဒ္ဓသည်။ ယေဓမ္မာ-အကြင်
အပရိဒေဝ စိတ္တဇသဒ္ဓ-ဥတုဇသဒ္ဓတို့ကို....

ဤစတုတ္ထနယမှာ မေးသမျှကို ဧကေန-ခန္ဓေန-ဧကေနာယတနေန-ကောယ
ဓာတုယာဟု “ဧကေန” ချည်းပင် ဖြေလိုက်ပါ။

“စတုတ္ထနယေ-ရောက်ခဲ့ချေ-မေး, ဖြေရှေ့ယေမှာ။”

ရှေ့ယေစွဲ-နောက်ယေစွဲနှစ်မျိုးတွင် “ရှေ့ယေ” အရကို အမေးအဖြေပြုပါလေ။
သမာဓိန္ဒြိယမှာ ဒွေပဉ္စ ဝိညာဏ် ၁၀-၌ ကေဂ္ဂတာ ကြွင်းသောကြောင့်
၅၀-ပင် စွဲရသည်။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

သရုပ်မကုန်သော ပုဒ်မှန်သမျှ ဤနည်းအတိုင်းချည်းပင် မှတ်ပါ။
စတုတ္ထနိပါတ် ဗုဒ္ဓိယ-တတိယနိပါတ် တို့ကဲ့သို့ သင်္ဂဟိတ၊ အသင်္ဂဟိတဟု အထူး
ပြု၍မဆိုအပ်။ သင်္ဂဟိတ၊ သာမညဖြစ်၍ ပဌမဟောရင်း ကတ္တာပုဒ်ကို ဓမ္မုဒ္ဓါရ၊
ပြုတော်မူလို၍ ဟောတော်မူသည်။

စတုတ္ထနိပါတ် ဇယားပုံ

အမည်	သ	မ	ဇ	ည	ပ	ပေါင်း
သစ္စာ	၁	၁				၂
ဇုန္တေ	၃	၅	၂	၅		၁၅
ပစ္စိစ္စသမုပ္ပါဒ်	၅	၂		၃	၁	၁၁
ဥဒ္ဓိ	၄	၇				၁၁
ဂေါစ္ဆက	၃၀					၃၀
ပေါင်း.....	၄၃	၁၅	၂	၈	၁	၆၉
ယေစွံ တေစွံ	* ၄၉ ၅၀	၅၀	၁၅	၄	မိတ္တဇ ဥတုဇ	
အဖြေ	၁ ၁ ၁	၁ ၁ ၁	၁ ၁ ၁	၁ ၁ ၁	၁ ၁ ၁	ခံ အာ ဗွာတ်

စတုတ္ထနိပါတ်ပြီး၏။

ပဉ္စမနိပါတ်ဥဒါန်းဂါထာ

သဗ္ဗေ ခန္ဓာ တထာယတနာ၊ ဓာတုယော သစ္စတော တယော။
ဣန္ဒြိယာနိပိ သဗ္ဗာနိ၊ တေဝိသတိ ပဋိစ္စတော။ ။
ပရတော သောဠသပဒါ၊ တေစက္ကာလီသကံ တိကေ။
ဂေါစ္ဆကေ သတ္တတိဒ္ဓေစ သတ္တ စူဠန္တရေ ပဒါ။ ။
မဟန္တရေ ပဒါ ဝုတ္တာ၊ အဋ္ဌာရသ တတော ပရံ။
အဋ္ဌာရသေဝ ဉာတဗ္ဗာ၊ သေသာ ဣမ န ဘာသိတာ။

ခက်သောပုဒ်မျှသာ အနက်ပေးအံ့

* တေဝိသတိ၊ ဥပပတ္တိဘဝ၊ ကာမဘဝ၊ ရူပဘဝ၊ သညီဘဝ၊ ပဉ္စဝေါကာရဘဝ၊ ဤငါးပါးသောဘဝသည် ကြည်အပ်သော ၂၃-ပါးသောပုဒ်တို့၎င်း။

* တေစက္ကာလီသကံ-နာမက္ခန္ဓာ တစိတ် ရသောပုဒ်၊ နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး ရသောပုဒ်၊ နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး နိဗ္ဗာန်ရသောပုဒ်၊ ရုပ်တစိတ်ရသောပုဒ် ဖြစ်ကုန်သော ၄၃-ခုသောပုဒ်တို့၎င်း။

* သတ္တတိဒွေစ-နာမက္ခန္ဓာ တစိတ်ရသောပုဒ်၊ နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးရသောပုဒ်၊ နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး နိဗ္ဗာန်ရသောပုဒ် ဖြစ်ကုန်သော ၇၂-ပါးသောပုဒ်တို့၎င်း။

* သတ္တ-ကုန်သော။ ပဒါ-ဗေပုစ္ဆယ၊ အသင်္ခတ၊ သနိဒဿန၊ သပ္ပဋိသ၊ ရူပီ၊ အရူပီ၊ လောကုတ္တရာ-ဟု ဆိုအပ်သောပုဒ်တို့၎င်း။

* အဋ္ဌာရသေဝ-ကုန်သော။ ပဒါ-နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးရသောပုဒ်၊ နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး နိဗ္ဗာန်ရသောပုဒ်တို့၎င်း။

တေဝိသတိ

ပဋိစ္စတောဌ်-တေဝိသအရ-

ဥပပတ်၊ ကာမ-ရူပ၊ သညီ၊
ပဉ္စဝေါကာရ-ဘဝငါးလီ၊
ပယ်ကြည်လေကြ-ကြန်ထတေဝိ၊
ပဉ္စမ-နယဟောဘော်သည်။ ။

တေစက္ကာလီသကံ

တိကေဌ်-တေစက္ကာလီသအရ-

နာမက္ခန္ဓ-တစိတ်ရမှန်၊
နာမ်အကုန်ရ-နာမနိဗ္ဗာန်၊
ရုပ်တစိတ်ရ-သဗ္ဗပဒံ၊
တေစက္ကာ-တိက်မှာယူရပြန်။ ။

ဂေါစ္ဆကေ သတ္တတိ ဒွေ စဉ်-သတ္တတိဒွေအရ-

နာမ်တစိတ်ရ-သဗ္ဗပဒံ၊
နာမ်အကုန်ရ-နာမနိဗ္ဗာန်၊
ခုနစ်ဆယ့်နှစ်-ပေါင်းစစ်လိုက်ပြန်၊
ဂေါစ္ဆက-ယူကြစေဘို့ရန်။ ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

သတ္တ စူဠန္တရေပဒါ၌ သတ္တအရ-

အပစ္စယ-အသင်္ခတံ၊
သနိဒဿန-သပ္ပဋိသံ၊
ရူပိရူပိ-လောကုတ္တရံ၊
စူဠန္တ-သတ္တ၊မှတ်ကြရန်။ ။

မဟန္တရေ အဋ္ဌာရသ

နှင်း-တတောပရံ အဋ္ဌာရသ အရ-
နာမ်တစိတ်နှင်း-ရုပ်တစိတ်မှာ၊
မဟန္တရ-ဋ္ဌာရသ၊သာ၊
နာမက္ခန္ဓ-နာမနိဗ္ဗာ၊
ရတုံဘိ-ပိဋ္ဌဋ္ဌာရသာ။ ။

ကြွင်းသဏ္ဌပုဒ်များမှာ-လွယ်လှပါပြီ။

အကျဉ်းဆောင်ပုဒ်

ရူ....နှစ်ဆယ့်နှစ်-ရှစ်ဆယ့်နှစ်....၆၀၊
ဝိ....ကားဆယ့်သုံး-၈....သုံးဆယ်ပေ၊
သ....နှစ်၊အ....က-တရားရှစ်ထွေ၊
ပဉ္စမ-နယ်၊ဆောင်ပုဒ်ပေ။

ရူ.....နှစ်ဆယ့်နှစ်

ရူပက္ခန္ဓာ၊ဓမ္မာယတန၊ဓမ္မဓာတ်၊ ဣန္ဒြေ၌-ဣတ္ထိန္ဒြေ၊ပုရိသိန္ဒြေ၊ဇီဝိတိန္ဒြေ၊ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်၌ နာမ်ရုပ်၊ အသညီဘဝ၊ ကေဝေါကာရဘဝ၊ ဇာတိ၊ဇရာ၊ မရဏအား
ဖြင့် ၆-ပါး။ စူဠန္တရဒုက္ခ၌ ရူပီ ၁-ပါး၊ မဟန္တရဒုက္ခ၌ အနာရမ္မဏံ၊ နောစိတ္တံ၊
စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တံ၊ စိတ္တသံသဋ္ဌ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန၊ စိတ္တသဟဘူ၊ စိတ္တာနုပရိဝတ္တိ၊ဗာဟိရ၊
ဥပါဒါအားဖြင့် ၉-ပါး၊ ပေါင်း ၂၂-ပါး။

ခန့်တစ်၊အာတစ်-ဓာတ်တစ်-သုံးလူန့်၊
ဆ၊ပဋိစ္စ-စူဠ၊ရူပိ°၊
မဟန္တရ-နဝ၊ကိုလိန့်၊
ရူ၊အရ-မှတ်ကြဗာဝိသိ။

ရှစ်ဆယ့်နှစ် ၈၀

တတိယနယ-ဘော်ပြခဲ့ရာ၊
 ၈၀, ကားဆယ့်တစ်-သည့်, နှစ်မှတ်ပါ။
 သင်, ၈၁: ဆယ့်ကိုး-သုံးမျိုးနိမ့်၊
 ဈာ, တယောက်-စေခြောက်ပေါင်းလိုက်ပါ။

ဝိ ကားဆယ့်သုံး

ဝိညာဏက္ခန္ဓ-မနာယတနာ၊
 ဓာတ်ဝိညာဏ-မနုဏ္ဍိသ၊
 ဝိညာဏံနှင့်-စိတ္တံနှစ်ဖြာ၊
 မဟန့်မှ-စိတ္တံ, တခုသာ။ ။

ဝိညာဏ်ကား - ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ။ စိတ္တံကား-ဖဿ
 သတ္တကရာသိ၌ စိတ္တံတည်း။

ဒုတိယနယ-ဘော်ပြခဲ့ရာ၊
 ၈, ဆဗ္ဗသ-ဖေါ, ကနှစ်သာ၊
 အ, မှာတဝ-သ, ကတဖြာ၊
 ၈, အရ-မှတ်ကြသုံးဆယ်သာ။ ။

သ-နှစ်, အက-တရားရှစ်ထွေ

သဠာယတန-အဇ္ဈတ္တိကာ၊
 သနှစ်ခုထဲ-အမြဲမှတ်ပါ။
 အရူပနှင့်-နေဝတဖြာ၊
 စတုဝေ-တယောပဋိစ္စာ။ ။
 ဣဒ္ဓိပါဒ-တဝမှတ်ပါ၊
 ၄၁-ပုဂ္ဂိုလ် ယူထုတ်တိက်မှာ၊
 ဂေါစ္ဆကဖြစ်-လေးဆယ့်နှစ်သာ၊
 အရူပုဂ္ဂိုလ်-လောကုတ်, စုဋ္ဌန့်မှာ။ ။
 မဟန္တ၌-သဘရမ္မဏာ၊
 တဆယ့်တပုဂ္ဂိုလ်-ပိဋိဒုက်မှာ။

နာမ်, နိဗ္ဗာန်ရ-ပဒတွေသာ၊
 ဥာဏ်ယှဉ်ထုတ်-သရုပ်, အလွယ်ပါ။ ။

နောက်ဆုံး ၂-ပါး “ ထိပ်မဲစာလုံးဖြင့် ” အတိဒေသကို ဘော်ပြပါသည်။
တိက်-ဂေါဇ္ဈက-ပိဋိဒုက် တို့မှ ၄၁-ပုဒ်။ ၄၂-ပုဒ်။ ၁၁-ပုဒ် ဟူသည်တို့ကို။
နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးရသောပုဒ်၊ နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး နိဗ္ဗာန်ရသောပုဒ်ကို ဉာဏ်နှင့်
ယှဉ်၍ယူပါ။ မခက်လှတော့ပါဟု ဆိုလိုပါသည်။

ပဉ္စမနယ မာတိကာမှာ-

“အသင်္ဂဟိတေန အသင်္ဂတိတံ” ဖြစ်သည်။

ခန့်,အာ,ဓာတ် ၃-ပါးလုံး မတူရာကို ယေတေစွဲရမည်။

ဤပဉ္စမနယ၌ ခန္ဓာ ၁-ပါး၊ ၂-ပါး၊ ၃-ပါး၊ ၄-ပါးထိုက်သော တရားများ
ကိုသာ ဟောသည်။ ၅-ပါးလုံးထိုက်သော တရားတို့ကို မဟောပါ။

(သဘောဉာဏ်မြင်လွယ်သူများအတွက်)

ခန့်,အာ,ဓာတ်,ဟု-သုံးခုမတူ,
ယေစွဲ,တေစွဲ-မလွဲအောင်ယူ၊
ဂမ္ဘီတိက္ခ-ဉာဏယှဉ်မူ၊
အကျဉ်းပြ-သိကြ,ပေလိမ့်ဟူ။ ။

(သဘောဉာဏ်မမြင်လွယ်သူများအတွက်)

ရူပက္ခန္ဓာ-ဟောပြသောအခါ၊
ဝိညာဏ်စိတ်များ-ထုတ်ငြားရှေ့မှာ၊
ရုပ်,ဝေ,သညာ-သင်္ခါရ,နိဗ္ဗာန်၊
နောက်ယေစွဲ-မလွဲဖြေလိုက်ပါ။ ။

ရူပက္ခန္ဓာကို ဟောပုဒ်ထုတ်လျှင် ရှေ့“ယေဓမ္မာ”၌ စိတ်တခုယုတ် ၉၀-ကိုစွဲ။
နောက်“ယေဓမ္မာ”၌ ရုပ်,ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ,နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲပါဟု ဆိုလိုသည်။

“တေဟိဓမ္မေဟိ”ဟူသော ကတ္တားပြန်သည်“အမြဲ” ရှေ့ “ယေဓမ္မာ”အရကို
ပင် ပြန်စွဲသည်ဟု တထစ်ချမှတ်ပါ။

ရူပက္ခန္ဓာ နှင့် စိတ်တခုယုတ် ၉၀-ဟူသော ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် မည်သည့်
အခါမျှ ခန့်,အာ,ဓာတ်မတူနိုင်ချေ။ ။တေဟိဓမ္မေဟိအရ စိတ်တခုယုတ် ၉၀-နှင့်
ရုပ်,ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, နိဗ္ဗာန်တို့သည် မည်သည့်အခါမျှ ခန့်,အာ,ဓာတ်
မတူနိုင်ချေ။ ။ဤသို့ မတူရာကိုသာ ယေနှစ်ဖြာ ဘောရှာ၍စွဲပါ အောင်ပွဲကို
နှံ့ရလေတော့သည်။

ဝေ,သဉ်,သင်,သုံး-ဟောလုံးထုတ်လျှင်,
 သြဋ္ဌာ,စိတ္တ-ရွှေက“ယေ”ပင်၊
 ဝေ,သဉ်,သင်နိဗ္ဗိ-စွဲကြိတ်နောက်ပင်,
 နောက်ယေထဲ-မလွဲဖြေအသင်။ ။

“ဝေဒနာက္ခန္ဓာ,သညာက္ခန္ဓာ,သင်္ခါရက္ခန္ဓာ” ထိုက်သောတရားများကို ဟော
 ပုဒ်ထုတ်လျှင်-ရွှေ“ယေဓမ္မာ”အရ သြဋ္ဌာရိကရုပ် ဒွါဒသ-စိတ်တခုယုတ် ၉၀-စွဲ။ ။
 နောက်“ယေဓမ္မာအရ” ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ,နိဗ္ဗာန်တို့ကို စွဲလေ။

“စိတ်ဝိညာဏက်-ဟောမြှက်သောခါ,
 ရုပ်,ဝေ,သညာ-သင်္ခါ,နိဗ္ဗာ၊
 ရွှေယေမှာစွဲ”-“နောက်ထဲယေမှာ,
 ဝိညာဏ်ဘဲ”ဖြေလဲသူကိုသာ။ ။

“ဝိညာဏက္ခန္ဓာ”ကို ဟောပုဒ်ထုတ်လျှင် ကျန်ခန္ဓာ ၄-ပါးနှင့် နိဗ္ဗာန်ကို
 ရွှေ“ယေဓမ္မာ”စွဲ။ နောက်“ယေဓမ္မာ”မှာ ဝိညာဏ်ကို ပြန်စွဲ။ အပြန်အလှန်စွဲပါ
 ဟု ဆိုလိုသည်။

သြဋ္ဌာဟောမြှက်-နာမက်,နိဗ္ဗာန်, [ရွှေယေ]
 နောက်ယေမှာကား-စွဲငြားသြဋ္ဌာ၊ [နောက်ယေ]
 သုခဟောလဲ-စိတ်ထဲရွှေမှန်,
 ဝေ,သဉ်,သင်-နိဗ္ဗိ,ပင်နောက်ယေပြန်။ ။

သြဋ္ဌာရိကရုပ်ကို ရသောပုဒ်ကို ဟောလျှင် “ရွှေယေမှာ” နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး
 နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ။ ။ “နောက်ယေမှာ” သြဋ္ဌာရိကရုပ်ကိုပင်စွဲ။ “သုခမရုပ်”ကို ရသော
 ပုဒ်ကို ဟောလျှင်။ “ရွှေယေမှာ”စိတ်တခုယုတ် ၉၀-ကိုစွဲ။ ။ “နောက်ယေမှာ”
 ဝေ,သဉ်,သင်,နိဗ္ဗိ,ကို စွဲလေ။

နာမက္ခန္ဓာ-ရသောပုဒ်မှာ,
 သြဋ္ဌာရိရုပ်-ရွှေထုတ်ယေမှာ၊
 ဟောရင်းနာမ်ဘဲ-နောက်ထဲယေမှာ,
 ယေ,တေစွဲ-မလွဲဖြေကြရာ။ ။

“နာမက္ခန္ဓာ” ၄-ပါးကို ရသောပုဒ်ကို ဟောပုဒ် ထုတ်လျှင် “ရွှေယေမှာ”
 သြဋ္ဌာရိကရုပ်ကိုစွဲ။ “နောက်ယေမှာ” ဟောရင်းနာမ်ကို ပြန်၍စွဲလေ။
 (ပဉ္စမအကြိမ်)

သဠာယတန-ဟောပြသောခါ၊
 ဝေ,သဉ်,သခံ-နိဗ္ဗ,ရွှေမှာ၊
 ဝိညာဉ်,ဩဠ-နောက်ကယေမှာ၊
 မလဲ့ဘို့-ခဲလို့ဖြေကြရာ။ ။

“သဠာယတန”ကို ဟောပုဒ်ထုတ်လျှင် “ရွှေယေမှာ” ဝေ,သဉ်,သင်,နိဗ္ဗကိုစွဲ။
 “နောက်ယေမှာ”စိတ်,ဩဠာရိကရုပ်တို့ကို စွဲလေ။

အရူပဘဝ-ဟောပြသောခါ၊
 ဩဠာရိဘဲ-ထုတ်မြဲရွှေမှာ၊
 နိဗ္ဗာန်,နာမက်-နောက်တုက်ယေမှာ၊
 ကဗျာရ-လွယ်လှပဉ္စမာ။ ။

“အရူပဘဝ”ကို ဟောသောအခါ “ရွှေယေမှာ” ဩဠာရိကရုပ်ကိုစွဲ။ “နောက်
 ယေမှာ” နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး နိဗ္ဗာန်စွဲလေ။

ပဉ္စမနယ် ဇယားပုံ

အမည်	ရူ	ဝေ	ဝိ	စ	သ	အ	ပေါင်း
ခန္ဓာ	၁	၃	၁				၅
အာယတန	၁		၁	၁၀			၁၂
ဓာတ်	၁		၇	၁၀			၁၈
သစ္စာ		၃					၃
ဣန္ဒြေ	၃	၁၃	၁	၅			၂၂
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်	၆	၁၁	၁	၁	၁	၃	၂၃
ပရတော		၁၄	၁			၁	၁၆
တိက်				၂		၄၁	၄၃
ဂေါစ္ဆက်-၁၀		၃၈				၄၂	၇၂
စူဠာရ	၁	၂		၂		၂	၇
မဟန္တာရ	၉	၆	၁		၁	၁	၁၈
ပိဋ္ဌ						၁၈	၁၈
ပေါင်း	၂၂	၈၂	၁၃	၃၀	၂	၁၀၈	၂၅၇
ယေစွဲ တေစွဲ	၈၉	၈၉-၁၂	ရူ,ဝေ,သဉ် သင်,နိ	နာမ်,၄ နိ	ဝေ,သဉ် သင်,နိ	၁၂	ရွှေ
	ရူ,ဝေ,သဉ် သင်,နိ	ဝေ,သဉ် သင်,နိ	၈၉	၁၂	၈၉-၁၂	နာမ်,၄ နိ	နောက်
အဖြေ	၁	၂	၄	၄	၃	၁	ခံ
	၁	၁၁	၁၁	၂	၁	၁၀	အာ
	၇	၁၇	၁၁	၈	၁	၁၀	ဓာတ်

ဆဋ္ဌနယ-ဥဒါန်းဂါထာ

ဓမ္မာယတနံ ဓမ္မဓာတု၊ ဒုက္ခသစ္စဉ္စ ဇီဝိတံ။
 သဠာယတနံ နာမဗ္ဗပံ၊ စတ္တာရောစ မဟာဘဝါ။ ။
 ဇာတိဇရာမရဏဉ္စ၊ တိကေသေကုနဝိသတိ။
 ဂေါစ္ဆကေသုစ ပညာသ၊ အဋ္ဌ စူဠန္တရေ ပဒါ။
 မဟန္တရေ ပန္နီရသ၊ အဋ္ဌာရသ တတော ပရေ။
 တေဝိသတိ ပဒသတံ တေံ သမ္ပယောဂေ န လဗ္ဘိတိ။ ။

ဓက်သည့်ကိုသာ အနက်ပေးအံ့

- * မဟာဘဝါ၊ ဥပပတ္တိဘဝ၊ ကာမဘဝ၊ သညီဘဝ၊ ပဉ္စဝေါ ကာရဘဝတို့၎င်း။
- * ကေုနဝိသတိ - ကုန်သော။ ပဒါနိ - အဗျာကတ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာ အာယတနဓာတ် အကုန်ရသောပုဒ်တို့၎င်း။
- * ပညာသ-ကုန်သော။ ပဒါ-နဟေတု အဟေတုက အစရှိသော ခန္ဓာအာယတနဓာတ် အကုန်ရသော ပုဒ်တို့၎င်း။
- * အဋ္ဌ-ကုန်သော။ ပဒါ-သပ္ပစ္စယ သင်္ခတ အစရှိသော ခန္ဓာအာယတနဓာတ် အကုန်ရသော ပုဒ်တို့၎င်း။
- * ပန္နီရသ-ကုန်သော။ ပဒါ-နောစိတ္တ စသော ပုဒ်တို့၎င်း။
- * အဋ္ဌာရသ-ကုန်သော။ ပဒါ-နဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ အစရှိသော ခန္ဓာ အာယတနဓာတ် အကုန်ရသောပုဒ်တို့၎င်း။
- * တေံတေဝိသတိ ပဒသတံ-ထို ၁၂၃-ပုဒ်တို့ကို။ သမ္ပယောဂေ-သပ္ပယောဂ ဝိပယောဂ နိဒ္ဒေသ၌။ ဝါ-ဆဋ္ဌနယ၌။ နလဗ္ဘိတိ-မရအပ်။

ဆဋ္ဌနယဆောင်ပုဒ်

ဓ,ဝေ,ဝိ,စ,သ,သု,ဥ,ဖ,ရူ,အ,ဣ,ဈ,အ,သု,အ,ဝိ,နေ,
 အ,သ,အ,အ,စေ ၂၂-ပုဒ်

(က)

၁ - ရူ...လေးဆယ့်သုံး။

၂ - ဝေ... လုံးခြောက်သွယ်။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

- (ခ)
- ၃- ဝိ....မှာကား,ဆ-
 - ၄- စ....ခုနစ်သွယ်။
 - ၅- သ....ငါးဆယ့်သုံး။
 - ၆- သု....လုံးသတ်ဆွယ်။
 - ၇- ဥ....မှာဇ-
 - ၈- ဖ....လေး,
 - ၉- ရှု....တသွယ်။ ။
 - ၁၀- အ....လေးဆယ့်ခြောက်-
 - ၁၁- ဣ....တယောက်သာ။
 - ၁၂- ဈာ....ဇ,
 - ၁၃- အ....ဇ-
 - ၁၄- သု....လေးမွတ်ပါ။
 - ၁၅- အ....သုံး,
 - ၁၆- ဝိ....သတ်-
 - ၁၇- လေးရပ်နေမှာ။
 - ၁၈- ဆဗ္ဗိအ-
 - ၁၉- သုံးသ,မှတ်လိုက်ပါ။ ။
 - (ဂ) ၂၀- ဆယ့်ခုနစ်ခု-အဟုမှတ်ပါ။
 - ၂၁- အ....သုံး,
 - ၂၂- စေ....ဆ-မှတ်ကြသေချာ။
- နှစ်ဆယ့်နှစ်ထုတ်-ဆောင်ပုဒ်ထဲမှာ။
- ဆဋ္ဌမ-နယ,ဆန်းကျယ်စွာ။ ။

ရှု....လေးဆယ့်သုံး....စသော သင်္ချာ၏ သင်္ချေယျပုဒ်များကို ဤဆဋ္ဌနယမှ စ၍ မဘော်ပြတော့ပြီ။ ဘော်ပြလျှင်လည်း လွန်စွာမှ ကျယ်ဝန်းပါလိမ့်မည်။ အကောက်စာအုပ်တွင်လည်း ဘော်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤ(အဘိဓမ္မာညဝါ“လ”ရောင်ကျမ်း)ဇယားပုံတွင်လည်း ဂဏန်းဖြင့် ညွှန်ပြထားပါသည်။

(ပဋိမအကြိမ်)

ဆဋ္ဌနယမာတိကာကား -

သမ္ပယောဂေါ,ဝိပ္ပယောဂေါတည်း။

ဤဆဋ္ဌနယဉ်ကား-သမ္ပယောဂလက္ခဏာဖြစ်စေ,ဝိပ္ပယောဂလက္ခဏာဖြစ်စေ, နှစ်ပါးစုံဖြစ်စေ သဘောလက္ခဏာရှိသော တရားမျိုးကိုသာ ဟောတော်မူသည်။

ဤဆဋ္ဌနယကား-အခြားနယများနှင့် မတူပါ။

- (၁) သမ္ပယုတ်အမေး။
- (၂) မုချသမ္ပယုတ်အဖြေ။
- (၃) ကေဟိစိသမ္ပယုတ်အဖြေ။
- (၄) ဝိပ္ပယုတ်အမေး။
- (၅) မုချဝိပ္ပယုတ်အဖြေ။
- (၆) ကေဟိစိဝိပ္ပယုတ်အဖြေ။

ဟူ၍ တချက်မေးလျှင် နှစ်ချက်-နှစ်ချက် ဖြေခြင်းအားဖြင့် ၆-ချက်ရှိသည်။

၁။ ။

ဆောင်ပုဒ် ၂၂-ပုဒ်တို့တွင် -

- (က) မုချသမ္ပယုတ်သာ မရကောင်းသောပဒ။
- (ခ) ကေဟိစိသမ္ပယုတ်သာ မရကောင်းသောပဒ။
- (ဂ) နှစ်ပါးစုံမရကောင်းသောပဒ။
- (ဃ) နှစ်ပါးစုံရကောင်းသော ပဒများကို ကောက်ပြပါ။

(က) သ-အရ ၃-ပါးနှင့်။ အ-အရ ၁၇-ပါး။ ပေါင်း ၂၀-သော ပဒတို့မှာ မုချသမ္ပယုတ်သာ မရကောင်း၍၊ ကေဟိစိ သမ္ပယုတ်ရကောင်းပါသည်။

(ခ) ဝေ-အရခြောက်ပါးမှာ ကေဟိစိ သမ္ပယုတ်သာမရကောင်း ၍၊ မုချသမ္ပယုတ် ရကောင်းပါသည်။

(ဂ) ရှု-(၄၃) ရှု-(၁) အ-(၄၆) ဝိ-(၇) နေ-(၄) အ- (၂၆) အ-(၃) ပေါင်း ၁၃၀-သော ပဒတို့မှာ မုချ သမ္ပယုတ်,ကေဟိစိသမ္ပယုတ် နှစ်ပါးစုံ မရကောင်းပါ။

(သ) ဝေ-(၆) ဝိ(၆) စ-(၇) သ-(၅၃) သု-(၇) ဥ-(၁)၊
 ဖ-(၄) ဣ(၁) ဈာ-(၁) အ-(၁) သု(၄) အ-(၃)
 ပေါင်း ၉၄-ပါးသော ပဒတို့မှာ မုချသမ္ပယုတ်၊ ကေဟိစိ
 သမ္ပယုတ် နှစ်ပါးစုံ ရကောင်းပါသည်။

ဖြေဆိုရန် နည်းစံနှစ်

ရုပ်သာဟောထုတ်၊ သမ္ပယုတ်၊ နတ္ထိ၊ မှတ်ဘိတချက်၊ နာမက္ခန္ဓာ၊ စိတ်၊ အာ
 ဓာတ်မူ၊ ရွှေဂိပ်ယူလော့။ နောက်မူစေတသိ၊ ဓာတ်၊ အာ၊ ဒွိကို၊ “ကေဟိစိ” အရ၊
 ကေနာဖြင့်၊ ကျနသေချာ၊ ဖြေဆိုရာသည်။ မကြာခဏ အောင်ပန်းတည်း။

ရုပ်သာဟောထုတ်-သမ္ပယုတ်နတ္ထိ မှတ်ဘိတချက်

ဟူသည်ကား - ရူပက္ခန္ဓာထိုက်သော တရားစုကို ဟောထုတ်လျှင် သမ္ပယုတ်
 ၂-ချက်လုံးကို “နတ္ထိ” ဟု အဖြေထုတ်လိုက်ပါဟူလို။

နာမက္ခန္ဓာ-စိတ်၊ အာ၊ ဓာတ်၊ မူ-ရွှေဂိပ်ယူလော့

ဟူသည်ကား - “ကတိဟိဝိပ္ပယုတ္တော” စသည်ဖြင့် ဝိပ္ပယုတ် အမေးထုတ်လျှင်
 နာမက္ခန္ဓာ-၄။ မနာယတန သတ္တဝိညာဏ ဓာတ်တို့ကို အဖြေထုတ်လိုက်ပါ
 ဟူလို။

**နောက်မူစေတသိ-ဓာတ်အာဒွိကို - ကေဟိစိအရ - ကေနာဖြင့် -
 ကျနသေချာ - ဖြေဆိုရာသည်**

ဟူသည်ကား - ကေဟိစိဝိပ္ပယုတ် အရကို စေတသိက် အာယတန၊ စေတသိက်
 ဓာတ်တို့ကို ကေနာယတနနေန၊ ကောယဓာတုယာ-ဟု ကေဟိစိဝိပ္ပယုတ် ထုတ်
 လိုက်ပါဟူလို။

(က) ဝေဒနာ၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခါ၊ ဟောပုဒ်မြင်သော်၊ နာမ်လျှင် ၃-ရပ်၊ စိတ်၊ အာ၊
 ဓာတ်ကား၊ ရွှေသံထားလော့။ (ခ) နောက်ကား-သင်္ခါ၊ ဓမ္မာယတန၊ ဓမ္မဓာတ်
 သာ။ (ဂ) သြဠာရွှေဂိပ်။ (ဃ) နောက်ဝိပ်သုခမံ၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမှန်ဟောတော့
 မလွဲတည်း။

(က) အပိုင်အစိပ္ပာယ်မှာ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ-ဟူသော စေတသိက်
 ခန္ဓာ ၃-ပါးထိုက်သော တရားစုကို ဟောပုဒ်ထုတ်လျှင် မုချသမ္ပယုတ်မှာ ကြွင်း
 သော နာမက္ခန္ဓာ ၃-ပါး။ မနာယတန သတ္တဝိညာဏဓာတ်ကို ထုတ်လေ။

(ခ) ကေဟိစိသမ္ပယုတ်မှာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဓမ္မာယတန၊ ဓမ္မဓာတ်ကိုထုတ်လေ။
 {သို့သော်-သင်္ခါရက္ခန္ဓာတွင် တစိတ် တဒေသသာ ရသောပုဒ်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့်
 ရောသော ဣဒ္ဓိပါဒ-စသော ပုဒ်တို့ကိုသာ ခန္ဓာနှင့်တကွ ကေဟိစိ ထုတ်ရသည်။
 ထိုသို့ မဟုတ်လျှင် အာယတနဓာတ်သာ ကေဟိစိထုတ်ရသည်။} အောက်ပါပုဒ်
 များ၌ ခန္ဓာပါ ကေဟိစိ ထုတ်ရသည်။

ကေဟိစိထုတ်ရသော ပုဒ်များမှာ

သ,ငါးဆယ့်သုံး-လေးလုံးဖ,သာ,
 ဣဇ,ဈာဇ-အဇ,မှတ်ပါ။
 သသုံး,အမှတ်-သတ္တရသာ,
 ကေဟိစိ-ထုတ်ဘိခန္ဓာပါ။

- (က) ဝိညာဏ်ဟောလျှင်၊ ကြွင်းနာမ်ပင်ရှေ့၊ ယှဉ်တွေ့သည်သာ။
- (ခ) စေ,ဓမ္မာ-ဓမ္မ၊ နောက်သမ္ပတည်း။
- (ဂ) ဒွါဒဩဠာ၊ ရှေ့ဝိပ်သာ။
- (ဃ) နောက်မှာ,နိဗ္ဗိ,သုတည်း။
- (က) ဝိညာဏ် က္ခန္ဓာ ကိုဟောလျှင် ကြွင်း, နာမ်, ခန္ဓာ ၃-ပါးကိုသာ
 သမ္ပယုတ်ထုတ်။
- (ခ) စေတသိက် ဓမ္မာယတန ဓမ္မဓာတ်ကို ကေဟိစိ သမ္ပယုတ်ထုတ်လေ။
- (ဂ) ဩဠာရိက ရုပ်ဒွါဒသကို မုချဝိပ္ပယုတ်ထုတ်။
- (ဃ) သုခမရုပ် နိဗ္ဗာန်တို့ကို ကေဟိစိဝိပ္ပယုတ် ထုတ်လေဟူလို။

၂။ ။ အဘယ်ကြောင့် ကေဟိစိထုတ်ရလေသနည်း။

၂။ ။ တူသော သန္တာန်၊ တူသောကာလ၌ ဖြစ်ထိုက်၍ အစိတ်အထူးမှ
 ခွဲဝေကောင်းသောကြောင့် သမ္ပယောဂ,ဝိပ္ပယောဂ-ရ,ရကား “ကေန” စသည်
 ဖြင့် ကေဟိစိသမ္ပယုတ်,ဝိပ္ပယုတ် ထုတ်ရပါသည်။

၃။ ။သုခိန္ဒြေ စသည်မှာ ကြွင်းသော ဝေဒနာဘစိတ်ကိုရည်၍၊ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတ် စသည်မှာ ကြွင်းဆ ဝိညာဏဓာတ်ကိုရည်၍ ဧကေန စသည်ဖြင့် ဝိပ္ပယုတ် ဖြစ်ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။

၃။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာတို့သည် တခုသော သန္တာန်ဝယ် တကာလထဲ၌ ၂-ပါး၊ သုံးပါး စသည် ပြိုင်၍ မဖြစ်။ တပါးစီသာ ဖြစ်သောကြောင့် ဧကေနစသည်ဖြင့် ကေဟိစိ ဝိပ္ပယုတ် မထုတ်ရပါ။

၄။ သမုဒယသစ္စာ၌ သမ္ပယုတ်တို့ကို “တိဟိခန္ဓေဟိ” ဆိုသကဲ့သို့ သမ္ပယုတ် လောဘမူ စိတ္တုပ္ပါဒ်မှ ကြွင်းသော ခန္ဓာကို တိဟိခန္ဓေဟိ ဝိပ္ပယုတ်ထုတ် ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။

၄။ ။{ သမာနကာလ မရ၍ } တူသော ကာလမရ၍ မဝေဘန်အပ်သော တရားတို့နှင့် ဝိပ္ပယုတ်ဆိုခြင်း၏ မသင့်သောကြောင့် မထုတ်ရပါ။

၅။ သမ္ပယုတ်၊ ဝိပ္ပယုတ်ဟူ၍ မဆိုရသော တရားများကို ဘော်ပြပါ။

၅။ ။ နိဗ္ဗာန်နှင့်ရုပ်-ရုပ်ချင်းရုပ်မှာ၊
သမ္ပယုတ်-ဝိပ္ပယုတ်၊ မဟုတ်ကြပါ။
ဝေမှာဝေချင်း-အကြွင်းတူစွာ၊
သမ္ပယုတ်-ဝိပ္ပယုတ်၊ မထုတ်ရာ။

နိဗ္ဗာန်နှင့်ရုပ်၊ ရုပ်နှင့်နိဗ္ဗာန်၊ ရုပ်နှင့်ရုပ် ၎င်းတို့သည် သမ္ပယုတ် တရားလည်း မဆိုရ၊ ဝိပ္ပယုတ်တရားလည်း မဆိုရပါ။ ဝေဒနာ နှင့် ဝေဒနာ၊ ထိုမှ ကြွင်းသော တရားတို့ကိုလည်း ထို့အတူ သညာနှင့် သညာ၊ ဖဿနှင့် ဖဿ၊ ဝိညာဏ်နှင့်ဝိညာဏ် တို့သည် သမ္ပယုတ်၊ ဝိပ္ပယုတ်ဟူ၍ မဆိုရပါ။

၆။ ။အဘယ့်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်နှင့်ရုပ်၊ ရုပ်နှင့် နိဗ္ဗာန်တို့သည် သမ္ပယုတ် မဖြစ် သနည်း။

၆။ ။သမ္ပယောဂ လက္ခဏာ လေးပါးဟူသော သဘာဝ၏ မရှိသောကြောင့် သမ္ပယုတ်မဖြစ်ပါ။

သတ္တမနယ ဥဒါန်းဂါထာ

ခန္ဓာ စတုရော အာယတနဉ္စ၊ ဧကံ“ဓာတုသုသတ္တ”ဒွေပိစ။
 ဣန္ဒြိယတော တတော ပဋိစ္စ၊ တထရိဝ ဖဿပဉ္စမာ။
 အဓိမုစ္စနာ မနသိ၊ တိကေသု တိဏိ သတ္တန္တရာ။
 ဒွေစ မနေန ယုတ္တာ၊ ဝိတက္ကဝိစာရနာ ဥပေက္ခာယ။

ခက်သည့်ကိုသာ အနက်ယောဇနာအံ့

- * ဣန္ဒြိယတော၊ မှ။ ဒွေပိစ-သောမနသိန္ဒြေ၊ ဥပေက္ခိန္ဒြေတို့၎င်း။
- * ပဋိစ္စ-ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာဟု ဆိုအပ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့၎င်း။
- * တထရိဝ၊ တထာဝေ-ထိုမှတပါးသာလျှင်။ ဖဿပဉ္စမာ-ဖဿလျှင် ငါးခု မြောက်သော ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ သုညာ၊ စေတနာ၊ စိတ္တိပုဒ်တို့၎င်း။
- * တိဏိ-အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တပဒ၊ သဝိတက္က သဝိစာရပဒ၊ ဥပေက္ခာသဟဂတပဒတို့၎င်း။
- * အန္တရာ-မဟန္တရဒုက္ခမှ။ သတ္တ ၇-ပါးကုန်သော စိတ္တပဒ၊ စေတသိကပဒ၊ စိတ္တသမ္ပယုတ္တပဒ၊ စိတ္တသံသဠပဒ၊ စိတ္တသမုဠာနပဒ၊ စိတ္တသံသဠသမုဠာန သဟဘုပဒ၊ စိတ္တသံသဠာနုပရိဝတ္တိပဒတို့၎င်း။
- * မနေန-မနောဓာတ်နှင့်။ ယုတ္တာ-ကေနစင်စစ် ယှဉ်တတ်ကုန်သော။ ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိတက္က၊ ဝိစာရနာ-ဝိတက္က၊ ဝိစာရပဒတို့၎င်း။ ဥပေက္ခာယ-နှင့်။ သဟဂတာ-တကွ ဖြစ်ကုန်သော ဥပေက္ခာယ သမ္ပယုတ္တပဒ၊ အဒုက္ခမသုခါယဝေဒနာယသမ္ပယုတ္တပဒ၊ ဥပေက္ခာသဟဂတပဒတို့၎င်း။

သတ္တမနယမာတိကာကား—

“သမ္ပယုတ္တေန ဝိပ္ပယုတ္တံ”ဟူသတည်း။

“သမ္ပယုတ္တေန” အရကို သမ္ပယောဂလက္ခဏာ ၄-ပါးနှင့် ညီညွတ်သော နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးကို ကောက်ယူအပ်၏။ “ဝိပ္ပယုတ္တံ” အရကို ၎င်းလက္ခဏာနှင့် မညီညွတ်သော နာမ်နှင့်ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ကောက်ယူရမည်။

(ဤကားစာချုပ်)

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဆောင်ပုဒ်

ဝေ,နှစ်ဆယ့်နှစ်-ဆယ့်တစ် စ,မှာ,
ဥ,မှာလေးပါးပေါင်းငြား“သဂ္ဂါ”၊
သုံးခုဆောင်ပုဒ်-ရွှေနှုတ်တွင်းမှာ၊
ဆောင်ခါထား-မမှား,အဖြေမှာ။

ဇယစွဲ-တေစွဲ

ဆောင်ပုဒ်ယှဉ်သမျှ-စိတ္တနှင့်,စေ၊
မိမိပယ်ချင်း-အကြွင်းရွှေယေ၊
တေမှာမချင်း-ပြန်သွင်းပါလေ၊
မယှဉ်သည့်နာမ်-နိဗ္ဗာန်,ရုပ်,နောက်ယေ။

ဟောပုဒ်နှင့်ယှဉ်သမျှ စိတ်,စေတသိက် တရားများကို ရွှေယေစွဲလေ။ သို့သော်
ဟောပုဒ်ကို ချန်၍ စွဲပါလေ။

တေ,အရစွဲသောအခါမှာ ဟောပုဒ်ကိုပါ ပြန်သွင်းပါလေ။

နောက်ယေ, နောက်တေမှာကား-မယှဉ်သည့် နာမ်တရားနှင့် ရုပ်, နိဗ္ဗာန်ကို
အမြဲစွဲပါလေ။ ။ဤကား-အကျဉ်းချုပ်တည်း။

အကျယ်ဘော်ပြပါဦးအံ့

ဝေ....နာမ်ခန္ဓာ ၄-ပါးတို့တွင် တပါးပါး ဟောခဲ့သော်၊ ကြွင်းနာမ်တရားကို
ယေဓမ္မာအရယူလေ။ တေဟိဓမ္မဟိ,ကတ္တားအရ ဟောပုဒ်ကိုပြန်သွင်း၍၊ နာမ်
ခန္ဓာ ၄-ပါးလုံးယူလေ။ နောက်“ယေဓမ္မာ”အရကို ရုပ်နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲလေ။ ၎င်းရုပ်
နိဗ္ဗာန်ကိုပင် မုချ ဝိပ္ပယုတ်,ကေဟိစိပ္ပယုတ် အဖြေထုတ်လေ။

စ....သတ္တဝိညာဏဓာတ်ကို ဟောခဲ့သော်၊ ကျန်ဆဝိညာဏဓာတ်, စိတ္တုပ္ပါဒ်,
ရုပ်အဋ္ဌဝီသ,နိဗ္ဗာန်တို့ကို နောက်ယေထုတ်လေ။ ရှေ့“ယေ”မှာကား-ဆိုခဲ့ပြီးသော
အတိုင်း ဟောပုဒ်ယှဉ်သမျှကို ထုတ်လေ။

ဥ....ဥပေက္ခိန္ဒြေကို ဟောခဲ့သော်၊ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ရွှေယေစွဲ။
သုခ,ဒုက္ခ,သောမနဿ,ဒေါမနဿ,သဟဂုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရုပ်,နိဗ္ဗာန်တို့ကို နောက်
ယေစွဲလေ။

ဤအရာ၌“ဝိတ္တုပ္ပါဒ်” ဟူသော စကားကို စေတသိက်နှင့်တကွ ဆိုသည်ဟု
မှတ်ပါလေ။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

၁။ ။ “တေဟိဓမ္မေဟိ” ဟူ၍ ကတ္တားပြန်သောအခါ အဘယ့်ကြောင့် ဟောပုဒ် ကိုပြန်၍ သွင်းပြန်သနည်း။

၁။ ။ ပဌမ ယေစွဲအရ တရားတို့သာ ရုပ်နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝိပ္ပယုတ်ဖြစ်သည်မဟုတ် သေး။ ဟောပုဒ်အရ နာမ်တရားလည်း ရုပ်နိဗ္ဗာန်တို့နှင့် ဝိပ္ပယုတ် ဖြစ်သည်ဟု သိစေခြင်းငှါ တဘန် ပြန်သွင်းပြန်သည်။

သတ္တမနယ ဇယားပုံ

အမည်	ဝေ	စ	ဥ	ပေါင်း
ခန္ဓာ	၄	၁	၁	၄
အာယတန	၁၁	၁	၁	၁၁
ဓာတ်	၁၁	၇	၁	၇
ဣန္ဒြေ	၁	၁	၁	၁
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်	၃	၁	၁	၃
ဇဿ သက္ကကရာသီ	၆	၁	၁	၇
တိက်	၁၁	၁	၁	၃
မဟန္တရဒွက်	၇	၁	၁	၇
ဝိဋ္ဌိဒွက်	၁၁	၁	၁	၃
ပေါင်း.....	၂၂	၁၁	၄	၇၇
ရှေ့ယေ-ရှေ့တောစွဲ	၈၉-၅၁	၇	၅၅-၄၅	
နောက်ယေ-နောက်တောစွဲ	၂၈-နိ	၆-၇-ရုပ်,နိ	သု,ဒု,သော ဒေါ,ရုပ်,နိ	
မုချာဝိပ္ပယုတ်အဖြေ	၄ ၁ ၇	မ မ ၁	မ မ ၅	ခံ အာ ဓိဘတ်
ကေဟိဝိပ္ပယုတ်အဖြေ	၁ ၁ ၁	မထုတ်ရ	မထုတ်ရ	ခံ အာ ဓိဘတ်

သတ္တမနယပြီး၏။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

အဋ္ဌမနယ ဥဒါန်းဂါထာ

ဓမ္မာယတနံ ဓမ္မဓာတု၊ အထ ဇီဝိတံ နာမရူပံ။
 သဠာယတနံ ဇာတိ ဇရာ မရဏံ၊ ဒွေစ တိကေ န လဗ္ဘရေ။ ။
 ပဌမန္တရေ သတ္တစ၊ ဂေါစ္ဆကေ ဒသ အပရန္တေ။
 စုဒ္ဓသစ ဆမတ္ထကေ၊ ဣစ္စေတေ သတ္တစတ္တာလိသဓမ္မာ။
 သမုဇ္ဈေဒေ န လဗ္ဘတိ၊ မောဃပုစ္ဆကေန စ။

ခက်သည်ကိုသာ ယောဇနာအံ့

* ဒွေစ၊ ၂-ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တ-ဗဟိဒ္ဓပဒ၊ အနိဒဿန အပ္ပဋိသ ပုဒ်တို့
 ၎င်း။

* သတ္တစ၊ ၇-ပါးကုန်သော သပ္ပစ္စယ၊ အသင်္ခတ၊ အနိဒဿန၊ အပ္ပဋိသ၊ အရူပီ၊
 ကေနစိဝိညေယျ-န ကေနစိဝိညေယျ ပဒတို့၎င်း။

* ဒသ၊ နဟေတု အစရှိကုန်သော ပဌမဒုက်၊ ဒုတိယဒုက်တို့၎င်း။

* စုဒ္ဓသ၊ ၁၄-ပါးကုန်သော နောစိတ္တအစရှိသော၊ ဝိပ္ပယုတ် မရသင့်သော
 ပုဒ်တို့၎င်း။

* ဆ၊ ၆-ပါးကုန်သော အဝိတက္က၊ အဝိစာရ၊ အပွိတိ၊ နပိတိသဟဂတ၊
 န သုခသဟဂတ၊ န ဥပေက္ခာသဟဂတ ပဒတို့၎င်း။

မောဃပုစ္ဆကေန၊ မောဃပုစ္ဆက အမည်ရှိသော အဋ္ဌမနယနှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။
 သမုဇ္ဈေဒေ၊ စုဒ္ဓသမနယနိဒ္ဒေသဉ္စ။ နလဗ္ဘန္တိ၊ မရအပ်ကုန်။

အဋ္ဌမနယ ●ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

ရူ... သီတိဒွေ-ဝေ...တေဝိသာ၊
 စ...ကားဆယ့်တစ်-စု...ခြောက်နှစ်ပါ။
 တရားသုံးဆယ့်တစ်-သ...ဖြစ်သည်သာ၊
 ဥ... ပဉ္စ-ဥ-ဆ၊ ကာ တစ်သာ။
 ပ...မှားသုံးခု-ပေါင်းစုလိုက်ပါ၊
 သုံးရာနှစ်ဆယ့်လေး-သင်္ချေးဖြစ်လာ၊
 အဋ္ဌမ၊ စုဒ္ဓသ-နှစ်ရပ်နည်းမှာ၊
 အတူတဲ-မလွဲမှတ်ကြရာ။

“ရူ... သီတိဒွေ” ဟူသည်ကား ရူ-အရ ၈၂-ပါးဟူလို။
 (ပဉ္စမအကြိမ်)

ဤအဋ္ဌမနယ၌ မာတိကာကား “ဝိပ္ပယုတ္တေန သမ္ပယုတ္တံ” ဟူသည်တည်း။
ဝိပ္ပယုတ္တေနအရကို မယှဉ်သည့် နာမ်၊ရုပ်၊နိဗ္ဗာန်ကိုယူ၍ သမ္ပယုတ္တံအရကို ယှဉ်
သည့် နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးကို ယူရမည်။

ဤအဋ္ဌမနယ၌ကား-ဓမ္မုဒ္ဓါရ၊ ရလျှင်ပင် ဟောတော်မူသည့်။ မောဃပုစ္ဆာ
နှင့် မေး၍ ပဋိက္ခေပ-ဝိသဇ္ဇနာချည်း ဖြေဆိုရမည်။

(“မေးသမျှကို“နတ္ထိ”ဟု ဖြေပါဟူလို။)

ဆဋ္ဌနယကို နားလည်လျှင် ဤအဋ္ဌမနယကို နားလည်တော့ သည် သာလျှင်
ဖြစ်၏။

မေးလေသမျှ-မောဃပုစ္ဆာ၊
ပဋိက္ခေပ-ဖြေရသည်သာ၊
ဆဋ္ဌနယ-သဘောကျသူမှာ၊
အဋ္ဌမ-လွယ်ရလေသည်သာ။

ဝိပ္ပယုတ်၌ အထူးမှတ်ဘွယ်

သစ္စာဒုက္ခနှင့်-လောကုတ္တရာ၊
စိတ္တုပ္ပါဒ်ကား-ဘူမိဝိပဿ၊
ဘဝကိုးစင်း-အချင်းချင်းမှာ၊
ထို့အတူ မှတ်ယူသောတုနာ။

ဒုက္ခသစ္စာနှင့် လောကုတ္တရာစိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကား ဘူမိဝိပ္ပယုတ်တည်း။

သညီဘဝ စသော ဘဝသုံးပါး၊ ပဉ္စဝေါကာရစသော ဘဝသုံးပါး၊ ကာမ
ဘဝ စသော ဘဝသုံးပါး။ ဤဘဝကိုးပါးတို့ အချင်းချင်းလှည့်၍ စွဲရသည်မှာ
လည်း ဘူမိဝိပ္ပယုတ်ပင်တည်း။ ထိုသို့ ဘူမိဝိပ္ပယုတ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ရုပ်သည်
ရုပ်ချင်း ဝိပ္ပယောဂ မဖြစ်သောကြောင့် သညီဘဝ၌ အသညီဘဝကို မစွဲရ၊ ပဉ္စ
ဝေါကာရဘဝ၌ ဧကဝေါကာရဘဝကို မစွဲရ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုဘဝတို့၏ တရားကိုယ်များ၌ အသီးအသီး ရုပ်
တရားပါသောကြောင့် ရုပ်သည် ရုပ်ချင်း ဝိပ္ပယောဂ မဖြစ်ရကား မစွဲရဟူလို။

နေဝသညီ၊နာသညီဘဝ၌ အသညီဘဝကို စွဲလိုသော် စွဲရ၏။ စတုဝေါကာရ
ဘဝ၌ ဧကဝေါကာရဘဝကို စွဲလိုသော်စွဲရ၏။ (အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နေဝ
သညီ၊နာသညီဘဝ-စတုဝေါကာရ ဘဝတို့ကား-နာမ်တရားဖြစ်၍ အသညီဘဝ-
ဧကဝေါကာရဘဝတို့ကား-ရုပ်တရားဖြစ်သောကြောင့်ဟူလို။)

(ပဉ္စမအကြိမ်)

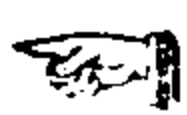
- ရုပ်ကိုစွဲပြီးဖြစ်၍သာ မစွဲသည်။ ဘုံမိဝိပ္ပယုတ် မဖြစ်သောကြောင့် မစွဲသည် မဟုတ်။ စိတ်စေတသိက်ဖြစ်သော် “မ” ၍ စွဲရာ၌လည်း ရုပ်သည် အချင်းချင်း ဝိပ္ပယုတ်မဖြစ်သောကြောင့် ရုပ်ကို စင်စေလို၍ “မ” သည် မှတ်ပါလေ။

ယေစွဲ၊ တေစွဲ-မခဲယဉ်းတော့ပြီ။ ဇယားပုံကိုကြည့်၍ ကြံစည်ပါက လွယ်ကူစွာ သိပါလိမ့်မည်။

သဘောမကျသေးသော သူများအတွက် အောက်ပါဆောင်ပုဒ်ကို ဆောင် ပါလေ။ (ထိပ်မဲစာလုံးမှာ ဟောပုဒ်မှတ်ပါ။) မည်သည့်တရားကိုဟောလျှင် မည်သည့်တရားကို ယေတေစွဲရမည်ဟု လင်္ကာကပင် ထင်ရှားစွာ ညွှန်ပြထား ပါသည်။

- (၁) ရုပ်ကိုဟောက-စွဲကြနာမံ၊
နာမ်ကိုဟောက-ရူပ၊ နိဗ္ဗာန်၊
ဝိညာဏ်သတ္တ-လောကအမှန်၊
ကြွင်းကျန်ဆ-ရူပ၊ နိဗ္ဗာန်။
- (၂) ဒုက္ခသစ်ထုတ်-လောကုတ္တရာ၊
စိတ္တုပ္ပါဒ-ရူပ၊ နိဗ္ဗာန်၊
သမုဒယော-ဒေါ၊ မော၊ ကုသလာ၊
ဝိပါက-ကြိယ၊ ရုပ် နိဗ္ဗာန်။
- (၃) ဝေဒန၊ ဥ သု၊ ဒု၊ သော၊ ဒေ၊
ရူပ၊ နိဗ္ဗာန်-ခြောက်တန်ကိုဘော်၊
ဥပပတ်၊ ဟု-ကု၊ အကုနေန်၊
ဖိုလ်၊ ကြိယံ-လေးတန် ယူရသော်။
- (၄) ကာမဘဝ-ရူပဂ္ဂပါ၊
ကုသိုလ်၊ အကု-ကြံစဉ်၊ ငါးဖြာ၊
ပရိတ္တာ ရမ်မြက်-မဟင်္ဂ-အပ္ပမာ၊
ပညတ်တရား-ပြုငြားစိတ်တွေသာ။

အဋ္ဌမနယ ဇယားပုံ

အမည်	ရူ	ဝေ	စ	ဒု	သ	ဥ	ဥ	ကာ	ပ	ပေါင်း
ခန္ဓာ	၁	၄								၅
အာယတန	၁၀	၁								၁၁
ဓာတ်	၁၀		၇							၁၇
သစ္စာ	၁			၁	၂					၄
ဣန္ဒြေ	၇	၁			၁၂	၁				၂၁
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်	၄	၃			၁၂		၃	၁		၂၃
ဥပရိ		၆	၁		၉					၁၆
တိက်	၁၇		၁	၉	၂၉	၃	၂		၃	၆၄
ဂေါစ္စက	၁၀			၄၀	၅၄					၁၁၂
စူဠန္တရ	၆			၁						၇
မဟန္တရ	၅	၇			၁		၁			၁၄
ပိဋ္ဌ	၃		၂	၁၁	၁၃	၁				၃၀
ပေါင်း	၂၀	၂၃	၁၁	၆၂	၁၃၁	၅	၆	၁	၃	၃၂၄
ယေ-တေ-စွဲ	နဝမ	နဝမ	ဆ ရုပ်-နိ	ဂ-၃၆ ရုပ်-နိ	၂,၂,၂၁ ၃၆-၂၀ ရုပ်-နိ	သု-ဒ သောဒေါ ရုပ်-နိ	ကု-အကု ဖိုလ်,ကြိ	ရူ,အရူ ကု,အကု ကြိ	မဟာ အပ္ပမာ ပညတ်	
အဖြေ	နတ္ထ	နတ္ထ	နတ္ထ	နတ္ထ	နတ္ထ	နတ္ထ	နတ္ထ	နတ္ထ	နတ္ထ	

အဋ္ဌမနယ ပြီး၏။

နဝမနယ ဥဒါန်းဂါထာ

အရူပက္ခန္ဓာ စတ္တာရော! မနာယတနမေဝစ။
 ဝိညာဏဓာတုယော သတ္တ၊ ဒွေသစ္စာ စုဒ္ဓသိန္ဒြိယာ။
 ပစ္စယေ ဒွါဒသ ပမာ၊ တတော ဥပရိ သောဠသ။
 တိကေသု အဋ္ဌ ဧဂါစ္စကေ၊ တေစတ္တဒလီသ မေဝစ။
 မဟန္တရဒုကေ သတ္တ၊ ပိဋ္ဌဒုကေသု ဆ နဝမဿ။
 ပဒဿ နိဒ္ဒေသေ-သင်္ဂဟံ ဂတာ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

* ဣန္ဒြိယာစ-မနိန္ဒြိယာစ, အညာတာဝိန္ဒြိယာစ, ရှိသောပုဒ်တို့၎င်း။

* ပဒါစ-အဝိဇ္ဇာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်, ဖဿ, ဝေဒနာ, တဏှာ, ဥပါဒါန်, ကမ္မဘဝ, သောက, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသပုဒ်တို့၎င်း။

* အဋ္ဌ-ဝေဒနာတိက် ၃-ပုဒ်။ ဝိတက်တိက် ပဌမ-ဒုတိယ ၂-ပုဒ်။ ပီတိတိက် ၃-ပုဒ်တို့၎င်း။

* တေစတ္တာလီသ-လေးဆယ့် သုံးပါးကုန်သော ဟေတုစေဝ, သဟေတု အစရှိသော သမ္ပယုတ် ဖြစ်ကောင်းသော ပုဒ်တို့၎င်း။

* ဆ-ခြောက်ပါးကုန်သော သဝိတက္က, သဝိစာရပဒ, သပ္ပိတိကပဒ, ပီတိသဟဂတပဒ, သုခသဟဂတပဒ, ဥပေက္ခာသဟဂတပဒတို့၎င်း။

“ဆောင်ပုဒ်”

“ဝေ-ဝိ-စ-သ-သု-ဥ-ဖ-ဣ-ဈာ-အ-သု-သ-စေ”

(၁) ဝေ, ဆ, ဝိ, ဆ-စ, က သတ္တာ,	(၂) သ, မှာဝိသ-စစဆ မှတ်ပါ
သ, ငါးဆယ့်သုံး-သု, လုံးသတ္တာ၊	ဆဋ္ဌသရုပ်-ဆောင်ပုဒ် တိုင်းသာ၊
ဥ, ဧ ဖ, သေး-ဣ, ဧ တစ်, ဈာ,	သု, အ, ပေါင်းလစ်-သု, ခနစ်သာ,
အ, မှာ တစ်-သု, ဖြစ် သတ္တသာ။	သ, နှစ်ဆယ်-ကြွင်းဝယ်မထူးပါ။

နဝမနယ-မာတိကာ ကား--

“သမ္ပယုတ္တေန-သမ္ပယုတ္တံ”တည်း။

သမ္ပယောဂလက္ခဏာ ၄-ပါးပြည့်စုံ၍ ယှဉ်သော နာမက္ခန္ဓာတရားတို့ကိုသာ ဟောတော်မူသည်။ ရုပ်တရားကိုရသောပုဒ်, ရုပ်တရားနှင့်ရောသောပုဒ်, နိဗ္ဗာန်ကို ရသောပုဒ်, နိဗ္ဗာန်နှင့်ရောသောပုဒ်တို့ကို ဤနယ၌ ဟောတော်မူပါ။

နဝမနယနှင့်ဆဋ္ဌနယအထူး

ဆဋ္ဌနယကား နာမ်သက်သက်, ရုပ်သက်သက် နှစ်မျိုးရောသောပုဒ်တို့ကို ဟောသည်။ နဝမနယကား မရောမယှက် နာမ်သက်သက် ရသောပုဒ်ကိုသာ ဟောသည်။

နာမ်ရုပ်ရောယှက်-ဟောမြှက်ပုဒ်မှာ, ဆဋ္ဌသဘော-သူဟောသည်သာ။ မရော မယှက်-နာမ်သက်သက်သာ, နဝမ-ဟောပြား သုံးသာ။

“ယေစွဲ-တေစွဲ”

ယေစွဲ, တေစွဲမှာ-မခဲယဉ်းပါ။ ပဌမသဘောပုဒ်တရားကိုယ်ကိုရှာပါ။ ထို့နောက် “ယေဓမ္မာ” အရကို ထိုဟောပုဒ်နှင့် ယှဉ်သော တရားကိုရှာ၍ ယေစွဲလိုက်ပါ။ အပြန်အလှန် ယေတေစွဲလေ။
(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဥပမာ။ ။ဝေဒနာက္ခန္ဓန-နှင့်။ ယေဓမ္မာ-အကြင် စိတ်တခု ယုတ် (၉၀)
 ဝေဒနာကြည်သော စေတသိက် ကေပညာသတို့သည်။ သမ္ပယုတ္တာ-ယှဉ်ကုန်၏။
 ဘေဟိ၊ဓမ္မဟိ-သို့စိတ်တခုယုတ်(၉၀)ဝေဒနာကြည်သော စေတသိက် ကေ
 ပညာသတို့နှင့်။ယေဓမ္မာ-အကြင် ဝေဒနာက္ခန္ဓာတို့သည်။သမ္ပယုတ္တာ-ယှဉ်ကုန်၏။
 (ဤနည်းကို မှီးပါလေ။)

ယေစွဲ၊တေစွဲ-မခဲယဉ်းပါ၊ ဟောပုဒ်ယှဉ်ငြား-တရားကိုရှာ။
 ယေ၊တေ၊မကွဲ-သူစွဲလိုက်ပါ၊ ပြန်လှန်စွဲ-အမြဲမှတ်စရာ။
 (ဆဋ္ဌနယကို သဘောကျလျှင် မခဲယဉ်းလှပါ။)

(၉) နဝမနယ ဇယားပုံ

အမည်	စေ	ဝိ	စ	သ	သု	ဥ	ဖ	ဇ္ဇ	ဈာ	အ	သု	သ	စေ	ပေါင်း
ခန္ဓာ	၃	၁												၄
အာယတန		၁												၁
ဓာတ်			၇											၇
သစ္စာ				၂										၂
ဣန္ဒြေ		၁		၈	၄	၁								၁၄
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်	၁	၁		၆	၃		၁							၁၂
ဥာရိ	၂	၁		၇			၃	၁	၁	၁				၁၆
တိက်											၅	၃		၈
ဂေါ်စ္ဆက				၃၀								၁၃		၄၃
မဟန္တရ		၁											၆	၇
ဝိဇ္ဇ										...	၂	၄		၆
ပေါင်း	၆	၆	၇	၅၃	၇	၁	၄	၁	၁	၁	၇	၂၀	၆	၁၂၀
ရွှေယေ	၈၉	၅၂	၇	၈	၆	၅၅	၈၉	၃၃	၂၇	၇၈	၆၃	၂	၈၉	
နောက်ယေ	၅၁	၈၉	၂	၁	၁	၅၅	၈၉	၄	၅	၁	၆၃	၅၅	၅၂	
မုချသမ္ပယုတ်	၃	၃	၃	၃	၃	၃	၃	၂	၂	၃	၁			ခံ
ဖြေ	၁			၁	၁	၁	၁		၁	၁				အာ
	၇			၁	၁	၆	၇		၁	၂				
ကေဟိဝိ	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	ဓာတ်
သမ္ပယုတ်ဖြေ	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၁	၇	

နဝမနယပြီး၏။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

(၁၀) ဒသမနယ

ဤဒသမနယ၌ ဥဒါန်းဂါထာကို အသီးအခြားဆိုဘွယ် မရှိတော့ပါ။ “ဆနှင့် ဆယ်ခု” ဟု ဆိုခဲ့သောအတိုင်း ဆဋ္ဌနယနှင့်တူပြီး။

“ဆောင်ပုဒ်ကား”

ရူ....လေးဆယ်သုံး-ဝေ....လုံးဗာဝီ၊
 တရသုံးဆယ်နှစ်-စ....ဖြစ်လေသည်။
 ဥ....မှာလေးဝ-ရူ....က၊တလီ၊
 အ....အဋ္ဌ-ဝီ....က၊ခုနှစ်လီ။
 နေ....မှာလေးဝ-အ....က၊ဆဋ္ဌိ၊
 အ....မှာသုံးပါး-ပေါင်းငြားဆယ်လီ၊
 ဒေဝရာ၊ရေး-သင်္ချေးပေ၏ပြီ၊
 ဆဋ္ဌမ-နယ၊အတိုင်းမှီ။

ဤ နယဝယ် အကောက်အုပ်များမှာ အ မှာအ ထား များ နှင့် တွက်ယုံများ ကံမောက်ကမ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး အလွန်နိုင်သည်။ မှန်လဲမမှန်ပါ။ ယခု ဘော်ပြ ထားသောနည်းမှာ အပင်အပန်းခံ၍ မှန်ကန်အောင် တွက်ချက်ထားသော နည်း ဖြစ်ပါသည်။ အကောက်အုပ်များမှာ ဤနေရာတွင်သာမဟုတ်။ အခြား နယများ မှာလည်း အမှား ပြီးပြန်လျက် ရှိသည်။ အသျှင်တို့သည် စာအုပ်ကို သိပ်အား မကိုးနှင့် ဉာဏ်နှင့် စုံစမ်း၍ အမှန်အကန်ကို ယူကြလေ။

ရူ-အရ(၄၃)မှာ ဆဋ္ဌနယအတိုင်း။ ဝေ-အရ (၂၂)မှာ ဆဋ္ဌနယ၌ ဝေ(၆) ဝိ(၆) ဖ(၄) စေ(၆) ပေါင်း (၂၂) ပါး။ စ-အရ(၁၃၂)မှာ စ(၇)သ(၅၃) အ(၄၆)ဣ(၁)(၈၃)(၁)အ(၁၇)ပေါင်း(၁၃၂)ပါး။ အ-အရ(၈) ပါးမှာ အ(၁)သု(၄)သ(၃) ပေါင်း (၈)ပါးတည်း။ ဥ-အရ(၄)ပါးမှာ-ဥ(၁)အ(၃) ပေါင်း(၄)ပါး။ ရူ၊ဝီ၊နေ၊အ၊အ-တို့မှာ ရှေးဆဋ္ဌနယအတိုင်းပင် ယူလေ။

ဆဋ္ဌနယ၌ ဆောင်ပုဒ် ၂၂-ပုဒ် ရှိသော်လည်း ဤဒသမနယ၌ကား-ပါဠိတူ၊ ဝိသဇ္ဇနာတူပေါင်း၍ ၁၀-ပုဒ်သာရှိသည်။ နောက်ကနယများကို နားလည်ပါက ဤကျန်သော နယများကို အလိုအလျောက် ဟောနိုင်တော့ပြီ။ ယေစွဲ၊တေစွဲ-မခဲယဉ်းတော့ပါ။ ဆဋ္ဌနယအတိုင်း နည်းမှီးပါလေ။ ဇယားပုံကိုလည်း မပြ တော့ပြီ။

ဒသမနယပြီး၏။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

(၁၁) ကောဒသမနယ

ဤ ကောဒသမနယသည်လည်း “ စတု,ကော ” ဟု နောက်က ဆိုခဲ့ပြီးသော အတိုင်း စတုတ္ထနယနှင့် တူပြီ။

“ဆောင်ပုဒ်ကား”

(သ , မ , ဣ , သု , ဥ , ပ)

ဟူ၍ ၆-ပုဒ်ရှိသည်။ ထို ၆-ပုဒ်လည်း စတုတ္ထနယအတိုင်းမှာ သု-အရ ဂ-ပါး ထည်းမှ ဥပေက္ခိန္ဒြေကို အဖြေမတူ၍ ဤ၌ ခွဲပြီးလျှင် သု-အရ ၇-ပါး၊ ဥ-အရ ၁-ပါးဟု ဆောင်ပုဒ် ၆-ပုဒ် ဖြစ်သည်။

(က) စတုတ္ထဆောင်ပုဒ်-သရုပ်ထဲမှာ၊
သုနှင့်ဥလဲ-ဝေခွဲလိုက်ပါ၊
သုမှာသတ္တ-ဥက္က,ကော၊
ကြွင်းသမျှ-မှတ်ကြစတုတ္တာ။

(ခ) စတုတ္ထနယော-သဘောပါလျှင်၊
ကောဒသမ-နယကိုမြင်၊
အာကာသဋ္ဌိ-စန်းလ,အသွင်၊
ထို့ကြောင့်ပ-ချုံးရ,ဤမျှပင်။

ကောဒသမနယ ပြီး၏။

(၁၂) ဒွါဒသမနယ

ဤဒွါဒသမနယသည်လည်း “ဒွါဒသမ, နဝတူပါ” ဟု နံပါတ် ၁၅၈-က ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၍ နဝမနယနှင့် တူလေပြီ။

“ဆောင်ပုဒ်ကား”

ဝေ....မှာသတ္တေး-ဆယ့်လေး,ဝိ....မှာ၊
ငါးဆယ့်သုံး,သ-သတ္တ,သု....သာ၊
ဥ,ဝေ....ဖ,လေး-ကျေး,အ....မှာ၊
သတ်ဗီ,သု-ခြောက်ခု,ဝေ....အလာ။

(ပဉ္စမအကြိမ်)

ဤဆောင်ပုဒ်အတွင်း၌ပါဝင်သမျှပုဒ်တို့မှာ-နဝမနယကိုနားလည်တတ်ကျွမ်း
ပါက မခဲယဉ်းတော့ပြီဖြစ်၍ အကျဉ်းချုံးလိုက်သည်ကို အပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်ကော်
မူကြစေလိုကြောင်း။

နဝမနယော-သဘောပါလျှင်၊
ဒွါဒသမ-နယကိုမြင်၊
တိမ်ကိုခွင်းသည့်-“လ”မင်းအသွင်၊
အမှောင်ရှင်း-အလင်းပေါ်လိမ့်ထင်။

ဒွါဒသမနယပြီး၏။

တေရသမနယ-ဥဒါန်းဂါထာကား

ရူပဉ္စ, မြောယတနံ၊ ဓမ္မောတု, ဣတ္ထိ, ပုမံ။
ဇီဝိတံ, နာမရူပံ၊ ဒွေဘဝါ ဇာတိဇရာစ၊
မစ္စုစရူပီ, အနာရမ္မဏံ၊ နောစိတ္တံ, စိတ္တေန ဝိပ္ပယုတ္တံ။
စိတ္တဝိသံသဋ္ဌ, သမုဋ္ဌာနံ၊ သဟဘု, အနုပရိဝဗ္ဗံ။
ဗာဟိရူ, ပါဒါ, ဒွေဝိသယော၊ သေနယော သုဗုဒ္ဓေါ
ဒွေဝိသယောတိဝါ။

ခက်သည်ကိုသာ-အနက်ယောဇနာအံ့။

ဒွေ (၂) ပါးကိုနုသော။ ဘဝါ - အသညိဘဝ - ကေဝေါကာရဘဝတို့၎င်း။
ဣတ္ထိ-ဤသို့။ သုဗုဒ္ဓေါ - ကောင်းစွာသိအပ်သော။ သေ, ငသော နယော-ဤနည်း
သည်။ ဝိသယော-ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာတို့၏ အရာဖြစ်၏။ ဝါ-ကား... ဗာဟိရူပါဒါ၊
ဗာဟိရ-ဥပါဒါတို့၎င်း။ ဣတ္ထိ-ဤသို့။ ဒွေဝိသယော-၂၂-ပုဒ်ရှိသော။ သေငသော
နယော-ဤနည်းသည်။ သုဗုဒ္ဓေါ-သိလွယ်သည်။ ဟောတိ-၏။

ဤတေရသမနယ၌-အဖြေဝိသဇ္ဇနာ, တူ ဆောင်ပုဒ်ကား

(ခ-အ)ဟူ၍ ၂-ပါးရှိရာအထက်ပါဂါထာအရ ၂၂-ပုဒ်မှာရူပက္ခန္ဓာနှင့်အဖြေ
ဣသော(ရူ)အရမျှသာဖြစ်သည်။ (အ)အရ ၁၀၈-ပုဒ်ကိုကား ဘော်ပြတော်မမူ
ကြပေ။ ထိုကဲ့သို့မဘော်ပြ၍ ချုံးထားခြင်းသည် အဘယ်မှာ သောတုဇနတို့သိနိုင်
အံ့နည်း။ နည်းမှီးရန် အတိဒေသ ညွှန်ကြားချက်လည်း မရှိ။ အဋ္ဌကထာ၌ကား....
(ပဉ္စမအကြိမ်)

တတ္ထ ယေ ပဉ္စမေ အသင်္ဂဟိတေန အသင်္ဂဟိတ ပဒနိဒ္ဒေသေ ရူပက္ခန္ဓေန သဒိသပဉ္စာဓမ္မာ ယေဝ အရူပဘဝေန သဒိသာ၊ တေယေဝ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ သေသာပန န ဂူဟန္တိတိ န ဥဒ္ဓဋ္ဌာ။ ဤသို့....

“ရူ-အ”ဟူ၍ ဆောင်ပုဒ် ၂-ခုရှိကြောင်းမျှသာ ဘွဲ့တော်မူ၏။ (ရူ) အရ (အ)အရ မည်မျှစီ ရှိကြောင်းကိုလည်း သေချာစွာ မှာတော်မမူခဲ့ချေ။ ထိုကဲ့သို့ မမှာတော်မူ၍ ရှုပ်တွဲအထဲမှာ အကောက်ရေးသားတဲ့ ဆရာ၏စကားကလဲသာ၍ ရှုပ်သေးသည်။ ဂဏန်းတွေ တွက်ချက်ရာမှာလဲ တောင်မကိုက်-မြောက်မကိုက် (အ)အရ ၁၀၈-ဟု ရေးရမည်ကိုလည်း တဆယ့်ရှစ်ဟုရေး၏။ ပုံနှိပ်တိုက်ကဘဲ မှားသလား - သူကဘဲမှားသလား မသိ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်မတင်တတ်အောင် ဖြစ်၏။ (အ) အရ ၁၀၈-ပုဒ် ထည့်လိုပါမှ အောက်ပါဂါထာအတိုင်း ထည့် အပ်၏။

တယောဘဝါ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ တိကေ ကေစတ္တာလီသံ။
ဒေစတ္တာလီသ ဂေါဇ္ဈကေ၊ အရူပိစ လောကုတ္တရံ။
မဟန္တရေ ဧကံ အထ၊ အဋ္ဌာရသစ ပိဋိယံ။
(ဤဂါထာဖြင့် အ-အရ ၁၀၈-ကို သိအပ်၏။)

ယေတေစွဲရန်မှာလည်း မခဲယဉ်းတော့ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ အကျဉ်းဘော်ပြသဖြင့် အကျယ်ကို မြင်တော်မူကြပါစေ။

တေရသမနယမာတိကာ ကား

“အသင်္ဂဟိတေန သမ္ပယုတ္တံ ဝိပ္ပယုတ္တံ” တည်း။

အသင်္ဂဟိတ အရကား-ဟောပုဒ်အရ ရူပက္ခန္ဓာနှင့် ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် မတူသော စိတ်တခုယုတ် ၉၀-ကို ယေဓမ္မာ-ရှာစွဲလေဟု ဆိုလိုသည်။

“သမ္ပယုတ္တံ-ဝိပ္ပယုတ္တံ”

ဟူသည်ကား-ထိုယေစွဲအရ တရားကို သမ္ပယုတ္တတချက်-ဝိပ္ပယုတ္တတချက်မေး၍ ၂-ချက်စီ အဖြေထုတ်ပါဟု ဆိုလိုသည်။

ဆိုလိုရင်းကား-ဟောပုဒ် နှင့် ယေဓမ္မာအရကို ပဉ္စမနယအတိုင်း နှိုင်းယှဉ်၍ ဆဋ္ဌနယအတိုင်း ဖြေပါဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်သည်။

“ပဉ္စမပမာ-နှိုင်းယှဉ်ခါ-ဖြေပါဆဋ္ဌနည်း”

(ပဉ္စမအကြိမ်)

(၁၃) တေရသမနယ ဇယားပုံ

အမည်	ရ	အ	ပေါင်း
ခန္ဓာ	၁		၁
အာယတန	၁		၁
ဇာတ်	၁		၁
ဣန္ဒြေ	၃		၃
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်	၆	၃	၉
ဥပရိ		၁	၁
တိက်		၄၁	၄၁
ဂေါဇ္ဈက		၄၂	၄၂
စူဠာရဒ္ဒက	၁	၂	၃
မဟာရဒ္ဒက	၉	၀	၁၀
ပိဋ		၁၈	၁၈
ပေါင်း	၂၂	၁၀၈	၁၃၀
ယေ-တေ-စွ	ဝိညာဏက္ခန္ဓာ	ဩဇာရိကဇာန် ခွါဒသ	
မုချသပ္ပယုတ်ဖြေ	၃	နတ္ထိ	
ကေဟိဝိသပ္ပယုတ်ဖြေ	၁ ၁	နတ္ထိ	
မုချပိပ္ပယုတ်ဖြေ	၁ ၁၀ ၁၀	၄ ၁ ၇	
ကေဟိပိပ္ပယုတ်ဖြေ	၁ ၁	၁ ၁	

တေရသမနယပြီး၏။

